

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_198071

UNIVERSAL
LIBRARY

ನಮ್ಮ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನ

ಲೇಖಕ
ಮಿನೂ ಮನಾನಿ

ಭಾಷಾಂತರ ಮಾಡಿದವರು
ಸಿದ್ದಪ್ಪನಹಳ್ಳಿ ಕೃಷ್ಣ ಶರ್ಮ

ಚಿತ್ರಕಾರರು
ಸಿ. ಎಚ್. ಜಿ. ಮೂರಾಹೌಸ್

ಆ ಕ್ಸ ಫ ಡ್ ಽ ಯೂ ನಿ ವ ಸಿ ಽ ಟಿ ಪ್ರೆ ಸ್
ಬೊಂಬಾಯಿ ಕಲ್ಕತ್ತಾ ಮದ್ರಾಸ್

NAMMA HINDUSTANA (OUR INDIA)

by

Minoo Masani

Illustrated by

C. H. G. Moorhouse

Translated into Kannada by

Siddhavanahalli Krishna Sarma

First Published in Kannada, 1942

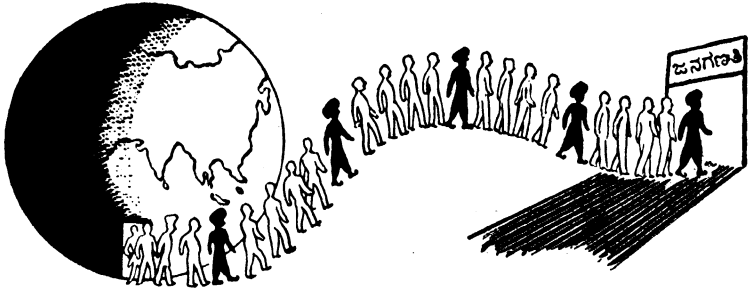
ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆ

I	ಐವರಿಗೊಬ್ಬ			1
II	ಸೂರ್ಯನನ್ನು ತಿನ್ನಬಹುದೆ?			15
III	ಒಂದು ಒಗಟು			27
IV	ಇಸ್ವೇಟಿನ ಮನೆ....			36
V	‘ಭೂಮಿಯ ಉಪ್ಪು’			45
VI	ಅದರೆ ಗೀದರೆ			65
VII	ನಾಕಪ್ಪು ಹೊಲವಿಲ್ಲ!			79
VIII	ಗಿಡದಲ್ಲ ಉಣ್ಣೆ			93
IX	ನಮ್ಮ ಖನಿಜ ಸಂಪತ್ತು			105
X	ಯಂತ್ರಬಲ			120
XI	ಉಕ್ಕಿನ ಮನುಷ್ಯರು			134
XII	‘ಹಿಂದೂಸ್ತಾನ್ ಹಮಾರಾ’			144

I

ಐವರಿಗೊಬ್ಬ

ಜಗತ್ತಿನ ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಐವರಿಗೊಬ್ಬ ಭಾರತೀಯ. ಉಳಿದ ನಾಲ್ಕು ಜನರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಅಮೆರಿಕಾದವನು, ಯೂರೋಪಿನವನೊಬ್ಬ, ಒಬ್ಬ ನೇಗ್ರೋ, ಒಬ್ಬ ಚೀನೀ ಎಂದು ಲೆಕ್ಕ ಹಿಡಿಯುವ. ಇಲ್ಲಿ ಸೋಡು; ಅವರನ್ನೆಲ್ಲ ಲೆಕ್ಕ ಎಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

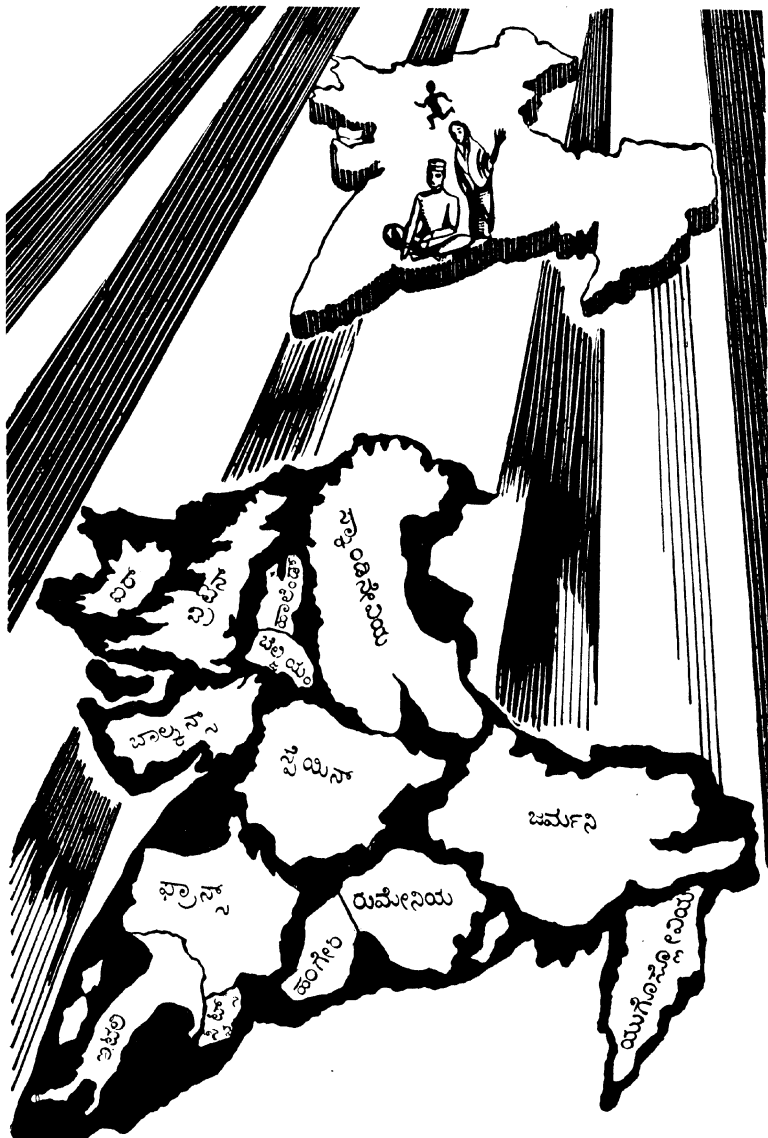
ಇದನ್ನು ಸೋಡಿದರೆ ನಿನಗೂ ಒಂದು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯಿದೆ ಅನಿಸುವ ದಿಲ್ಲವೆ? ನಾವು ಹಿಂದೀ ಜನ, ಪ್ರಸಂಜದ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಐದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಾಲು; ಚೀನಾ ದೇಶವನ್ನು ಜಿಟ್ಟರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಜನ ಸಂಖ್ಯೆಯೇ ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದು. ನಿಜವಾಗಿ ಈ ವಿಚಾರ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ, ಅಲ್ಲವೆ? ಅಂದಮೇಲೆ ಪ್ರಸಂಜದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ ಕ್ರಮಗೊಳಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ನಾವೂ ನಮಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಪಾಲುಗೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬ ಹುರುಪು ಉಂಟಾಗದೇನು?

ನಮ್ಮ ದೇಶದ ವಿಸ್ತಾರವಾದರೂ ಎಷ್ಟು! ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದು. ಪೂರ್ವ ದಿಂದ ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ ಅಗಲವಾದ ಕಡೆ 2000 ಮೈಲಿ, ಉತ್ತರದಿಂದ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ 2000 ಮೈಲಿ—ಒಟ್ಟು ವಿಸ್ತೀರ್ಣ 20 ಲಕ್ಷ ಚದರಮೈಲಿ. ರಷ್ಯಾ ಬಂದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಜಿಟ್ಟರೆ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನ ಬಂದೇ ಇಡೀ ಯೂರೋಪು ಖಂಡದಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದು. ಮಗ್ಗುಲಲ್ಲಿ ಇರುವ ಪಟವನ್ನು ನೋಡು. ಇದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣವಾದ ಒಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ 4000 ಚದರಮೈಲಿ. ಕೆಲವು ಜಿಲ್ಲೆ ಯೂರೋಪಿನ ಒಂದೊಂದು ಇಡೀ ರಾಷ್ಟ್ರದಷ್ಟು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿವೆ. ಮದರಾಸು ಪ್ರಾಂತದ ವಿಶಾಖಪಟ್ಟಣ ಜಿಲ್ಲೆ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಯಲ್ಲಿಯೂ ವಿಸ್ತೀರ್ಣದಲ್ಲಿಯೂ ಡೆನ್‌ಮಾರ್ಕ್‌ಗಿಂತ ದೊಡ್ಡದು. ಬಂಗಾಲ ಪ್ರಾಂತದ ಮೆಮನ್‌ಸಿಂಗ್ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಿಟ್ಜರ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಜನ ಇದಾರೆ. ಬೆಹಾರ್ ಪ್ರಾಂತದ ತಿರ್‌ಹುಟ್ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇರುವಷ್ಟು ಜನ ಇಡೀ ಕೆನಡಾ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೆ ಇಲ್ಲ!

ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ನಾವು ನೆನಪುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಕಾರಣ ವಿದೆ. ನಮ್ಮ ಇತಿಹಾಸದ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ದೇಶಗಳು ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚು ಸ್ಥಳ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿವೆ. ನಮ್ಮ ವರ್ತಮಾನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅಷ್ಟೆ. ಇವಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಗಮನ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಶಾಲೆಯ ಭೂಪಟಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಪ್ರಸಂಚದ ಸಕಾಸೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಬಗ್ಗೆ ಈ ವಿಷಮದೃಷ್ಟಿ—ಬೇಕೆಂದು ಯಾರೂ ಈ ಪಕ್ಷಪಾತ ಮಾಡಿರಲಾರರು!—ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಸಕಾಸೆ ಯಲ್ಲಂತೂ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನವನ್ನೂ ಇಂಗ್ಲೆಂಡನ್ನೂ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಹಿಂದು ಸ್ಥಾನ ನಿಜವಾಗಿ ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಕಾಣಬೇಕೋ ಅದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥದಷ್ಟೆ ಕಾಣುವ ಹಾಗೆ ಬರೆದಿದಾರೆ ಗೊತ್ತೆ ?

ಬರಿಯ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ವೈಶಾಲ್ಯ ಇದ್ದರೆ ಆಯಿತೆ? ಅದೇನು ಅಂಥ ವಿಶೇಷ ವಲ್ಲ. ಆ ವೈಶಾಲ್ಯವನ್ನು ನಾವು ಹೇಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಎಂಬುದೇ ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯ. ಈ ವೈಶಾಲ್ಯದಿಂದ ಅನುಕೂಲವೂ ಇದೆ, ಅನನುಕೂಲವೂ

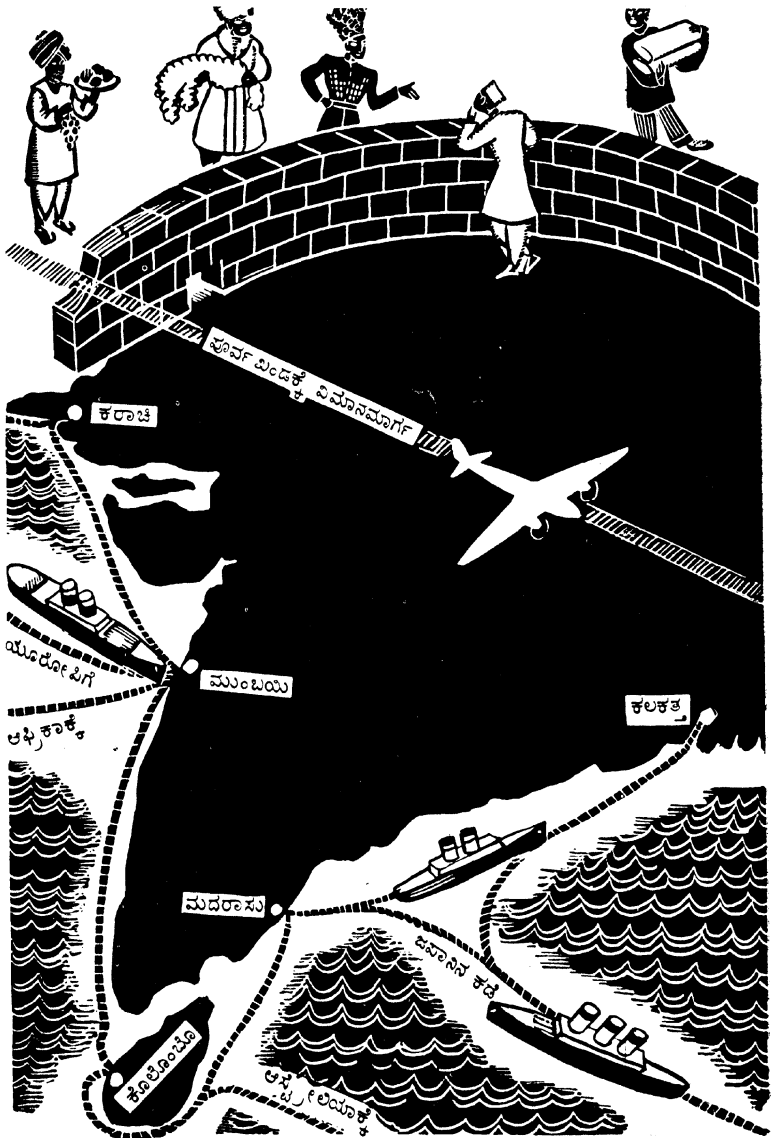

ಇದೆ. ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೂ ದೊಡ್ಡವಾಗುತ್ತವೆ, ನಮ್ಮ ತೊಂದರೆಗಳೂ ದೊಡ್ಡವಾಗುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅನುಕೂಲವೂ ಇದೆ. ನಾವು ಮಾಡಬೇಕಾದುದನ್ನೆಲ್ಲ ದೊಡ್ಡ ತರದಲ್ಲಿ ಮಹತ್ತಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಲು ನಮಗೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ.

ಹಿಂದೀಜನ ನಾವು ದೊಡ್ಡ ಜಾಗೀರದಾರ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಜಾಗೀರು ಎಲ್ಲಿದೆ ಹೇಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಡವೆ? ಸೆರೆಮೊರೆಯ ಜಾಗೀರುಗಳಿಗೂ ನಮ್ಮದಕ್ಕೂ ನಡುವೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಗುರುತು ಹಾಕಿದ ಮೇರೆಗಳು ಇವೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ? ಹೆದ್ದಾರಿಯಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಹುದೋ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಸುತ್ತಿಸುತ್ತಾದ ಕತ್ತಲೆ ತುಂಬಿದ ಸಂವಿಗೊಂದಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕೋ?

ಹಿಂದುಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ನೈಸರ್ಗಿಕವಾದ ಮೇರೆಗಳ ಮೂಲಕ ಪ್ರಕೃತಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವಷ್ಟು ಭದ್ರತೆ ರಕ್ಷಣೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ದೊಡ್ಡದೇಶಕ್ಕೂ ಇಲ್ಲವೆಂದೇ ಅನ್ನಬೇಕು. ಮೂಡಲು, ಪಡುವಲು, ತೆಂಕಣ ದಿಕ್ಕುಗಳು ಮೂರರಲ್ಲೂ ವಿಶಾಲವಾದ ಸೀಲ ಸಮುದ್ರ. ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಸುಮಾರಾಗಿ ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲೆ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಹಬ್ಬಿರುವ ಹಿಮಾಲಯಪರ್ವತಕ್ಕಿಂತ ಬಲವಾದ 'ಸೀಗ್‌ಫ್ರೀಡ್' ಕೋಟೆ ಇನ್ನೊಂದು ಉಂಟೆ?

ಇಷ್ಟು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿಯೂ ಸುಭದ್ರವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದರೂ ನಮಗೆ ಮಿಕ್ಕ ಜಗತ್ತಿನೊಡನೆ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲ. ಬೇಕಾದ ಹಾಗೆ ಇದೆ. ಪೃಥ್ವಿಯ ಹೆದ್ದಾರಿಯ ನಡುವೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಇದೆ ನಮ್ಮ ದೇಶ. ಯೂರೋಪು, ಆಫ್ರಿಕಾಗಳಿಂದ ಚೀನಾ, ಜಪಾನ್, ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವ ಮುಖ್ಯವಾದ ಸಮುದ್ರ ವ್ಯಾಪಾರದ ನೌಕಾಮಾರ್ಗದ ಮೇಲೆಯೇ ಇದೆ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನ. ಚೀನಾ, ಜಪಾನ್, ತಾಯಿಲೆಂಡ್ (ಸಯಾಂ), ಮಲಯಾಗಳೊಡನೆಯೂ ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾ, ನ್ಯೂಜಿಲೆಂಡ್‌ಗಳೊಡನೆಯೂ, ಇತ್ತ ಪೂರ್ವ ಆಫ್ರಿಕ, ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕಗಳೊಡನೆಯೂ, ಆತ್ತ ಯೂರೋಪು, ಲೆವೆಂಟ್‌ಗಳೊಡನೆಯೂ, ರಷ್ಯಾ, ಇರಾನ್, ಇರಾಕ್, ಅಫಘಾನಿಸ್ಥಾನಗಳೊಡನೆಯೂ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ವ್ಯಾಪಾರ ಅಷ್ಟೇ ಸುಲಭವಾಗಿ ನಡೆಯಬಲ್ಲದು.

ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಒಳಗೆ ನೋಡುವ. ನಮ್ಮ ಸರಹದ್ದುಗಳ ನಡುವೆ ಇರುವ ಈ ನಾಡು ಎಂಥದು? ಹೇಗಿದೆ? ನೆಲದ ಮೇಲಿನ ಮಣ್ಣು ಸ್ವಲ್ಪ ಅದರ ಕೆಳಗೆ ಇರುವುದನ್ನೂ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಸಿದ್ಧಾಂತಕಟ್ಟುವ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುವ ಮೂರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಗಗಳಿವೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಮೊದಲಿಗೆ ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿ ದ್ವೀಪಕಲ್ಪದ ತ್ರಿಕೋಣಾಕಾರದ ಒಂದು ತಪ್ಪಲು ನೀವು. ಇದು ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ಅತಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾಗ. ತುಂಬ ಕಲ್ಲುಗುಡ್ಡಗಳ ಪ್ರದೇಶ. ಕಾಲೆಯವಾಡದಿಂದ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಹಬ್ಬಹೋಗುವ ವಿಂಧ್ಯ ಮತ್ತು ಸಾತ್ಪುರ ಬೆಟ್ಟಗಳ ಗುಂಪು ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ಉಳಿದ ಭಾಗದಿಂದ ಈ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಒಡೆದಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಇನ್ನು ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಹಿಮಾಲಯದ ಪರ್ವತ ಪ್ರಾಂತವಿದೆ. ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿಗೇ ಪರ್ವತಗಳಲ್ಲಿ ಉನ್ನತೋನ್ನತವಾದುದು ಹಿಮಾಲಯ. ಹಿಮಾಲಯವು ಇನ್ನೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತಲೇ ಇದೆ—ಮೇಲಕ್ಕೆ ಏಳುತ್ತಲೇ ಇದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುವ ಸಂಚಿತರೂ ಇದಾರೆ! ಬೆಹಾರದಲ್ಲಿ ಆದ ಹಾಗೆ ಈ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಆಗುವ ಭೂಕಂಪಗಳಿಗೆ ಹಿಮಾಲಯದ ಆ ಬೆಳವಣಿಗೆಯೇ ಕಾರಣ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಇವೆರಡು ಭಾಗಗಳ ನಡುವೆ ಇರುವ ಮೂರನೆಯ ಭಾಗ—ಸಡುವಲಿಗೆ ಸಿಂಧುನದಿಯ ಕಣಿವೆಕೊಳ್ಳಗಳಿಂದ ಮೂಡಲಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮವುತ್ರ ನದಿಯ ಕೊಳ್ಳಗಳ ವರೆಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹರಡಿಕೊಂಡಿರುವ—ಸಿಂಧು ಗಂಗಾ ಮೈದಾನ. ಈ ಮೈದಾನದ ನೆಲ ಬೇಸಾಯಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದುದು, ಸಾರವಂತವಾದುದು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇದೇ ತೀರ ಹೊಚ್ಚ ಹೊಸ ಭಾಗ. ಬಹಳ ಕಾಲದ ವರೆಗೆ ಈ ಭಾಗವೆಲ್ಲ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದು ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಈ ದ್ವೀಪಕಲ್ಪ ಒಂದು ದ್ವೀಪವಾಗಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರ ಆಳವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಮುದ್ರದ ತಳ ಮೇಲೆಯೇ ಇತ್ತು. ಇತ್ತ ಉತ್ತರದ ಘಹಾನದಿಗಳು ಹಿಮಾಲಯವನ್ನು ಕೊರೆದು ಮಣ್ಣನ್ನು ಹರೆದು ಕೊಳ್ಳಗಳಲ್ಲಿ ಧುಮುಕಿ ಈ ಶಾಂತವಾದ ಒಳಗಡಲಿಗೆ ಆ ಮಣ್ಣನ್ನು ತಂದುಹಾಕಿದವು. ನಿಧಾನವಾಗಿ, ಬಹಳ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಸಮುದ್ರದ ತಳ ಮೇಲೆ ಏರಿಬಂತು. ಅಲ್ಲಿ ಈ ನದಿಗಳಿಗೆ ತಾವು ಹೊತ್ತುತಂದ ಮಣ್ಣು

ಹಾಕಲು ಬಿಡುವು ಇಲ್ಲದೆ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ಸಿಂಧು ಗಂಗಾ ಮೈದಾನವು ನಿರ್ಮಾಣವಾಯಿತು. ಭಾರತದ್ವೀಪಕಲ್ಪ ದ್ವೀಪವಾಗಿ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ನಡುವಿನ ತಗ್ಗು ತುಂಬಿ ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೆ ಅತಿ ಸಾರಸಂತ ವಾದ ಪ್ರದೇಶವೊಂದು ದಕ್ಕಿ ಣ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ದ್ವೀಪಕಲ್ಪವನ್ನೂ ಏಷಿಯಾ ಪರ್ವತ ಪಂಗ್ತಿಯನ್ನೂ ಕೂಡಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತು.

ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಮೇಲೆ ಹಿಮಾಲಯದ ಪರಿಣಾಮ ಬಹಳ. ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ವಾಯುಗುಣಕ್ಕೂ ಭೂಗುಣಕ್ಕೂ ಹಿಮಾಲಯ ಮುಖ್ಯಕಾರಣ. ಮಧ್ಯ ಏಷಿಯಾ ಪ್ರದೇಶದ ಗಾಳಿಯ ಹೊಡೆತವನ್ನು ತಡೆದು ಅಲ್ಲಿನಂತೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ದೇಶವು ಮರಳುಗಾಡಾಗದ ಹಾಗೆ ಕಾಪಾಡಿದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆ ಭವಣಿ ಇಲ್ಲಿಗೂ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಈ ಪರ್ವತಗಳ ಮೈತ್ರಿಭಾವಕ್ಕೆ ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿರಬೇಕು. ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಹವೆ ಇಷ್ಟು ಸುಖಕರವಾಗಿರುವುದು ಅದರಿಂದಲೇ. ಒಬ್ಬ ಇಂಗ್ಲೀಷು ಸಜ್ಜನ ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಹವೆಯನ್ನು ವರ್ಣಿ ಸುತ್ತಾ **ನಾಡಿಗೆ ನಾಡೇ ಕೆಲವುಕಾಲ, ಕೆಲವು ಪ್ರಾಂತವಂತೂ ಸದಾಕಾಲ ಆನಂದಕರವೆಂದು ಹೇಳಿದಾನ್.**

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ; ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ನದಿಗಳೆಲ್ಲ ಎಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತವೆ ಗೊತ್ತೇ? ಅದೇ ಹಿಮಾಲಯದಲ್ಲಿಯೆ! ಉತ್ತರ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನಕ್ಕೆಲ್ಲ ನೀರು ಕೊಟ್ಟು, ಹೊಲಗಳಿಗೆ ನೀರು ಹರಿಸಿ, ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಸಾಗಿಸಲು ಹಾದಿಮಾಡಿರುವ ಸಿಂಧು, ಗಂಗ, ಬ್ರಹ್ಮ ಪುತ್ರ ನದಿಗಳ ತಲೆಮೂಡು ಹಿಮಾಲಯದ ಇಳಿಜಾರಿನಲ್ಲಿಯೇ. ಇನ್ನೂ ಈ ನದಿಗಳು ಮೇಲಿಂದ ಕೆಸರನ್ನು ತಂದು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಹಾಕುತ್ತಲೇ ಇವೆ, ಭೂಮಿಯನ್ನೂ ಸಾರವತ್ತಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇವೆ.

ಈ ದೊಡ್ಡ ನದಿಗಳು ಗುಡ್ಡದಿಂದ ಕಡಲಿಗೆ ಸದಾ ಅಬಂಡವಾಗಿ ಹರಿಯ ಬೇಕಷ್ಟೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಸಮಗಾಗಿ ಅಲ್ಲಾವದ್ವೀಪನ ಯಕ್ಷಿಣೀ ದ್ವೀಪದ ಭೇತಾಳನಂಥ ಒಂದು ಅದ್ಭುತವಾದ ಮಾಟವನ್ನು ಮಾಡಿದೆ. ನಮ್ಮ ಹಳೆಯ ಗೆಳೆಯ ಕಾರುಮಳೆಯೇ (ಮನ್ ಸೂನ್ ಮಳೆ) ಆ ಭೇತಾಳ. ಮುಂದಿನ ಪುಟದ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಅವನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ನೋಡು. ಸೂರ್ಯನ

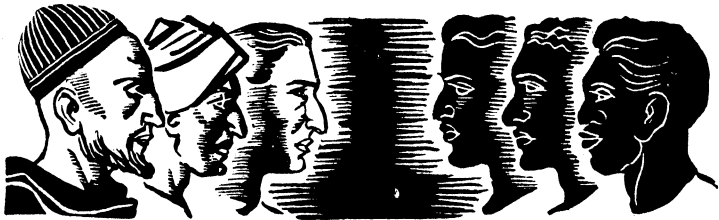

ಬೇಗಿ, ಮೋಡಗಳು, ಗಾಳಿಮುಳು—ಇವುಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಕಡಲೆ
ನಿಂದ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ನೀರನ್ನು ಹೊತ್ತು ತಂದು ಮತ್ತೆ ಗುಡ್ಡಗಳ ತಲೆಯಮೇಲೆ
ಸುರಿಯುತ್ತಾನೆ. ಒಣಗಿಹೋದ ಮೈದಾನಗಳಿಗೂ ನೀರು ಹುಯ್ಯುತ್ತಾನೆ.

ಇದಾದ ಮೇಲೆ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ಮುಖ್ಯವಾದ ಎರಡನೆಯ ಮೈಚಿತ್ರ
ಇಲ್ಲಿನ ವಾಯುಗುಣದ ವಿಶೇಷ ಮೈವಿಧ್ಯ; ಚನರಲ್ಲಿ, ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಬೇರೆ
ಬೇರೆ ರೀತಿ ಪ್ರಕಾರಗಳು. ಇದು ಸಹಜ. ಕನ್ಯಾಕುಮಾರಿ ಭೂಮಧ್ಯರೇಖೆಗೆ

8 ಡಿಗ್ರಿ ಮಾತ್ರ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಇದ್ದರೆ ಕಾಶ್ಮೀರದಲ್ಲಿನ ಗಿಲ್ಗಿಟ್ 34 ಡಿಗ್ರಿ ಉತ್ತರ. ಪ್ರಸಂಚದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ತರದ ಹವಾಮಾನವೂ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದೆ. ಆಫ್ರಿಕಾ ಖಂಡದ ಅತ್ಯುಷ್ಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಷ್ಟು ಜಿಸಿಲು ಬೇಗೆಯೂ ತಗ್ಗಾದ ಮೈದಾನ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿದೆ; ಸಿಂಧ್ ಪ್ರಾಂತದ ಚಾಕೊಬಾಬಾದಿನಲ್ಲಿ ಬೇಸಿಗೆಕಾಲದ ಸರಳಿ ನಲ್ಲಿ 125 ಡಿಗ್ರಿ; ಶೀತಲಯದಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಹವ್ವು ಗಟ್ಟಿಹೋಗುವ ಡಿಗ್ರಿಯೂ ಹಿಮಾಲಯ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿದೆ. ಅಸಾಂ ಪ್ರಾಂತದ ಚಿರಾಪುಂಜಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 460 ಇಂಚು ಮಳೆಯಾದರೆ ಉತ್ತರ ಸಿಂಧ್‌ಗೆ ಮೂರೇ ಅಂಗುಲ ಮಳೆ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಎಂಟು ತಿಂಗಳು ಬಂದು ಹಸಿಯೂ ಕಾಣದ ಶುಷ್ಕಕಾಲ, ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳು ಸದಾ ಮಳೆ. ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಬೆಳೆಯುವ ಹುಲುಸಾದ ಸಿಂಧು ಗಂಗಾ ಮೈದಾನದಂಥ ಪ್ರದೇಶ ನಮಗಿದೆ. ದ್ವೀಪಕಲ್ಪದ ಸಮುದ್ರತೀರದಲ್ಲಿ ಯಥೇಷ್ಟವಾಗಿ ಬೆಳೆದ ಅರಣ್ಯಸಮೃದ್ಧಿಯ ಮಲಬಾರು ಪ್ರಾಂತವೂ ಇದೆ. ಇವುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ರಾಜಪುತಾನ, ಸಿಂಧ್, ಕಚ್‌ಗಳ ಮರಳುಗಾಡುಗಳೂ ಇವೆ.

ಯಾರ ಮೋರೆಯನ್ನಾ ದರೂ ನೋಡಿ 'ಯಾಕೋ ಅವನ ಮುಖ ನೋಡಿದರೆ ಅಸಹ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ' ಎನ್ನುವದಿಲ್ಲವೆ ನಾವು. ಎಷ್ಟೋಸಲ ಹಾಗೆಯೇ 'ಮುಖ ನೋಡಿದರೆ ಚಲೋ ಮನುಷ್ಯನ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತಾನೆ' ಎಂದೂ ಅನ್ನುತ್ತೇವೆ. ಏಕೆ? ಅಂಥ ಮೋರೆಯ ಮನುಷ್ಯ ಚಲೋ ಆಗಿರುವುದು ಅಶಕ್ಯ, ಇಂಥ ಕಣ್ಣಿನ ಕಳೆಯ ಈ ಮನುಷ್ಯ ಬಹಳ ಚಲೋ ಇರಲಿಕ್ಕೇ ಬೇಕು ಎಂದು ನಮಗೆ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಅನೇಕಸಲ ನಮಗೆ ಅನಿಸಿದ್ದು ನಿಜವೇ ಸರಿ. ಕೆಲವು ವೇಳೆ ತಪ್ಪಾದರೂ ಆದೀತು. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ವಭಾವ,

ಗುಣ ಅವನ ಮೋರೆಯ ಮೇಲೆ, ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ದೇಶಕ್ಕೆ ಭೂಮಿ, ಹವೆ, ಗುಡ್ಡ, ಹೊಳೆ ಮುಖವಿದ್ದ ಹಾಗೆ. ಜನ ಅದರ ಮನಸ್ಸು, ಆತ್ಮ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಈಗಿನ ಆಕಾರ, ಸ್ಥಿತಿ ಬಂದ ಬಹಳ ದಿನಗಳ ತರುವಾಯ ಜನ ಬಂದು ನೆಲಸಿದುದರಿಂದ ಆ ಸಿದ್ಧಾಂತ ತಿರುವುಮುರುವಾಗಿದೆ. ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ಮೋರೆ ಅದರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಅಂತೆಯೇ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ನಿಸರ್ಗ ವೈವಿಧ್ಯದ ಸಂತೆ ಇಲ್ಲಿ ಬಾಳುವ ಜನರಲ್ಲಿ ಒಡಮೂಡಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಹಿಟ್ಟರನ ಆರ್ಯರಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಚೆಲುವರಾದವರ ಚೆಲುವೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿದೆ. ಅಭಿ ಕಾದ ನೀಗ್ರೋಗಳ ಕಾಡಿಗೆಗವ್ವೂ ಇದೆ. ಭಾರತೀಯನು ಆಜಾನುಬಾಹುವಾಗಿ ಉನ್ನತ ದೇಹಿಯೂ ಹೌದು. ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯದ ಗುಡ್ಡ ಗಾಡಿನ ಜನರ ಹಾಗೆ ಗಿಡ್ಡಗೆ ದಪ್ಪಗೂ ಹೌದು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ದೃಢದೇಹಿಯಾದ ಥೀರನೂ

ಉಂಟು. ಸೀರ ಸಿಪ್ಪಾಡಿಯಾದ ದುರ್ಬಲನೂ ಉಂಟು. ಈ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿದ್ದ ಹಾಗೂ ಸರಿ. ಆ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿದ್ದ ಹಾಗೂ ಸರಿ. ಈ 1941 ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ 5ನೆಯ ಶತಮಾನದಿಂದ 20 ನೆಯ ಶತಮಾನದವರೆಗೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶತಮಾನದ ರೀತಿಯ ಜನರೂ ಸಿಗುತ್ತಾರೆ. ರಷ್ಯಾದ ಹೊರತು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ವಿವಿಧತೆ ಕಾಣದು.

ಚೀನಾದ ತರುವಾಯ ನಮ್ಮ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯೇ ಹೆಚ್ಚು ಜಗತ್ತಿಗೆಲ್ಲ. 40 ಕೋಟಿ ಜನ. ಈ ಅಗಾಧ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಎಂದರೆ ಎಂಥ ಅಂಗಬಲ! ಎಷ್ಟು ಆಳುಬಲ!

ನಾವು ಇಷ್ಟು ಬಹಳ ಜನ ಇರುವುದೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ತೆರಗಳು ಇರುವುದೂ ನಾವೆಲ್ಲ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸುಖವಾಗಿ ಇರಲು ಅನೇಕ ತೊಂದರೆ

ಗಳನ್ನು ತರಬಹುದು, ತರುತ್ತಿದೆ. ಅದಿರಲಿ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಎಂದರೆ ಎಂಥ ಅದ್ಭುತ ಶಕ್ತಿ, ಎಷ್ಟು ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಅಲ್ಲವೆ?

ಜನರಿಗೆ ಅನ್ನ, ಅರಿವೆ, ಮನೆ ಮಾಡಲಾದವು ಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಬದಗಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ತಲಾ ಒಂದು ಕೆಲಸ ಹಂಚಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮೊಳಗೆಯೆ ಶ್ರಮ ವಿಭಾಗಮಾಡಿ ಜನ ಪ್ರಗತಿಗೊಂಡಿದಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ತಾನು ತಿನ್ನುವದನ್ನೆಲ್ಲ ತಾನೇ ಬೆಳೆದು, ತಾನು ಬಳಸುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತಾನೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೆ? ಇಲ್ಲ. ಧಾನ್ಯ ದವಸ ಬೆಳೆವುದರಲ್ಲಿ ಒಕ್ಕಲಿಗನಿಗೆ ತುಂಬ ಅನುಭವವಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ಜಾಣರು. ಆ ಒಕ್ಕಲಿಗನ ಅನುಭವದಿಂದ ತಾವು ಲಾಭಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಅರಿವೆ ನೇಯುವವರ, ಏಕೈಕ ಹೊಲಿಯುವವರ, ಕ್ಷೌರದ ಕತ್ತಿ ಮಾಡುವವರ ಜಾಣತನವನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಎಷ್ಟೇ ಜಾಣರಾಗಿರಲಿ ಇನ್ನೆಲ್ಲ ತಾವೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೊರಟರೆ

సాధ్యమే? ఇల్ల, యారగూ సాధ్యవల్ల. నమ్మల్లి అతి బాణ, అతి బలశాలి అసికికొండవసగూ నావు దినాలూ బళసువ పదార్థగళ్ళల్లి ఇప్పత్త రోళగే ఒందన్నా దరూ మాడలిక్కు కలియలు సాకష్టు టుత్సాడు, పేళి ఎల్లిదే? యుగయుగగళ అనుభవదింద కేలస మంజిక్కుళ్ళవ. ఈ టుపాయ కండుపిడిదు, నమ్మోళగే కేలవరు తిన్న లిక్కు గోళి, భత్త, మణ్ణ, పల్ల గళన్ను మేలదల్లి బేళియుత్తిదేవ; కేలవరు కారబాసగళ్ళల్లి బట్టి, మేట్టు, 'మోటారు', 'రేడియో' గళన్ను మాడుత్తిదార. ఇన్నొ కేలవరు మేజీన ముందే కూతు పుస్తక బరయుత్తిదేవ. ఈగిన కాలదల్లి ఈ మంజిక్కుళ్ళవ రేతి ఒకవారిగా బేళిదుబట్టిదే. ఒందు నణ్ణ అరివేయ తుండుమాడలు మత్తారు బసర కృవాడ బేళు. మత్తి బేళియువనను ఒబ్బ, కాకు బడిమనననొబ్బ, పింజువననొబ్బ, అదన్న నూలువననొబ్బ, ఆ నూలన్న నేయువనను ఒబ్బ, ఆ అరివేయన్ను కత్తరిసి మేలిదుకొడువనను ఒబ్బ, ఎష్టు బస!

ఒబ్బొబ్బరిగే ఒందొందు కేలసదల్లి నొటి, బాణతన. ఇదే రేతి బేర బేర దేశద బసక్కు, బేర బేర బాతియ బసక్కు, అవరవర దేశదక్తి మనోవృత్తిగళిగే తక్కుంతే బేర బేర కేలసగళ్ళల్లి కులతే. ఒందొందు బగేయ కేలస అవరిగే తుంబ యోగ్గ. ఒందొందు బగేయదు అవరిగే అళవారిక్కిల్ల.

ఒందొందు బగేయ భూమి ఒందొందు బగేయ పృథిగే అనుకూల. సక—భళి, కావు—తంపుగళ పృకార బేర బేర మవ బేర బేర తరద ఒక్కలుతనక్కు, బేర బేర టుద్యోగక్కు అనుకూలవారిగ్తుదే.

ఇష్టు విధవిధవాద బస, ఎల్లా తరద మవ, ఎల్లా పృకారద భూగుణ ఇరువ నమ్మ ఈ పిందుస్థాన ఎష్టు అదృష్టశాలి! ఎష్టు విశ్వయం వంతవారిగేద!

మారిందర, పిందుస్థానద బసరల్లరిగూ బేకాద ఎల్ల పదార్థ

ಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಏನೇನು ಪದಾರ್ಥಗಳು ಬೇಕೋ ಅವೆಲ್ಲವೂ ಒಂದಲ್ಲ
ಒಂದುಕಡೆ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೇ ಇವೆ ಎಂದಹಾಗಾಯಿತು, ಅಲ್ಲವೆ? ಅಂದರೆ,
ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ಜನ ನಾವು ನಮಗೆ ಏನುಬೇಕಾದರೂ ಇಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಬಹುದು,
ಮಾಡಬಹುದು. ಅದೇ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿ, ಅರೇಬಿಯಾದಲ್ಲಿ ಸೇಬು, ಬೆಳೆಯ
ಬಹುದೇ? ಬೆಳೆಯಬಹುದೆಂದು ಬರಿಯ ಕಲ್ಪನೆಯಾದರೂ ಮಾಡಲು ಬಂದೀತೆ?
ಆದರೆ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲೇ ಬೆಳೆದ ಹತ್ತಿಯೂ ಉಂಟು,
ಸೇಬೂ ಉಂಟು.

II

ಸೂರ್ಯನನ್ನು ತಿನ್ನಬಹುದೇ?

ಕನ್ನಡದ ಕವಿ ಜೈಮಿನಿಭಾರತದ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶನ ಹೆಸರು ಕೇಳಿಲ್ಲವೇ ನೀವು ? ಗದುಗಿನ ಭಾರತದ ನಾರಣಪ್ಪನ ಜರುದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯದೆ ? ಇವರ ಹಾಗೆಯೇ ಇಂಗ್ಲಿಷು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಿಲ್ಟನ್ ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಕವಿಯಿದ್ದ. ಅವನು ಬರೆದ ಮಹಾಕಾವ್ಯ 'ಸ್ವರ್ಗಾವರೋಹಣ' ಅಥವಾ *Paradise Lost*. ಅದರಲ್ಲಿ 'ಅರಮನೆ' ಮತ್ತು 'ಇಂದ್ರ'ಗಳ ಐಸಿರಿ'ಯ ವಿಸಯವಾಗಿ ಆತ ಹೇಳಿದಾನೆ. 'ಬಹುಕಾಲದ ಹಿಂದೆಯೇ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ಐಶ್ವರ್ಯ ಜಗತ್ತಿನಿದ್ದವಾದ ಸುದ್ದಿ ಯಾಗಿತ್ತು.

ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಬೆಳ್ಳಿಬಂಗಾರದ, ವಜ್ರವೈಡೂರ್ಯದ, ಕವ್ವರಕಸ್ಮೂರಿಯ ಗಂಧಪರಿಮಳದ, ರೇಶಿಮೆಜರತಾರಿಯ ಕತೆಗಳು ದೂರದೂರ ಹರಡಿಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಈ ಕತೆಗಳೇ ದೂರದೇಶದ ಜನರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಪುಟಕೊಟ್ಟು ಅವರು ನಮ್ಮ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಬಯಸುವಂತೆ ಪ್ರಲೋಭನಗೊಳಿಸಿದುದು. ಹಾಗಾದರೆ ಹಿಂದು ಸ್ಥಾನದ ಅತುಲೈಶ್ವರ್ಯದ ಅತ್ಯಮೂಲ್ಯವಸ್ತು ಯಾವುದು ಎಂದು ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಬಹುದು. ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾಗಿತ್ತು, ಈಗ ಯಾವುದು ಎಂದು ಕೇಳಬಹುದು. ಕೇಳಿದರೆ ನಿಮಗೆ ಹೈದರಾಬಾದು ನಿಜಾಮನ ನೆಲ ಮಾಳಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿಟ್ಟಿರುವ ಬಂಗಾರದ ಗಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ನಾನು ತೋರಿಸುವುದಿಲ್ಲ; ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಂಗಡಿಯಿಟ್ಟಿರುವ, ಕಾರಖಾನೆ ಕಟ್ಟಿರುವ ಕೋಟ್ಯಾಧೀಶರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಹಣವನ್ನೂ ತೋರಿಸುವುದಿಲ್ಲ; ಶ್ರೀಮಂತರ ಮಹಲುಗಳನ್ನಾಗಲಿ ರಾಜಾಧಿರಾಜರ ಅರಮನೆಗಳನ್ನಾಗಲಿ ತೋರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ತೋರಿಸುವುದು ಸೂರ್ಯನನ್ನು, ಭೂಮಿಯನ್ನು,

ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ನದಿಗಳನ್ನು, ಬೆಟ್ಟಗಳನ್ನು, ಮಳೆಯನ್ನು, ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬದುಕಿ ಬಾಳುತ್ತಿರುವ ಕೋಟ್ಯಾಸಕೋಟಿ ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು—ಇವರನ್ನು.

ಈಗಿನ ಕಾಲದ, ಅಂದರೆ ಇಸ್ಪತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ ವ್ಯವಹಾರಕುಶಲಿಗಳಾದ ತರುಣರು ನೀವು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪ್ರಮಾಣಪಲ್ಲದಾದನ್ನು ಸಂಬಲಾರಿರಿ. ನಾನು ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಆಸಕ್ತರಾದವರು ಬಹುದು. 'ಸೂರ್ಯನನ್ನೇನು ತಿನ್ನಲು ಬಂದೀತೇ? ನದಿಯ ನೀರು ಕುಡಿದುಕೊಂಡು ಗುಡ್ಡಗಳ ಮೇಲೆ ಬದುಕಿಕೊಂಡಿರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ?' ಎಂದುಜಡುತ್ತೀರಿ ನೀವು ಸೋಜಿಗದಿಂದ. ಹಾಗಾದರೆ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇನು? ನೀವು ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಅಷ್ಟು ಸಂಬಗೆಯೇ ನಿಮಗೆ? ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಾವು ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುವುದಿಲ್ಲ ನಾನು. ಹಾಗೆ ಕೆಲವರು ಸಾಧನವಿಲ್ಲದವರು ಮಾಡುವುದೂ ಉಂಟು. ಆದರೆ ವಿಚಾರಮಾಡಿ ನೋಡಿ. ನಾವು ತಿನ್ನುವುದು, ಕುಡಿಯುವುದು, ನಮ್ಮ ಉಡಿಗೆತೊಡಿಗೆ, ಮನೆಮಾರು ಎಲ್ಲವೂ ಈ ಮೂಲವಸ್ತುಗಳಿಂದಲೇ ಅಲ್ಲವೆ ನಮಗೆ ಸಿಗುವುದು?

ನೀವು ತಿನ್ನುವ ಕಾಯಿಪಲ್ಯವನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಸೂರ್ಯಕಿರಣ, ನೀರು ಮಣ್ಣು ಗಾಳಿಯಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನದು? ತರಕಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾದ ಅಂಶ ಯಾವುದು? ಗಾಳಿಯಿಂದ ಇಂಗಾಲಾಮ್ಲವನ್ನೂ ಸೆಲದಿಂದ 'ಸೈಟ್ರೇಟ್' ಉತ್ಪನ್ನವೂ ಅವು ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲವೆ? ಎಲ್ಲ ಸಸ್ಯಪದಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಇವೇ ಮುಖ್ಯಾಂಶಗಳು. ಈ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಆಹಾರವಾಗಿ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿ ನಮಗೆ ಬರುವುದು ಸೂರ್ಯನ ಬೆಳಕು ಶಾಖಗಳಿಂದ. ನೀವು ತಿನ್ನುವ ಕ್ಯಾಬೇಜಿನ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನೇ ನೋಡಿ. ಅದರಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ 91.5 ಭಾಗ ನೀರಿದೆ. ನಿಮಗಿದು ಗೊತ್ತೇನು?

ಇವು ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ. ಇದರ ಮೇಲೆ ನೀವು ವಿಚಾರಮಾಡಬೇಕು. ಇವು ನಿಮಗೊಂದು ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಡಲಿ. ಯಾರಾದರೂ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತು ಅಂದರೆ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಹಣ ಎಂದು ಹೇಳಿ

ಕೊಟ್ಟರು. ಅಂಥದನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ನಂಬದಂತೆ ಈ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳು ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಡಲಿ. ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ನಿಮ್ಮ ಮನಸಿಗೆ ನೀವೇ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಿ. ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಪರುಷಕ್ಕೆ ಎರಡು ಬೆಳೆ, ಕೆಲವು ಕಡೆ ಮೂರು ಬೆಳೆ ತೆಗೆಯಲು ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಜಿಲ್ಲೆಯೂ ಮಳೆಯೂ ಬೀಳುತ್ತದೆ ಯೆಂಬ ಮಾತನ್ನು ನೆನಪುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ನೆನಪುಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಮರೆಯಾಗಿ ನಗರಿ.

ಈಗ ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಸಂಪತ್ತಿನ ವಿವರಗಳ ಪಟ್ಟಿಯೊಂದನ್ನು ಮಾಡೋಣ. ನಮ್ಮ ಪಟ್ಟಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದುದು ಆಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ವಿದ್ವಾಂಸರಾದ ಪಂಡಿತ ರೆಷೋರ್ ಜನ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ ಇಂಥ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ; ಅಷ್ಟಾದರೂ ಆ ಪಟ್ಟಿ ಎಂದೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ನಾವೆಷ್ಟು ವಿಶ್ವಯಂತ್ರವೆಂದು ನಾಲ್ಕೈಂಟು ವಿವರಗಳನ್ನೂ ಹಾಕಿ ನೋಡೋಣ. ಅಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅನೇಕರಿಗೆ ಇದು ಗೊತ್ತೇ ಇಲ್ಲದೆ ಸುಮ್ಮನೆಯೇ ನಿಷ್ಕಾರಣವಾಗಿ ನೊಂದುಕೊಂಡು ನಿರಾಶರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ನಮ್ಮ ಸಿರಿಯ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಕ್ಕೆ ಹಾಕೋಣ! ನಾವು ನಾಚಿಕೆ ಪಡದೆ ನಮ್ಮನ್ನೇ ಮೊದಲಿಗೆ ಲೆಕ್ಕ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ರಸ್ಕಿನ್ ಎಂಬ ಮಹಾವಿಚಾರಶಾಲಿಯೂ ವಿಶ್ವಕುಟುಂಬಿಯೂ ಇದ್ದ. ಇಂಗ್ಲಿಷು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿದರೆ ಅವನ ಪುಸ್ತಕ *Sesame and Lilies* ನೀವು ಓದಿದರೂ ಓದಬಹುದು. ಬೇಸರಪಡದೆ ಆತ ಪದೇ ಪದೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ. ದೇಶಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯವೃತ್ತಿಯ ಆರೋಗ್ಯವಂತರಾದ ಜನ ಎಂದು. ಹೌದು, ಆತ ಹೇಳಿದುದು ಸತ್ಯ.

ಯೋಚಿಸಿನೋಡಿ, ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ 40 ಕೋಟಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಎಂದರೆ ಎಂಥ ಅದ್ಭುತ ಶಕ್ತಿ! ಬೇಕಾದುದನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಮಟ್ಟಲಿಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟಾಳು ಬಲ ನಮ್ಮದು! ಎಂಥ ದೊಡ್ಡ ಶಕ್ತಿ, ಎಂಥ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ!

ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ಜನರೇನು ಯಾವ ಜನಾಂಗಕ್ಕೂ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಕಡಮೆಯಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಪುರಾತನವಾದೊಂದು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೂ ವೈಭವೋಪೇತವಾದ

ನಾಗರಿಕತೆಯೂ ಇದೆ. ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ಯಾರಾದರೂ ಇದು ಜಂಬವೆಂದಾರು ಎಂದು ಹೆದರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿನ ಬಿಸಿಲೂ ಬೇಗೆಯೂ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನಿಧಾನ ವನ್ನೂ ಮೈಗೆ ಮಾಂದ್ಯವನ್ನೂ ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ ನಿಜವೇ. ಆದರೆ ಇತರ ದೇಶದ ಜನರೊಡನೆ ಸರಿಸಮವಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ದೊರೆತಾಗೆಲ್ಲ ಅವರಿಗೆ ಸಮನಾಗಿ ಇವರೂ ದುಡಿದಿದಾರೆ. ಅಮೆರಿಕಾ ಸಂಯುಕ್ತ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಲಿಫೋರ್ನಿಯಾ ತೋಟಗಳಲ್ಲೂ ಹೊಲಗಳಲ್ಲೂ ಹೀಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಕೆನಡಾ ದೇಶದ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಕೊಲಂಬಿಯಾದಲ್ಲಿ ಒರೆಗಾಂ ಶಿಬಿರಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಮರಕಡುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲೂ ವಾಷಿಂಗ್ಟನ್ ನ ಮರಕೊಯ್ತು ಗಿರಣಿಗಳಲ್ಲೂ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಅಮೆರಿಕದವ, ಚೀನೀ, ಜಪಾನೀ, ಕೆನಡಾದವ, ಮೆಕ್ಸಿಕೋದವ—ಇವರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಸರಿಸಮ ಎನಿಸಿಕೊಂಡಿದಾರೆ ನಮ್ಮವರು ಆಯಾ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ. ಆಗಲೇ ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಯೋಗ್ಯತೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಅಲ್ಲದೆ ನಾನಾ ವೈವಿಧ್ಯವೂ ಇದೆ.

ನಮ್ಮ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡನೆ ಸಾಲಿಗೆ ನಮ್ಮ ಹಾಗೆಯೇ **ಸಜೀವಪ್ರಾಣಿ** ಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸೋಣ. ಈ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಗುಡ್ಡದಂಥ ಆನೆಯಿಂದ ಹಗ್ಗದಂಥ ಹಾವು, ಸಣ್ಣದಾದ ಸೊಳ್ಳೆಯ ವರೆಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಬಗೆಯ ಜಂತುಗಳಿವೆ. ಇವು ಗಳೆಲ್ಲ ದನಕರುಗಳೇ ಬಹಳ ಉಪಯೋಗಕರವಾದವು. ನಮ್ಮ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ 18 ಕೋಟಿ ದನ; ಅಂದರೆ ಜಗತ್ತಿನ ಕಾಲ್ನಡೆಯ ಒಟ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯ ಮೂರ ರೊಳಗೊಂದು ಪಾಲು ಇದೆ. ಕುರಿಮೇಕೆ 8 ಕೋಟಿ 70 ಲಕ್ಷ ಇವೆ. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವ ಒಟ್ಟು ಕುರಿಮೇಕೆಯ ಮಂದೆಯಲ್ಲಿ ಎಳೆರೊಳಗೊಂದು ಪಾಲು.

ಮೂರನೆಯ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ **ಸೂರ್ಯನನ್ನು** ಹಾಕೋಣ. ಆಗಲೇ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದಿರಲ್ಲ ಗಲಾಟೆಗೆ. 'ಇದೇನಿದು! ಸೂರ್ಯ ಎಲ್ಲಾ ದೇಶಕ್ಕೂ ಇದಾನೆ ಯಲ್ಲವೇ' ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಸೂರ್ಯನ ಬಿಸಿಲು ಎಷ್ಟು ಬೀಳುತ್ತದೆ, ಎಷ್ಟು ದಿನ ಬೀಳುತ್ತದೆ ಗೊತ್ತೇ? ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸೂರ್ಯ ನಮ್ಮ ಸೊತ್ತು ನಮ್ಮ ವಿಶೇಷ ಸಂಪತ್ತು. ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬಿಸಿಲು ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚು ಎಂದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಬಿಸಿಲಿನಿಂದ ನಮಗೆ ಬಹಳ ಸೆಕೆ ನೀರಡಿಕೆ ಬೇಸರ

ಆಗುವುದು ನಿಜ. ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ನಮಗಾಗುವ ಲಾಭವನ್ನು ಗಮನಿಸಿರಿ. ಸೂರ್ಯನ ಪ್ರತಿರೋಧಗಳು ಸದಾ ನಮಗಾಗಿ ದುಡಿಯುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ಮೈಗೆ ಪ್ರಾಣ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ಹೊಲಗಳಿಗೆ ಸಾರವನ್ನೂ ಸತ್ತವನ್ನೂ ತರುತ್ತವೆ. ಹಿಂದಿರ ಸಾಗರದ ನೀರನ್ನು ಮೋಡದೊಳಕ್ಕೆ ಸೆಳೆದು ಕೊಂಡು 'ಮನ್‌ಸೂನ್' ಮೂಲಕ ಹಿಮಾಲಯ ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಒಯ್ದು ಸೇರಿಸುವುದಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ನೀರುಗಳ ಮೇಲೆಲ್ಲ ಮಳೆ ಸುರಿಸುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ಕೊಚ್ಚೆಯ ಕಾಲುವೆಗಳನ್ನೂ ಮಲೆತ ನೀರಿನ ಮಡುವುಗಳನ್ನೂ ಬಣಗಿಸಿ ಅನೇಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನೂ ಕೊಲ್ಲುತ್ತವೆ. ಈಗ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ? ಉಷ್ಣದೇಶದ ಜನ, ಹಿಂದುಗಳೇ ಆಗಲಿ ಫಾರ್ಸಿಗಳೇ ಆಗಲಿ, ಎಲ್ಲರೂ ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿ ಸೂರ್ಯನ ಮಸ್ತಕಾರ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದುದರ ಅರ್ಥ. ಅವರೇನು ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ.

ತಮ್ಮ ಹೊಲಕ್ಕೆ ನೀರು ನೀಡಲೆಂದು ಆಸೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಬಕ್ಕಲಿಗರು ದಾರಿನೋಡುತ್ತ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವ 'ಮನ್‌ಸೂನ್' ಮಳೆ ನಾಲ್ಕನೆಯ ದೊಡ್ಡ ಸೊತ್ತು. ಕಡಲಿನಿಂದ ಗುಡ್ಡದ ತುದಿಗೆ ನೀರನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ನಮ್ಮ ನದಿಗಳು ಹರಿಯುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಇದು.

ಐದನೆಯದು ನಮ್ಮ **ಪರ್ವತಸಂಗ್ರಿ**; ಹಿಮಾಲಯವೂ ಅದರ ತಮ್ಮಂದಿರೂ. ಪರದೇಶದ ಜನ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ಬಾರದಂತೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತವೆ ಇವು. ಮಧ್ಯ ಏಷಿಯಾದ ಬಣಗಾಳಿಯ ಬೆಂಕಿಗೆ ಇವು ಅಡ್ಡವಾಗಿರದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಸಸ್ಯಸಮೃದ್ಧಿಯೆಲ್ಲ ನಿನಾಮವಾಗಿ ಉತ್ತರಭಾರತವೆಲ್ಲ ಮರುಳುಗಾಡಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಗಿರಿತಲಕ್ಕೆ ಮೈದಾನಭೂಮಿಗೆ ನದೀನದಗಳನ್ನೂ ಜಲಪಾತಗಳನ್ನೂ ಕಳಿಸುವ ನಿಸರ್ಗಜಲಾಶ್ರಯಗಳಿವು. ರೋಗಿಗಳಿಗೆವು ಆರೋಗ್ಯಮಂದಿರ. ಬದುಕಿನ ಬೇಸರಕ್ಕೆ ನಿಸರ್ಗ ನೀಡಿದ ವಿಶ್ರಾಂತಿಪ್ಥಳ.

ಆಮೇಲೆ ನಮ್ಮ **ನದಿಗಳು**. ನಮ್ಮ ಹೊಲಗಳಿಗೆ ನದಿಗಳು ನೀರುಕೊಡುತ್ತವೆ. ನೆಲಕ್ಕೂ ನಮಗಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ದಾಹವಿದೆ. ಅದಕ್ಕೂ ಬಾಯೊಣಗುತ್ತದೆ. ನದಿಯ ನೀರಿನಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ತೃಪ್ತಿ; ಅಲ್ಲದೆ ನದಿಯ ಪ್ರವಾಹವೇಗದಲ್ಲಿ ಮಹಾ

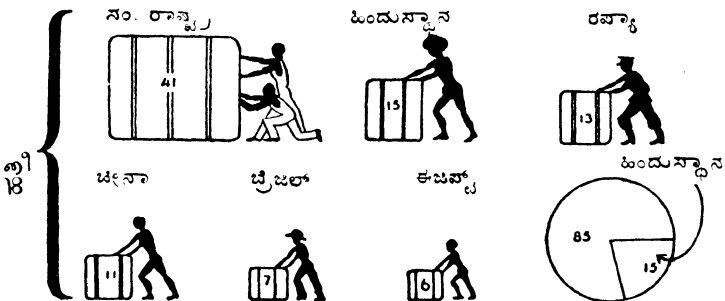
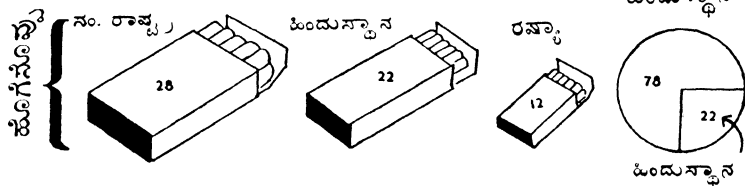
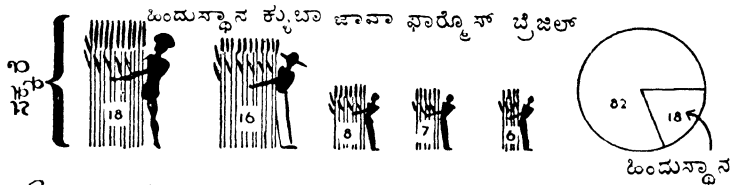
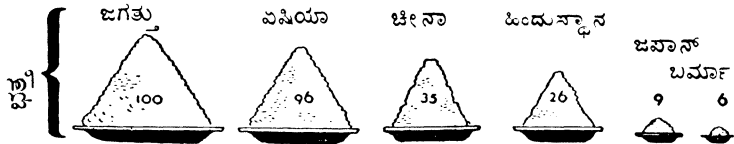
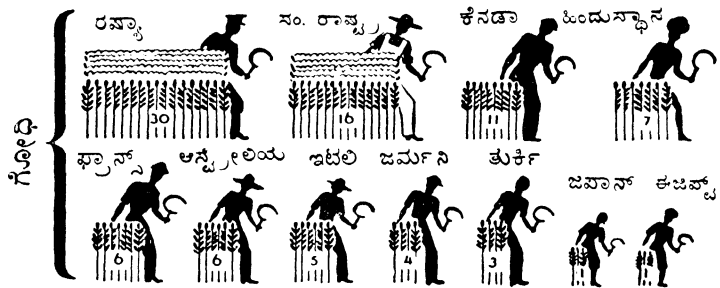
ಶಕ್ತಿಯೊಂದು ಅಡಗಿದೆ. ಆ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ವಾರ್ಥೀನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಂತಿಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ಅದಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ (ಮಿಂಚಿನ ಶಕ್ತಿ)ಯೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಕನಡಾ ವನ್ಯಾ ಅಮೆರಿಕದ ಸಂಯುಕ್ತ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳನ್ನೂ ಜಿಟ್ಟಿರೆ ಜಲಶಕ್ತಿಯ ಸಾಧನಗಳು ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿಗಿಂತ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವೆನ್ನಬಹುದು.

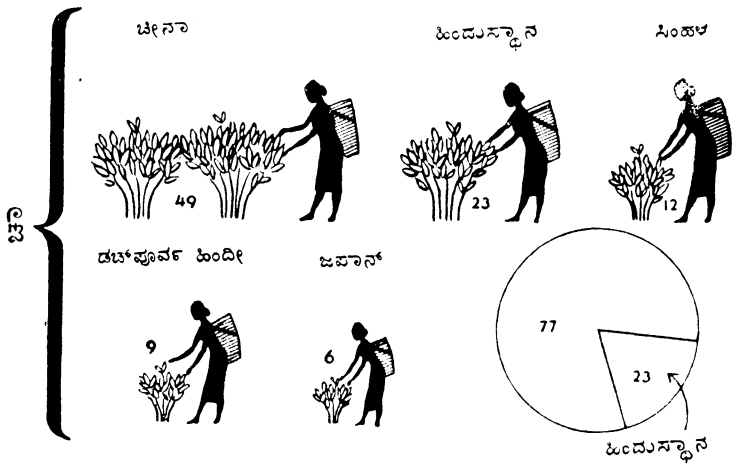
ಇದರ ತರುವಾಯ **ಗಾಳಿ**. ಹೌದು, ಗಾಳಿ ಕೂಡ. ಗಾಳಿ ನಮಗೆ ತಂಪುಹಾಯಿಕೊಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಗಾಳಿಗಿರಣಿಗಳನ್ನು ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಹೂಡಿ ಅದರ ಬಲವನ್ನೆಲ್ಲ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ಗ್ರಂಥಕರ್ತನೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವಷ್ಟು ವಿದ್ಯುತ್ವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಬಹುದು.

ಗಾಳಿಯಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿಯೋಣ **ಭೂಮಿಗೆ**. ನಮ್ಮ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಸಾಯಕ್ಕೆ ಸಿಗದು. ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಕೆಲವುಕಡೆ ನಗರಗಳನ್ನೂ ಪಟ್ಟಣಗಳನ್ನೂ ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನೂ ಕಟ್ಟಿದಾರೆ. ಕೆಲವುಭಾಗ ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲ. ಕೆಲವು ಪ್ರದೇಶ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ನಮ್ಮ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಮುಕ್ಕಾಲು ಭಾಗ ದಷ್ಟು ನೆಲ ಬೇಸಾಯಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ. ಬೆಳೆಸಿದರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುವ ಹಾಗಿದೆ.

ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ನಮ್ಮ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಐದರಲ್ಲಿ ಒಂದುಸಾಲು, ಅಂದರೆ 10 ಕೋಟಿ ಎಕರೆ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಕೃತಿಯೇ ನಮ್ಮ ಸಾಲಿನ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಭಾಗವನ್ನು ದಟ್ಟವಾದ ಕಾಡುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ ನಮಗೆ ಅಡವಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಒಬ್ಬ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಇಂಜಿನಿಯರು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದಾನೆ—ಕಾಡು ಕೊಂಚವೂ ಸವೆಯದ ಹಾಗೆ ವರುಷಕ್ಕೆ 10 ಕೋಟಿ ಟನ್ ಕೆಟ್ಟಿಗೆ ಕೊಡಬಲ್ಲವಂತೆ ನಮಗೇ ಅಡವಿಗಳು.

ಇನ್ನು ಉಳಿದುದೇನು? ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಅಗತ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಲ್ಲೋ ಇಲ್ಲೋ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಒಂದುಕಡೆ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. **ಬಹುದು** ಎಂದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇನ್ನೂ ನಾವು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಈಗ ನಾವು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕಿಂತ ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯ

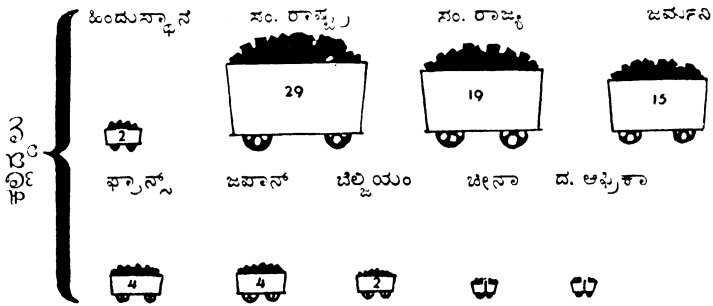
ಬಹುದೆಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಬೆಳೆವ ಬೆಳೆಯೂ ಅಲ್ಪವೇನಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ನೋಡೋಣ.

ಈ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಿ. ನಮಗೆ ದಿನಬಳಕೆಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಪದಾರ್ಥ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆಯೆಂಬುದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ನಾವು ದಿನಾಲೂ ತಿನ್ನುವ ಅಕ್ಕಿ, ಗೋಧಿ, ಸಕ್ಕರೆ, ಕುಡಿಯುವ ಚಹಾ, ನಮ್ಮ ಅರಿವೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಹತ್ತಿ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹರೆಯದವರು ಕೆಲವರು ಸೇದುವ ಬತ್ತಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ಹೊಗೆಸೊಪ್ಪು, ಎಲ್ಲವೂ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆಯಲ್ಲವೆ?

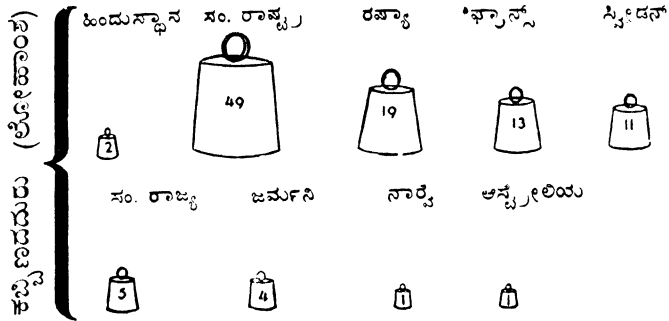
ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ಬೆಳೆ ಒಟ್ಟು ನೂರುಪಾಲು ಎಂದಾಕೊಂಡರೆ ಈ ಚಿತ್ರಗಳ ಮೇಲೆ ಕಾಣುವ ಅಂಕಿ ಆಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಬೆಳೆಯ ಪಾಲು ಎಂಬುದು ಸುಲಭವಾಗಿ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಇಲ್ಲಿಯತನಕ ಸೂರ್ಯಕಿರಣಕ್ಕೆ ಮೈಯೊಡ್ಡಿಯಾಯಿತು. ಮೋಡದಲ್ಲಿ ತೇಲಿ, ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಹಾರಿ, ಗಟ್ಟಿನೆಲದ ಮೇಲೆ ಕಾಲೂರಿರುವಾಯಿತು. ಇನ್ನು

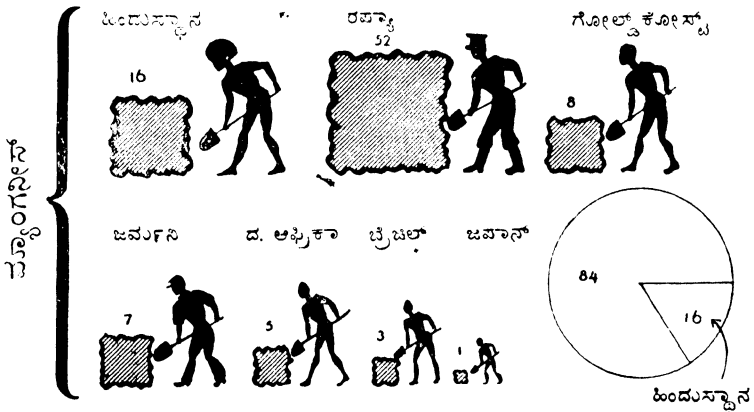
ಸೆಲ ತೋಡಿ ಸಮ್ಮ ಗುಪ್ತನಿಧಿಯನ್ನು ಸ್ವು ನೋಡೋಣ. ಸಮ್ಮ ಭೂಮಿಯ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವಾವ ಖನಿಜಗಳಿವೆಯೋ ತೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹಾಗಿರಲಿ, ಇಂಥಿಂಥ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನೇ ನಾನಿನ್ನೂ ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಮಾತ್ರ ಸಮಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಸೋವಿಯೆಟ್ ರಷ್ಯಾ, ಗ್ರೇಟ್ ಬ್ರಿಟನ್, ಅಮೆರಿಕದ ಸಂಯುಕ್ತ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಂಥ ಹೆಚ್ಚು ಭಾಗ್ಯವಂತ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿದ್ದಷ್ಟು ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಕಲ್ಲಿದ್ದಲಿನ ಸಂಗ್ರಹ ಹೇರಳವಾಗಿದೆ. ಸಮ್ಮ ಕಲ್ಲಿದ್ದಲಿನ ಸಂಗ್ರಹ 5,300 ಕೋಟಿ ಟನ್‌ಗಳಷ್ಟು ಇದೆಯೆಂದು ಊಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೂ ವರುಷಕ್ಕೆ 2 ಕೋಟಿ 8 ಲಕ್ಷ ಟನ್‌ಗಳಷ್ಟು ಮಾತ್ರವೇ ನಾವು ತೋಡುತ್ತಿರುವುದು. ಮುಂದೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಚಿತ್ರ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವರುಷಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಕಲ್ಲಿದ್ದಲು ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆಯೋ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ.

ಕಬ್ಬಿಣದಲ್ಲಿ ಸಮ್ಮ ಬಂಡವಾಳ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಅಮೆರಿಕದ ಸಂಯುಕ್ತ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಫ್ರಾನ್ಸ್ ಈ ಎರಡರ ತರುವಾಯ ಸಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಕಬ್ಬಿಣದುದುರಿಸ ನಿಧಿಯೇ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲೆಲ್ಲ ದೊಡ್ಡದೆಂದು ಜ್ಞಾನವು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದೇ ಅಲ್ಲ. ಉತ್ತಮವರ್ಗದ ಅದುರಂತೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಬಳಸುತ್ತಿರುವ ಸಮ್ಮ ಕಬ್ಬಿಣ ಎಲ್ಲೋ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತ್ರ. ಈ ಚಿತ್ರ ನೋಡಿದರೆ ಅದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

1936 ರಲ್ಲಿ ಸೋವಿಯೆಟ್ ರಷ್ಯಾ 13 ಲಕ್ಷ 36 ಸಾವಿರ ಟನ್ 'ವ್ಯಾಂಗ್ ನೀಸನ್ನು' ತೆಗೆಯಿತು. ಅದರ ನಂತರ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನವೇ 'ವ್ಯಾಂಗ್ ನೀಸ' ಉತ್ಪತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದು. ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನ 'ವ್ಯಾಂಗ್ ನೀಸಿನ' ಉತ್ಪತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಆರನೇ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಹಿಂದುಸ್ಥಾನವು ನಮ್ತು. ವರ್ಷಕ್ಕೆ 4,14,000 ಟನ್.

ಹೀಗೆಯೇ ನಮ್ಮ ಪ್ರಕೃತಿ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕುರಿತು ನಿಮ್ಮ ತಲೆ ಚೆಟ್ಟುಹಿಡಿದು ತನಕ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಪಟ್ಟಿ ಇನ್ನು ಮುಗಿಸುವ. ನಮ್ಮ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನವೆಂದರೆ ನೀವೂ ನಾನೂ ಎಲ್ಲರೂ ಹೆಮ್ಮೆಪಡಬೇಕಾದ

ದೇಶವೆಂದು ನಿಮಗನಿಸಿದರೆ ನನಗಷ್ಟು ಸಾಕು. ಅದರಂತೆ ನಮ್ಮಿಂದ—ನಿಮ್ಮಿಂದ
ನನ್ನಿಂದ—ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಗೌರವ ಬಂದೀತೋ ಇಲ್ಲವೋ ಹೇಳಲಾರೆ! ಅದರ
ಬಗ್ಗೆ ಆಮೇಲೆ ವಿಚಾರಮಾಡುವ. ಆದರೆ ನೀವೀಗ ನನ್ನನ್ನು ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ
ಕೇಳುತ್ತೀರೇನೋ ಎಂದು ಕಾದಿದೇನೆ. ನೀವು ಬುದ್ಧಿವಂತರು. ನಿಮಗೆ
ಕುತೂಹಲವಿದೆ. ನನಗೆ ಗೊತ್ತು ನೀವು ಕೇಳುತ್ತೀರಿ. 'ಇದೆಲ್ಲ ಸರಿ. ಆದರೆ
ನಮ್ಮಾ ವಿಲಕ್ಷಣ ದೇಶವನ್ನು ನಾವು ಮಾಡುವುದಾದರೂ ಏನು? ನಮ್ಮಾ
ಏಸ್ತಾರ ಸಾಮಗ್ರಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಗೆ ಉಪಯೋಗಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೋ?'
ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳಲೇ ನಿಮಗೆ? ಆಗಲಿ, ಮುಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ.

III

ಒಂದು ಒಗಟು

ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಗೆಳೆಯನೊಬ್ಬ ಇದಾನೆ. ಅವನಿಗೊಂದು ಕಚೇರಿ ಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸವಿದೆ. ತಿಂಗಳಿಗೆ 500 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸದ್ಯದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಯಲ್ಲಿ ಇದು ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚು, ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಯಾರಿಗೂ ಗಳಿಕೆಯಿರ ಬಾರದು ಎಂದು ಅನೇಕ ಜನ ಬುದ್ಧಿವಂತರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹಾಗಲ್ಲ. ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತನದಿಂದ ದುಡಿವವನಿಗೆ ನಾಗರಿಕಸಂತೆ ಬದುಕು ಸಾಗಿಸಲು ತೀರ ಕಡಮೆಯೆಂದರೂ ಅಷ್ಟು ಬೇಕೇಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

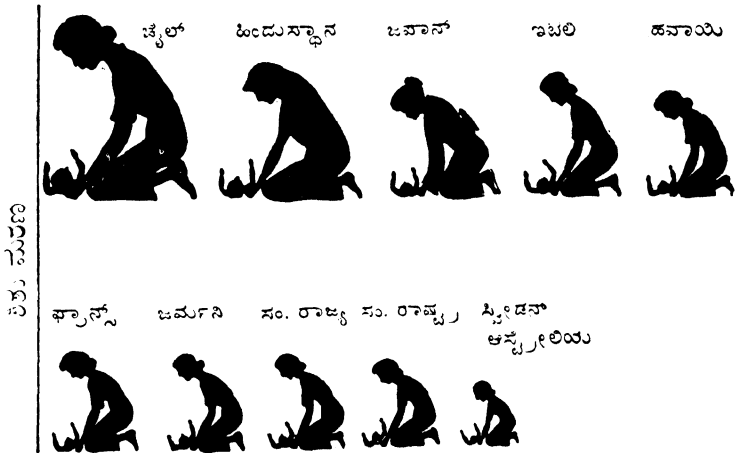
ಅದು ಹೇಗಾದರೂ ಇರಲಿ. ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಮತ್ತು ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ನನ್ನ ಗೆಳೆಯ, ಮುಂಬಯಿ ನಗರದ ಆರೋಗ್ಯವಂತವಾದ ಭಾಗವೊಂದರಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಕೋಣೆಯ ಮನೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಮಕ್ಕಳು ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣು ಕೂಡಿ ಕಲಿವ ಒಂದು ಚಲೋ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿ ಇಬ್ಬರೂ ಮನೆಮನೆಗೆ ಪುಸ್ತಕ ತಂದುಕೊಡುವ ಭಾಂಡಾರವೊಂದಕ್ಕೆ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಓದಲಿಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಹೊಸ ಪುಸ್ತಕ ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಟೆನ್ನಿಸ್‌ಗಲಿ ಮತ್ತೊಂದಾಗಲಿ ಆಟವಾಡಲಿಕ್ಕೆ 'ಸಮಾಜ'ಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಚಿಕ್ಕದೊಂದು ಸ್ವಂತ ಮೋಟಾರಿದೆ. ಅದನ್ನು ತಾವೇ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ವರುಷ ಕೊಂಪು ಸಲವೋ ಏನೋ ನನ್ನ ಗೆಳೆಯನಿಗೆ ಬಿಡುವು ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಆಗ ಸಂಸಾರಸಮೇತನಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೊಡ್ಡ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಗಾದರೂ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಗಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ.

ಹೀಗೆ ಬದುಕುವ ಮಂದಿ ನಮ್ಮ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಸ್ವಲ್ಪ. ಈ ಪುಸ್ತಕ ಓದುವವರಲ್ಲಿ ನೀವು ಕೆಲವರು ಅದೃಷ್ಟವಂತರಾಗಿ ಅಂಥ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿರ

ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೂ ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡವರಾದಾಗ ನಮಗೆ ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಏನು ಕೆಡುಕುನಿಸದಂತೆ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಮಾತು ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಲ್ಲ; ಕೆಂಡದಂಥ ಸತ್ಯ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾ ನಿಯಮದ ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆಯ ಪಂಡಿತರೆಲ್ಲ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿ ಹೇಳಿದಾರೆ. ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಸಾಮಾನ್ಯ ರೈತನೊಬ್ಬ ತಾನು, ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ, ಮೂರು ಮಕ್ಕಳು, ಇಷ್ಟು ಜನರ ಸಂಸಾರವನ್ನು ತಿಂಗಳಿಗೆ 27 ರೂಪಾಯಿಗಿಂತಲೂ ಕಡಮೆಯೊಳಗೆ ಸಾಗಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ಎಲ್ಲ ತರದ ಜನರನ್ನೂ ಹಿಡಿದರೆ ಬರುವ ಸರಾಸರಿ ಆದಾಯ ಇಷ್ಟೇ.

ಇಂಥ ಅರೆಹೊಟ್ಟೆ ಹೊಲಸುಗಳಲ್ಲಿ ಮುರುಕುಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಕ್ಕಳು ಹೇಗೆ ಬದುಕಬೇಕು? ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದು ವರ್ಷವಾದರೂ ತುಂಬುವುದರೊಳಗೇ

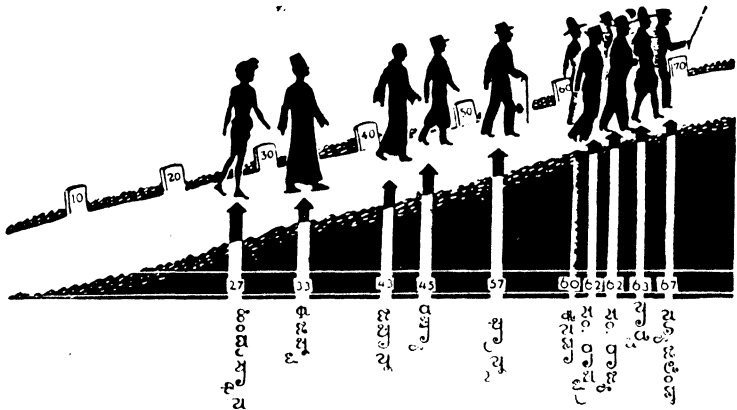

ನೋಣ ಸತ್ತಹಾಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಮಕ್ಕಳು ಸತ್ತುಹೋಗುತ್ತವೆ. ಈ ಘೋರ ವಾತಕಕ್ಕೆ ಶಿಶುಮರಣವೆಂದು ದೊಡ್ಡ ಹೆಸರಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿ. ಸ್ವೀಡನ್ ದೇಶಕ್ಕಿಂತ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಶಿಶುಮರಣ ನಾಲ್ಕರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ.

ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಚಾರಮಾಡುವ. ನಿಮಗೆಷ್ಟು ವರುಷ ಆಯುಸ್ಸು ಎಂದು ನಿಮ ಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟು ವರ್ಷ ಬದುಕುತ್ತೀರಿ ನೀವು ? '70 ವರ್ಷ' ಅಂದಿರಾ ? 'ಕೊನೆಗೆ ಅರವತ್ತು ವರುಷಕ್ಕೇನು ಕಡಮೆಯಿಲ್ಲ' ಅಂದಿರಾ ? ಆಗಬಹುದು. ಒಳ್ಳೆಯದು ಬಯಸಿದರೆ ಏನು ತಪ್ಪು ! ಪಾಪ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದುದ ಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮಗೆ—ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಓದುವ ಹುಡುಗ ಹುಡುಗಿಯರಿಗೆ—ಸಾಧಾರಣ ವಾಗಿ ಇನ್ನಿರುವುದು ಮೂವತ್ತೇ ವರುಷ ಆಯುಸ್ಸು. ಹೀಗೆಂದರೆ ನಿಮಗೆ ಸೇರದು, ಅಲ್ಲವೆ ? ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ನೀವು ಪುಣ್ಯವಂತರೇ ಸರಿ. ಮೊದಲನೆ ವರುಷದ ಗಂಡ ದಾಟಿಕೊಂಡಿರಲ್ಲ !

ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮಗೊಬ್ಬ ತಂಗಿಯೋ ತಮ್ಮನೋ ಹುಟ್ಟಿದರೆ ಆ ಮಗುವಿಗೆ 27 ವರುಷಕ್ಕೇ ಅವತಾರ ಸಮಾಪ್ತಿ. ಆದರೆ ಈ ಮಾತನ್ನು ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿಗಾಗಲಿ ತಂದೆಗಾಗಲಿ ಹೇಳಬೇಡಿ. ಅವರಿಗೆ ದುಃಖವಾದೀತು. ವಯಸ್ಸಾದ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲರೂ ಹಾಗೆಯೇ.

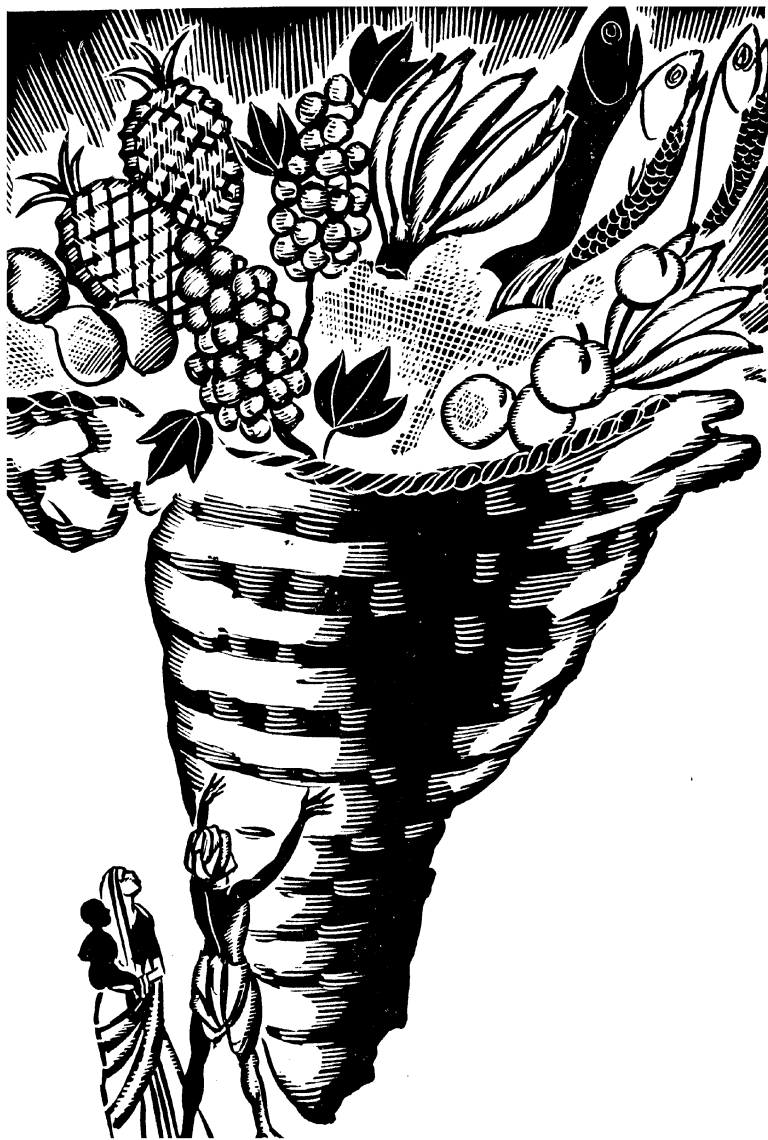

ಈ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ನಾನಾದೇಶದ ಜನ ಬಾಳದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಿ. ಫ್ರೆಂಚ್ ಮನುಷ್ಯ ಹೇಗೆ ಅರವತ್ತು ವರುಷದ ವರೆಗೆ ಆ ದಾರಿ ಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. 70 ವರುಷ ವಯಸ್ಸಾದರೂ ನ್ಯೂಜಿಲೆಂಡಿನವ ಹೇಗೆ

ತನ್ನ ಕೋಲು ಬೀಸುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ ನೋಡಿ. ಅದರೆ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ಭವಣಿ ಬಹಳ ದುಃಖದ್ದು. 30 ರ ಕಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವ ಹೊತ್ತಿಗೇ ಇವನದು ಮುಕ್ತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಹೀಗೇಕೆ ಆಗಬೇಕು? ಮುಂಬಯಿ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ನನ್ನ ಗೆಳೆಯನಿಗಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲ ಅನುಕೂಲಗಳೂ ದೀರ್ಘಾಯುಸ್ಸೂ ಭಾರತೀಯ ರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಏಕೆ ಇರಬಾರದು? ಆತನ ಹಾಗೆ ಇವರೂ ಕಷ್ಟಪಡರೇನು? ಅದರಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನವೇ ಇಲ್ಲ. ಅವರಲ್ಲನೇಕರು ಅತ್ಯಂತ ಕಷ್ಟವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಅಸಹ್ಯವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇಷ್ಟು ಮಾಡಿಯೂ ಅವರಷ್ಟು ಬಡವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ! ದುರ್ದೈವ! ಈಗಿನ ನಮ್ಮ ಪ್ರಸಂಚದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದುಡಿತಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಫಲ ದೊರೆಯದು. ಹಾಗಲ್ಲದೆ ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದುವೇಳೆ ಸಮವಾಗಿಯೆ ಫಲ ದೊರೆತರೂ ನಮ್ಮ ಜನರಿಗೆ ತಿಂಗಳೊಂದಕ್ಕೆ ತಲಾ 6-8-0 ದೊರೆತೀತೆಂದು ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜಿನ ಪಂಡಿತರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೆ ವರುಷಕ್ಕೆ ತಲಾ 64-6-0 ಆದಾಯ. ಸಮವಾಗಿ ಹಂಚಿದರೆ ಇದು 78 ರೂಪಾಯಿ ಆದೀತು ಅಷ್ಟೆ. ಈ 78 ರೂಪಾಯಿ ಸಾಧಾರಣವಾದೊಂದು ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿರುವ ಐದುಜನಕ್ಕೆ ಸಾಕೇ? ನೋಡೋಣ. ಹಾಗೆ ಸಮವಾಗಿ ನಿಷ್ಟಕ್ಕೆ ಪಾತವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಆದಾಯವನ್ನು ಹಂಚಿದರೆ ನಮ್ಮ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಭಾರತೀಯನಿಗೆ ಬರುವುದು (78×5ಲೆ) 390 ರೂಪಾಯಿ ವರುಷಕ್ಕೆ. ಅಂದರೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ 32 ರೂ. 8 ಆಣೆ. ಇದರೊಳಗೆ ಇವನಿಗೂ ಸೌಭಾಗ್ಯವತಿಗೂ ಒಂದು ಗಂಡು ಎರಡು ಹೆಣ್ಣು—ಮೂವರು ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಆಗಬೇಕು. ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿರಿ. ಐದು ಜನ ಭಾರತೀಯರ ಇಡೀ ಕುಟುಂಬವೊಂದಕ್ಕೆ ದಿನಕ್ಕೆ ಕೇವಲ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಚಿಲ್ಲರೆ.

ಹಾಗಾದರೆ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲ ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲದೆ, ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಸಾಲದೆ ಬದುಕಬೇಕಾದಷ್ಟು ಬಡದೇಶವೇನು ನಮ್ಮ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನ? ಏನೂ ಬೆಳೆಯದಂಥ ಮರಳುಗಾಡೇ ಇದು? ಅದರ ಗರ್ಭದಲ್ಲೇನೂ ಇಲ್ಲವೆ? ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟು ನಿಷ್ಕರುಣೆಯೇ?

‘ಅಲ್ಲ ಅಲ್ಲ’ ಎಂದು ಕೂಗಿಬಿಡುತ್ತೀ ನೀನು. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವುಂಟು. ನಮ್ಮ ದೇಶ ಅಂಥ ಸಿರ್ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯಲ್ಲ. ಪ್ರಕೃತಿ ಅದಕ್ಕೆ ಚಲೋ ವೈಶಾಲ್ಯ ವನ್ನು ಕರುಣಿಸಿದೆ. ವಾಯುಗುಣದಲ್ಲಿ ವಿಸುಧತೆಯ ಹಿತವಿದೆ. ಹುಲುಸಾದ ಭೂಮಿ, ಯಥೇಷ್ಟವಾದ ಬಲಸೌಕರ್ಯ, ಭೂಮಿಯೊಳಗೆ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಖನಿಜ ಸಂಗ್ರಹ, ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಅರಣ್ಯಸಮುದಾಯ, ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಪಶುಧನ, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಪ್ರಕೃತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆಂಬುದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ನಮಗೂ ಪುರಾತನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಿದೆ. ನಮ್ಮ ನಾಗರಿಕತೆಗೂ ವೈಭವದಿಂದ ಬೆಳಗಿದ ಕಾಲವೊಂದಿತ್ತು. ಪ್ರಪಂಚದ ಬಹು ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಐದರಲ್ಲೊಂದು ಭಾಗ ವಾದ ನಾವು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಾಗಲಿ ಬಲದಲ್ಲಾಗಲಿ ಯಾವುದರಲ್ಲೂ ಕಡಮೆಯಿಲ್ಲ, ಯಾರಿಗೂ ಕೀಳಲ್ಲ ಎಂಬುದೆಲ್ಲ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯಲ್ಲವೆ?

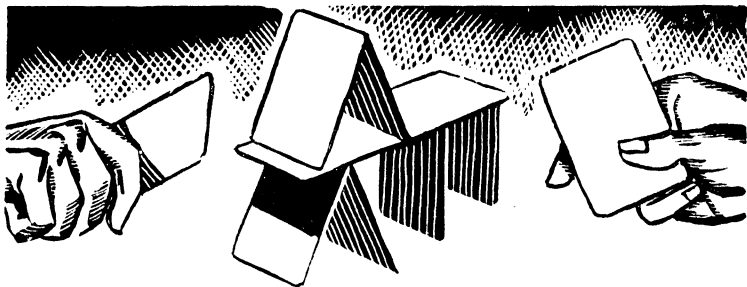
ಹೀಗಾಗಿ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನವು ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಒಗಟಾಗಿದೆ. ದೇಶ

ವೇನೋ ಸಮೃದ್ಧಿ, ಜನರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಬಡತನ. ಇದೊಂದು ಬಗಟೇ ಸರಿ. ಎಲ್ಲ ಬಗಟೆಗೂ ಒಂದು ಉತ್ತರ; ಅದನ್ನು ಬಿಡಿಸಲು ಒಂದುಪಾಯ ಇರಲೇಬೇಕಷ್ಟೆ.

ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಉಪಾಯ ಎಷ್ಟೋ ಇವೆ. ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳನ್ನೆಷ್ಟೋ ನೋಡಿದ ನಮಗೆ ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ 'ಇದೇನಿಷ್ಟು ಸುಲಭ' ಅನಿಸಬಿಡುತ್ತದೆ. ನಿಜವಾಗಿ ಅದು ಸುಲಭವೇ. ಆದರೂ ನಮ್ಮ ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಮುಖರೂ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ ಪಂಡಿತರೂ ಉದ್ಯೋಗ ನಾಯಕರೂ ಇತರ ವಿದ್ವಾಂಸರೂ ಮೋರೆ ಮುದುಡಿಕೊಂಡು, ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಗೋಣಲಾಡಿಸಿ, ಈ ತೊಡಕಿನ ಎಳೆಎಳೆಗೂ ಕೊನೆಯಿಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ಚರ್ಚೆಮಾಡಿ, ಕಡೆಗೂ ಬಗಟು ಬಡಿಯದೆಯೇ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ.

ಅದು ಸುಲಭವೇ ಸರಿ. ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ಹುಡುಗರೂ ಹುಡುಗಿಯರೂ ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಿಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಸುಲಭವೇ ಆದೀತು. ಈ ವಿಷಯ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದರಿಂದ ಮುಂದಿನ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದಾಗತ್ಯವಲ್ಲವೆ ?

IV

ಇನ್ನೇಟಿನ ಮನೆ

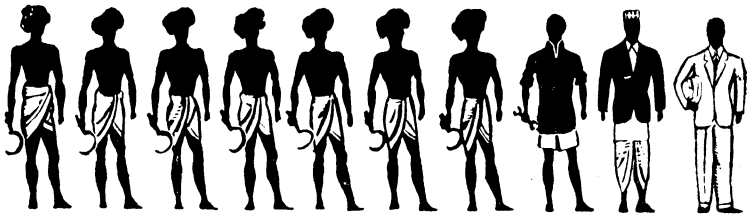
ಭಾರತೀಯನ ಚಿತ್ರವೊಂದು ಬರೆಯಿರಿ ಎಂದು ನಾನು ನನಗೇ ಹೇಳಿದರೆ ಹೇಗೆ ಬರೆಯುತ್ತೀರಿ? ಅವನು ಹೇಗಿರುತ್ತಾನೆ, ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ?

ಸೊಗಸಾದ ಅಂಗಿ ಷರಾಯಿ ಹ್ಯಾಟು ಬೂಟು ತೊಡಿಸಿ ಮೇಜಿನ ಮುಂದೆ ಕೂಡಿಸುತ್ತೀರೋ, ಅಥವಾ ಉದ್ದವಾದ ನಿಲುವಂಗಿ (ಷೇರವಾಸಿ), ಜಿಗಿಯಾದ ಪಾಯಿಜಾಮಾ ತೊಡಿಸಿ, ತಲೆಗೆ ದೊಡ್ಡ ರುಮಾಲು ಸುತ್ತಿ, ಕಾಲಿಗೆ ಚಡಾವು ಕೊಟ್ಟು, ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಬರೆಯುತ್ತೀರೋ? ಇಲ್ಲವೆ ನಿಮ್ಮ ಭಾರತೀಯಜೀಗೆ ಬಿಳಿ ಬನೀಸು, ಪಂಜೆ, ಗಾಂಧಿ ಟೋಪಿ ಕೊಡುತ್ತೀರೋ?

ನನಗೆ ಚಿತ್ರ ಬರೆಯಲು ಬಾರದು. ಆದರೆ ನನಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಚಿತ್ರಕಾರ ಬರೆದಿದಾನೆ ನೋಡಿ, ಬರಿಮೈ ಬರಿಗಾಲು ಭಾರತೀಯನ ಚಿತ್ರ. ತಲೆಗೆ ಒಂದು ಹರಕು ರುಮಾಲು ಸೊಂಟಕ್ಕೊಂದು ತುಂಡುಪಂಜೆ, ಎರಡೇ ಅವನ ಸಮಸ್ತ ವಸ್ತ್ರ. ಕೈಯ್ಯಲ್ಲೊಂದು ಕುಡುಗೋಲಿದೆ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಭಾರತೀಯನೆಂದರೆ ನನಗೆ ಹೀಗನಿಸುತ್ತದೆ.

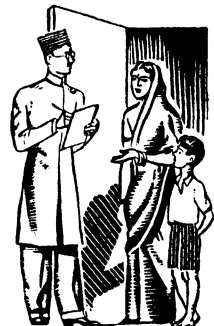
ಹತ್ತು ಜನ ಭಾರತೀಯರನ್ನು ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿ ಒಂದು ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಏಳುಜನ ನಾನು ಕೊಟ್ಟ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಭಾರತೀಯನ ಹಾಗೆ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲ ಒಕ್ಕಲಿಗರು, ಅಂದರೆ ಬೇಸಾಯಮಾಡುವ ಆರಂಬ ಗಾರರು. ಎಂಟನೆಯವ ಗಿರಣಿ ಕೂಲಿಕಾರ. ಒಂಭತ್ತನೆಯವ ಗುಮಾಸ್ತೆಯೋ ಅಂಗಡಿಕಾರನೋ ಆದಾನು. ಹತ್ತನೆಯವ ವ್ಯಾಪಾರಿಯೋ ಜಮೀನುದಾರನೋ ಅಥವಾ ವಕೀಲನೋ ಡಾಕ್ಟರೋ ಆಗಬಹುದು.

ಹತ್ತು ವರುಷಕ್ಕೊಂದು ಸಲ ಸರಕಾರದವರು ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲ ಹೆಸರು ವಯಸ್ಸು ಕಸಬು ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುತ್ತಾರಲ್ಲ. ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಂದ ನಮಗಿಷ್ಟಾದುದೂ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಆ ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಜನಗಣತಿ 'ಸೆನ್ಸಸ್' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಈ ವರುಷ ಅಂಥದೊಂದು ಜನಗಣತಿ ನಡೆಯಿತಲ್ಲವೇ?

ಈ ವಿಚಾರಣೆಯಿಂದ ನಮಗೆ ತಿಳಿದುಬರುವ ಮೊದಲನೆ ಮಾತೆಂದರೆ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ ತೊಂಭತ್ತು ಜನ ಗ್ರಾಮ ವಾಸಿಗಳು, ನೂರಕ್ಕೆ ಏಳುಪ್ರತಿರಡು ಮಂದಿ ಬೇಸಾಯ ದಿಂದ ಬದುಕುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು. ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ 7 ಲಕ್ಷ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಥವರು ಕೋಟ್ಯಾಂತರವೇ ಜನ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಇವರೆಲ್ಲರೂ—ಬಹಳ ಮಂದಿ ವಯಸ್ಸು ಬಂದವರು ಕೂಡ—ಸ್ವಂತವಾಗಿ ಉತ್ಪಾದಿಸಿ ಬೇಸಾಯ ಮಾಡರು. ಕೆಲವರು ದೊಡ್ಡ ಜಮೀನುದಾರರು. ಅವರ

ತಂದೆ ತಾತಂದಿರು ಇವರಿಗಾಗಿ ಹೊಲ ಮನೆ ಮಾಡಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದಾರೆ. ಸ್ವಂತ ವಾಗಿ ದುಡಿವುದು ಎಂದರೇನೋ ಇವರಿಗೆ ಗೊತ್ತೇಯಿಲ್ಲ. ಇವರ ಹೊಲಗಳ ಗುತ್ತಿಗೆ ಲಾವಣಿ ವಸೂಲುಮಾಡುತ್ತ ತಿರುಗುವ ಆಳುಗಳು ಕೆಲವರು. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಹೊಲಗಳನ್ನು ತಾವೇ ಸಾಗುವಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಸಮಯಬಿದ್ದಾಗ ಕೂಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಗ್ರಾಮವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಜನ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ರೈತರು; ತಮ್ಮ ಹೊಲ ತಾವೇ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುವವರು ಇಲ್ಲವೆ ಯಾರದಾದರೂ ಹೊಲಮಾಡುವ ಸ್ವಂತ ಹೊಲವಿಲ್ಲದ ದುಡಿತಗಾರರು. ಇಂಥ ದುಡಿತಗಾರರ ಗುಂಪು ದಿನೇ ದಿನೇ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. 1921ರಲ್ಲಿ ಸಾವಿರ ರೈತರಿಗೆ 291 ಜನ ಹೊಲವಿಲ್ಲದ ದುಡಿತಗಾರರಿದ್ದರು ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ. 1931ರಲ್ಲಿ ಇವರ ಸಂಖ್ಯೆ 407 ಕ್ಕೇರಿತು. ಅಂದರೆ ಸಮ್ಮ ರೈತರಲ್ಲಿ ಮೂವರೊಳಗೊಬ್ಬನಿಗೆ ಸ್ವಂತ ಹೊಲವಿಲ್ಲದೆ ಮೂರಾಣೆ ನಾಲಕ್ಕಾಣೆ ದಿನಗೂಲಿಗಾಗಿ ದುಡಿಯುತ್ತಾರೆ ಎಂದರ್ಥ.

ಎಲ್ಲಾ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಒಕ್ಕಲುತನದ ಕಸಬಿನಿಂದ ಇಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಜನರು ಬದುಕುವುದಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ದೇಶಗಳ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿಯೂ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಕಡಮೆಯಾಗಿಯೂ ಜನವಾಸಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅಮೆರಿಕಾ ದಂಥ ದೇಶದಲ್ಲಿ 100 ಕ್ಕೆ 25 ಜನ ಮಾತ್ರವೇ ಒಕ್ಕಲುತನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಂಥ ಕೆಲವು ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಸಾಯಗಾರರು ನೂರಕ್ಕೆ ಕೇವಲ ಹತ್ತೇ ಜನದ್ದು ಉಳಿದವರನೇಕರು ಪಟ್ಟಣವಾಸಿಗಳಾಗಿ ಗಿರಣಿಗಳಲ್ಲೋ ಕಚೇರಿ ಗಳಲ್ಲೋ ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲೋ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ—ಒಹಳ ಕಾಲದ ಹಿಂದೇನೂ ಅಲ್ಲ—ಹಿಂದು ಸ್ಥಾನದ ಹಾಗೆ ಇಂಗ್ಲೆಂಡೂ ಹಳ್ಳಿಗಳ ದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ಈ ಇನ್ನೂರು ವರುಷ ಗಳಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷರು ಗಿರಣಿಗಳನ್ನೂ ನಗರಗಳನ್ನೂ ಬೇಗ ಬೇಗ ಕಟ್ಟಿದರು. ಅದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗಕ್ರಾಂತಿ—ನಿಮ್ಮ ಇತಿಹಾಸಗಳಲ್ಲಿ ‘ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ರೆವಲ್ಯೂಷನ್’ ಎನ್ನುತ್ತಾರಲ್ಲ ಅದು—ಆಯಿತು. ಈ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಕೊಂಚ ವೈಚಿತ್ರ್ಯವಿದೆ. ಕ್ರಾಂತಿಯೆಂದರೆ ಬೇಗಬೇಗನೆ ನಡೆಯ

ಬೇಕಾದುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂರು ಮರುಷ ಹಿಡಿಯಿತು. ಇನ್ನೂ ಆ ಕ್ರಾಂತಿ ಆಗುತ್ತಲೇ ಇದೆ ಎನ್ನುವವರೂ ಕೆಲವರಿದಾರೆ.

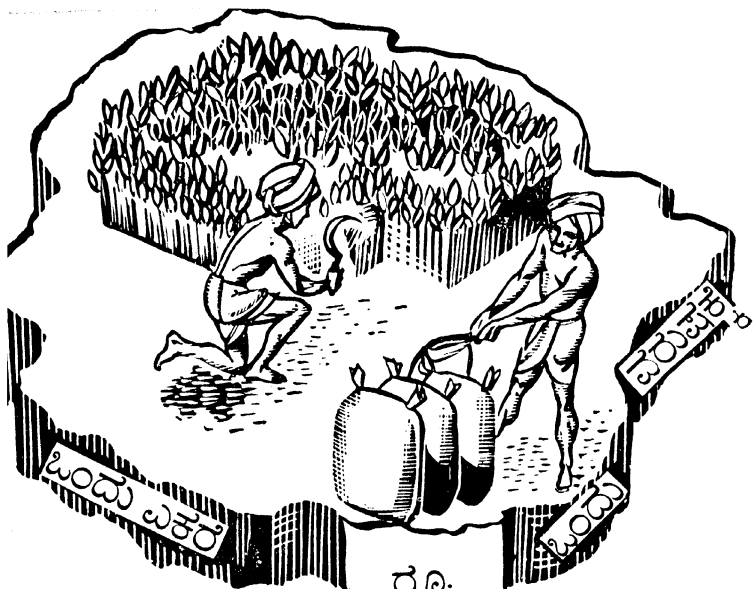
ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅಂಥದೊಂದು ಪರಿವರ್ತನವಾದೀತೇನು? ಈ ದೇಶದ ರೈತರೂ ಪಟ್ಟಣ ಸೇರಿ ಗಿರಣಿಕೂಲಿಕಾರರಾದಾರೆಯೇ? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ನೀವೂ ನಾನೂ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಮಹಾಪ್ರಶ್ನೆ. ಪುಸ್ತಕದ ಕೆಟ್ಟಕಡೆಗೆ ಅದನ್ನು ನೋಡೋಣ.

ಒಂದು ಮಾತ್ರ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಎಂಥ ಕ್ರಾಂತಿಯೇ ಬರಲಿ, ಎಷ್ಟು ಪರಿವರ್ತನವಾದರೂ ಆಗಲಿ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನವೇನೂ ಈಗಿನಂತೆಯೇ ಭೂಮಿತಾಯಿ ಕೊಡುವ ಬೆಳೆಯಿಂದ ಬದುಕುವ ರೈತರ ನಾಡು, ಹಳ್ಳಿಗಳ ದೇಶವಾಗಿ ಉಳಿಯಲೇ ಬೇಕು.

ನಮ್ಮ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಬಹಳ ವೇಗವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಎಷ್ಟು ಬೇಗ ಬೇಗ ನಮ್ಮ ಗಿರಣಿಗಳೂ ಉದ್ಯೋಗಗಳೂ ಬೆಳೆದರೂ ಈ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನಕ್ಕಾದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕೀತೋ ಇಲ್ಲವೋ ಹೇಳಲಾಗದು. ನಮ್ಮ ಜನಸಂಖ್ಯೆ 1948ರಲ್ಲಿ 42½ ಕೋಟಿಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಯಾವುದೋ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿನ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಂತರು ಎಷ್ಟುಬೇಗ ಉದ್ಯೋಗಗಳು ಬೆಳೆಯಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತಾರೋ ಅಷ್ಟೇ ಬೇಗ ಬೆಳೆದರೂ ಕೂಡ ಈಗ ನಾವೆಷ್ಟುಜನ ಇದೇವೋ ಅಷ್ಟು ಜನ ಆಗಲೂ ಬೇಸಾಯ ಮಾಡಿಯೇ ಬದುಕಬೇಕಾದೀತು.

ಹಾಗಾದರೆ ಆಗಲೇ ನಾವು ಹಾಕಿಕೊಂಡ ಒಗಟಿಗೆ ಉತ್ತರಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ನಮ್ಮ ಭೂಮಿಯ ವಿಸ್ತಾರವನ್ನೂ ಅದರ ಮೇಲೆ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ರೈತರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನೂ ಅವರು ಬೆಳೆಯುವ ಬೆಳೆಯ ವಿಚಾರವನ್ನೂ ಆಲೋಚಿಸಬೇಕು.

ನಮ್ಮ ದೇಶವೆಷ್ಟು ವಿಸ್ತಾರವಾದುದೋ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಇಂಗ್ಲೆಂಡು ಮತ್ತು ವೇಲ್ಸ್‌ಗಳ 40ರಷ್ಟಿದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ನಮಗೆ ಬೆಳೆ ಸಿಗದು. ಕೊಂಚ ಭಾಗ ನಮ್ಮ ನಗರಗಳನ್ನೂ ಪಟ್ಟಣಗಳನ್ನೂ

ರೂ.
225

ರೂ. 3'12
ದಿನಕ್ಕೆ
ರೂ.

ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನೂ ಕಟ್ಟಲು ಉಪಯೋಗಿಸಿದೇವೆ. ಕೆಲವು ಪ್ರದೇಶ ಕಲ್ಲುಗುಡ್ಡ, ಕೆಲವುಕಡೆ ಹಳ್ಳ ತಗ್ಗು, ಕೆಲವು ಮರಳುಗಾಡು. ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟರೂ ಇನ್ನೂ ಮುಕ್ತಾಲುಭಾಗ ಭೂಮಿ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬೆಳೆಯನ್ನೂ ದರೂ ಬೆಳೆಯಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿದುದು ನೆನಪಿದೆ ತಾನೆ ?

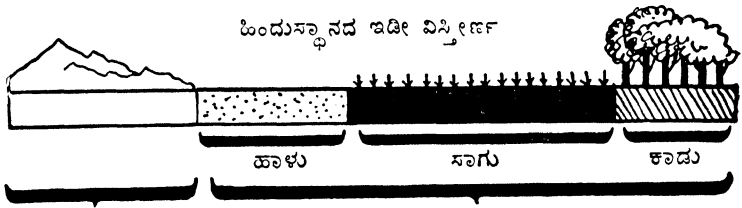
ಈ ಭಾಗ ಬಹಳ ವಿಸ್ತಾರವಾದುದು. ನಾವು ನಮ್ಮ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷರವನು ತನ್ನ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವಷ್ಟು ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆದರೆ ಮರುಷಕ್ಕೆ ಎಕರೆಯೊಂದಕ್ಕೆ 225 ರೂಪಾಯಿನ ಬೆಳೆಯಾಗಬೇಕಾದೀತು. ಯಾಕಾಗಬಾರದು ? ಏನು ಅಡ್ಡಿ ? ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಬೇಸಾಯ ಅಷ್ಟೇನು ಬಹಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಹೊಲಗಳು ಅವಕ್ಕಿಂತ ಹುಲುಸು ಕಡಮೆಯೇ ? ನಮ್ಮ ಬನ ಬುಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗಿಂತ ಕೀಳೇ ?

ಆ ಪ್ರಕಾರ ನಾವೂ ಬೆಳೆದರೆ ನಮಗೆಷ್ಟು ಆದಾಯಬರುತ್ತದೆ ಬಲ್ಲರಾ ? ನಮ್ಮ ಬನಕ್ಕೆ ತಲಾ ಮರುಷಕ್ಕೆ 278 ರೂಪಾಯಿ ಅಥವಾ ದಿನಕ್ಕೆ 12 ಆಣೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಐದು ಬನರ ಕುಟುಂಬವೊಂದಕ್ಕೆ ಬರೀ ಹೊಲದ ಆದಾಯ ದಿನಕ್ಕೆ 3-12-0 ಬರುತ್ತದೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಉದ್ಯೋಗದ ಲಾಭ, ಖನಿಜಗಳ ಉಪಯೋಗ, ದನಗಳ ಸಹಾಯ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ.

ಆದರೆ ನಿಬಿಟ್ಟಿ ಮಾತ್ರ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವೂ ಅಸಮಾಧಾನಕರವೂ ಆಗಿದೆ. ಎಷ್ಟು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗಳಿಸಿದರೂ ಸುಮಾರು ಐದು ಬನರ ಭಾರತೀಯ ಕುಟುಂಬ ಒಂದಕ್ಕೆ ದಿನವೊಂದಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ರೂಪಾಯಿ. ಅಂದರೆ ಬರಿಯ ಭೂಮಿಯಿಂದಲೇ ಬರಬೇಕಾದುದರಲ್ಲಿ ನಾಲಕ್ಕಾಣೆ ಭಾಗ ಮಾತ್ರ. ಹೀಗುಂಟೆ ? ಎಲ್ಲೋ ಏನೋ ತಪ್ಪುಗಂಟಾಗಿರಬೇಕು.

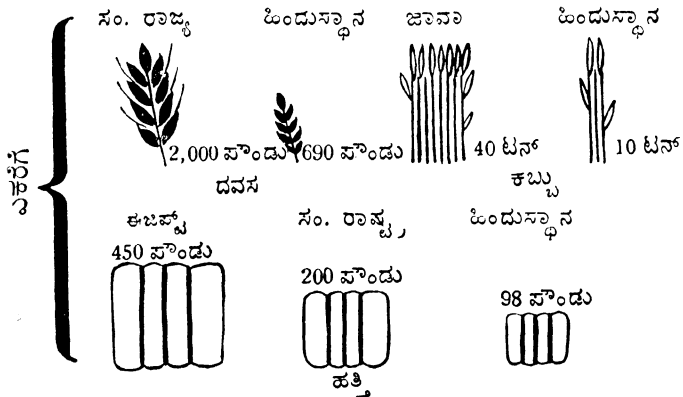
ಓಹೋ ತಿಳಿಯಿತು ! ಸ್ವಲ್ಪ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ನೋಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ ಈ ನಮ್ಮ ಐಶ್ವರ್ಯದರಮನೆ ಉರುಳಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದರ ಕಾರಣ. ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಎಕರೆಗೆ 225 ರೂಪಾಯಿ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ.

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೇಸಾಯಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ನೆಲ ಕಾಲು ಪಾಲಿನಷ್ಟೋ ಮೂರರಲ್ಲೊಂದು ಭಾಗದಷ್ಟೋ ಸಾಗಿಲ್ಲದೆ ಪಾಳುಬಿದ್ದಿದೆ. ಸಾಗುವಳಿಯಾದ

ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಸಿಗದು ಸಾಗಬಹುದು
ನೆಲದಲ್ಲಿ 225 ರೂಪಾಯಿ, ಎಕರೆಗೆ 56 ರೂಪಾಯಿ ಮಾತ್ರವೇ, ಎಂದರೆ ನಮಗೆ ಸಿಗುವುದರ ಮೂರರಷ್ಟು ಜಸಾನಿನಲ್ಲಿ, ನಾಲ್ಕರಷ್ಟು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ.

ದನಸದ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೆಕರೆಗೆ ವರುಷಕ್ಕೆ 2000 ಪೌಂಡು ದನಸ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ 690 ಪೌಂಡು ಮಾತ್ರವೇ. ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಇಷ್ಟವಾದ ಕಬ್ಬು ನೋಡಿ. ಚಾವಾದಲ್ಲಿ ಒಂದೆಕರೆಗೆ 40 ಟನ್ ಕಬ್ಬು ಬೆಳೆದರೆ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿರೇ ಟನ್ನು. ಹತ್ತಿ ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯವಾದ ದುಡ್ಡಿನ ಬೆಳೆ; ಅಂದರೆ ಆಹಾರವಲ್ಲದ

ಪೈರು. ನಾವು ಎಕರೆಗೆ 98 ಪೌಂಡು ಹತ್ತಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತೇವೆ. ಅದೇ ಸಂಯುಕ್ತ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ 200 ಪೌಂಡು; ಈಜಿಪ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು, 450 ಪೌಂಡು.

ಹಾಗಾದರೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ದುರಿಗೆ ಏಶ್ವರ್ಯದ ಗೋಪುರ ಕಟ್ಟಿ ನಮಗೆ ಆಸೆ ಹುಟ್ಟಿಸಿದುದು ತಪ್ಪಾಯಿತೇ? ನನಗೆ ಹಾಗೆನಿಸದು. 'ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಸಸ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞನಾದ ಸೆಲಕ್ಟಿಂಗ್' ಸಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಹೊಲ ಕೀಳಾಗಿದ್ದು ನಮ್ಮ ಜನ ದಡ್ಡ ಕಾಡುಜನನಾಗಿದ್ದರೆ ಬೇರೆ ಮಾತು. ಆದರೆ ಹಾಗಿಲ್ಲವಲ್ಲ. ಈಗ ನಾವು ಏಕೆಗೆ 225 ರೂಪಾಯಿ ಬೆಳೆ ತೆಗೆಯದಿದ್ದರೂ ಅಷ್ಟು ಬೆಳೆಯ ಬಹುದು; ತೀರ ಅಷ್ಟಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅದರಂತೆ ಬೆಳೆಯಲೇಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ತೊಡಗಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಸೂಚನೆ. ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಕೊಳ್ಳಲು ಬಂದೀತೇ! ಅದರ ಹಾದಿಯನ್ನಾ ದರೂ ಹುಡುಕುವ. ನಮ್ಮ ಸೆಲವನ್ನು ನಾವು ಸರಿಯಾಗಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಏನು ತೊಂದರೆ ಇದೆಯೋ ನೋಡುವ. ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ಬೇಸಾಯದಲ್ಲಿ ಎತ್ತ ನೋಡಿದರತ್ತ ಮಹಾ ಭಯಂಕರ ಲೋಪಗಳಿವೆ. ಎಲ್ಲಿಂದ ಮೊದಲು ಮಾಡಬೇಕೋ ತಿಳಿಯುವುದೇ ಕಷ್ಟ.

ಒಕ್ಕಲಿಗರೆ? ಅರೆಹೊಟ್ಟೆ, 'ಅಜ್ಞಾನ, ಅವಿದ್ಯೆ; ಸಾಲದುದಕ್ಕೆ ವರುಷಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳು ನಿರುದ್ಯೋಗ. ದನವೆ? ಜನಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕಡೆ; ಅರೆಮೇವು, ಕೊರೆಗಾವು, ಹೇಡುಡಿತ. ಭೂಮಿಯೋ? ಜೂರು ಜೂರು ತುಂಡುಪಟ್ಟಿ; ಸಾವಿರ ವರ್ಷದ ಹಿಂದಿನ ಬುದ್ಧ ಅಶೋಕರ ಕಾಲದ ಸೇಗಿಲು ಕುಂಟೆಗಳ ಉಳುಮೆ; ಎಂದೂ ಗೊಬ್ಬರ ಕಾಣದೆ ಕ್ಷಾರ ಕಳೆದುಹೋದ ಬರೀ ಮಣ್ಣು. ಹೊಳೆಯ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಮೌಂಡುಮಣ್ಣೆಲ್ಲ ಕೊಚ್ಚಿಹೋದ ಸದೀತೀರದ ಹೊಲಗಳು, ನೀರಿಲ್ಲದೆ ಒಣಗಿಹೋದ ಬೆಂಗಾಡು, ಪೂರ್ವದಂತೆ ಗಿಡಮರಬಳ್ಳಿ ತುಂಬಿರದ ಆಡವಿ.

ನೀವು ಕೇಳಬಹುದು; 'ನಮಗೆ ಇಂಥ ಅಧೋಗತಿ ಹೇಗೆ ಬಂತು? ನಾವು ಬುದ್ಧಿವಂತ ಜನ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಿರಲ್ಲ ನೀವು.' ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ನೂರಾರು ಉತ್ತರಗಳಿವೆ. ನಿಮ್ಮ ಇತಿಹಾಸಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಅವನ್ನು ನೀವು ಓದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಹಿಂದೆ ನೋಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ಮುಂದೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದುದರಿಂದ

ನಾವು ವಿಚಾರಿಸಬೇಕಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಈ ತೊಡಕು ಹೇಗೆ ಬಿಡಿಸಬೇಕು ಎಂಬದು. ಜನ ಅಂದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಿಂತ ಬೇಗ ನಾವು ತೊಡಕು ಬಿಡಿಸಬಲ್ಲೆವು. ತಾವು ತಂದುಕೊಂಡ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಮಂದಿಯನ್ನು ದೂರುವುದು ಜನರ ಸ್ವಭಾವ. ಪಂಚಾಬಿನ ಗಾದೆಯ ಹಾಗೆ: 'ರೈತ ಮೂರ್ಖನಾದರೆ ದೇವರ ತಪ್ಪು!' (ಜಮೀನ್ದಾರ್‌ಕಿ ಬೇಅಕಲಿ ಪರಮೇಶ್ವರ್‌ಕಾ ಕುಸೂರ್). ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಕಾರಣ ಪ್ರಕೃತಿಯ ನಿರ್ದಯೆಯಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ತಿಳಿಗೇಡಿತನ. ನಾವೆಷ್ಟು ದಡ್ಡರೆಂಬುದು ನಿಮಗೆ ನಂಬಲು ಕಷ್ಟವಾದರೆ ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

‘ಭೂಮಿಯ ಉಪ್ಪು’

ಶ್ರೇಷ್ಠರು ‘ಭೂಮಿಗೆ ಉಪ್ಪಿದ್ದ ಹಾಗೆ’ ಎಂದು ಕ್ರಿಸ್ತಾಸರ ಬೈಬಲಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಉಪ್ಪು ಎಂದರೆ ಉತ್ತಮಗುಣ ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

‘ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಉಪ್ಪೆಲ್ಲಿ ಒತ್ತು? ನಮಗೆ ಉಪ್ಪು ಬರುವುದು ಸಮುದ್ರದಿಂದ’ ಅನ್ನುತ್ತೀರಿ ನೀವು.

ಹೌದು. ನೀವೂ ನಾವೂ ತಿನ್ನುವ ಉಪ್ಪು ಕಡಲುನೀರನುಪ್ಪು. ಉಪ್ಪು ನೋಳಿಗೆ ಅದೊಂದು ಬಗೆ. ಅದಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಬಗೆ ಉಪ್ಪು ಇವೆ. ಕೆಲವು ಮಣ್ಣಿನೋಳಿಗೆ ಬೆರೆತುಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಲವಣಗಳಲ್ಲಿ ಸಾರಬಸಕ, ‘ಪೊಟಾಸಿಯಮ್’, ರಂಜಕ, ‘ಲೈಮ್’ ಎನ್ನುವ ನಾಲ್ಕು ಉಪ್ಪು ಗಿಡಗಂಟೆಗಳ ಬೆಳೆವಣಿಗೆಗೆ ಅಗತ್ಯ. ಅವಕ್ಕೆ ಹೆಸರೇನಾದರೂ ಇರಲಿ ನಮಗೆ ಮುಖ್ಯವಾದುದು ಅವು **ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ.**

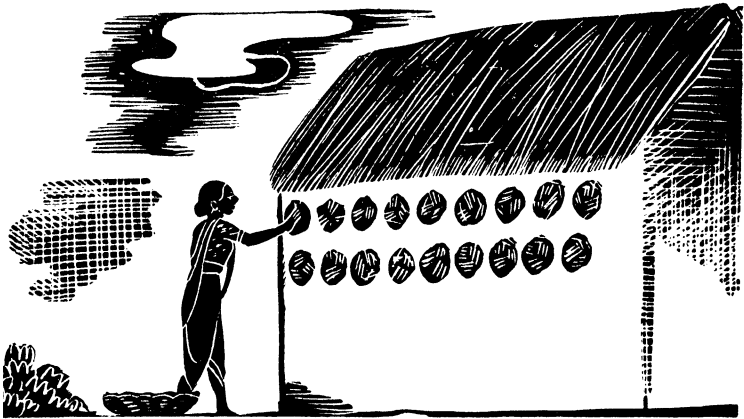
ಭೂಮಿ, ಸೂರ್ಯ, ನೀರು, ಗಾಳಿ, ಈ ನಾಲ್ಕೂ ಸೇರಿ ಮಣ್ಣಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಬೀಜ ಮೊಳೆತು ಬೆಳೆಯಲು ಕಾರಣವಾಗುತ್ತವೆಯೆಂದು ಹಿಂದೆಯೇ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲವೆ. ಆದರೆ ಸಸ್ಯಗಳ ಬೆಳೆವಣಿಗೆಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುವ ಪದಾರ್ಥ ಭೂಮಿಯಲ್ಲೇನಿದೆ? ಉತ್ತರ—ಭೂಮಿಯ ಉಪ್ಪುಗಳು. ಯಾವ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಈ ಉಪ್ಪು ಸಂಪಾದ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸಾಕಾದಷ್ಟಿರುತ್ತವೆಯೋ ಆ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಪೈರು ಬೇಗ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಅಂಥ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹುಲುಸಾದ ಹೊಲ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ನೆಲದಲ್ಲಿ ಉಪ್ಪು ಇರದಿದ್ದರೆ ಅಂಥ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಬೆಂಗಾಡೆಂದು ಹೆಸರು.

ಎಲ್ಲ ಬಳ್ಳಿ ಪದಾರ್ಥಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಲವಣಗಳ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕೂ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಒಂದು ಮಿತಿಯಿದೆ. ಅವು ಇರುವ ಪ್ರಮಾಣವೇ

ಸ್ವಲ್ಪ. ಬಳಸಿದ ಹಾಗೆಲ್ಲ ಪ್ರಕೃತಿ ವುನಃ ವುನಃ ನಮಗೆ ಇವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಸಾದಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆದರೂ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಪೈರು ಬೆಳೆಸಿದ ಹಾಗೆ ಅವು ಬಳಸಲ್ಪಟ್ಟು ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತ ಬರುತ್ತವೆ. ಸುಮಾರಾದ ಒಂದೆಕರೆ ಪೈರು ಒಂದು ವರುಷಕ್ಕೆ 20 ಪೌಂಡು ಸಾರಜನಕವನ್ನು ಬಳಸಬಿಡುತ್ತದೆ. ನೆಲದ ಉಪ್ಪು ಹೀಗೆ ಕಾಳು ಕಡಿಯಾಗಿಯೋ ಸೊಪ್ಪು ಸಿದೆಯಾಗಿಯೋ ಹೊರಗೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟರೆ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಅದು ಕಡಮೆಯಾಗಿ ಹೋಗದೆ? ನೆಲದಲ್ಲಿ ಉಪ್ಪು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅಷ್ಟೆಷ್ಟು ಹೊಲದ ಬೆಳೆ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೆ 'ಫಲಕ್ಷಯ ನಿಯಮ' ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಹಾಗಾದರೆ ಈ 20 ನೆ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿನ್ನೂ ಭೂಮಿ ನಮಗೆ ಬೆಳೆ ಕೊಡುತ್ತಿದೆಯಲ್ಲ, ಅದು ಹೇಗೆ ಎಂದು ನಿಮಗಚ್ಚರಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ಇಷ್ಟುಹೊತ್ತಿಗೆ ಇಡೀ ಭೂಮಿಯೇ ಬಿಂಗಾಡಾಗಿ ನಾವೆಲ್ಲ ಉಪವಾಸವಿರಬೇಕಾಗಿತ್ತಲ್ಲವೆ ಅನಿಸಿರಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ ಯೋಚನೆ ತಪ್ಪೇನಲ್ಲ. ತಾವು ಕದ್ದ ಲವಣಗಳನ್ನು ಮನುಷ್ಯರು ಏನಕೇನೋಪಾಯದಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೆಲಕ್ಕೆಕೊಟ್ಟು ಪ್ರಕೃತಿಯು ವುನಃ ಪ್ರಸಾದಕ್ಕೆ ನೆರವಾಗದಿದ್ದರೆ ಅಂಥದೇ ಏನಾದರೂ ಆಗಬಹುದಿತ್ತು. ಅವರು ನೆಲದಲ್ಲಿ ಬೆರೆಸುವ ಬೂದಿ, ಎಲುಬು, ಸಗಣೆ, ಸುಣ್ಣ, ಮೊದಲಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಗಳ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ನೆಲದಿಂದ ಯಾವ ಉಪ್ಪು ಹೊರಗೆ ಬಂದವೋ ಅವೇ ಉಪ್ಪು ಇವೆ. ಇಂಥ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೆ ಸಾರವರ್ಧಕ ಅಥವಾ ಗೊಬ್ಬರ ಎಂದು ಹೆಸರು. ಈ ಉಪ್ಪಿನ ನಿಧಿ ನಷ್ಟವಾಗದಿರಲು ಬದಲು ಪೈರು ಬೆಳೆಯುವುದು ಇನ್ನೊಂದು ಉಪಾಯ. ಈ ಸಲ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಪೈರು ಬೆಳೆದರೆ ಮುಂದಿನ ಸಲಕ್ಕೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಪೈರು ಬೆಳೆಸುವುದು. ಒಂದೊಂದು ಪೈರು ಒಂದೊಂದು ಜಾತಿಯ ಉಪ್ಪನ್ನು ನೆಲದಿಂದ ಹೀರುವುದರಿಂದ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಒಂದೇ ಬಗೆಯ ಉಪ್ಪು ಮುಗಿದು ಹೋಗದ ಹಾಗೆ ಇದು ತಡೆ ಹಾಕುತ್ತದೆ. ಈ ಬದಲುಪೈರು ಪದ್ಧತಿಯ ಬೆಲೆ ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೆ ತಿಳಿಯುವ ಮೊದಲೇ ನಮ್ಮ ದೇಶದೊಳಗೆ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿದೆ.

ನೀವು ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಹಳ್ಳಿಯನ್ನು ನೋಡಿದೀರಾ? ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬೇಗ ನೋಡಿಬರುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ. ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಅಲ್ಲಿಯ ಗುಡಿಸಲು ಗೋಡೆಗೆ ಸಾಲುಸಾಲಾಗಿ ಮೆತ್ತಿದ ಬೆರಣಿಯನ್ನು ನೀವು ನೋಡಿಲ್ಲವೇ?

ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಏನುಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅನಿಸಿಲ್ಲವೆ ನಮಗೆ? ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳಿ. ಆ ಬಣಸಗಣೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಂಚಭಾಗ ಬಲವಾದ ಗಾಳಿ ಬೀಸಿದರೆ ಧೂಳಾಗಿ ಹಾರಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರ ಗುಡಿಸಲು ನೆಲ ಸಾರಿಸಲು, ಗೋಡೆ ಬಳಿಯಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾಗ ಬಳಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದರ ಉಪಯೋಗ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಗುವುದು ಕೈತರ ಅಡಿಗೆಯೊಲೆಗೆ, ಚಳಿಗಾಲದಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿ ಕಾಯಿಸಲಿಕ್ಕೆ.

‘ನೆಲದ ಉಪ್ಪಿಗೂ ಈ ರಗಳೆಗೂ ಏನು ಸಂಬಂಧ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿ ಬಯಸುತ್ತೀರಲ್ಲವೆ ನೀವು. ಇಷ್ಟೆ, ಸಗಣೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಈ ಎಲ್ಲ ತರದ ಉಪ್ಪು ಇವೆ. ನಮಗೆ ಸಿಗುವ ಗೊಬ್ಬರದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದುದರೊಳಗೆ ಅದೊಂದು. ಭೂಮಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಹೆಚ್ಚಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪ್ರಕೃತಿ ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ನಮ್ಮ ದನಕರು ನಮಗೆಷ್ಟೋ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ

ಉಪಕಾರಮಾಡುತ್ತವೆ. ಆದರೂಕೆಗೆ ಅವು ನಮಗೆ ಗೊಬ್ಬರ ಒದಗಿಸುವುದು ಸಣ್ಣ ಉಪಕಾರವೇನಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಅದನ್ನು ನಾವೇನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ? ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಸುಡುತ್ತೇವೆ! ಇದರ ಹಾಗೆಯೇ ಜಲೋ ಗೊಬ್ಬರವಾದ ನೆಲಗಡಲೆ ಹಿಂಡಿ, ಎಲುಬಿನ ಪುಡಿ, ನಮಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದರೂ ಅವನ್ನು ಸರದೇಶಕ್ಕೆ ಮಾರುತ್ತೇವೆ! ಕೋಟ್ಯಂತರ ಜನ ಇಷ್ಟು ಮೂರ್ಖರಾಗಿದಾರೆ ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯಾದರೂ ನಿಮಗೆ ಬಂದೀತೆ?

ಹಾಗಾದರೆ ಬನ್ನಿ. ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬ ದಡ್ಡ ರೈತನನ್ನು—ಅವನ ಹೆಸರು ರಾಮ ಎಂದಿರಲಿ—ಅವನು ಸಗಣೆಯನ್ನು ಗೊಬ್ಬರಮಾಡಿ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಹಾಕದೆ ಅದನ್ನೇಕೆ ಸುಟ್ಟುಹಾಕುತ್ತಾನೋ ಕೇಳೋಣ.

‘ಸುಡಲಿಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ’ ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ ರಾಮ.

‘ಅಲ್ಲಯ್ಯ, ಸುಡಲಿಕ್ಕಿಂತ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಸುವುದು ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲವಲ್ಲವೆ?’ ನೀವು ಕೇಳುತ್ತೀರಿ.

‘ಇದ್ದರೆ ಇದ್ದೀತು. ಆದರೆ ಅಡಿಗೆಗೆ ಉರವಲು ಬೇಡವೆ ನನಗೆ?’ ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ ರಾಮ ಮೋರೆ ಸಿಂಡರಿಸಿಕೊಂಡು.

ನೀವು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ “ನಾವು ‘ಗ್ಯಾಸಿನಿಂದ’ ಅಡಿಗೆಮಾಡುತ್ತೇವೆ.”

ರಾಮ ಅದಕ್ಕೆ ಸುಮ್ಮನೆ ತಲೆಯಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ‘ಗ್ಯಾಸ್’ ಅಂದ ರೇನೋ ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತೇಯಿಲ್ಲ. ನೋಡಿಯೂ ಇಲ್ಲ ಕೇಳಿಯೂ ಇಲ್ಲ.

‘ಹೋಗಲಿ, ಇದ್ದಲು ಸೌದೆ ಇವೆಯಲ್ಲ?’

‘ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಬಹಳ ದುಡ್ಡು ಬೇಕು. ಸಗಣೆಯಾದರೆ ನಮಗೆ ಕಾಮ ಕೊಡದೆಯೇ ಸಿಗುತ್ತದೆ.’

ರಾಮನ ಮಂದಬುದ್ಧಿಗೆ ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಗೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಡಬೇಕೋ ನಿಮಗೆ ತೋಚದು. ತಟ್ಟನೆ ನಿಮಗೊಂದು ವಿಚಾರ ಹೊಳೆಯಿತು. ತಿಳಿದುಕೊಂಡವರಂತೆ ನೀವು ಮುಗುಳುಸಗೆ ನಗುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ.

‘ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಐದು ರೂಪಾಯಿ ನೋಟು ಇದೆಯೇ?’ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೀರಿ.

‘ಈಗ ನನ್ನಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಕಾಳುಕಡಿ ಮಾರಲೆಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ನನಗೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ.’
ನೊಂದುಕೊಂಡು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ ರಾಮ.

‘ಆ ನೋಟು ತಂದು ಬಿಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ
ಬಲೆಯುರಿಸುತ್ತೀಯೇನು ನೀನು?’ ನೀವು
ಕೇಳುತ್ತೀರಿ.

ರಾಮ ಸಿಮ್ಮ ದಡ್ಡತನಕ್ಕೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ
ನಗುತ್ತಾನೆ. ‘ಎಲ್ಲಾದರೂ ಅಷ್ಟು ತಿಳಿ
ಗೇಡೆ?’ ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ.

ನೀವು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ‘ಅದೇಕೆ ತಿಳಿ
ಗೇಡು?’ ಎನ್ನುತ್ತೀರಿ.

‘ಅಲ್ಲ, ಐದು ರೂಪಾಯಿ ಇದ್ದರೆ ಎಷ್ಟೋ ದಿನವು ಕೊಳ್ಳಬಹುದಲ್ಲವೆ?’

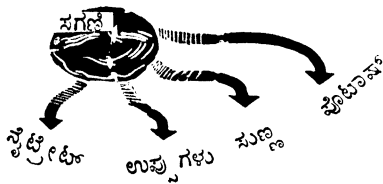
ರಾಮ ಸಿಮ್ಮ ದಾರಿಗೆ ಬಂದನೆಂದು ಸಿಮಗೆಷ್ಟೋ ಹಿಗ್ಗ. ‘ಅಲ್ಲವೆ
ಅಲ್ಲವೆ’ ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತೀರಿ. ‘ಹಾಗೆಯೇ ಸಗಣೆಯನ್ನು ಸುಡಲಿಕ್ಕಿಂತ
ಬೇರೆ ಬಗೆಯಾಗಿ ಬಳಸುವುದು ಬೆಳ್ಳಿತಲ್ಲವೆ? ಸಿಮ್ಮ ಸಗಣೆಯನ್ನು ಸುಡುವುದ
ಕ್ಕಿಂತ ಗೊಬ್ಬರಮಾಡಿ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದರೆ ಬೆಳೆ ಬಂದಕ್ಕೆ ಎರಡು ಮೂರು
ಪಟ್ಟು ಬೆಳೆದು ಇಂಥ ನೋಟು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲವೆ? ಅದರಿಂದ ನಿನಗೆ
ಬೇಕಾಗುವ ಸೌದೆಯನ್ನೂ ದಿನಸನ್ನೂ ಕೊಂಡರಾಗದೆ?’

‘ಅದೆಲ್ಲ ಸರಿಯಲ್ಲ’ ರಾಮ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ‘ಹೊಲಕ್ಕೆ ಗೊಬ್ಬರ
ಹಾಕಿ ಕಾಳುಕಡಿ ಬೆಳೆದು ಅದು ಮಾರಿ ಐದು ರೂಪಾಯಿ ನೋಟುಗಳು ಕೈಗೆ
ಬರುವ ತನಕ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಬಲಿ ಹೇಗೆ ಉರಿಸಲಿ, ರೊಟ್ಟಿ ಹೇಗೆ ಸುಡಲಿ?’

ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಸಿದ್ಧವಾದ ಉತ್ತರ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇರಲಿ, ರಾಮ
ನನ್ನು ಒಂದುಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಟ್ಟು ಗೊಬ್ಬರ ಉರವಲು ಸೌದೆ ಇವುಗಳ
ವಿಷಯವನ್ನು ಕೊಂಚ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಆ ಪ್ರಶ್ನೆ
ಬಿಡಿಸೋಣ.

ನಮಗೆ ಮೊದಲು ತಿಳಿವೆ ವಿಷಯ ಒಂದು: ಸಗಣೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಉಪ್ಪು

ಇದ್ದರೂ ನೆಲಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಉಪ್ಪು ಬೇಕೆಂಬುದು. ಅಂದರೆ ಗೊಬ್ಬರಕ್ಕೆ ಸಗಣೆಯೊಂದೇ ಸಾಲದು. ಅದರಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಸಂಪೂರ್ಣ ಗುಣವಿಲ್ಲ.

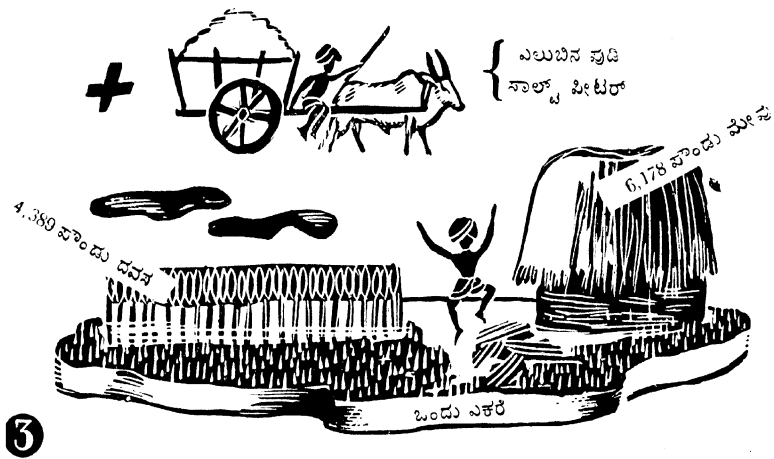
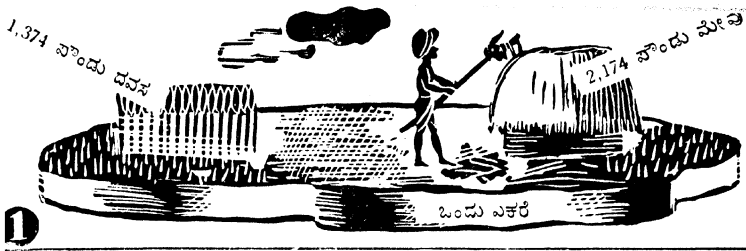
ಸಗಣೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯ ರಾಸಾಯನಿಕ ಗುಣವಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲ; ಉಪಯೋಗಕರವಾದ ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಗುಣವೂ ಇದೆ. ಗಡುಸಾದ ಕರಲು ನೆಲವನ್ನು ಮಿದುವಾಗಿ ಹದ

ಮಾಡುತ್ತದೆ; ಮಿದುವಾದ ಉಸುಕುನೆಲವನ್ನು ಗಡುಸು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಸಗಣೆ ಜೀವಗೊಬ್ಬರ. ಸಸ್ಯಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾದ ಕ್ರಿಮಿ ಕೋಟಿಯ ಉತ್ಪತ್ತಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಜೇರಿ ಜೇರಿ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆ ಎನೇನು ಸುಣ್ಣಾಮುಸಾಗು ತ್ತದೆಯೋ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರಯೋಗಗಳಾಗಿವೆ. ನಮ್ಮ ಜೀಸಾಯದಲ್ಲಿ ಸಾರವರ್ಧಕಗಳು ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸಮಾಡಬಹುದೋ ಒಂದೆರಡು ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಎಸರಿಸಿ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

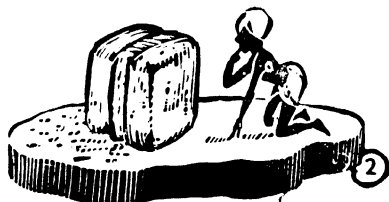
ಬಂದೂಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೆಕರೆ ಹೊಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಗೊಬ್ಬರವೆ ಇಲ್ಲ. ಅಂಥದರಲ್ಲಿ ವರ್ಷವೊಂದಕ್ಕೆ 1374 ಪೌಂಡು ಕಾಳೂ 2174 ಪೌಂಡು ಮೇವೂ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು. ದನದ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಆ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದ ಮೇಲೆ ಅದರಲ್ಲಿ 3556 ಪೌಂಡು ಕಾಳು 4779 ಪೌಂಡು ಮೇವು ಬೆಳೆಯಿತು. ಸಿಮಗೆ ಇದು ಅಚ್ಚ ಲಯೆಸಿಸುತ್ತದೆ ಯಲ್ಲವೆ? ಅಲ್ಲಿಗೇ ಮುಗಿಯಲ್ಲ ಆಶ್ಚರ್ಯ, ಇನ್ನೂ ಇದೆ. ದನದ ಗೊಬ್ಬರದ ಬದಲು ಎಲುಜಿನ ವುಡಿ 'ಸಾಲ್ಟ್ ಪೀಟರ್' ಗೊಬ್ಬರ ಬಳಸಿದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ 4389 ಪೌಂಡು ದನನ 6178 ಪೌಂಡು ಮೇವು ಆಯಿತು. ಅದೇ ಒಂದೆಕರೆ ಹೊಲ ಮೊದಲಿಗಿಂತ ಮೂರುಪಾಲು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆ ಕೊಟ್ಟಿತು.

ಹತ್ತಿ ಬೆಳೆಸ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ವಿಚಿತ್ರ ಸುಣ್ಣಾಮು ಕಂಡವು. ಗೊಬ್ಬರ ವಿಲ್ಲದೆ ಒಂದೆಕರೆಗೆ 50 ಪೌಂಡು ಹತ್ತಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ನಾಲ್ಕು ಟನ್ ದನದ ಗೊಬ್ಬರ ಬಳಸಿದಾಗ ಬೆಳೆ 80 ಪೌಂಡಿಗೆ ಏರಿತು. ಸಾವು ಟನ್ 'ಸೋಡಾ

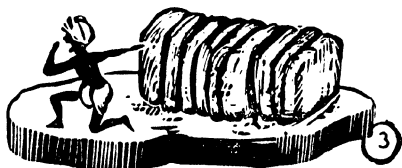

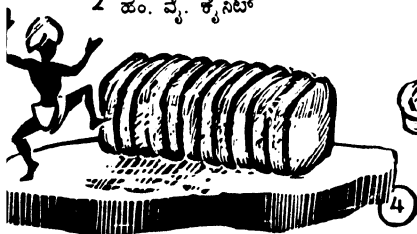
4 ಟನ್ ದನದ ಗೊಬ್ಬರ

1 ಹಂ. ವೈ. ನೈಟ್ರೇಟ್
1 ಹಂ. ವೈ. ಸೂಪರ್ ಫಾಸ್ಫೇಟ್
1 ಹಂ. ವೈ. ಕ್ಯಾನಿಟ್

2 ಹಂ. ವೈ. ನೆಲಗಡಲೆ ಹಿಂಡಿ
2 ಹಂ. ವೈ. ಸೂಪರ್ ಫಾಸ್ಫೇಟ್
2 ಹಂ. ವೈ. ಕ್ಯಾನಿಟ್

ಸೈಟ್ರೀಟ್', ಪಾವ್ಲು ಟ೯ 'ಸೂಪರ್ ಫಾಸ್ಟ್‌ಟ್ರಾಕ್' ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆ 150 ಪಾಂಡು ಹತ್ತಿ ಬೆಳೆಯಿತು. ಆಮೇಲೆ ಸೆಲಗಡಲೆ ಹಿಂಡಿ, 'ಸೂಪರ್‌ಫಾಸ್ಟ್‌ಟ್ರಾಕ್', 'ಕ್ಯಾನಿಟಾ' ತಲಾ ಅರ್ಧ ಟ೯ನಷ್ಟು ಹಾಕಿದರೆ 200 ಪಾಂಡು ಹತ್ತಿ ಅಂದರೆ ಬಂದಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕುಪಟ್ಟು ಬೆಳೆಯಾಯಿತು.

ಸಕ್ರಮವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆ ದನದ ಗೊಬ್ಬರಕ್ಕಿಂತ ಖನಿಜ ಗೊಬ್ಬರ ಉತ್ತಮವಾದುದು. ಆದರೆ ತನ್ನ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಯಾವ ಉಪ್ಪು ಹಾಕಬೇಕೆಂಬುದು ರಾಮನಿಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕಲ್ಲ. ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಬಂದೇ ಬಗೆಯ ಆಹಾರ ಸರಿಹೋಗು ತ್ತದೆಯೇ? ಹಾಗೆಯೇ ಎಲ್ಲಾ ಸೆಲಕ್ಕೂ ಬಂದೇ ಗೊಬ್ಬರ ಸರಿಯಾಗದು. ತನ್ನ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಯಾವುದು ಬೇಕೆಂಬುದು ರಾಮನಿಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕು? ರಸಾಯನಶಾಸ್ತ್ರ ಪಂಡಿತರು ಯಾರಾದರೂ ನೊಂದಲು ಅವನ ಹೊಲದ ಮಣ್ಣನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಉಪ್ಪು ಕೊರೆಯಾಗಿದೆಯೋ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಪಂಡಿತರಿಗೆ ರಾಮ ದುಡ್ಡು ಕೊಡಬೇಕವೆ!

ಬಂದುಸಲ ಆ ಪಂಡಿತರಿಗೆ ದುಡ್ಡುಕೊಟ್ಟು ತನ್ನ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಗೊಬ್ಬರದ ಜೊತೆಗೆ ಯಾವ ಉಪ್ಪುಬೇಕೋ ರಾಮ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲೂಬಹುದು. ಆದರೆ ಉಪ್ಪು ಹೇಗೆ ದೊರೆತೀತು? ಅದಕ್ಕೆ ದುಡ್ಡಿಲ್ಲವಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಪೀಕಲಾಟವೆ. ಅವನಿಗೆ ಉಪ್ಪಿನ ಗೊಬ್ಬರವೊಂದು ಸಿಕ್ಕರೆ ಪೈರು ಬೆಳೆದಮೇಲೆ ಆ ಉಪ್ಪಿಗೂ ಇನ್ನೂ ಬೇರೆ ದಿನಸಿಗೂ ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಹಣ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತದೆ. **ನಿಮಗೆ** ಗೊತ್ತಾಯಿತು ನೋಡಿ. ರಾಮನಿಗೆ ಲೆಕ್ಕ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಗೊಬ್ಬರ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸರಿ. ಅವನಿಗೆ ಉದ್ದರೆ ಬೇಕು. ಸದ್ಯ ಗೊಬ್ಬರದ ಕಡ ಬೇಕು. ಬೆಳೆ ಕೈಗೆ ಬಂದ ತರುವಾಯ ಅದನ್ನು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ಕಡ ಕೊಡುವವರು ಯಾರಿದಾರೆ? ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ.

ಸರಿ. ನಗದು ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ರಾಮನ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಯಾರಿಂದಲಾದರೂ ಕೊಡಿಸೋಣ. ಗೊಬ್ಬರವೇನೋ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಇದು ಸಿಕ್ಕರೂ ಬೆರಣಿಗೆ ಬದಲು ಉರವಲಿಗಾಗಿ ಅವನಿಗೇನಾದರೂ ಬೇಕು ತಾನೆ? ಏನು ತರಬೇಕು? ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ 'ಗ್ಯಾಸ್' ಇಲ್ಲ. ಇದ್ದಲು ಬಹಳ ತುಟ್ಟ.

ಸೌದೆಯೋ ? ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸೌದೆಯಿದೆ. ಆದರೂ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಸೌದೆಯೇ ಕಾಣದು. ಬಹಳ ಸ್ವಲ್ಪವಿದೆ. ಸರಿಸರಿ, ಮುಂಬರಿನ ಮೊದಲು ಇನ್ನೊಂದು ಗಂಟು ಬಿಡಿಸಬೇಕಾಯ್ತು.

ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಯೇಗ್ಯವಾದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಐದರ ಲ್ಲೊಂದು ಪಾಲು ಸಾರವಂತವಾದ ಅರಣ್ಯಪ್ರದೇಶ. ನಮ್ಮ ಅಮೂಲ್ಯ ನಿಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಅದೂ ಒಂದು. 10 ಕೋಟಿ ಎಕರೆ ಸೆಲವನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿ ವರುಷಕ್ಕೆ 60 ಕೋಟಿ ಜಿಲಿಯ ಸದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ಕೊಡುತ್ತದೆ ಈ ಅರಣ್ಯ. ನಮ್ಮ ಸೆಲ ಗಾಳಿಗೆ ಗಿಡಬಳ್ಳಿ ಬಹಳಜೇಗ ಬಿಳಿಯುತ್ತವೆ. ವರುಷವರುಷವೂ 10 ಕೋಟಿ ಟನ್ ಸೌದೆ ಕಡಿದರೂ ನಮ್ಮ ಕಾಡು ತೆಳ್ಳಗಾಗುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಗೋಂಡರು ಹಾಡುವ ಅರಣ್ಯಗೀತೆಯೊಂದು ಕೇಳಿರಿ.

‘ ಮಾವು ನೆಡು ಮಣಿಸೆ ನೆಡು ನೆಡು ಬಾಳೆ,
ತೂಗ್ಯಾವು ತನಿವಣ್ಣು ರೆಂಬಿಮೇಲೆ ;
ಮಂದಾರ ಹತ್ತ ಚ್ಚು ಹೂವಿಗೆ
ತುಳಸೀಯ ಬೆಳಸಲ್ಲಿ ತೋಟ್ಟಾಗೆ.
ನೀರ್ಗನಿಸು ಬಿಡಧಾಂಗೆ
ಬಾಡ್ಯಾವು ನಿಲಧಾಂಗೆ.
ಅಡವೀಯ ಗಿಡವೆಲ್ಲ ಬೆಳದಾವೊ
ಕಡುನಂಬಿ ಮೃದನನ್ನ ಸಂತಾವೊ ;
ಬಾಡಾವು ಬಾಡಾವು ಕಾಡಸನಿ
ಬೆಳದಾವು ಬೆಳದಾವು ದೇವಸನಿ.’

ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಅರಣ್ಯವೆಲ್ಲ ಹಿಮಾಲಯ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿದೆಯೆಂದು ಕೆಲವರು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಪುಣ್ಯ ಚಲೋದು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹಿಮಾಲಯದಿಂದ ಮದರಾಸಿಗೆ ಸೌದೆ ಸಾಗಿಸುವುದೆಂದರೆ ಎಷ್ಟು ತುಟ್ಟ ಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು ! ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ಎಲ್ಲ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅಡವಿ ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿ ಹರಡಿಲ್ಲ. ಹಿಮಾಲಯದ ಅಡವಿಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದ ದೇವದಾರು ಸಿಂಗಾಡ (ಚೆಸ್ಪಿನಟ್), ‘ಒಕ್’, ‘ ಸರ್ವೆ ’ ಮರಗಳೂ ಬಿದಿರು ಮೆಳೆಗಳೂ ಇವೆ.

ಸಿಂಧ್ ರಾಜವೃತ್ತಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಅಡವಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಇಡೀ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನವನ್ನು ಸೋಡಿದರೆ ಸೌದೆಯ ಅಡವಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಜನವಸತಿಗೆ 100 ಮೈಲಿಗಿಂತ ದೂರವಿದ್ದು ಕಾಣದು. ಮಳೆ ಸಮೃದ್ಧಿಯಾದ ಕಡೆ ತಾಳೆ, ಬಿದಿರು, ರಬ್ಬರು, 'ಫರ್ನ್' ಗಿಡಗಳಿಂದ ಅಡವಿ ಸದಾ ಹಸಿರಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಎತ್ತರವಾದ ಪರ್ವತಗಳ ಮೇಲೆ ದೇವದಾರೂ, ತಸ್ಸಲಿನಲ್ಲಿ ತೇಗು ಬೊಬ್ಬಳಿಯೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ.

ಕಾಡಿನಿಂದ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಸೌದೆ ಸಾಗಿಸಲು ಕೆಲವುಕಡೆ ರಸ್ತೆಯನ್ನೂ ರೈಲು ದಾರಿಯನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬರಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಬೆಳೆ ನೂರಕ್ಕೆ 20 ರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾದರೆ ನಮಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ರಸ್ತೆ ರೈಲು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಒದಗುತ್ತದೆಯೆಂದು ಒಬ್ಬ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಇಂಜಿನಿಯರರು ಹೇಳಿದಾರೆ. ಸುಯಾಗಿ ಗೊಬ್ಬರ ಹಾಕಿದರೆ 20ರಷ್ಟೇಕೆ ನೂರಕ್ಕೆ 200-300ರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಕಾಣೆವೆ?

ಆದರೆ ಅಷ್ಟೆಲ್ಲ ಸಗಣೆಗೆ ಬದಲು ಸೌದೆ ಒದಗಿಸಲಾರೀತೇ? ಕೊಂಚ ಲೆಕ್ಕಮಾಡಿದರೆ ಉತ್ತರ ಬರುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಜನರಿಗೆ ತಲೆಗೊಂದು ದನವಿದೆ. ರಾಮನ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಐದು ದನ ಇವೆ. ಆ ದನ ಅವನಿಗೆ ಪರ್ಷಕ್ಕೆ (5×1½ ಟನ್) 8½ ಟನ್ ಗೊಬ್ಬರ ಕೊಡುತ್ತವೆ. ಎರಡೇ ಟನ್ ಒಣಕಟ್ಟಿಗೆಯಾದರೆ ಸಾಕು; ಅಷ್ಟು ಸೌದೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ರಾಮನ ಕುಟುಂಬದಂಥವು 3 ಕೋಟಿ 40 ಲಕ್ಷ ಇವೆ. ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ಸೌದೆ ಬೇಕು. ಒಟ್ಟು 6 ಕೋಟಿ 80 ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಬೇಕು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಕಟ್ಟಿಗೆ ಸಿಗುತ್ತದೆಯೇ? ಸಿಗುತ್ತದೆಯೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಆಗಲೇ ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿವೆ, ನಮ್ಮ ಕಾಡನ್ನು ತೆಳೆಗೆ ಮಾಡದೆಯೇ 10 ಕೋಟಿ ಟನ್ ಸೌದೆ ಕಡಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು. ನಮಗೆ ಸಾಕಾಗಿ ಇನ್ನೂ 3 ಕೋಟಿ 20 ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ!

ಹೀಗೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಅಡವಿಗಳ ವಿನಯವೆಲ್ಲ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿದೆಯೆಂದಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ನಮಗೆಷ್ಟು ಬರಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗಲೂ ನಮ್ಮ ಅಡವಿ

ಬೇಕಾದಷ್ಟಿದ್ದರೂ ಹಿಂದೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದವು. ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ಅನೇಕ ಪ್ರದೇಶ ದಟ್ಟವಾದ ಕಾಡಿನಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದವು. ಅದರ ಜಿಲ್ಲೆ ಗೊತ್ತಾಗುವ ಮೊದಲೇ ತೇಗದ ಮುಟ್ಟಿಗಾಗಿಯೋ, ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಹುಲ್ಲುಗಾವಳಿಗೆ ಛಾಸು ಬೇಕೆಂದೋ, ಹಾಗೂ ಹೀಗೂ ನಮ್ಮ ಅಡವಿ ಮುಕ್ಕಾಲು ಮೂರುವೀಸ ಪಾಲು ನಷ್ಟವಾಗಿ ಹೋಯಿತು.

ಇದರಿಂದಾಗುವ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಸೆಲ ಕೊಚ್ಚಿ ಹೋಗುವುದೊಂದು. ಇದು ಮೂರು ಬಗೆಯಲ್ಲಾಗುತ್ತದೆ. ನದಿಗಳು ತಮ್ಮ ದಡದ ಸೆಲವನ್ನು ಕೊರೆದು ಕೊರೆದು ಎಷ್ಟೋ ಛಾವಿಯನ್ನು ಮಾಯಮಾಡುತ್ತವೆ. ಬಲವಾದ ಮಳೆ ಬಂದರೆ ಸೆಲದ ಮೇಲಿನ ಮಣ್ಣಿನ ಪದರ ಕೊಚ್ಚಿ ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಒಳಗಿನ ಕಲ್ಲು ತೇಲಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಸೆಲದ ಮೇಲಿನ ಹುಡಿ ಬಿರುಸಾದ ಗಾಳಿಗೆ ಛಾಳಾಗಿ ಹಾರಿಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ವಾಯವ್ಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದ ಅಡವಿಗಳಲ್ಲಿ 400 ವರ್ಷದ ಕೆಳಗೆ ಮೊಗಲ ಬಾಧಾಪಹ ಬಾಬರನು ಖಡ್ಗಮೃಗಗಳ ಜೇಟಿಯಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಈಗ ಆ ಭಾಗವೆಲ್ಲ ನೀರೇಯಿಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಕೊಳ್ಳ ಮರಡಿಗಳ ಸಾಲಾಗಿದೆ. 57ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿರುವ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಈ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ನೋಡಿರಿ.

ಸಂಯುಕ್ತ ಪ್ರಾಂತದ ಕೆಲವು ಭಾಗದಲ್ಲಂತೂ ಸೆಲ ಬಹಳೇ ಕೊಚ್ಚಿ ಹೋಗಿದೆ. ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಸರ್ವತಗಳ ಮೇಲಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಧುಮುಕಿ ಹರಿದು ನೀರಿನ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಯಮುನೆಯಂಥ ಮಹಾನದಿಯ ತಳವೂ ಕೂಡ ಈ 500 ವರ್ಷದಲ್ಲಿ 50 ಅಡಿ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿದಿದೆ. ಅದೇ ಮೊದಲಿನ ಹಾಗೆ ಗುಡ್ಡಗಳ ತುಂಬ ಅಡವಿಗಳಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಮಳೆನೀರಿನ ಇಳಿತದ ವೇಗವನ್ನು ತಡೆದುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಯಮುನಾ ನದಿ ಇಷ್ಟು ಒಳಕ್ಕೆಳಿದು ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಇಟಾಲಾ ಎಂಬುದೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆ. ಸರ್ವಕ್ಕೆ 250 ಎಕರೆಯಂತೆ ಆ ಜಿಲ್ಲೆ ಭರಭರ ಮರಳುಗಾಡಾಗುತ್ತ ನಡೆದಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಸೆಲ ಕೊಚ್ಚಿ ಹೋಗುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಮೇವು ಸಾಕಿ ಬೆಳೆಯಲು ಹೊಸದಾಗಿ ಗಿಡಗಳನ್ನು ನಾಟಿ ಅಡವಿ ಬೆಳೆಯಿಸಿದರು. ತೇಗ ಬೊಬ್ಬಳಿ ಷಿಂಷಾ ಮುಂತಾದ ಗಿಡಗಳನ್ನು ನಾಟಿದರು.

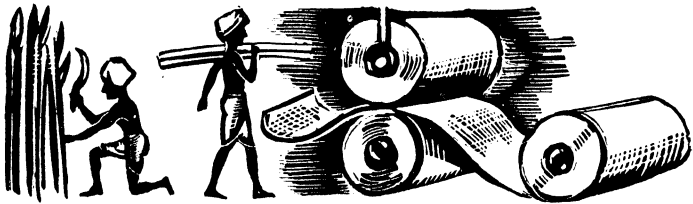
ಮೂರೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವು ಮೂರು ನಾಲ್ಕಾಳುದ್ದ ಬೆಳೆದು ಜಲೋ ತೋವು ಕಂಡಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವು.

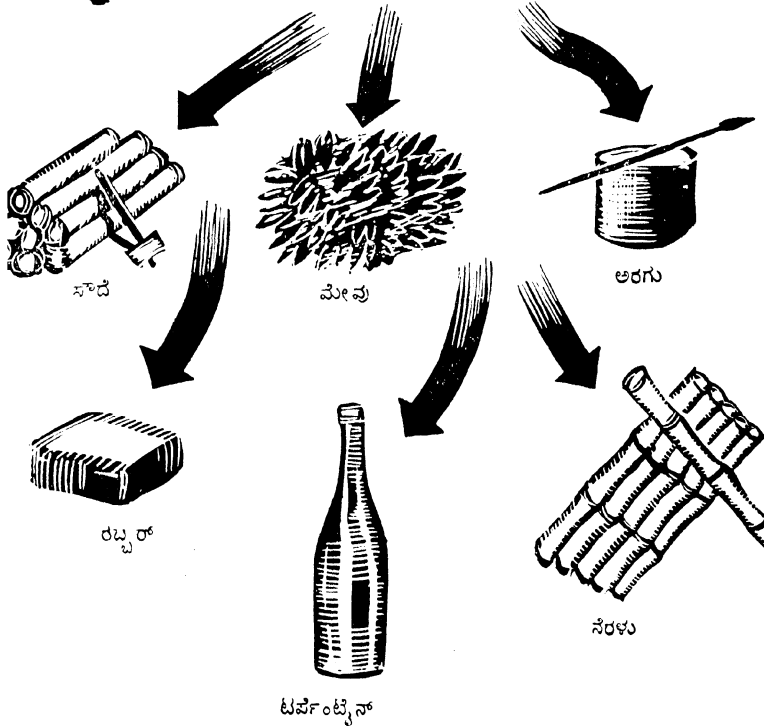
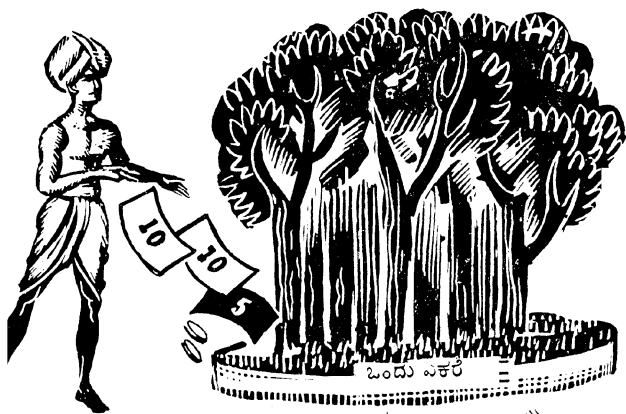
ಇದೆಲ್ಲ ಬಹಳ ಅಗ್ಗವಾಗಿ ಎಕರೆಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತೇಳೇ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಆಯಿತು. ಅಡವಿಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಸೊಗಸಾದ ಮುಟ್ಟೂ ಸೌದೆ ಮೇವು ಆರಗು 'ಟರ್ಪೆಂಟೈನ್' ರಾಳ ರಬ್ಬರ್ ಮೊದಲಾದ ಕಚ್ಚಾ ದಿನಸೂ ತೋಗಲು ಹದಮಾಡುವ ಸಾಮಗ್ರಿಯೂ ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಬಿಸಿಲಿನ ಝಳಕ್ಕೆ ನೆರಳೂ ಬೇಸಿಗೆಯರಿಗೆ ತಂಪೂ ಆಗುತ್ತವೆ. ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ನದಿಗಳು ಉಕ್ಕಿ ಬಾರದಂತೆ ನೀರು ಕೊರೆಯದಂತೆ ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡಿ, ನೆಲ ಕೊಚ್ಚಿ ಹೋಗದಂತೆ ತಡೆದು ಮಳೆ ಯನ್ನು ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ.

ಅಡವಿಯ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಂದ ಅನೇಕ ಸಾಮಾನು ತಯಾರಾಗುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ರೋಗರುಚಿಸಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಔಷಧ ಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಅಡವಿಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರುಗಳದೊಂದು ಔಷಧಸಂಗ್ರಹವೇ ಇದೆ.

ರಬ್ಬರು ಸೋಡಿರಿ. ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸೀಸದಕಡ್ಡಿ ಗುರುತು ಅಳಿಸಲು ಮಾತ್ರವೇ ರಬ್ಬರ್. ಅದರಿಂದಲೇ ಅದಕ್ಕೆ ಈ ಹೆಸರು ಬಂದುದು. ಅದೇ ಈಗ ರಬ್ಬರಿಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ನಾವು ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲೂ ಸಿಕ್ಕಬ್ಬದಲ್ಲೂ ಮುಳುಗಬೇಕಾದೀತು! ಐದ್ಯುತ್ವನ್ನು ನಮಗಾಗಿ ಸೆರೆಹಿಡಿದುದು ರಬ್ಬರು. ಅದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬೀದಿ ದೀಪ ಆರಿಹೋದಾವು, 'ಟೆಲಿಫೋನ್' ಟ್ರಿಂಗ್ ಟ್ರಿಂಗ್ ಬಾರಿಸಲಿಕ್ಕೇ ಇಲ್ಲ.

ಈ ಪುಸ್ತಕ ಅಚ್ಚಾಗುವ ಕಾಗದವನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಇದೆಲ್ಲಿಂದ

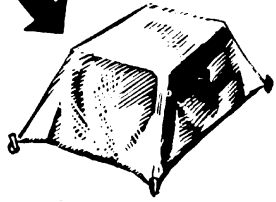

ವಿದ್ಯದವಾಹಕ

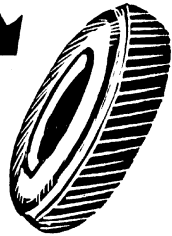
ಕರದ ಹಿಮ್ಮಡ

ತಾಡಪಾಲ-ಗುಡಾರ

ಕೈಚೀಲ

ಟೈರು

ನೀರ್ಗವಚ (ವಾಟರ್ ಪ್ರೂಫ್)

ಒಂದು ಗೊತ್ತೇ? ಉರಿಯಾ ಪ್ರಾಂತದ ಅಡವಿಯಿಂದ. ಅಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಬದುಕಿನಿಂದ ಇದು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ರಷ್ಯಾದ ಚಿಕ್ಕ ಕವಿತೆಯೊಂದನ್ನು ಸಿಮಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ನಮ್ಮ ಅಡವಿಗಳಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಸಿಗುತ್ತದೆಂಬುದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. 'ಮಾಸ್ಕೋ ಯೋಜನೆ' (Moscow Has a Plan) ಎಂಬ ಹುರುಳುಗೊಳಿಸುವ ಪುಸ್ತಕದ್ದು ಇದು. ಆ ಪುಸ್ತಕ ಓದಿದರೆ ಸಿಮಗೆಲ್ಲ ಸಂತೋಷವಾದೀತು.

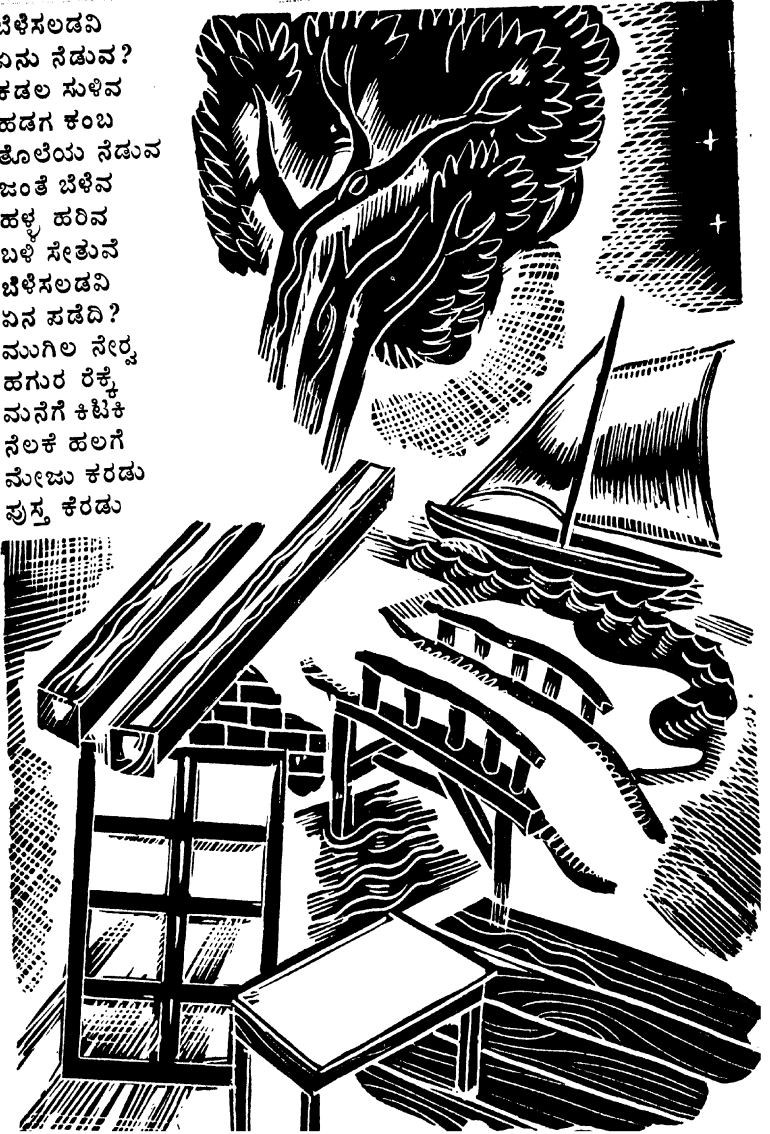
ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಲಾಭವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಇದ್ದ ಅಡವಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಹೊಸವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದರೆ ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಸಂಸತ್ತೂ ವೃದ್ಧಿಯಾಗದೆ? ಹಳ್ಳಿಯ ನೆರೆಯಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಂಡ ನೆಲವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನೀಡಿದ ಗಿಡದರೆ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಆ ಹಳ್ಳಿಗೆಲ್ಲ ಬೆರಣಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಬಹಳು ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸೌದೆ ಕೊಡುವ ಕಾಡು ಬೆಳೆದೀತು. ಹಳ್ಳಿಹಳ್ಳಿಗೆ ಅಥವಾ ಒಂದೊಂದು ಗುಂಪಿಗೆ ಆ ಭೂಮಿಯ ಮೂವತ್ತರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಾಲು ನೆಲವನ್ನು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿ 'ಯೂಕಲಿಪ್ಟಸ್' ಗಿಡಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದರೆ ಆ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸೌದೆಯಾದೀತು.

ಇಷ್ಟು ಸಾಕು. ಇನ್ನು ರಾಮನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವನ ಸಮಸ್ಯೆ ಪರಿಹರಿಸಲು ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದೇವೆ.

ಅವನಿಗೆ ನಾವು ಮಾಡಲು ಹೇಳಬೇಕಾದುದು: ತಮ್ಮ ಉರಿನವರನ್ನೆಲ್ಲ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ತಮ್ಮೂರಿನ ಹೊಲಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಾಕನ್ನು—30 ರೊಳ ಗೊಂದು ಪಾಲನ್ನು—ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿರಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೇ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಕೆಲಸ. 2-3 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಗಿಡ ಸೌದೆಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ.

ಅಲ್ಲಿಯ ತನಕ ರಾಮ ಬೆರಣಿ ಸುಡಲೇಬೇಕೇನು? ಇಲ್ಲ. ಈ ಮಧ್ಯೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸೌದೆ ಕೊಳ್ಳಲು ಅವನಿಗೆ ಹಣ ಬೇಕು. ಅವನಲ್ಲಿ ಹಣವೆಂಬುದೇ ಇಲ್ಲ. ಅವನು ಹೊಲಕ್ಕೆ ಗೊಬ್ಬರಹಾಕಿ ಪೈರು ಬೆಳೆಸಿ ಹಣ ಕೊಡುವತನಕ ಅವನಿಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಸಾಲ ಕೊಡುವವರು ಬೇಕು. ಇದು ಸರಕಾರದ ಕೆಲಸವೆಂದು

ಬೆಳೆಸಲಡವಿ
 ಏನು ನೆಡುವ?
 ಕಡಲ ಸುಳಿವ
 ಹಡಗ ಕಂಬ
 ತೊಲೆಯ ನೆಡುವ
 ಜಂತ ಬೆಳೆವ
 ಹಳ್ಳ ಹರಿವ
 ಬಳ್ಳಿ ಸೇತುವೆ
 ಬೆಳೆಸಲಡವಿ
 ಏನು ಪಡೆದಿ?
 ಮುಗಿಲ ನೆರವು
 ಹಗುರ ರೆಕ್ಕೆ
 ಮನೆಗೆ ಕಿಟಕಿ
 ನೆಲಕೆ ಹಲಗೆ
 ಮೇಜು ಕರಡು
 ಪ್ರಸ್ತ ಕರಡು

ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ದುರ್ದೈವ! ರಾಮನಿಗೆ ಸೌದೆಗಾಗಿ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಹಣವಿಲ್ಲ. ರಾಮ ಯಾವುದಾದರೂ ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ಸದಸ್ಯನಾಗಿದ್ದರೆ ಆ ಸಂಘವಾದರೂ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟೀತು. ಹಾಗೆ ಅದೃಷ್ಟ ವಶದಿಂದ ಸಾಲ ಸಿಕ್ಕರೆ ಅವನ ಮೊಲದಲ್ಲಿ ಆಗುವ ದುಸ್ಸುಟ್ಟು ಬೆಳೆಯಿಂದ ಸಾಲ ಬೇಗನೆ ತೀರಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಮೂರು ವರ್ಷದೊಳಗಾಗಿ ಅವನಿಗೂ ಅವನ ಸಂಗಾತಿಗಳಿಗೂ ಬೇಕಾಗುವಷ್ಟು ಸೌದೆಯೊದಗಿಮವ ಕಾಡೊಂದು ಬೆಳೆದುಬರುತ್ತದೆ.

ಆಗ ಅವರು ಎಚ್ಚು ಸಿರಿವಂತರಾಗರೆ? ಹೌದು ಆಗುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವು 'ರೆ'ಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿವೆ. ರೆ ರಾಜ್ಯದ ಕಂತೆ ಅದು. ಗಿಡ ಬೆಳೆಗಳು ಕೊಂಚ ನೆಲ ಜಡಬೇಕನ್ನುವ ಬುದ್ಧಿ ರಾಮನಿಗೂ ಅವನ ಜೊತೆಗಾರರಿಗೂ ಮೊಳೆದು-ರೆ, ಅವನಿಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟೆ-ರೆ, ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹಿರಿಯ-ರೆ ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ಮಳೆ ಬಂದು-ರೆ ಅಲ್ಲವೆ! ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸೀರಲ್ಲದೆ ಜೀವ ಬಿಂದು ಮೋಗುವ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಗೊಬ್ಬರ ಹಾಕಿತಾನೆ ಏನುಕಯೋಗ? ಹಾಗಾದರೆ ರಾಮನಿಗಾಗಿ ನಾವು ಹಾಕಿದ ಕುಂಚಿಕೆಯೆಲ್ಲ ಎಲ್ಲ ಮಾನವಪ್ರಯತ್ನದಂತೆ ವ್ಯರ್ಥವಾದಾವು !

VI

ಅದರೆ ಗೀದರೆ

‘ಕಾಲಮೇಘ’ ಇಳಿದು ಬಾರ, ಹೂವಿನೊಡಲಮೋಡ ಬಾರ,
ಧೂಳಿಮೋಡ ಅರಳಿಮೋಡ ನಿನ್ನ ಜೆಮರ ಸುರಿಸುಬಾರ !

ಕುರುಡುಮೋಡ ಬಾರ, ಕಿರಿಯಮೋಡವೆರಡು ಆರ ತಾರ,
ಹರಡು ತಣೆವ ಸುರಿಸಿ ಹನಿಯ, ನೆಲ್ಲ ಬೋನಸವಿಯ ಬೀರ !

ನೆಟ್ಟಮೋಡ ಗಟ್ಟಿಮೋಡ, ಬಾರಬಾರ ಕಳ್ಳಮೋಡ,
ನತ್ತ ಮಾರಿ ನನ್ನ, ಛತ್ರಿತರುವೆ ನಿನ್ನ ತಲೆಗೆ ನೋಡ !

ಮೂಲೆಸೇರಿ ಮುಟ್ಟು ಮಂಕು, ಹೂವಮಳೆಯೆ ಮಲನೆ ಸಾರು.
ಬಿಸಿಲ ಬೇಗೆ ಗೌಡ ಸಾಯ್ತು ತಂಪು ನಗೆಯ ಮೊಗವ ತೋರು !’

ಈ ಹಳ್ಳಿಹುಡುಗಿಯರ ಹಾಡು ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲವೆ? ಇದು ಚಾಸಿಮುದ್ದೀನ್ ಕವಿ ಬರೆದ ಬಂಗಾಲಿ ಹಾಡಿನದೊಂದು ನುಡಿ. ಹಳ್ಳಿಹುಡುಗ ಹುಡುಗಿಯರ ಬಲಸಿನ ಸುಂದರ ಕವನ. ಸರಲ ಸ್ವಭಾವದ ಹಳ್ಳಿಜನ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗಿದ್ದರಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂತ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಅವರ ಮುಖ್ಯ ಚಿಂತೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಳೆಯ ಚಿಂತೆಯೂ ಬಂದು. ಕೆಲವು ಸಲ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರೆಲ್ಲ ಸೇರಿ ಮಳೆಗಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಹೀಗೆ ಮಳೆಯನ್ನೇ ಪೂರಾ ಸಜ್ಜೆ ಕೊಂಡಿರುವುದು ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ. ನಮ್ಮ ಜನರ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಮಳೆಗೆಷ್ಟು ಮಹತ್ವವಿದೆಯೋ ಅದು ಪರದೇಶದವರಿಗೆ ಅರ್ಥವೇ ಆಗುವಂತಿಲ್ಲ. ಮಳೆಯೆಂದರೆ ಎಷ್ಟು ಮುಖ್ಯವೋ ನಮ್ಮ ಬಕ್ಕಲಿಗರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆ.

ಅದುದರಿಂದಲೇ ಹಿಂದಿನ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದುದು ‘ಹೊಲಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದ

ಗೊಬ್ಬರ ಬಂದಕ್ಕೆ ಮೂರರಷ್ಟು ಬೆಳೆಕೊಡುವುದು ಮಳೆ ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಬಂದ—ರೆ' ಎಂದು.

ಮುಂಗಾರು ಹಿಂಗಾರು ಮಳೆ ಸಮ್ಮ ಭೂಮಿಗೆ ಜಲದಾನ ಮಾಡುವ ಮಹಾಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಸಮ್ಮ ಸಲದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಎರಡು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಒಂದು—ದೇಶದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಬೀಳುವ ಮಳೆಯಿಂದ; ಎರಡು—ಬೆಟ್ಟಗಳಿಂದಿಳಿದು ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ಹರಿದು ಹೋಗಿಗಳ ಪ್ರವಾಹವನ್ನು ಬಲಗೊಳಿಸುವ ಕೆಲಸವಿಂದ.

ಇವೆರಡರಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ಕೆಲಸ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ. ಏಕೆಂದರೆ ನದಿಗಳು ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ಭೂಮಿಗೂ ನೀರೊದಗಿಸವು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ನದಿಗಳೂ ಸಾಕಷ್ಟಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ವಿಶಾಲ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ನದಿಗಳೇ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಅನೇಕ ಕಡೆ ಋಷ್ಕಿಮೊಲಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ನೀರಿಗೆ ಮಳೆಯೊಂದೇ ಗತಿ. ಉತ್ತರ ಸಿಂಧ್ ಪ್ರಾಂತದಂಥ ಕಡೆ ಆ ಮಳೆನೀರಿಗೂ ಅಭಾವ.

ಕೆಲವು ಕಡೆ ಮಳೆಬಂದರೂ ಹೊತ್ತುಗೊತ್ತು ಇಲ್ಲದೆ ಬರೋಣ, ಬಾರದೆಯೆ ಹೋಗೋಣ, ಹೀಗೆ ಅದರ ವಕ್ರಲೀಲೆ ಬಹಳ; ಈ ಗಳಿಗೆ ಚಲೋ ಮನಸು, ಮರುಗಳಿಗೆ ಕೆಡುಕು ಬುದ್ಧಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಚೆಲ್ಲಾಟವಾಡುವ ರಕ್ಕಸನ ಹಾಗೆ. ಈ ವರ್ಷ ಅತಿವೃಷ್ಟಿ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಅನಾವೃಷ್ಟಿ! ಈ ವರ್ಷ ಗುಜರಾತಿನಲ್ಲಿ ಏಶೇಷಮಳೆ, ಮಹಾಕೋಸಲದಲ್ಲಿ ಕಡಮೆಯೆಂದರೆ ಶೂನ್ಯವೆ. ಬರುವ ವರ್ಷ ತಿರುವುಮುರುವು; ಮಹಾಕೋಸಲದಲ್ಲಿಂಟು, ಗುಜರಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೆಸರೇಯಿಲ್ಲ! ಒಂದೊಂದು ವರ್ಷ ಮೊದಮೊದಲಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಹನಿ ಉದುರಿ ಮುಂದೆ ಮುಖವೇ ತೋರಿಸದು. ಅದರ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ತಡವಾಗಿ ಮಳೆಯಾದರೂ ಬೇಗ ನಿಲ್ಲದು! ಸಮ್ಮ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಇಂಥ ವರ್ಷ ಇಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಳೆಯಾಬೀತೆಂದು ಹೇಳುವವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಸದಾ ಗಾಳಿಯು ಗತಿಯನ್ನೆ ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವ ಸರಕಾರಿ ತಜ್ಞರು ಸಹ ಹೇಳಲಾರರು. ವರ್ಷವರ್ಷವೂ ಮುಗಿಲಕಡೆ ಮೋರೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಒಕ್ಕಲಿಗನು ಮಳೆಯ ದಾರಿ ಕಾಯಬೇಕಾದುದೇ. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಇದೊಂದು ದೊಡ್ಡ

ಜೂಜಾಟ, ಅದೃಷ್ಟ ಪರೀಕ್ಷೆ. ಇಷ್ಟವೋ ಅನಿಷ್ಟವೋ ಈ ಜೂಜಿಗೆ ನಮ್ಮ ರೈತ ಸೇರಲೇಬೇಕು. ಮಳೆಗಾಲ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಕುಬೇರನಾದರೂ ಸರಿಯೆ ಕುಡೀಲನಾದರೂ ಸರಿಯೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಕಬ್ಬು ಭತ್ತಗಳಂಥ ಪೈರಿಗೆ ಎಷ್ಟೇ ಮಳೆ ಬರಲಿ ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನೀರು ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಬದಗಬೇಕು. ಅಂಥ ಅನುಕೂಲವಿರುವ ಕಡೆ ಮಾತ್ರವೇ ಅವು ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಹಿಂಗಾರು ಪೈರಿಗೆ—ಎರಡನೆ ಬೆಳೆಗೆ—ಯಾವಾಗಲೂ ಏಶೇಷ ನೀರು ಬೇಕು.

ನಮ್ಮ ರೈತರು ಸದಾಕಾಲ ಹೀಗೆಯೇ ಪಂಜಭೂತಗಳ ಅನುಗ್ರಹಾಧೀನ ರಾಗಿರಬೇಕೇನು? ಈ ಅನಿಶ್ಚಯ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಕಠೋರತೆಯಿಂದ ಅವರನ್ನು ಜಿಡಿಸಲು ಯಾವ ಉಪಾಯವೂ ಇಲ್ಲವೆ?

ಇದೆ. ಎಷ್ಟೋ ಮಾಡಬಹುದು; ಎಷ್ಟೋ ಮಾಡಿದಾರೆ. ಆದರೂ ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟೋ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೊಲಗಳ ಬಳಿ ನದಿ ಹರಿಯುತ್ತಿರುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಹೊಳೆನೀರನ್ನು ಹೊಲಗಳಿಗೆ ಸೇದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದು ಎಲ್ಲೋ ಕೆಲವು ಹೊಲಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ. ಉಳಿದ ಕಡೆ ಕಾಲುವೆ ತೋಡಿ ಹೊಳೆನೀರನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸಿ ನೀರಿಲ್ಲದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಹರಿಯಿಸಬೇಕು. ಹೊಲಕ್ಕೆ ಈ ಬಗೆಯಾಗಿ ನೀರು ಹಾಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನೀರಾವರಿ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ನಮ್ಮವರು ಏಸ್ತಾರವಾದ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ನೀರನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಮಾಡಿದಾರೆ. ಸೆಲದೊಳಗಿನ ನೀರನ್ನು ಸೇದಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೋಡಿದಾರೆ. ಈ ಸೂರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ನದಿಗಳ ಮೇಲ್ನೀರನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೊಸ ಹೊಸ ಕಾಲುವೆ ತೋಡಿದಾರೆ. ಈಗ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಐದರಲ್ಲೊಂದು ಪಾಲು ಸಾಗುವಳಿ ಭೂಮಿ ಬಂದಿಲ್ಲೊಂದು ರೀತಿ ನೀರಾವರಿ (ತರಿ) ಹೊಲವಾಗಿದೆ.

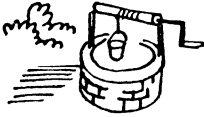
ನೀರಾವರಿ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಬಾವಿಗಳೇ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಪುರಾತನೋಪಾಯ. ಪ್ರಯೋಜನದಲ್ಲಿಯೂ ಅನೇ ಶ್ರೇಷ್ಠ. ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ನೀರಾವರಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಲುಪಾಲು ಬಾವಿಯಾಸರೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಒಟ್ಟು 1 ಕೋಟಿ 35 ಲಕ್ಷ ಬಾವಿಗಳಿವೆಯಂತೆ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ.

ಕೆರೆಗಳೂ ಹಳೆಯ ಕಾಲದವರ ಯುಕ್ತಿಯೇ. ಇವು ಮದರಾಸು ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಬಹಳ; 40 ಸಾವಿರ ಕೆರೆಯಿವೆ. ಆದರೆ ಸಿಂಧ್ ಪಂಚಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ

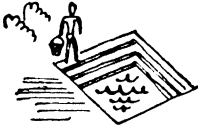
ಕಾಲುನೆಗಳು

2 ಕೋಟಿ 80 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ

ಬಾವಿಗಳು

1 ಕೋಟಿ 20 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ

ಕೆರೆಗಳು

60 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ

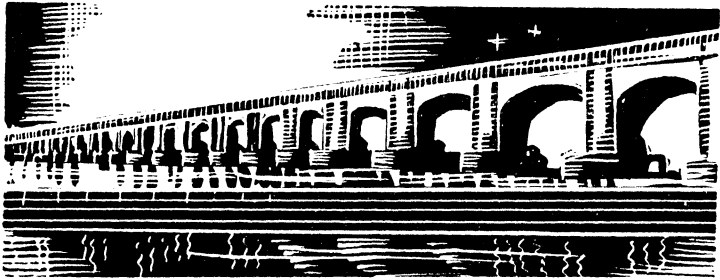

ಕೆರೆಯ ಹೆಸರೇ ಇಲ್ಲ. ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮೂರಂಗುಲ ಮಳೆ ಸುರಿದರೆ ಏನು ಕೂಡಬೇಕು!

ಸದ್ಯ ಕಾಲುನೆಗಳೇ ನೀರಾವರಿಗೆ ಮುಖ್ಯ ಸಾಧನ. ಸಮ್ರ ದೇಶದಲ್ಲಿಗ 70 ಸಾವಿರ ಮೈಲುದ್ದ ಕಾಲುನೆಗಳಿವೆ. 1936-7 ರಲ್ಲಿ ಸಮ್ರ ತರ್ಧೂಮಿ 5 ಕೋಟಿ 20 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಯಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ 2 ಕೋಟಿ 80 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಕಾಲುನೆಸಾಗು, 60 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಕೆರೆಸಾಗು, 1 ಕೋಟಿ 20 ಲಕ್ಷ ಬಾವಿ ಸಾಗು, ಇನ್ನೊಂದು 60 ಲಕ್ಷ ಬೇರೆ ರೀತಿಗಳಿಂದ.

ಮದರಾಸಿನಲ್ಲೂ ಉತ್ತರ ದೇಶದಲ್ಲೂ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಕಾಲುನೆಗೆ ನೀರು ನದಿಗಳಿಂದ ಬರಬಹುದು. ಅಥವಾ ಕೊಳ್ಳಗಳಿಗೆ ಅಡ್ಡವಾಗಿ ಒಂದು ಅಣೆಕಟ್ಟು ಹಾಕಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಮಳೆನೀರು ನಿಲ್ಲಿಸಂತೆ ಮಾಡಿ ಆ ಕೆರೆ ಬಡ್ಡುಗಳಿಂದ ನೀರು ಹರಿಯಿಸಬಹುದು. ಮುಂಬಯಿ, ಮಹಾಕೋಸಲದಿಂದ ಮಳೆ ವಿಶೇಷವಾದ

ಗುಡ್ಡಗಾಡಿನ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇಂಥವು ಸಾಧ್ಯ. ನದಿಗಳಿಗೂ ಅಣೆಕಟ್ಟು ಹಾಕಬಹುದು. ಸಿಂಧು ನದಿಗೆ ಸುಕ್ಕೂರು ಕಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟಿಲ್ಲವೆ? ಕನ್ನಂಬಾಡಿಯ ಕೃಷ್ಣರಾಜಸಾಗರದ ಕಟ್ಟೆಯನ್ನು ನೀವು ನೋಡಿಲ್ಲವೆ.

ತರಿಯ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಬೆಳೆ ಹುಲುಸಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಕ್ರಮೇಣ ಕಂದಾಯದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ರೈತ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡಬಲ್ಲ. ದಖ್ಖಿನಂಥ ಅನಾವೃಷ್ಟಿಯ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಬರಗಾಲ ಬಾರದಂತೆ ತಡೆಯಲಿಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಕೆಲವು ಜಲಾಶಯಗಳು ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಇಂಥವಕ್ಕೆ ಆಧಾರ ತರಿಯೆಂದೂ (ಜನರ ಬೀವನಾಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಕಟ್ಟಿದವು) ಉಳಿದವಕ್ಕೆ ಆದಾಯ ತರಿಯೆಂದೂ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ.

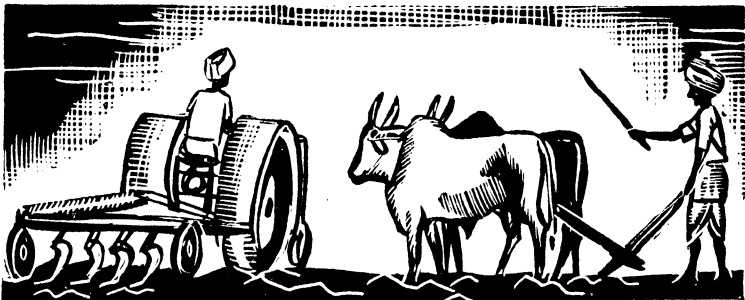
ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಂತಗಳಿಗೂ ನೀರಾವರಿಯ ಅಂಶ ಸಮಾನಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಸಿಂಧ್ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ 73.7% ಸಾಗುವಳಿ ಭೂಮಿ ತರಿಯಾದರೆ ಪಂಜಾಬಿನಲ್ಲಿ 44.1% ಮಾತ್ರ. ಬಂಗಾಲದಲ್ಲಿ 6.2%, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ವಿವಿಧ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ 4.2% ; ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ತೀರಾ ಕಡಮೆ, 3.9% ಮಾತ್ರವೇ. ಮುಂಬಯಿಗಿಂತ ಸಿಂಧ್‌ಗೆ ನೀರಾವರಿ ಹೆಚ್ಚು ಅಗತ್ಯ. ಸಿಜ, ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟು ಕೆಲಸವುಳಿದಿದೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ! ನಮಗೆ ಇನ್ನೂ ಬಾವಿ, ಕೆರೆ ಕಾಲುವೆ ಬೇಕು. ಹೊಳೆ ಕಾಲುವೆಗಳೂ ಬೇಕು. ಕಣಿವೆ ಕೊಳ್ಳಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಕಟ್ಟಿದ ಕೆರೆ ಕಾಲುವೆ ಗಳೂ ಬೇಕು. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ಸೆಲಕ್ಕೂ ಬಂದಿಲ್ಲೊಂದು ರೀತಿ

ನೀರಾಸರಿ ಆಸರೆಯಾಗಬೇಕು. ಬಾವಿ ತೋಡಿ ನೀರೆತ್ತಲು 'ಸಂಪು' ಹಾಕ ಬಹುದು. ಅದರ ವೆಚ್ಚ ಹೊರಲು ಹಿಡುವಳಿ ಸಣ್ಣದಾಗಿದ್ದರೆ ನಾಲ್ಕು ಜನ ರೈತರು ಸೇರಿ ಆ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಹೊರಬೇಕು.

ಆಯಿತು. ಹೊಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಗೊಬ್ಬರ ಹಾಕಿ ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ನೀರು ಹಾಯಿಸಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಲಾಭವಾಯಿತೇನು? ಇಲ್ಲ. ಹದವಾಗಿ ಉತ್ತು, ಕುಂಟೆಕೂರಿಗೆ ಹೊಡೆದು, ಚಲೋ ಬೀಜ ಬಿತ್ತಿ, ಪೈರು ಕೊಯ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಬೋಪಾನವಾಗಿ ಕೊಯ್ಲು ಕೂಟಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಬರೀ ಗೊಬ್ಬರ ನೀರಿಸಿದ ಏನು ಲಾಭವಾದೀತು? ಏನೂ ಇಲ್ಲ.

ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನ ತನಕ ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಬೇಸಾಯವೆಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯನ ಕೈಗೆಲಸದಿಂದಲೇ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ದನ ಅಥವಾ ಕುದುರೆಯ ಸಹಾಯವೇ ಸಹಾಯ.

ಕಾರಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಗಿ ಯಂತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿ ಚನಿಗೆ ತಾವೂ ಹೊಲ ಗಳಲ್ಲಿ ದನದ ಬದಲು ಅಂಥ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನೇಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬಾರದೆಂಬ ಯೋಚನೆ ಹುಟ್ಟಿತು. ಯಂತ್ರದಿಂದ ಕೆಲಸವೂ ಬೇಗ ಆಗುತ್ತದೆ; ದನಕ್ಕೆ

ಹಾಕಿದಷ್ಟು ಮೇವೂ ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕಿಲ್ಲ. ಬಿತ್ತಲು ಉಳಲು, ತುಳಿಸಲು ತೊರಲು, ಗಾಣವಾಡಲು, ನೀರೆತ್ತಲು, ಪೈರು ಕೊಯ್ಲು ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳಿಗೂ ಯೂರೋಪು ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಬಗೆಬಗೆಯ ಯಂತ್ರಗಳು ಮೊದಲಾದವು.

ತರುವಾಯ ಹಬ್ಬಿಗೆ ಬದಲು ಈ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲು ಎಣ್ಣೆ ಬಂತು. ಈಗ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಬಳಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದೆ. ಒಂದಾಳು ಒಂದು ಕುದುರೆ, ಏನನ್ನೊಂದಕ್ಕೆ ಒಂದೆಕರೆ ಉತ್ತರ ಮೋಟರ್ ನೇಗಲು ಐದೆಕರೆ ಉಳುತ್ತದೆ. ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿಗ ಆಕಳು ಕರೆಯುವುದು ಗಾಳಿಗಿತ್ತಿಯಲ್ಲ; ವಿದ್ಯುತಾಯಂತ್ರ. ಕೆನೆ ಮಾಡುವುದು ಬೆಣ್ಣೆ ತೆಗೆಯುವುದು ಎಲ್ಲಾ ಯಂತ್ರಗಳೇ. 'ಸರಕ್ವೆಯ ಸಂಪರ್ಕವೇ' ಇಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಶುಚಿ ಹೆಚ್ಚು, ಆರೋಗ್ಯವೂ ಹೆಚ್ಚು. ಸೆಲದ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೆ ಒಂದು ಕೊಳವೆಯಿಟ್ಟು ಅದರಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುತ್ವನ್ನು ಹರಿಯಿಸಿ ಸೆಲಕ್ಕೆ ಶಾಖಕೊಟ್ಟರೆ ಸೈರು ಇನ್ನೂ ಬೇಗ ಬೆಳೆದೀತೇನೋ ಎಂದು ಸ್ಪೀಡನ್ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಮಾಡಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ನಮ್ಮ ಭೂಮಿಯಲ್ಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಜಿಳೆ ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂದು ಯಂತ್ರ ಮೊದಲಾದ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿದೇವೆಯೇ? ಇಲ್ಲವಲ್ಲ! ಒಬ್ಬರಿಬ್ಬರಿಗೆ. ಕಷ್ಟದ ನೇಗಲಿದ್ದರೂ ನಮ್ಮ ರೈತರನ್ನೂ ಹಳೆಯ ಮರದ ನೇಗಲನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸಾವಿರ ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಓಬೀರಾಯನ ಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದ ಆಯುಧಗಳೇ, ಅದೇ ರೂಢಿಯೇ. ಇದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ನಮ್ಮ ಜನ ತೀರಾ ಬಡವರು; ಯಂತ್ರವೆಂದರೆ ಹಣಬೇಕು. ಸ್ವಂತ ಹೊಲವಿಲ್ಲದ 10 ಕೋಟಿ ದಿನಗೂಲಿ ಜನ ಇರುವಾಗ ನಮಗೆ ಕೂಲಿ ಅಗ್ಗವಾಗಿರಬೇಕಲ್ಲವೆ. ಇಷ್ಟು ಅಗ್ಗವಾದ ಕೂಲಿಯಾಳು ಸಿಗುವಾಗ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಯಾರು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ? ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಜನಪಸತಿ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಈ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನದಿಂದ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಂತ್ರ ಬಳಕೆಗೆ ಬರುವುದು ನಿಧಾನವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಕಾರಣ ಅಜ್ಞಾನ. ಉಳಿದ ಜಗತ್ತೆಲ್ಲ ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬೇಸಾಯಕ್ಕೆ ಬಳಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ ನಮ್ಮ ರೈತನಿಗೆ ಮೋಟರ್ ನೇಗಲು ಎಂದರೇನೋ ಗೊತ್ತೇ ಇಲ್ಲ! ತಾವು ಬಿತ್ತುವ ಜೀಬ ಚಲೋದೋ ಅಲ್ಲವೋ ನೋಡರು; ಹಳೇ ಕಾಲದ ಮುಟ್ಟುಬಿಡರು; ಕಾಳುಕಡ್ಡಿ ಹಗೇವು ಕಣಬೆಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿ ಸಷ್ಟ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಬೇರೆ.

ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿ ಜನಕ್ಕೆ ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಕಲಿಸಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ಬರೀ ಓದು

ಬರಹ ಕಲಿಸಿದರೆ ಸಾಲದು. ತಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ನಾಡಿನೊಳಗೆ ಹೋಗಿ ರೈತರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಲು ಸರಕಾರಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಶಾಲೆಗಳ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇದಾರೆ. ಆದರೆ ಎಷ್ಟು ಜನ? ಪಂಚಾಯತ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿ 9 ಸಾವಿರ ಜನ ರೈತರ ಯೋಗಕ್ಷೇಮವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು; ಯಾವಾಗಲೂ ಹಳ್ಳಿಹಳ್ಳಿ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಹ ಒಂದು ಸಲ ಹೋದ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಹೋಗಲು ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ನಾಲ್ಕಾರು ವರ್ಷವಾದರೂ ಬೇಕು. ಸದ್ಯ ಬೇಕಾದುದು ಸಿಕ್ಕಬಹುದು, ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಸಂಬಂಧ. ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಬಳಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ತಜ್ಞರನ್ನು ಕಳಿಸಬೇಕು. ನೋಡ್ತ ದೋಡ್ಡ ಕಾರಖಾನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಯಥೇಷ್ಟವಾಗಿ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡಿ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಅಗ್ಗವಾಗಿ ಮಾರಬೇಕು. ಅನನ್ಯ ಕಡಮೆ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆಯ್ಯಬೇಕು ನಮ್ಮ ರೈಲು.

ನಮ್ಮ ರೈತರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಕಲಿಸಬೇಕು. ಉತ್ತಮವಾದ ಆರಿಸಿದ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿಕೊಡಬೇಕು. ಅಮೆರಿಕಾದವರು ಬೀಜಗಳನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಬಿತ್ತಿ ಬೆಳೆಸಿ, ತಮ್ಮ ಭತ್ತದ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಎಕರೆಗೆ 1000 ಪೌಂಡಿನಿಂದ 2000 ಪೌಂಡಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿ ಸಿಕ್ಕೊಂಡಿದಾರೆ. ಆಫಘಾನಿಸ್ತಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಈ ವರ್ಷ ಅವರ ಯುಗಾದಿಯ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡಿದರು ಗೊತ್ತೇ? ಸರಕಾರದವರು ಬದಲಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಉತ್ತಮತರದ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಬಿತ್ತಿ ಹಬ್ಬಮಾಡಿದರು ಅಲ್ಲಿನ ರೈತರು.

ಒಕ್ಕಲಿಗನಿಗೆ ಹೊಲ ಮಾಡಲು ಬೇಕಾಗುವ ಸಲಕರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ದನವೂ ಒಂದು. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಒಂದು ಹೊಲಕ್ಕೆ ಒಂದಾಕಳು ಎರಡೆತ್ತು ಇರುತ್ತವೆ. ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಹೀಗಿಲ್ಲ. ಬರಿಸ್ಸಾ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಹು ಒಡಪ್ರಾಂತ. ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿ ಈ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಕಾಲು ನಡಿಗೆಯಿಂದ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಿದರು. ಹತ್ತು ದಿನ ಅವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡುವ ಭಾಗ್ಯ ನನಗೆ ಲಭಿಸಿತ್ತು. ಆ ಹತ್ತು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ನೋಡಿದ ಎಷ್ಟೋ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದರೂ ಆಕಳಿರಲಿಲ್ಲ, ಹಾಲೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಹಳ್ಳಿ

ಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಂಡು ನನಗೆ ಬಹಳ ಕನಿಕರವೆನಿಸಿತು. ಅವರೆಲ್ಲ ತುಂಬ ಕುಳುಗಿದ್ದರು.

ಹೊಲದ ತರುವಾಯ ದನವೇ ರೈತನ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಅಸ್ತಿ. ಅವನಿಗೆ ದನ ಎಷ್ಟೋ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ನೆರವಾಗುತ್ತವೆ. ಅವನ ಹೊಲವನ್ನು ಆ ಮೂಲೆಯಿಂದ

ಈ ಮೂಲೆಗೆ ಉಳುತ್ತವೆ. ಪೇಟೆಗೆ ಅವನ ಬಂಡಿಯನ್ನೆಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ದಿನಮಾ ತರುತ್ತವೆ. ಆಕಳು ಕರು ಹಾಕಿದರೆ ಅದರಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಹಣ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಅವನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾದ ಹಾಲುನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಯಾರೋ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ 'ಮಾನವ ತನ್ನ ದ

ಸಸ್ಯಾಹಾರಿಗಳ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಾಲು ಬೆಣ್ಣೆ ತುಪ್ಪ ಇಲ್ಲದಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯ ಎನ್ನೇನು'? ಈ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸರ್ವಾಂಗವೂ ಉಪಯೋಗಕರ. ಆದರ ಜಮ್, ಹಲ್ಲು, ಎಲುಬು, ಕೊಂಬು, ಗೊರಮು ಎಲ್ಲಾ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಬರುತ್ತವೆ. ಸಗಣೆಯನ್ನಂತೂ ಮರೆಯುವ ಹಾಗೇ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ರೈತನಿಗೆ ತನ್ನ ದನವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದು ಅಷ್ಟು ಶ್ರದ್ಧೆ. ತಾನು ತನ್ನ ಸಂಸಾರ ಎಲ್ಲರೂ ದನದ ಬೊತ್ತಿಗೆ ಬಂದೇ ಅಂಕಣದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದರೂ ಪರವಾಯಿಲ್ಲ.

ನಮ್ಮ ದನವನ್ನು ನಾವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಪಾಡುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮೇಯಿಸುವ ಗೋಬಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದನವೆಲ್ಲ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮೇವಿಲ್ಲದೆ ಸೊರಗಿ ಹೋಗಿವೆ. ಅವಕ್ಕಾಗಿ ಮೇವು ಬೆಳೆಸಲು ನಮಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಬೀಳುಸೆಲವಿಲ್ಲ. ಮುಂಗಾರು ಹನಿಯೊಡೆದಾಗ ಹುಲ್ಲು ಹುಚ್ಚೆಗೆ ಚಿಗುರುತ್ತದೆ. ಆ ಹಸಿಹುಲ್ಲಿನ ದಿನದಲ್ಲೇ ನಾಲ್ಕು ಹೊತ್ತು ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬ ಮೇಯುತ್ತವೆ ದನ; ಅಜೀರ್ಣವಾಗುವ ಹಾಗೆ ತಿನ್ನುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಡಿಸೆಂಬರ್ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಹುಲ್ಲಿಲ್ಲ ಮೊಟಕಾಗಿ

ಬಡುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಜೂನ್ ತಿಂಗಳ ವರೆಗೆ ಆರು ತಿಂಗಳು ಮೇವೇ ಇಲ್ಲದೆ ದನ ಸಡುವ ಪಾಡು ಹೇಳತೀರದು. ಬರೀ ಕಲ್ಲುಸೆಲದಲ್ಲಿ ಬೋಳು ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಅಲೆ ಯುತ್ತ ಕಳೆಗುಂದಿ ಬರೀ ಎಲುಬಿನ ಗೂಡಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಬರ ಬಂದರಂತೂ ದನದ ಗತಿ ಅತಿದಾರುಣ. ಈ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಸತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹೀಗಿತ್ತು ಸುದ್ದಿ.

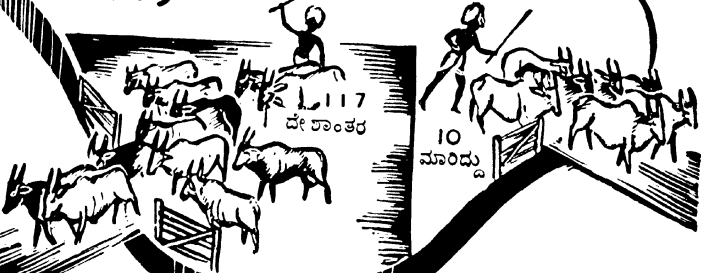
‘ತಾರಪಾರಕರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಟ್ಟು 6,81,000 ದನದಲ್ಲಿ 2,69,000 ಸತ್ತವು, 1,17,000 ದೇಶಾಂತರವಾದವು, 10,000 ದನ ಮೂರರಿಂದ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿನೊಳಗೆ ಸಿಕ್ಕ ಬೆಲೆಗೆ ಮಾರಿಹೋದವು. ಉಳಿದ 2,85,000 ದನ ಮೇವಿಲ್ಲದೆ ಸಾಯಲಾಗಿವೆ’ ಎಂದು ಕರಾಚಿಯ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಅಧಿಕಾರಿ ವರದಿಮಾಡಿದಾರೆ.

ಜನಕ್ಕೆ ಕಾಳುಕಡಿ ಬೆಳೆಯಲು ಕೊಂಚವಾದರೂ ಕಾಳವಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ದನಕ್ಕೆ ಮೇವು ಬೆಳೆಸಲು ಅಷ್ಟು ಇಲ್ಲ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈಗ ಬೆಳೆವ ಮೇವಿಗೆ ದುಸ್ಸುಬಟ್ಟು ಬೆಳೆಯಲಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆ? ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಮಗೆಷ್ಟು ದನ ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ದನಕ್ಕೆ ಮೇವು ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಸಮ್ತಲ್ಲಿ ಇರುವ ಎಲ್ಲ ದನಕ್ಕೂ ಸಾಲುನಷ್ಟಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.

ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ 54 ಕೋಟಿ ದನ ಇವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಸಮ್ತವು 18 ಕೋಟಿ. ಅಂದರೆ ಜಗತ್ತಿನ ಮೂರರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾಲು. ಇದು ಬಹಳ ಕೆಚ್ಚು. ಈಜಿಪ್ಟಿನಲ್ಲಿ 100 ಎಕರೆ ಸಾಗುಭೂಮಿಗೆ 25 ದನ ಸಾಕುತ್ತಾರೆ. ಡಚ್ ಜನ ಬೆಣ್ಣೆ ಕೆನೆ ಮಾಡುವ ಜನ. ಆದರೂ ಅವರಿಗೆ 100 ಎಕರೆಗೆ 38 ದನ. ಸಮಗೋ 67 ! ಸಮ್ತ ಹಾಗೆಯೇ ಸಮ್ತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ದನಗಳೂ ಹೆಚ್ಚು ! ಇಷ್ಟು ದನಕ್ಕೆ ಮೇವು ಒದಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಏನಾಶ್ಚರ್ಯ ?

ಆದರೆ ಹೀಗೇಕೆ? ನಾವು ಅತಿ ದಯಾವಂತರಾದುದರಿಂದ ಹೀಗೆ. ಇತರ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ದನವನ್ನು ಕೊಂದು ಮಾಂಸವನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಜನ ದನದ ಮಾಂಸ ತಿನ್ನರು. ಎಂಥ ಸಿಷ್ಟಯೋಜಕ ಪ್ರಾಣಿಯೇ ಆಗಲಿ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದ ಮುಟ್ಟಿಗೂ ಎಷ್ಟೋಜನ ಅದನ್ನು ಕೊಲ್ಲರು. ಆದರೆ ಆ ದನವನ್ನು ಉಪವಾಸ ಬಣಗಿಸಿದರೂ ನಮಗೇನೂ

681 ದನಗಳಿಲ್ಲ
3

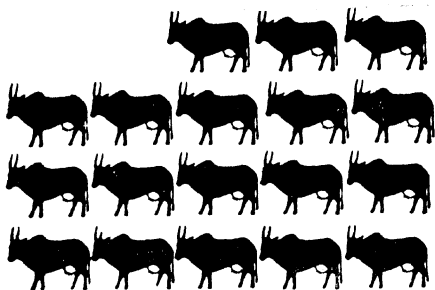

ಅಸಿಸದು. ಹಾಗಲ್ಲ; ನಮ್ಮ ಸೂತ್ರ ಹೀಗಿದೆ—‘ಕೊಲ್ಲಲೂ ಬೇಡ, ಒದುಕಲ
ಎಂದು ಬಹಳಷ್ಟು ಹೆಣಗಲೂ ಬೇಡ.’

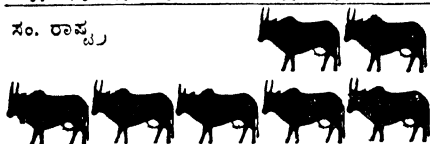
ಕಡವೆ ದನವನ್ನು ಸಾಕಿ ಅನಕ್ಕೆ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮೇವುಕೊಟ್ಟು
ಸಲಹುವುದು ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ದಯೆಯಲ್ಲವೆ! ನೀವೇನನ್ನುತ್ತೀರಿ? ಅದರಿಂದ
ಲಾಭವೂ ಹೆಚ್ಚಲ್ಲವೆ? ಅವು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ದುಡಿದು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಹಾಲು
ಕೊಟ್ಟಾವು. ಈಗಂತೂ ಸೂರಕ್ಕೆ 70 ಆಕಳು ಹಾಲೇ ಕೊಡವು. ಕೊಟ್ಟವು
ಕೂಡ ದಿನಕ್ಕೆ 5 ಸೌಂಡು ಹಾಲು ಕರೆವಲ್ಲಿ 1½ ಸೌಂಡು ಕರೆಯುತ್ತವೆ.

ಮುಂದಿನ ವುಟದ ಚಿತ್ರ ನೋಡಿ. ಒಂದೊಂದು ಆಕಳು ಒಂದೊಂದು
ಕೋಟಿ ಹಾಲು ಹಿಂಡುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಆಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಹಾಲಿಗೆ
ತಕ್ಕಂತೆ. ನಾವು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರುವ 18 ಕೋಟಿ ಹಸು ಎಮ್ಮೆ ಕರೆಯುವ
ಹಾಲನ್ನು ಜರ್ಮನಿಯಲ್ಲಿ 2½ ಕೋಟಿಯೇ ಕರೆಯುತ್ತವೆ ನೋಡಿ.

ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ನಾವು ಹೊಲಕ್ಕೆ ಗೊಬ್ಬರ, ನೀರು, ಬೇಸಾಯಕ್ಕೆ ಬಳ್ಳಿ
ಜೀಜ ಮುಟ್ಟು ಮತ್ತೊಂದು, ಉಳಿಕ್ಕೆ ಚಲೋ ಗಟ್ಟಿ ದನ ಇವುಗಳ ಏಷಯ
ವನ್ನೇ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅದರ ಸುಗುನಾಡಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಹೊಲವಿದ್ದ ರಲ್ಲವೆ
ಇಲ್ಲವೆ? ಅಲ್ಲವೆ? ಉಹಂ ನಮಗೆ ಅದೂ ಇಲ್ಲ. ‘ಎನೇನು’ ಎಂದು ಅಚ್ಚರಿ
ಯಿಂದ ಕೂಗುತ್ತೀರಾ? ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಂಥ ದೊಡ್ಡ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉಳಲು ನೆಲ
ವಿಲ್ಲವೆ ಎನ್ನುತ್ತೀರಾ? ನನಗೇನೋ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದಿರಬೇಕನಿಸುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ.
ಬೆದರಬೇಡಿ! ನಾನು ಹೇಳಿದುದು ನಿಜವೆಂದು ನಿಮಗೆ ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

సం. రాజ్య

రవా

బెజా

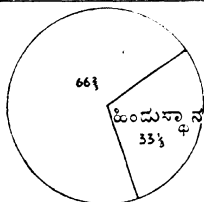
జమన

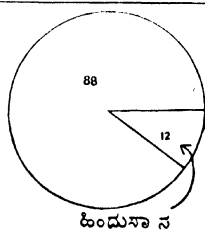
సం. రాజ్య

టన

హాలు

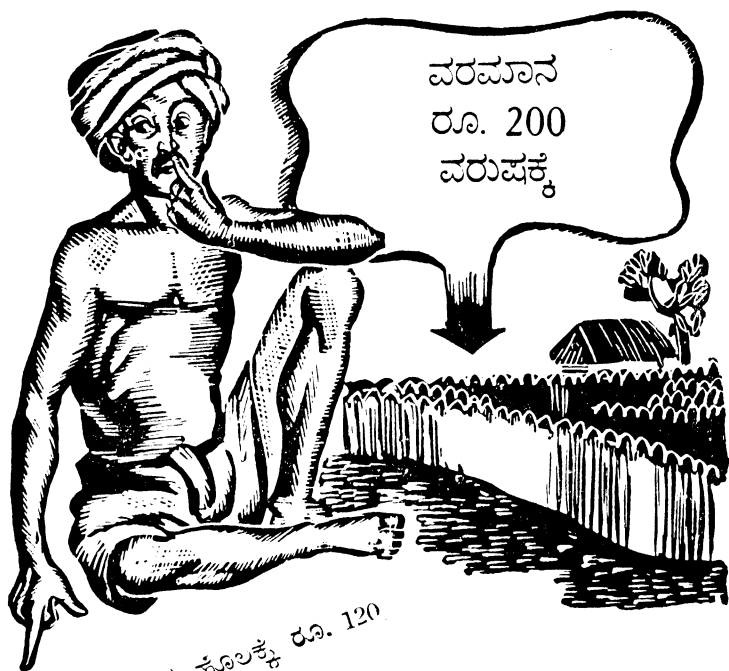

VII

ನಾ ಕಪ್ಪು ಹೊಲವಿಲ್ಲ!

ನಣ್ಣದೊಂದು ಜೂರು ಕಾಗದವನ್ನು ಸಿಸ್ಸು ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಏಷಿಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಬಂದು ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಬರೆಯೆಂದರೆ ಬರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಸಿನಗೆ? ಅಥವಾ ಬಂದು ಗಬ ಉಣ್ಣೆ ಕೊಟ್ಟು ಆದರಲ್ಲೊಂದು ಬಸೀಸು ಮಾಡೆಂದರೆ ಸಿನಗೆ ಸಾಧ್ಯವೇನಮ್ಮಾ ತಂಗಿ? ಸೀಸು ಆ ಪ್ರಯತ್ನ ವನ್ನೇ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವಲ್ಲವೆ! ಆದರೆ ನಮ್ಮ ರೈತರಲ್ಲನೇಕರಿಗೆ ಎಂಟಾಣಿ ಭಾಗ ಹೊಲವಿದ್ದರೂ ಅವರ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ರೂಪಾಯಿಯಷ್ಟು ಗೋಧಿ ಯನ್ನೋ ಕಬ್ಬನ್ನೋ ಹತ್ತಿಯನ್ನೋ ಬೆಳೆಯಬೇಕಂತೆ.

ನಮ್ಮ ಗೆಳೆಯ ರಾಮನಿಗೆಷ್ಟು ಹೊಲವಿದೆಯೋ ನೋಡೋಣ. ಹಿಂದು ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ರೈತರಿಗಿದ್ದಂತೆ ಅವನಿಗೂ ನಾಲ್ಕು ಎಕರೆ ಹೊಲವಿದೆ. ಈ ನಾಲ್ಕು ಎಕರೆಯೂ ಬತ್ತಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದೇ ತಾಕಾಗಲ್ಲ. ಇಲ್ಲೊಂದು ಪಟ್ಟಿ ಅಲ್ಲೊಂದು ಪಟ್ಟಿ, ನಡುವೆ ಯಾರವೋ ಹೊಲ. ಅವನ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 200 ರೂಪಾಯಿನ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ ಎನ್ನೋಣ. ಇದರಲ್ಲಿ 30 ರೂ. ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ತೆರಿಗೆಯಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಹಳ್ಳಿಯ ಸಾಪಕಾರದಲ್ಲಿ ತಂದಿದ್ದ ಸಾಲಕ್ಕೆ 50 ರೂ. ಬಡ್ಡಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಉಳಿದ 120 ರೂಪಾಯಿನಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ, ಅವನ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ, ಮೂವರು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ, ಆಕಳು ಎರಡೆತ್ತು ಹೊಲ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಆಗಬೇಕು. ಅಂದರೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ! ಎಲ್ಲರೂ ಅರೆ ಹೊಟ್ಟೆ

ಸಂಸಾರ, ದುಃ, ಹೊಲಕ್ಕೆ ರೂ. 120

ರೂ. 30 ತೆರಿಗೆಗೆ

ರೂ. 50 ಬಡ್ತಿಗೆ

ಯುಂಡು, ಹರಕು ಅರಿವೆಯುಟ್ಟು, ಅವನಿಗೆ ಚಳಿಜ್ವರ ಅವನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕ್ಷಯ ಬಂದರೆ ಏನಾಶ್ಚರ್ಯ? ಅವನ ದನ ಸೊರಗಿ ಮೈಯೊಳಗಿನ ಮೂಳೆಯೆಲ್ಲ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಅವನ ಹಸು 5 ಪೌಂಡು ಹಾಲುಕೊಡುವ ಬದಲು 1½ ಪೌಂಡು ಮಾತ್ರವೇ ಕೊಟ್ಟರೆ ಏನಾಶ್ಚರ್ಯ? ಒಂದೇ ಗುಡಿಸಲಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೂಲೆಗೆ ರಾಮನ ಸಂಸಾರ ಒಂದು ಮೂಲೆಗೆ ಅವನ ದನ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದರೆ ಏನಾಶ್ಚರ್ಯ?

ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ರೈತರು ಏಷ್ಟೆಷ್ಟು ಹೊಲ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಗೊತ್ತೇ? ಬ್ರಿಟಿಷ್ ರೈತ 26 ಎಕರೆ ಸಾಗಿದರೆ ಕನಡಾ ರೈತ 140 ಎಕರೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ನಮ್ಮ ರಾಮನಿಗೂ ಉಳಿದ ರೈತರಿಗೂ ಮೂರನೇ ನಾಲಕ್ಕೇ ಅಥವಾ ಐದನೇ ಎಕರೆ ಮಾತ್ರ ಹೇಗಾಯಿತು?

ಹುಟ್ಟುವಳಿ-ಬೇಡಿಕೆಯ ಸೂತ್ರವೇ ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ. ಹೊಲ ಸ್ವಲ್ಪ, ಉಟನಾಡುವ ಬಾಯಿ ಬಹು. ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯೇನೋ ವರ್ಷ ವರ್ಷವೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ದೈಶದ ವೈಶಾಲ್ಯ ಮಾತ್ರ ಹಿಗ್ಗಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ದೇಶಗಳಲ್ಲೂ ಹೀಗೆ ಆಗಿದ್ದರೂ ಅಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಕಾರಖಾನೆ ಹುಟ್ಟಿ ಕೊಂಡಿವೆ. ಹಳ್ಳಿಜನ ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಬದುಕು ತ್ತಿದಾರೆ. ಜರ್ಮನಿಯಲ್ಲಿ 1870 ರಿಂದ 1914 ರೊಳಗೆ ಎರಡೂವರೆ ಕೋಟಿ ಜನ ಹಳ್ಳಿಗರು ಕಾರಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡರು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿದ ಹಾಗೆ ಮುಕ್ಕಾಲುಪಾಲು ಜನಕ್ಕೆ ಈಗಲೂ ಬೇಸಾಯವೇ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಆಧಾರ. ಇದ ರಿಂದ ಅರ್ಧಕ್ಕರ್ಧ ರೈತರಿಗೆ ಸಾಗು ಮಾಡೋಣವೆಂದರೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹೊಲವಿಲ್ಲ.

ರಾಮನ ಅಜ್ಜನಿಗೆ ರಾಮನಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಭೂಮಿಯಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವನ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಮಕ್ಕಳು ತಂದೆ ಸತ್ತಾಗ ತಮ್ಮ ಹೊಲವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡರು. ಹಿಂದೂ ಜನರಲ್ಲಿ ತಂದೆ ಸತ್ತರೆ ಮಕ್ಕಳು ಆ ಯಾಸ್ತಿಯನ್ನು ಸಮವಾಗಿ ಹಂಚಿ ಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ನ್ಯಾಯವೇ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ತರುವಾಯ ರಾಮನ ತಂದೆಯೂ ಸತ್ತ. ರಾಮನೂ ಅವನ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರೂ ಇದ್ದುದನ್ನೇ ಮತ್ತೆ ಹಂಚಿ ಕೊಂಡರು. ಹಂಚಿಕೊಂಡರೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ನಾಲ್ಕು ಎಕರೆ.

ಈ ನಾಲ್ಕು ವಕರೆಯೂ ಬಂದೇ ಹಿಡುವಳಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಹಂಚಿಕೊಂಡಾಗೆಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತರದೂ ತಮಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವಿರಲೆಂದು ಅಲ್ಲಿಷ್ಟು ಅಲ್ಲಿಷ್ಟು ಹಂಚಿಕೊಂಡರು. ಬೇರೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಹಂಚಿದರೂ ಸು ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ! ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ಬಂದು ಪಟ್ಟಿ ಹಸನು ಹೊಲ, ಬಂದು ಪಟ್ಟಿ ಸಾಮಾನ್ಯಭೂಮಿ, ಬಂದು ಪಟ್ಟಿ ಬಣ ತುಷ್ಟ. ಪಟ್ಟಿಯೆಂದರೆ ಗೊತ್ತಿ? ದೊಡ್ಡ ಹೊಲವನ್ನು ಭಾಗಮಾಡಿ ಬೇರೆಮಾಡಿದ ಸಣ್ಣತುಂಡು, ಬಂದು ಹೋಳು, ಸೀಳು. ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಹಿಡುವಳಿಗಳೆಲ್ಲ ಅಷ್ಟೆ. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಹಿಡುವಳಿಗಳನ್ನು ಬಡೆದು ಮಾಡಿದ ಚೂರು ಚೂರು ಪಟ್ಟಿ, ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಹೋಳು. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಈ ತುಂಡುಗಳಲ್ಲಿ ಉಳುವಾಗ ಎತ್ತನ್ನು ತಿರುಸುಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಕಠಿಣ; ಅಷ್ಟು ಚಿಕ್ಕವು! ಇದನ್ನೇ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಹಿಡುವಳಿಗಳ ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ತ್ತಾರೆ. ಈ ಹಂಚುವಾಟೆ ಎಲ್ಲಿಯ ತನಕ ಮೋಗಿದೆಯೆಂದರೆ ಕೆಲವರು ಮರಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಲದೆ ಮರದ ಕೊಂಬೆಗಳನ್ನೂ ಹಣ್ಣನ್ನೂ ಹಂಚಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ!

ನಮ್ಮ ಬಸಬಲ ದನಬಲ ವಿರಡೂ ವೃಥಾ ಎಂದು ಇದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ. ಇದರಿಂದ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳು ರಾಮನಿಗೆ ಮಾಡಲು ಏನೂ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದಾಗಿದೆ. ದನದ ಉಪಯೋಗವೂ ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಆಗದು. ಹೊಲ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಪಟ್ಟಿಯಾದುದರಿಂದ ಬೇಲಿಹಾಕುವುದು ಬಹಳ ವೆಚ್ಚದ ಕೆಲಸ. ಬೇಲಿಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ

ತುಡುಗುದನ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಸುಗ್ಗಿ ಮೊದಲು ಪೈರು ಕೆಟಿಸುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇಂಥ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ತುಂಡು ಹೊಲಗಳಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮೋಟರು ನೇಗಲು ಮೊದಲಾದ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಲಿ ಕೊಂಡು ಬಳಸುವುದಾಗಲಿ ಹೇಗೆ? ಬಂದು ಪೇಳಿ ನೀರಿನ ಅನುಕೂಲವಿದ್ದರೂ ಬೇರೆಯವರ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಕಾಲುವೆ ತೋಡದೆ ಈ ನಾಲ್ಕು ಬಿಕ್ಕಿನ ಚಿಕ್ಕ ಪಟ್ಟಿಗಳಿಗೆ ಅದನ್ನೊದಗಿಸುವುದು ಹೇಗೆ? ಅದರಿಂದ ನೆರೆಹೊರೆಯ ರೈತರೊಡನೆ ಬಳಸುವೇ ತಾನೆ?

ರಾಮ, ಅವನ ಐವರ ಕುಟುಂಬ, ಎರಡೆತ್ತರ; ಇಂಥ ರೈತನಿಗೆ 20 ಎಕರೆ ಯಾದರೆ ಅವನಿಗೂ ಅವನ ಎತ್ತಿಗೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಕೆಲಸ ದೊರೆತು ಅವನು ಉಪಯೋಗ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲಸ ಬಲವಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಕೂಲಿಯಾಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇಷ್ಟು ಹೊಲವನ್ನು ಅವನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಈಗ ಸಿಗುವುದರ ಐದರಷ್ಟು ಬೆಳೆಬರುತ್ತದೆ. ಜಲೋ ಜೀವ ತರಲಿಕ್ಕೆ, ಸೌದೆಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ, ಹೊಸ ಮುಟ್ಟುನಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೋ ಹಣ ಅವನಿಗೆ ಉಳಿತಾಯ ವಾದೀತಲ್ಲವೇ!

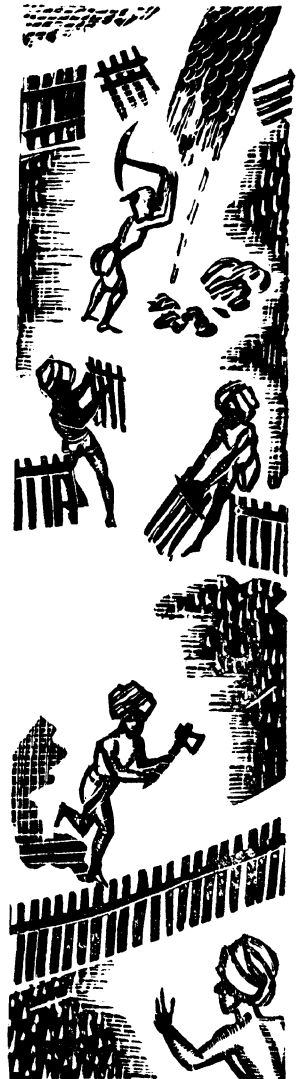
ಹಾಗಾದರೆ ಈಗಿರುವ ನಾಲ್ಕರ ಜೊತೆಗೆ ಇನ್ನೂ 16 ಎಕರೆ ಹೊಲವನ್ನು ರಾಮನಿಗೆ ಕೊಡಿಸಲು ಸಮಗೀನಾದರೂ ದಾರಿಯಿದೆಯೇ? ಅವನ ನೆರೆಯ ರೈತರಿಂದ ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಂದು ರೀತಿ. ಕೆಲವು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ದಾರೆ. ಮಾಡಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದ ಹಿಡುವಳಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿದಾರೆ. ಹೌದು, ಆದರೆ ಹೊಲ ಕಸಿದುಕೊಂಡರೆ ರೈತರೇನು ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ದೇಶಗಳ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಕಾರಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕಾರಖಾನೆಗಳಾದರೂ ಎಷ್ಟಿವೆ? ಬಹಳ ಸ್ವಲ್ಪ. ಆದರೆ 15 ಕೋಟಿ ಎಕರೆ ಭೂಮಿ—ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದುದು—ಜೀಳು ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಸಾಗು ವಳಿ ಮಾಡಿಸಿದರೂ ಅದರಿಂದ ತಲಾ ಒಂದೆಕರೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ದೊರೆತೀತು ರೈತರಿಗೆ. ಇರಲಿ, ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿಯ ತನಕ?

ಅಲ್ಲಿಯ ತನಕ ಬೇರೇನೂ ಇಲ್ಲ. ರಾಮನೂ ಅವನ ನೆರೆಯ ರೈತರೂ

ಬಟ್ಟುಸೇರಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಹೊಲಗಳ ಜೇಲಿ
ಕಿತ್ತಿ ಬದು ಕಡಿದು ಎಲ್ಲಾ ಹೊಲವನ್ನೂ
ಸಾಲಂಗಾರರ ಹಾಗೆ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಸಾಯ
ಮಾಡುವುದೊಂದೇ ದಾರಿ.

ರಾಮನ ಸಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ರೈತರು ನಾಲ್ಕು
ಬಸಕ್ಕೂ ನಾಲ್ಕು ನಾಲ್ಕು ಎಕರೆ ಹೊಲ
ವಿದ್ದರೆ ಏನರಿಗೂ ಬಟ್ಟಿಗೆ 20 ಎಕರೆಯಾಯಿತು.
ಬಟ್ಟಿಗೆ ಅವರಿಗೆಷ್ಟು ಬೆಳೆ ಬರಬೇಕು ಆಗ?
'ಈಗ ರಾಮನಿಗೆ ಬರುವುದರ ಐದರಷ್ಟು'
ಎನ್ನುತ್ತೀರಿ ನೀವು. ಅಲ್ಲ! ಐದುಬಸ ಒಂದು
ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವಾಗ ನಮ್ಮ ಹಳೆಯ
ಗೆಳೆಯ 'ಶ್ರಮಸಿಂಹ' ಅಲ್ಲಿ ಹಣಕೆಹಾಕುವ
ಏಲ್ಲವೆ? ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಒಬ್ಬರು ಒಂದು ಬಗೆಯ
ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಸಿಪುಣರೆಂದು ಇನ್ನೊಬ್ಬರು
ಇನ್ನೊಂದು ತರದ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಕುಶಲರೆಂದು
ರಾಮನಿಗೂ ಅವನ ಗೆಳೆಯರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗು
ತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ತುಂಡುಗಳಲ್ಲಾದರೆ
ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಒಂದು ಸರಿಯಾಗಿ ಬಾರದ
ಸಕಲ ವಿದ್ಯಾಪ್ರಪೀಣರಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು.
ಈಗಲೋ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನು ಒಂದೊಂದಕ್ಕೆ
ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಗಮನಕೊಡಬಹುದು. ಹೀಗಾಗಿ
ಒಂದಕ್ಕೆ ಐದರಷ್ಟು ಅರೇಳರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು
ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ ಭೂಮಿ.

ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಒಂದೇ ಜೊತೆ
ಎತ್ತು ಸಾಕು. ಮಕ್ಕ ನಾಲ್ಕು ಜೊತೆಮಾರಿದರೆ

ಅವನ್ನು ಮೇಯಿಸುವ ವೆಚ್ಚ ತಪ್ಪುವುದಲ್ಲದೆ ಅವನ್ನು ಮಾರಿ ಬಂದ ಹಣದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಯಂತ್ರಗಳನ್ನೋ ಜಲೋ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನೋ ಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಕೆಲವು ಸಲ—ಕೆಲವು ಸಲ ಮಾತ್ರವೇ—4×5 ಲೆ. 30 ಆಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ! ಸಹಕಾರವಿದ್ದ ಕಡೆ, ಅದರ ಬಂದು ಕೆಲಸಮಾಡಲು ನಾಲ್ಕೈಂಟುಬನ ಕೈಹಾಕಿದ ಕಡೆ, ಹೀಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅದರಿಂದ ಅನುಕೂಲವೇ. ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕೆಲವುಕಡೆ—ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸಂಚಾರಿನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದಾರೆ. ಒಳ್ಳೆ ಫಲವೂ ಆಗಿದೆ. ಇಂಥ ಸಮಷ್ಟಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಸಂಘಗಳು ನಮ್ಮ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಬೇಕಾದುದು ಬಹಳ ಅಗತ್ಯ.

ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿ, ಸಾಗದೆ ಇರುವ 15 ಕೋಟಿ ಎಕರೆ ಜೀಳು ಭೂಮಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ಹಾಗೆ ಬೇಸಾಯಮಾಡಲು ಮೊದಲಿಡಬಹುದಷ್ಟೆ.

ಇದೇಲ್ಲ ಬಡಸಲುವೇಕು. ಇರದಿದ್ದರೆ ಜೀಳಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು 100 ಎಕರೆಗೊಂದು ಹಿಡುವಳಿಯಂತೆ ಹಂಚಿ ನಾಲ್ಕುಮಂದಿ ರೈತರಿಗೆ ಸಕುಟುಂಬವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿರಲು ಅನುಕೂಲಮಾಡಿ, ಅಂಥ ಹಿಡುವಳಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ 500 ರೂ. ವೆಚ್ಚಮಾಡಿ ಸಲ ಹಸನಾಗಿಸಿ, ನೀರಿಗಾಗಿ ಕಾಲುವೆ ತೋಡಿ, ಪೇಟೆಗೆ ಹೋಗಲು ದಾರಿಮಾಡಿ, ಯಂತ್ರಗಳನ್ನೂ ದನವನ್ನೂ ಕೊಂಡುಕೊಟ್ಟರೆ—ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ನಂತರ ಈ 15 ಕೋಟಿ ಎಕರೆ 800 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿನ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆಯಂತೆ. ಹಿಂದುಸ್ಥಾನ ಈಗ ಬೆಳೆವುದರಲ್ಲಿ ಇದು ಮೂರರೊಳಗೆರಡು ಪಾಲಿನಷ್ಟಾಗುತ್ತದೆ.

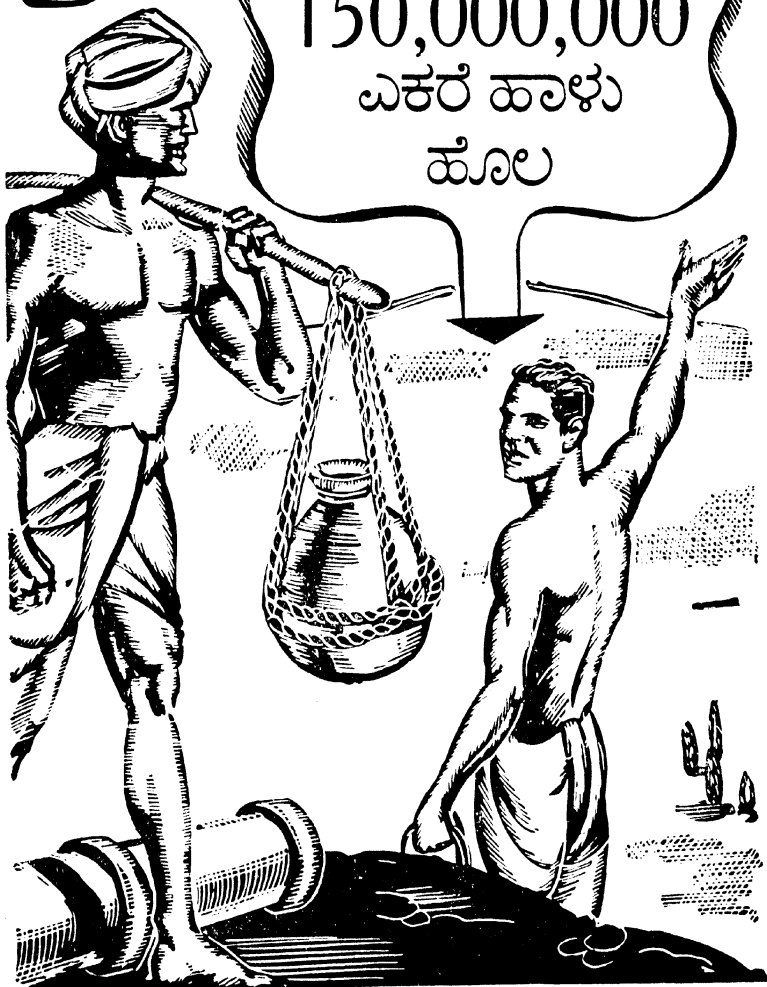
ಅಹಾ, ಎಷ್ಟು ಸೊಗಸು! ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಸಾರವಂತ ಭೂಮಿಯನ್ನೂ ಶ್ರೇಷ್ಠಭೂಮಿಯನ್ನೂ ಈಗ ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ಬೇಸಾಯಮಾಡಲು ಬಿಡಬಾರದು. ಬಿಡಬಹುದೇ ಹೇಗೆ? ಸಮಷ್ಟಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಜಲೋದೇ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ರೈತನಿಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಿಲ್ಲವಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಸರಕಾರವು ನಡುವೆ ಕೈಹಾಕಿ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಹಿಡುವಳಿಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ಬಲವಂತಗೊಳಿಸಬೇಕು.

ಬರ್ಮನಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಟ್ಟರನ ಸರಕಾರ ಒಂದು ಶಾಸನಮಾಡಿತ್ತು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಿಡುವಳಿಯೂ ಒಂದು ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಅನ್ನ, ಬಟ್ಟೆ, ಉಳಿದೆಲ್ಲ ಅನು

150,000,000

ಎಕರೆ ಹಾಳು

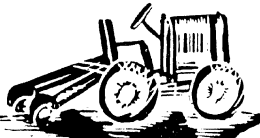
ಹೊಲ

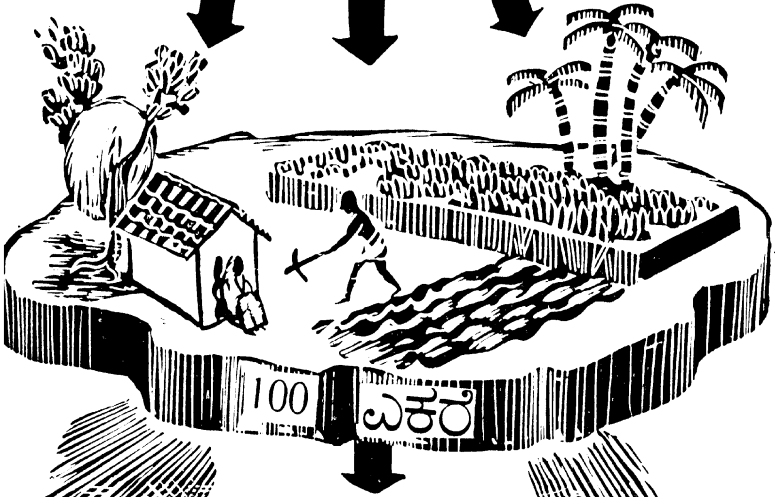
ಕಾಲುವೆ

ಯಂತ್ರ

ಮನ

ರೂ. 500

ರೂಪಾಯಿ 5,333

ಕೂಲಿಗಳನ್ನೂ ಬದಗಿಮವಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾಗಿರಬೇಕು. ಬಬ್ಬನೇ ರೈತ ಬಹಳ ಹೊಲವನ್ನು ಬಾಚಿಕೊಂಡು ಉಳಿದವರನ್ನು ಓಡಿಮುಂತೆ ಹಿಡುವಳಿ ತೀರಾ ದೊಡ್ಡದೂ ಆಗಬಾರದೆಂದು ಕೂಡ ಶಾಸನವಾಯಿತು. ಈ ಶಾಸನದ ಪ್ರಕಾರ ಆದ ಹಿಡುವಳಿಗಳನ್ನು ಬಡೆದು ಹಂಚಲಿಕ್ಕಾಗಲಿ, ಪಾಲಿಗೆ ಕೋರಿಗೆ ಕೊಡಲಿ ಕ್ಕಾಗಲಿ, ಸಾಲಕ್ಕೆ ಅಡಮಾನವಾಗಲಿ ಬಾರದು.

ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ 'ಸೋವಿಯೆಟ್' ರಷ್ಯಾದವರು ಮುಂಬರಿ ದಾರೆ. ನೂರಾರುಜನ ದುಡಿವಂಥ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಸಮಷ್ಟಿಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ದಾರೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ ಹಿರಿದಾದ 'ಜಿಗಾಂಟಾ' ಕ್ಷೇತ್ರ ಬಡಗಲಿಂದ ತೆಂಕಲಿಗೆ 50 ಮೈಲಿ, ಮೂಡಲಿಂದ ಸಡುವ 40 ಮೈಲಿ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿದೆ. 17 ಸಾವಿರ ಜನ ಅದರಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿರುವ ಸುಗ್ಗಿಯ ಯಂತ್ರ ಪೈರು ಕೊಯ್ತು ತುಳಿಸಿ ತೂರಿ ಹಸನುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಸಡೆಯಿಸಲು ಬಬ್ಬನಾದರೆ ಸಾಕು ಆ ಯಂತ್ರವೊಂದೇ ನೂರಾರು ಆಳು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡು ತ್ತದೆ. ಬಗತ್ತಿನ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲೇ ಇದೊಂದು ಹೊಸ ಸಂಗತಿ! ಸುತ್ತಲೂ ಗೋಡೆ, ಮೇಲೆ ಛಾನಣಿ ಇಲ್ಲದ ದೊಡ್ಡ ಕಾರಖಾನೆ! 1919ರಲ್ಲಿ ಅದ ರಷ್ಯಾ ರಾಜ್ಯಕ್ರಾಂತಿಗೆ ಮೊದಲು ರಷ್ಯಾದ ರೈತರು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಬಕ್ಕಲಿಗರು ಈಗ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಹಾಗೇ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಸೀಳುಗಳ ಬೇಸಾಯಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಹಸುಮಂತನಂತೆ ಶತಯೋಜನ ಹಾರಿ ಅವರು ನಮಗಿಂತ ಎಷ್ಟೋ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿದಾರೆ ಈಗ. ರಷ್ಯಾ ರೈತನಿಗೆ ಈಗ ಮುಖ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತನೆಂದರೆ 'ಕಬ್ಬಿಣಗುದುರೆ' (ಮೋಟಾರು ಸೇಗಲಿಗೆ ಆ ಹೆಸರು).

1935ರಲ್ಲಿ ನಾನು ರಷ್ಯಾಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಮೈಲಿ ವಿಸ್ತಾರಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಭೂಮಿ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಫ್ರಾನ್ಸ್ ಹಿಂದು ಸ್ಥಾನಗಳ ಭೂಮಿಗಿಂತ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕಂಡುಬರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದೆ.

ಈ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ ವಿವಿಧಾಕಾರದ ನಾನಾ ಪ್ರಮಾಣಗಳ ತುಂಡುಗಳಾಗಿ ಹಂಚಲ್ಪಟ್ಟು ಚಿತ್ರ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ವಿಚಿತ್ರ ಪುಟದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರಷ್ಯಾದಲ್ಲಿ ಜದುರಂಗಪಟದ ಹಾಗೆ ಹೊಲಗಳು ಚೌಕಮನೆಗಳಾಗಿಯೂ ಹುಲ್ಲು ಬಣವೆಗಳೂ ವಾಸದ ಮನೆಗಳೂ ಆಟದ ಕಾಯಾಗಿಯೂ ಕಾಣುತ್ತವೆ.

ಆರ್ವಿಫಿನಿಯಾ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಸರಕ್ಯಾರಾ ಎಂಬ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಈ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಹಳ್ಳಿ ಹಳೆಯ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸಮಷ್ಟಿವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ 250 ಕುಟುಂಬ ಸೇರಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಫಲವಾಗಿ ಮೊದಲು 240 ಕಿಲೋಗ್ರಾಮ್ ಆಗುತ್ತಿದ್ದ ಹತ್ತಿ ಈಗ 640 ಕಿಲೋಗ್ರಾಮ್‌ಗಳ ತನಕ ಏರಿದೆ.

ನಾವಿಲ್ಲಿ ಜರ್ಜೆಮಾಟದ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವಾದರೂ ಸಿಕ್ಕರೆ ನಾವೂ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಪೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗಬಹುದು. ಏನೂ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಏದೇ ಐದು ಮಹತ್ತಾದ ಕೆಲಸಮಾಡಿದರಾಯಿತು. ನನುಗೂ ಇಂಗ್ಲಿಷರಿಗೆ ಅವರ ಹೊಲದಿಂದ ಬಂದಷ್ಟು ಉತ್ಪನ್ನ ನಮ್ಮ ಹೊಲಗಳಲ್ಲಿ ಮೊರೆತು ಇಸ್ರೇಲಿನ ಮನೆಯ ಬದಲು ಕಲ್ಲು ಮಣ್ಣಿನ ಮನೆಯನ್ನೇ ಕಟ್ಟಬಹುದು.

ಈ ಐದು ಮಹತ್ತಾದ ಕೆಲಸಗಳೇನು ?

ನಮಷ್ಟಿ ವ್ಯವಸಾಯ

1. 20 ಎಕರೆಗಿಂತ ಕಡಮೆಯಾಗದ ಹಾಗೆ ಹೊಲಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತಿರುಗಿ ಹಂಚಿ ಬೇಕು. ಸದ್ಯ ಸಾಗುವಳಿಯಿಲ್ಲದೆ ಬೀಳುಬಿದ್ದಿರುವ ಭೂಮಿಯನ್ನು ನೂರು ನೂರು ಎಕರೆಯ ಸಮಷ್ಟಿ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಾಗಿ ಹಂಚಿ, ಈಗಾಗಲೇ ತಮ್ಮ ಹೊಲ ಸಾಗುವಾಡುತ್ತಿರುವ ರೈತರನ್ನು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ನೆರೆಹೊರೆಯ ರೈತರೊಡನೆ ಕಲೆತು ಸಮಷ್ಟಿ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸುವಂತೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಬೇಕು.

ಕಾಲುವೆಗಳು

2. ಬಾವಿ ಕಾಲುವೆಗಳನ್ನು ತೋಡಿ ಈಗಿನಂತೆ ಏದರಲ್ಲೊಂದು ಪಾಲಲ್ಲದೆ ಇಡೀ ದೇಶವೇ ಸೀರಾವಸಾಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಕಾಡು ಬೆಳೆಸುವುದು ಮತ್ತು ಗೊಬ್ಬರ ಕಲಸುವುದು

3. ನಮ್ಮ ಅಡವಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿ ಉರವಲಿಗಾಗಿ ಅಡವಿಂದ ಸೌದೆ ದೊರಕಿಸಿ ಬೇರೆ ಗೊಬ್ಬರಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಸಗಣೆಯನ್ನು ಗೊಬ್ಬರವಾಗಿ ಬಳಸುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಬೀಜ ಮತ್ತು ಯಂತ್ರ

4. ಬಳ್ಳಿಯ ಜಾತಿಯ ಬೀಜಗಳನ್ನೂ ಹೊಸ ಕಾಲದ ಮುಟ್ಟನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸುವಂತೆ ನಮ್ಮ ರೈತರಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಡಬೇಕು.

ದನ

5. ಮೇವು ಸಾಲದೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ದನಗಳನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾತಿ ಇದ್ದವನ್ನು ಜೆನ್ನಾಗಿ ಮೇಯಿಸಿ ಸಲಹಬೇಕು.

ಇಷ್ಟು ಮಾತಿದರೆ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ಮೋರೆ ಬದಲಾಗಿ ಮುಗುಳುಸಗೆ ಯಾಡಿರುತ್ತೆ. ಆದರೆ ಇದೆಲ್ಲ ಅಗಬೇಕಾದರೆ ಮೊದಲು ಒಂದು ಕೆಲಸವಾಗಬೇಕು. ಅವರವರ ಹೊಲಗಳಿಂದ ಕೆಲವು ರೈತರನ್ನು ಜಿಡಿಸುತ್ತೀವಲ್ಲ, ಅವರಿಗೇನಾದರೂ ಕೆಲಸ ಕೊಡಬೇಕು.

VIII

ಗಿಡದಲಿ ಉಣ್ಣೆ

‘ಹಣ್ಣು ಕಾಯಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಕುರಿಯ ತುಪ್ಪಟಕ್ಕಿಂತ ನಯವಾದ ಸೊಗಸಾದ ಉಣ್ಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ ಆ ಗಿಡ. ಆ ಉಣ್ಣೆಯಿಂದ ಹಿಂದೀಚನ ತಮ್ಮ ಬಟ್ಟೆಬರೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ’. ಗ್ರೀಕ್ ಇತಿಹಾಸಕಾರ ಹೆರೋಡೋಟಸ್ ನಮ್ಮ ಯಕ್ಷಿಣೀ ಗಿಡವಾದ ಹತ್ತಿಯನ್ನು ಹೀಗೆ ವರ್ಣಿಸಿದ. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದ ಪರದೇಶದ ಯಾತ್ರಿಕನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ತುಂಬಾ ಸೋಜಿಗವಾಗಿ ‘ಇದೇನೋ ಗಿಡದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ಕುರಿಮರಿ, ಸುತ್ತಲಿನ ಗಿಡಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತದೆ’ ಎಂದು ವರ್ಣಿಸಿದ.

ಈಡೆಗೆ ಸಿಂಧ್ ಪ್ರಾಂತದ ಮೊಹಂಜೊ-ದಾರೊ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಾಳುಬಿದ್ದ ಪುರಾತನ ಸಟ್ಟಣವೊಂದರ ಗುರುತು ಕಂಡುಬಂದವು. ಹಿಂದಿನಕಾಲದ ಜನ ಪೇಗಿರುತ್ತಿದ್ದರೋ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಲು ಅಲ್ಲಿಲ್ಲ ಅಗೆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಹತ್ತಿಯ ಬಟ್ಟೆ ಸಿಕ್ಕುವು. ಅವು ಐದು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನವಿರಬೇಕೆಂದು ಜ್ಞಾನರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ! ಅಂದರೆ ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿಯಿಂದ ಬಟ್ಟೆಮಾಡಿ ಕೊಂಡುದು ಮೊದಲು ನಾವೇ. ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ಅವಿವೇ ಕಸಬು ಎಷ್ಟು ಹಳೆಯದೆಂಬುದು ಇದರಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಇಂದಿಗೂ ನಮ್ಮ ಉದ್ಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಅದೇ ಹಿರಿದು. ಈ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಅದರ ವಿಷಯವನ್ನೇ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳೋಣ.

ಪುರಾತನಕಾಲದಿಂದಲೂ ಈಸ್ಟ್ ಇಂಡಿಯಾ ಕಂಪನಿಯ ದಿನಗಳ ವರೆಗೆ ಯೂರೋಪಿನ ಪೇಟೆಗಳಿಗೆ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಅವಿವೇ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಬಟ್ಟೆಯ ನಯ ಸುಣುಪಿಗೂ ವಿಧವಿಧವಾದ ನೇಯಿಗೆಯ ರೀತಿಗೂ ಹಿಂದು ಸ್ಥಾನದ ನೇಕಾರರನ್ನು ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಹೊಗಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಥಾಕಾ

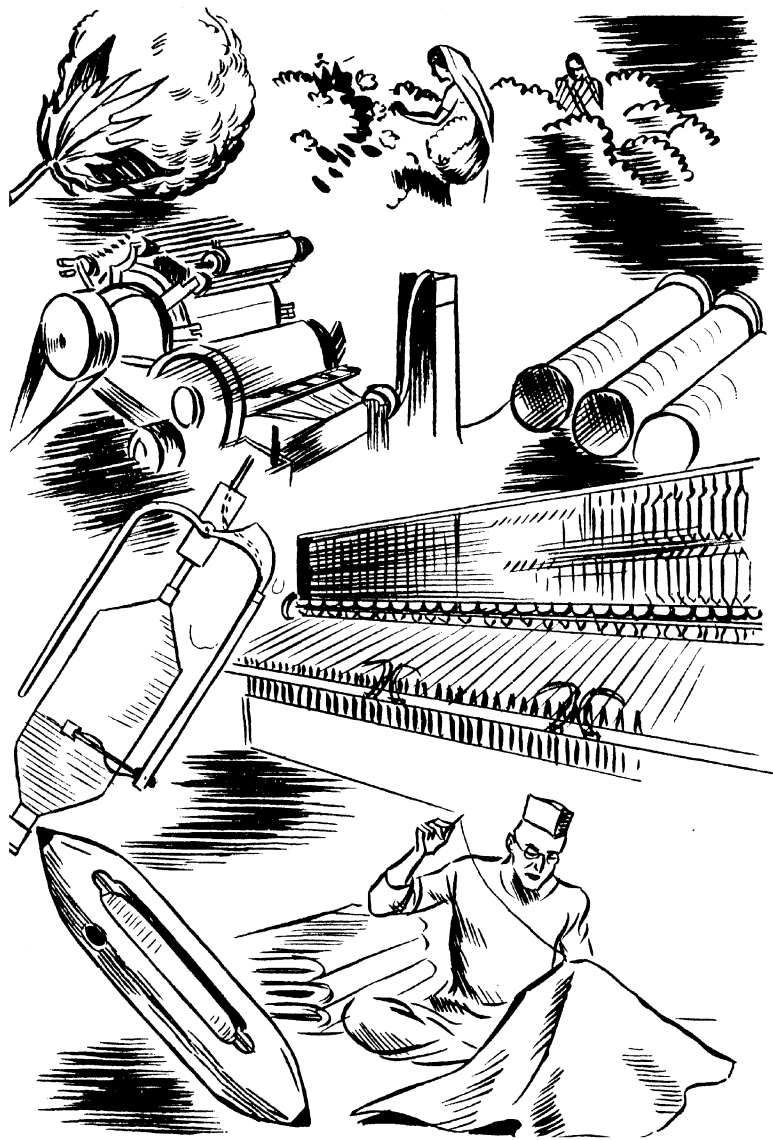
ಮಸಲಿಸು ಜೇಡರಹುಳದ ಪರೆಯಷ್ಟು ನಯ ಎಂದು ಹೋಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ಸಲ ನೋಗಲ ಬಾದಷಹ ಔರಂಗಜೇಬನು ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಮೈಮೇಲೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಬಟ್ಟೆಯುಟ್ಟಿಲ್ಲವೇಕೆಂದು ಬೈದನಂತೆ. 'ಏಳು ಸುತ್ತು ಹಾಕಿ ಸೀರೆ ಯುಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ' ಎಂದು ಅರಸುಗುವರಿ ಹೇಳಿದಳಂತೆ!

'ಕ್ಯಾಲಿಕೋ' ಬಟ್ಟೆಗಳಿಂದ—ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಕ್ಯಾಲಿಕಟಾ (ಕಲ್ಲೀಕೋಟೆ) ಸಿಂದ ಈ ವಸರು ಬಂದಿದೆ—ತಮ್ಮ ಇಂಗ್ಲಿಷು ಬಟ್ಟೆಗೆ ಗಿರಾಕಿಯಿಲ್ಲದೆ ಮೋಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ 1701 ರಲ್ಲಿ 'ಕ್ಯಾಲಿಕೋ'ವನ್ನು ಪಯೋಗಿಸಕೂಡದೆಂದು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿಯೂ ಶಾಸನವನ್ನೇ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರು. ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆ 1815 ರ ವರೆಗೂ ಇಂಗ್ಲೆಂಡೊಂದಕ್ಕೇ ವರ್ಷ ವರ್ಷವೂ 13 ಲಕ್ಷ ಪೌಂಡಿನ ಬಟ್ಟೆ ಮಾರುತ್ತಿತ್ತು ಹಿಂದುಸ್ಥಾನ.

ಅಲ್ಲಿಂದ ಯಂತ್ರದ ಕಾಲ ಬಂತು. ಬಂದಮೇಲೆ ಕಾಲ ತಿರುವು ಮುರುವು ಆಯಿತು. ಲಂಕಾಪುರಿನ ಅರಿವೆ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ಮೇಲೆ ಸುರಿದವು.

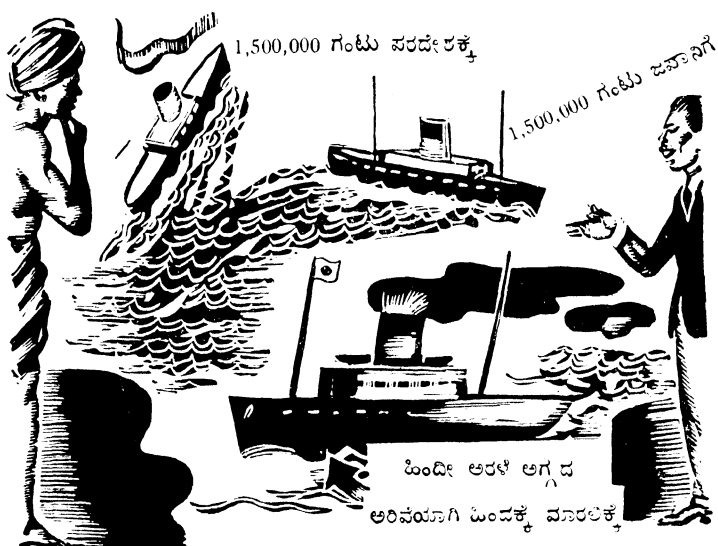
ಬಹಳ ಕಾಲದ ವರೆಗೂ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬಟ್ಟೆ ಗಿರಣಿಗಳು ಸ್ಥಾಪಿತ ವಾಗಲಿಲ್ಲ. 1853 ರಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆ ಗಿರಣಿ ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಈಗ ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ 69, ಇಡೀ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ 390 ಗಿರಣಿಗಳಿವೆ. ಸುಮಾರು 4 ಲಕ್ಷ ಜನ ಗಿರಣಿ ಕೂಲಿಕಾರರಿದಾರೆ. ಮುಂಬಯಿಯ ತರುವಾಯ ಅಹಮದಾಬಾದು ಅರಳಿ ಗಿರಣಿಗಳಿಗೆ ಎರಡನೇ ಕೇಂದ್ರ.

ಈ ಗಿರಣಿಗಳು ವರ್ಷಕ್ಕೆ 400 ಕೋಟಿ ಗಜ ಅರಿವೆಯನ್ನು ಸಸ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ಯರಿವೆ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ 3 ಪಾಲಿಗಿಂತಲೂ ಕಡಮೆ. ಸಸ್ಮಗೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಟ್ಟು 625 ಕೋಟಿ ಗಜ ಬಟ್ಟೆ ಬೇಕು. ಎರಡು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಸ್ಮಗಿದು ಒದಗಿಬರುತ್ತದೆ. ಕೊಂಚ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಕೈಮಗ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ತಯಾರಾಗುತ್ತದೆ. 40 ಲಕ್ಷ ಮಂದಿ ಇಂಥ ಕೈಮಗ್ಗಗಳ ಮೇಲೆ ಕೆಲಸಮಾಡಿ 150 ಕೋಟಿ ಗಜ ಬಟ್ಟೆ ವರ್ಷ ವರ್ಷವೂ ತಯಾರುಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇಂಗ್ಲೆಂಡು ಜಪಾನು ಮೊದಲಾದ ಪರದೇಶಗಳಿಂದ 75 ಕೋಟಿ ಗಜ ಬಟ್ಟೆ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ಈದೇನು ಏಜಿತ್ರಿ ಎಂದನಿಸುತ್ತದೆ ನಿನಗು. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಪ್ರಾಂತ ಪ್ರಾಂತವೂ ಹತ್ತಿಬೆಳೆಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಅನುಕೂಲವಾದ ಭೂಮಿಯಾಗಿದ್ದು ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ನಾನೇ ತಯಾರುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಪರದೇಶದಿಂದ ತರಿಸಲೇಕೆ ?

ನಮಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹತ್ತಿಯನ್ನೂ ನಾವು ಬೆಳೆಯದೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದರೆ ನಿನಗು ಮತ್ತಿಷ್ಟು ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಬಂಗಾಲ ಬಹಾರ ಅಸಾಂ ಸರಹದ್ದು ಪ್ರಾಂತಗಳನ್ನೆಳೆದು ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮೂಡಪಡುವ ತೆಂಕುಬಡಗ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಹತ್ತಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಅನೇಕದ ಸಂಯುಕ್ತ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ತರುವಾಯ ನಾನೇ ಇಡೀ ಬಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹತ್ತಿ ಬೆಳೆವವರು. ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಧದಷ್ಟನ್ನು, ನಮಗು 30 ಲಕ್ಷ ಗಂಟು, ವರ್ಷ ವರ್ಷವೂ ಪರದೇಶಗಳಿಗೆ ಮಾರುತ್ತೇವೆ. ಅದರಲ್ಲರ್ಧ ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿಸ್ಪರ್ಧಿ ಬಹಾನು

ಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ಅವನನಾಡಿ ಮತ್ತೆ ಸಮಗೇ ಉಟ್ಟು ತೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಕಳಿಸುತ್ತದೆ. ಸಮ್ಮ ಕೂಲಿಕಾರರು ಮಂದರಾಸು. ಸಮ್ಮ ಗಿರಣಿಮಾಲಕರೂ ಅಸಮರ್ಥರು. ಸಮ್ಮ ಗಿರಣಿ ಯಂತ್ರಗಳಂತೂ ತೀರಾ ಹಳೆ ಲೋಡ್ಡು. ಇದರಿಂದ ಸಮ್ಮ ಹತ್ತಿಯಿಂದಲೇ ಬಟ್ಟೆನಾಡಿ ಜಪಾಸು ಸಮ್ಮ ಮುಂಬಯಿ ಅಹಮದಾಬಾದು ಗಳಲ್ಲಿ ನಾಡಿದ ಬಟ್ಟೆಗಿಂತ ಅಗ್ಗವಾಗಿ ಸಮಗೇ ಮಾರುವ ಹಾಗಾಗಿದೆ!

ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ಹತ್ತಿ ಇಲ್ಲೇ ಸಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದರೂ ಸಮ್ಮ ಗಿರಣಿ ಅಮೆರಿಕಾ ಈಜಿಪ್ಟ್ ಆಫ್ರಿಕಾಗಳಿಂದ ಹತ್ತಿ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ! ಸಮ್ಮ ಹತ್ತಿ 'ಸಣ್ಣಹತ್ತಿ' ಸಣ್ಣ ತೊಳೆಯದು. ನಯವಾದ ಬಟ್ಟೆನಾಡಲು 'ದೊಡ್ಡ ಹತ್ತಿ', ದೊಡ್ಡ ತೊಳೆಯದು ಬೇಕು.

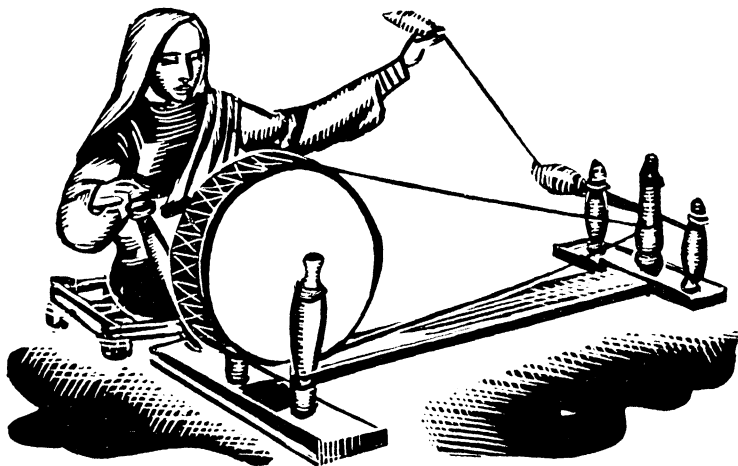
ಇದೊಂದರಿಂದ ಮೂರು ಮಾತು ಬಡದುಕಾಣುತ್ತವೆ. ಸಮ್ಮ ಹತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ನಾವು ರಫ್ತುಮಾಡುತ್ತೇವೆ; ಬೇರೊಂದು ತರದ ಹತ್ತಿಯನ್ನು ಆಮದುಮಾಡುತ್ತೇವೆ; ನಾವು ತೊಡುವ ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡಾಣೆ ಸಾಲು ಹೊರಗಿನಿಂದ ತರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಯೋಚನೆನಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ ಈ ಮೂರರಲ್ಲಿ ಯಾವುದನ್ನೇ ಆಗಲಿ ಸಾರ್ವೇಕಿ ಮಾಡಬೇಕೋ? ಕಾರಣವೇ ಇಲ್ಲ.

ವೊಟ್ಟವೊದಲು, ನಾವು ಹತ್ತಿಯನ್ನು ಅವರಿಂದ ಕೊಳ್ಳುವ ಕಾರಣವೇ ಇಲ್ಲ. 'ಸಮ್ಮ ಹಂಗಸರಿಗೆ ತೆಳುವಾದ ಸೀರೆ ನೇಯಲು ಸಮಗೇ ಉದ್ದ ತೊಳೆಯ ದೊಡ್ಡಹತ್ತಿ ಬೇಕು' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಸಮ್ಮ ಗಿರಣಿಮಾಲಕರು. ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧೀಜೀ ಇಷ್ಟೇ ಬೇಡನೆಂದರೂ ಚೆಲುವೆಯರಿಗೆ ತೆಳುವಾದ ಮಿದುವಾದ ಸೀರೆಗಳೇ ಬೇಕು. ಆದುದರಿಂದ ಅಂಥ ಹತ್ತಿಯನ್ನೇ ನಾವು ಬೆಳೆಯೋಣ. ಸಾರ್ವೇಕಿ ಸಣ್ಣಹತ್ತಿ ಬಹಳ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ದೊಡ್ಡತೊಳೆ ಹತ್ತಿ ಕಡಮೆ. ಜಲೋ ಹೊಲಕ್ಕೂ ಬಳ್ಳಿ ಬಕ್ಕಲಿಗರಿಗೂ ಸಮ್ಮಲ್ಲಿನ ಕಡಮೆಯಿಲ್ಲ. ಮಾಡಬೇಕಾದುದಿಷ್ಟೆ. ಜಲೋ ಜೀಜ ಅವರಿಗೆ ಆರಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಈಗ ಬೆಳೆವ ಸಣ್ಣಹತ್ತಿಯ ಬದಲು ದೊಡ್ಡದನ್ನು ಬೆಳೆವ ಹಾಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಬೇಕು. ಅಷ್ಟು ಮಾಡಿದರೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಗಂಟು ಹತ್ತಿಯನ್ನಾದರೂ ಹೊರಗಿಂದ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಆಮದು ಮಾಡುವ ಸಪ ತಪ್ಪುತ್ತದೆ.

ಆದರೂ ಸರದೇಶದಿಂದ, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಲಂಕಾಪೈರು ಜಪಾನುಗಳಿಂದ ಬಟ್ಟೆ ಆಮದುಮಾಡುವುದೊಂದು ಹಾಗೇ ಉಳಿಯಿತಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ ಮೊದಲಿ ಸಷ್ಟಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬರದಿದ್ದರೂ ಸಮ್ಮ ಆಮದು ಸಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾದ ಸಾಮಾನೆಂದರೆ ಇದೇ. ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಭಾಗ ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೀ ಗಿರಣಿಗಳ ಬಟ್ಟೆಯೂ ಕೈನೂಲು ಕೈಮಗ್ಗದ ಅರಿವೆಯೂ ಸರದೇಶೀ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟೋ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಡಮೆಮಾಡಿವೆ. ಆದರೂ ಸಾಲದು. ಸಮ್ಮ ನಾಡಿಗೆ ಒಂದು ಗಜವಾದರೂ ಸರದೇಶೀ ಬಟ್ಟೆ ಬರುವ ಕಾರಣನೇನಿದೆ? ಅದ ರಲ್ಲೂ ಸಣ್ಣ ಹತ್ತಿಯಿಂದ ಮಾಡಬಹುದಾದ (ಮೈಣಗಸು) 'ಪಾಟರ್‌ವೂಫ್' ಬಟ್ಟೆ, ಕಾಲುಚೀಲ, ಕೈವಸ್ತ್ರ, ಹೊಲಿಗೆದಾರ ಇತ್ಯಾದಿ ಏಕೆ ತರಿಸಬೇಕು?

ಸಮ್ಮ ರೈತರಿಗೆ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳು ನಿರುದ್ಯೋಗ. ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೇನಾದರೂ ನಾಲ್ಕುಕಾಸು ಬರುವ ಉದ್ಯೋಗ ವೆಂದರೆ ನೂಲುವುದು ನೇಯುವುದು, ಯಾವ ಕಸಬಿಗೂ ಕಡಮೆಯಿಲ್ಲ.

ಸಮ್ಮ ರೈತರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಾಟಿಯೂ ಮಗ್ಗವೂ ಇದ್ದರೆ, ಅವರ ಮನೆ ಹೆಂಗಸರೂ ಹರೆಯದ ಮಕ್ಕಳೂ ಅವರೂ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದಾಗ ಅವುಗಳ

మేలే కలసమాడిదరే ఈగ పరదేశిబట్టి కౌళ్ళున నమ్మ బనక్కల్ల
బేకాగునమ్మ బట్టియన్ను మారబడుదు.

జేన్నాగిదే. బట్టి పపాడు అన్నుత్తైరల్లవే. ఆదరే ఇల్లి నోడి.
ఇంగ్గెండో బసాసుగళింద నావు అనర బట్టి కౌళ్ళదిదరే అనరేక
నమ్మ హత్తి కౌండారు?

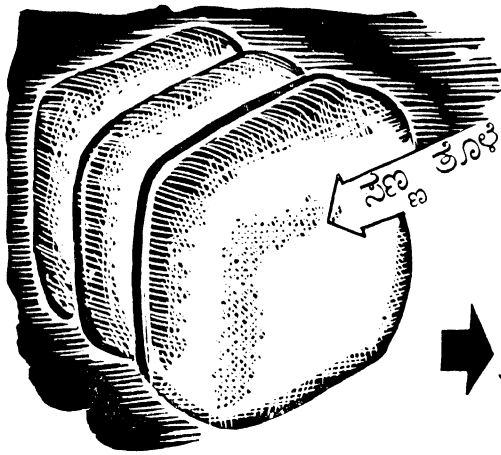
బట్టి ప్రశ్న; ఆదరే పసూ జింతయిల్ల. నావు ఈగ మారి కళిమత్తిరున
పశ్చోల హత్తి రాటియ నూలిగే బరుత్తదే.

ఒందువేళో యావ పరదేశివూ నమ్మ హత్తికౌళ్ళదే యోదరే నమ్మ
కృయల్లి స్వల్ల హత్తి లుళిదుబడుత్తదేయల్ల. అదన్నేను మాడబేకు?
బహు మలభనాద ప్రశ్న!

మహాత్మా గాంధీయన్ను నోడిల్లవే. నమ్మ దేశదల్లి అనేక జన
అనర హాగే పక బట్టియడుత్తారే గొత్తిదేయే? ఎందాదరూ యోజిసి
దీరా? అదర కారణ హిగే. పిందుస్థానదల్లి నావు లుపయోగిమన
బట్టి వర్షకృ తలూ 16½ గజదమ్మ మాత్రవే. ఇదరల్లి కేంగసర సీర
కౌండ లుద్ద వాదుదరింద గండసర పాలిగుళియున బట్టి బహు కడవే.
పిందుస్థానదల్లి హరకు జింది తోడునవరే పేజ్జు. జళి సీమెగళిల్లియూ
బట్టి కౌళ్ళలు కృయల్లి కాసిల్లదే జళిగాలదల్లి జన నడుగుతిరుత్తారే.

నమ్మ రృతసిగే ఇన్నూ నాల్కు హణ కృయల్లిద్దిదరే—నాల్కు హణ
గళిసికౌళ్ళునదు పశ్చు మలభవో సమగాగలే గొత్తాగిదే—ఇన్నూ
నాల్కు బట్టి పేజ్జి గే కౌళ్ళువహాగిదరే, యోగలి వర్షకృ ఇన్నోందే
పంజే అనసిగే, అనన పండతిగే ఇన్నోందు సీరయాదరూ కౌళ్ళున
హాగాదరే, పిందుస్థానద గిరణిగళిల్ల హగలూ రాత్రి సహ నడదావు,
రాటిగళిల్ల కిరుగుట్టియావు. ఇద్ద హత్తియేల్ల బకసికౌండారు. అల్లవే?

బరీ బట్టిగష్టే అల్ల హత్తియ లుపయోగ. హత్తి హేజ్జాదరే అనేక
రీతిగళిల్లి లుపయోగమాడబడుదు. పశ్చోల హాచి హుడుకిదారే

ಸಣ್ಣ ತೋಳೆ ಹತ್ತಿ

ರಸ್ತೆಯ ಕೆಳಗೆ

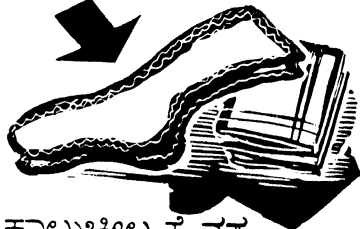
ಮೋಟಾರು
ಟೈರಿಗೆ
ಒಳಪಟ್ಟ

ಡೇರೆ

ಗೋಣಿಚೀಲ

ಕಾಲುಚೀಲ ಕೈವಸ್ತ್ರ

ಬಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ. ಇನ್ನೂ ಹುಡುಕಬಹುದು. ಮೋಟಾರು ಟೈರಿನ ಅಟ್ಟಿಗಾಗಿ ಬಳಸಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಹೆದ್ದಾರಿಗಳ ಮೇಲ್ಮಣ್ಣಿನ ಕೆಳಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಪದರ ಪದರ ಬೇರೆ ಪದಾರ್ಥಗಳಿವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿಯನ್ನೂ ಬಳಸಬಹುದು.

‘ವಾಟರ್‌ಪ್ರಾಫ್ ಕ್ಯಾಸವಾನನ್ನು’ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ‘ಫ್ಲಾಕ್ಸ್’ ನಾರಿ ಸಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. 1939 ರಲ್ಲಿ ಯುಧ ಪ್ರಾರಂಭವಾದಾಗ ಆ ನಾರು ಸಿಗದ ಹಾಗಾದಕೂಡಲೇ ಅದರ ಬದಲು ಬೇರೆ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ಹುಡುಕಬೇಕಾಯಿತು. ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ಹತ್ತಿ ಅದಕ್ಕುಸುಕೂಲವೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೆ ನಮಗೆ 46 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿನ ಹತ್ತಿ ‘ಕ್ಯಾಸವಾಸಿಗೆ’ ಗಿರಾಕಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಸಾವಿರಾರು ಗಜ ಆ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ತಯಾರಾಗಬೇಕು. ಗೋಣಿಬೀಲಕ್ಕೂ ಅರಳಗಂಟಿನ ಬಟಾರದ ತಟ್ಟಿಗೂ ಸಣಜಿಸಿಂದಾಗುವ ಇತರ ಪದಾರ್ಥಕ್ಕೂ ಸಣಜಿಸೊಡನೆ ಹತ್ತಿಯನ್ನೂ ಬೆರೆಸಲು ಬಂದೀತೋ ಎಂಬ ಪ್ರಯೋಗ ನಡೆಯುತ್ತಾಯಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಏಕೀಕ. ಇವೆಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳೂ ಸಣ್ಣ ತೊಳೆಯ ಹತ್ತಿಯಿಂದಲೇ ಆಗುತ್ತವೆ.

ಆದುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿಯನ್ನು ಯಾರು ಕೊಂಡಾರು ಎಂಬ ಚಿಂತೆ ಬೇಡ. ನಾವು ಬೇಕವ ಹತ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಜನ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲೇ ಇದಾರೆ.

ಈಗ ನಾವು ಮಾತಾಡಿದುದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನೇ ಮಾಡಿದರೂ ಪರದೇಶೀ ಹತ್ತಿಗಾಗಿ ಬಟ್ಟೆಗಾಗಿ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವ ಹಣವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬಹುದು. ವರ್ಷಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳು ಏನೂ ಕೆಲಸಗಾಣದೆ ಸಿರುದ್ದೋಗದಲ್ಲಿ ನರಳುವ ನಮ್ಮ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನ ರೈತರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡಬಹುದು. ಅಮೆರಿಕಾ ಯುರೋಪಿನ ಜನರಿಗಿದ್ದ ಹಾಗೆ ನಮಗೂ ಒಳ್ಳೆ ಅಂದವಾದ ಉಡಿಗೆ ತೊಡಿಗೆಯೂ ಆದೀತು. ಆಗ ಸಾಮಾನ್ಯ ಭಾರತೀಯನ ಚಿತ್ರ ಹೀಗಿದ್ದುದು ಹೀಗಾದೀತು.

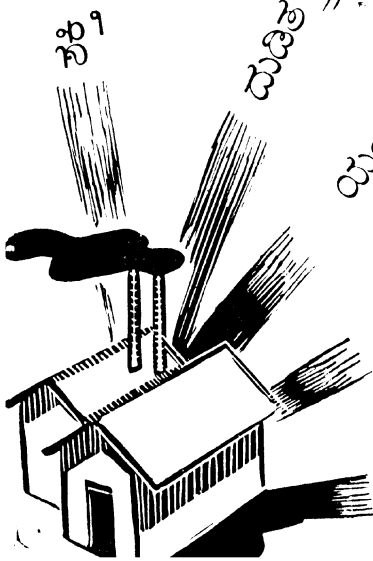
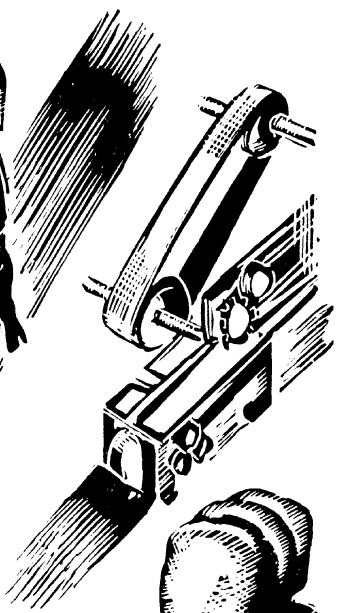
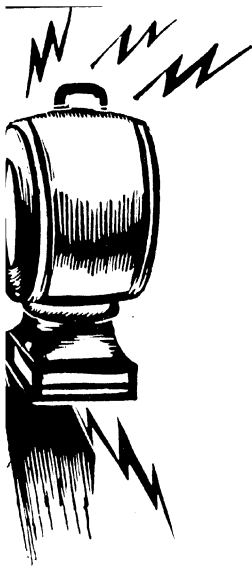
ನಮ್ಮ ಉದ್ಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಬಟ್ಟೆಯದು ಬಹಳ ಪುರಾತನವಾದುದು, ಎಸ್ತಾರ ವಾದುದು. ಅದುದರಿಂದಲೇ ಅದರ ಏಷಯವನ್ನು ಈ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೇಗಾದರೂ ನಮ್ಮ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ನಾವು ತಯಾರುಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಬರುವ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳು ಉಳಿದ ಯಾವ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಬೇಕಾದರೂ ಬರುವ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳೇ.

ಬಟ್ಟೆಯನ್ನೇ ಮಾಡಲು ಬಿಂಕಿ ಕಡ್ಡಿಯನ್ನೇ ಮಾಡಲು, ಮೋಟಾರನ್ನು ಮಾಡಲು ಮೆಟ್ಟನ್ನು ಮಾಡಲು, ದೊಡ್ಡ ಕಾರಖಾನೆ ಎಂದರೆ ಏದು ಮಾಡಿಸಿ ಅನುಕೂಲ ಬೇಕು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಿದ ದಿನವನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವವರು ಬೇಕು. ಅಂದರೆ ದಿನಸಿಗೆ ಗಿರಾಕಿ ಬೇಕು. ಬಾಳುವೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಪದಾರ್ಥ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲದೆ ಬದುಕುತ್ತಿರುವ ವಿಶಾಲಭಾರತ ಜನಸ್ತೋಮ ಜಗತ್ತಿಗಿಲ್ಲಕ್ಕೂ ಹಿರಿದಾದ ಗಿರಾಕಿ ನಮಗೆ.

ಸರಿ. ಆ ಸಸಗು ಮಾಡಲುಕ್ಕೆ ಕಚ್ಚಾ ಪದಾರ್ಥ ಬೇಡವೆ. ನಮ್ಮ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ತರದ ಪದಾರ್ಥವೂ ಇದೆ. ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿಯೇ ಇದೆ.

ಗಿರಣಿಯಲ್ಲಿ ದುಡಿಯಲು ಕೂಲಿಕಾರರು ಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಜನ ವಸತಿ ನೋಡಿ. ಅಲ್ಲಿರುವ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನವೆಲ್ಲ ಕಾರಖಾನೆ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದರೆ ಸಾಕು, ಓಡಿಬರಲು ಕಾದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ.

ಉದ್ಯೋಗ ಲಾಭಕರವಾಗಲು ಇನ್ನೂ ಎರಡು ಬೇಕು. ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ವೇಗವಾಗಿಯೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿಯೂ ಮಾಡಲುಕ್ಕೆ ಯಂತ್ರ ಬೇಕು. ಅವನ್ನು ನಡೆಸಲು ಶಕ್ತಿ ಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಬಟ್ಟೆ ಗಿರಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ಫತ್ತಿ ಮು ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿವೆ. ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನೀರಿನಿಂದ ಅಗ್ಗವಾಗಿ ವಿದ್ಯುತ್ವನ್ನು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡಬಹುದು. ಅದರ ನಮ್ಮ ಗಿರಣಿಯಂತ್ರಗಳು ಓಜೀರಾಯನ ಕಾಲದವು, ಕೀಳು ತರಗತಿಯವು. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಂತ್ರ ತಯಾರಾಗದು. ಯೂರೋಪಿನಿಂದಲೋ ಅಮೆರಿಕದಿಂದಲೋ ಬರಬೇಕು. ಅದುದರಿಂದ ತುಟ್ಟಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಹೊಸಹೊಸ ಯಂತ್ರ ತರಿಸದೆ ಹಳೆಯವುಗಳಿಂದಲೇ ಕೆಲಸ ಸಾಗಿಸುತ್ತೇವೆ.

ದುದಿತ

ಯಂತ್ರ

ಗಿರಾಕಿ

ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಗಿರಣಿಗಳಾಗದೆ ಸಸ್ತು ದೇಶದಂಥ ದೊಡ್ಡ ಖಂಡಕ್ಕೆ
ಬೀಕಾದ ಸಸ್ತುಗಳನ್ನು ಬದಗಿಸಲಾರೆವು ; ಯಂತ್ರಬಲವಿಲ್ಲದೆ ಗಿರಣಿಗಳು
ನಡೆಯುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಅವಳಿಬವಳಿ ಬಗಬಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಅವರನ್ನು
ಹೇಗೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಬೇಕೋ ನೋಡೋಣ ನಡೆಯಿರಿ. ಈ ಪ್ರವಾಸ
ಸಮಗೊಳ್ಳಿ ಹುರುಪು ಕೊಟ್ಟೀತು. ನೀವೆಂದೂ ಕಾಣದಂಥ ತಾವಿಗೆ ನಾವು
ಹೋಗಬೇಕು—ಭೂಗರ್ಭದೊಳಕ್ಕೆ.

IX

ನಮ್ಮ ಖನಿಜ ಸಂಪತ್ತು

ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜನರು ತಮ್ಮ ಬಡವರ ಸಮ್ತೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಟ್ಟಿರುವ ಪಟ್ಟಿಗೆಗಳಲ್ಲೋ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಭದ್ರಗೃಹಗಳಲ್ಲೋ ಜೋಪಾನಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಬ್ಯಾಂಕೂ ಭದ್ರಗೃಹವೂ ಬರುವ ಮೊದಲು ಏನಾದರೂ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ತೆಗೆದಿಡಬೇಕಾದರೆ ಹಳೆಯ ಕಾಲದ ಜನರು ಸೆಲವನ್ನೆಗೆದು ಯಾರೂ ನೋಡಬದ್ದಾಗಿ ಅದನ್ನು ಹೂಡುತ್ತಿದ್ದರು. ತಮಗೆ ಬೇಕಾದಾಗ ಸೆಲ ತೋಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

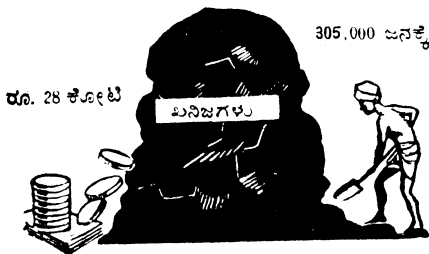
ಪ್ರಕೃತಿಯೂ ಹೀಗೆಯೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯ ತನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆಯೆ ಎಷ್ಟೋ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನನುಸರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಇದೂ ಒಂದು. ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಮನುಷ್ಯಾವತಾರವಾಗುವ ಮೊದಲೆ ಪ್ರಕೃತಿ ತನ್ನ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಭಾಗವನ್ನು ಸೆಲದೊಳಗೆ ಹೂಳಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟಿದ್ದಿತು. ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷ ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಜೊತೆಯ ಪಶುಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗಿಂತ ಮೇಲಾಗಬೇಕೆಂದು ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದಾಗ ಆ ಅಜ್ಞಾನದ ತೋಲಾಟದಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಿತಪ್ಪಿ, ಆಗೊಮ್ಮೆ ಈಗೊಮ್ಮೆ, ಈ ಗುಪ್ತ ಸಿಕ್ಲೇಷನು ಗೋಚರವಾದವು. ಅದನ್ನು ಮೊದಲು ನೋಡಿದಾಗ ಇವನಿಗೆ ಅಚ್ಚರಿಯೇ ಅಚ್ಚರಿ. ರೋಮಾಂಚವಾಗಿ ಏನೂ ತೋರದಾಯಿತು. ಆದರೆ ಕ್ರಮೇಣ ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದ. ಅಂದವಾಗಿ ಮೊಳೆಹೊಳೆವ ಬಂಗಾರವು ಯಾವುದು, ಮೆಬ್ಬಾಗಿ ಕಡಕಾದ ಕಬ್ಬಿಣ ಕಲ್ಲಿದ್ದಲು ಯಾವುದು, ನೀರಿನಂಥ 'ಪೆಟ್ರೋಲಿಯಂ' ಯಾವುದು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅರಿತುಕೊಂಡ.

ಈ ಸದಾರ್ಥ ಪ್ರಾಣಿಯೂ ಅಲ್ಲ ಸಸ್ಯವೂ ಅಲ್ಲ. ಇದು **ಖನಿಜ**.

ಭೂಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇದು ಇರುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಗಣಿ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ನಮಗೆ ಇವು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ. ಈ ಖನಿಜಗಳಿಂದಲೇ ಯಂತ್ರ ತಯಾರಾಗುವುದು, ಶಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟುವುದು.

ತನ್ನೀ ವರವನ್ನು ಪ್ರಕೃತಿ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಸಮವಾಗಿ ಪ್ರಸಾದಿಸಿಲ್ಲ. ಪೃಥ್ವಿಯ ಕೆಲವು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಜನಕ್ಕೆ ಇಂಥ ಅದ್ಭುತ ಸಿಕ್ಖೇಸ ಸಿಕ್ಕಿವೆ. ಅದೇ ಬೇರೆ ಕೆಲವೆಡೆ ನೆಲವನ್ನು ಎಷ್ಟು ಅಗೆದು ತೋಡಿದರೂ ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯರ್ಥವೇ.

ನಾವು ನೆಲೆಯಾಗಿರುವ ನೆಲವೆಂಥದು? ಕೆಟ್ಟದ್ದೇನಲ್ಲವೆನ್ನ ಬೇಕು. ಕಲ್ಲಿದ್ದಲು ಕಬ್ಬಿಣ ಮುಂತಾದ ಖನಿಜಗಳಿಂದ ನಮಗೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 28 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. 305,000 ಜನ ಅದರಿಂದ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇನು ದೊಡ್ಡ ಏಷಯ ಎಲ್ಲ. ನಾವು ಮಾಡಬೇಕಾದುದರ ಮುಂದೆ ಇದು ಏನೂ ಅಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ನಿಧಿಸಿಕ್ಖೇಸ ಸಂಗ್ರಹ ಯಾವ ಪ್ರಮುಖ ಔದ್ಯೋಗಿಕ ದೇಶಕ್ಕೂ ಕಡಮೆಯಲ್ಲ. ಬಳ್ಳೀ ಬಲವಾದ ಸಿಕ್ಖೇಸದಾಸ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ನಾವು ಕಾಲಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಅದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡೋಣವೆ?

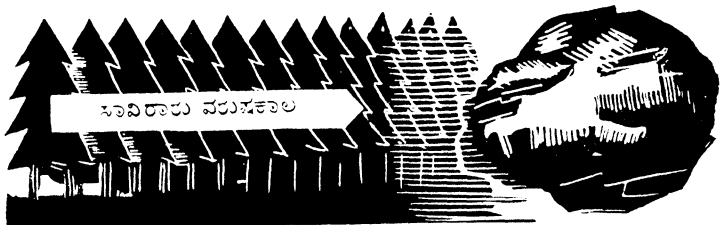

ನಮ್ಮ ಗೆಲೆಯ ಕಲ್ಲಿದ್ದಲು ನಮ್ಮ ಮೊದಲು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಕಲ್ಲಿದ್ದಲು ಗಣಿಗೆ ಸಮಾಧಿಯಂತಲೂ ಹೇಳುವುದುಂಟು. ಸಮಾಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಸತ್ತವರನ್ನು ಹೂಳುತ್ತಾರೆ. ಗಣಿಗಳಲ್ಲೋ?

ಕಲ್ಲಿದ್ದಲಲ್ಲ ಗಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೂತದ್ದು. ಈಗ ನಮಗೆ ಸಿಗುವ ವಸ್ತು ಕಲ್ಲಿದ್ದಲೇ. ಅದರೂ ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷದ ಕ್ಷೇಗೆ ಹೂತುಹೋದವು ಹುಲ್ಲು ಆವು, ನಾನಾ ಬಗೆಯ ಗಿಡ—ಕೆಲವುಸಲ ಕಾಡಿಗೆ ಕಾಡೇ ಮುಚ್ಚಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವೆಲ್ಲ ಕಲ್ಲು ಮಣ್ಣು ಮರಳಿನ ಪದರಗಳ ನಡುವೆ ಸಿಕ್ಕಿ, ಕೊಳೆ

ಕೊಳೆತು ಕಪ್ಪಾಗಿ ಕಪ್ಪಾಗಿ, ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗುತ್ತ ಗಟ್ಟಿಯಾಗುತ್ತ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕಲ್ಲಿದ್ದಲಿನಿಸಿಕೊಂಡಿತು.

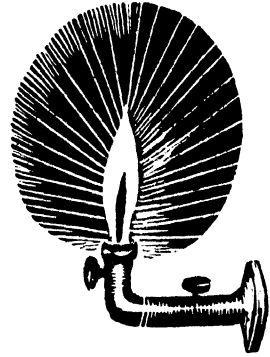
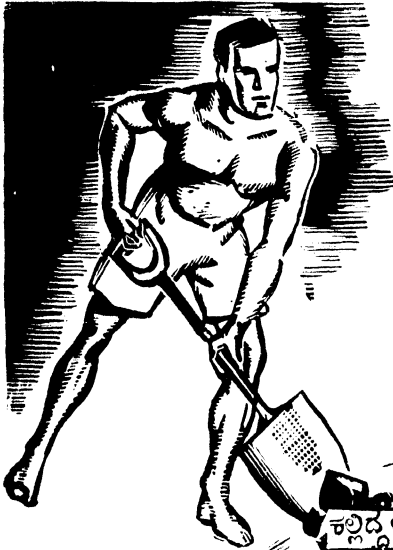
ಕಲ್ಲಿದ್ದಲನ್ನು ಕರಿವಜ್ರವೆಂದೂ ಕರೆಯುವುದುಂಟು. ವಜ್ರದಂಥ ಜಲಿ ಬಾಳುವ ವಸ್ತುವೆನೋಡನೆ ಇದನ್ನೇಕೆ ಹೋಲಿಸಬೇಕೋ? ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಎರಡರ ನಡುವೆ ಎಷ್ಟು ಭೇದ. ಆದರೂ ಎರಡರಲ್ಲೂ ಇರುವುದು ಇಂಗಾಲವೇ.

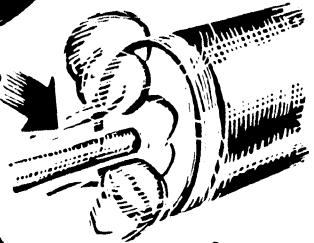
ಕಲ್ಲಿದ್ದಲಿನ ಯೋಗ್ಯತೆ ತಿಳಿಯಲಿ ಎಂಬುದೂ ಒಂದು ಕಾರಣವಿರಬೇಕು. ನಿಜವಾಗಿ ವಜ್ರಕ್ಕಿಂತ ಕಲ್ಲಿದ್ದಲಿನ ಯೋಗ್ಯತೆಯೇ ದೊಡ್ಡದು, ಅದರಿಂದ ಒಂದಲ್ಲ ಸಾವಿರ ಉಪಯೋಗವಿದೆ.

ಜಿಂಕೆ ಜಿಳಕು ಕೊಡುವ ಉರವಲಿನಂತೆ ಕಲ್ಲಿದ್ದಲು ತನ್ನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿತು. ಸೌದೆಗಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮವೆನಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ತರುವಾಯ 'ಗ್ಯಾಸೂ' ಏದ್ಯುತ್ತೂ ಒಂದು ಅಡಿಗೆಯೇಲೆಯಿಂದ ಕಲ್ಲಿದ್ದಲನ್ನು ಓಡಿಸಿದವು. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅದಕ್ಕೆ ಜೀರೆ ಎರಡು ಮುಖ್ಯ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕುವು; ಏದ್ಯುತ್ತಿನ ತಯಾರಿ, ಉಗಿಯ ಉತ್ಪತ್ತಿ; ಇವೇ ಈಗ ಕಲ್ಲಿದ್ದಲಿನ ಮುಖ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯಗಳು. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತಾವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಳಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆಯೋ ಯಾರು ಹೇಳಬಲ್ಲರು!

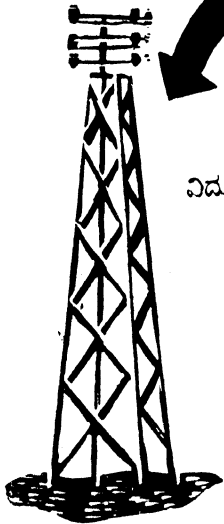
ಕಲ್ಲಿದ್ದಲಿಂದ ತಾಂತ್ರಿಕ ಮುಂತಾದ ವಸ್ತುಗಳು ತಯಾರಾಗುತ್ತವೆಯೆಂದು ಈಚೆಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಬಣ್ಣ, ಔಷಧ ಮತ್ತು ರಾಸಾಯನಿಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಆ ವಸ್ತುಗಳು ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕು. ಪರದೇಶದಿಂದ ಬಣ್ಣ ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ 4 ಕೋಟಿಯಷ್ಟು ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇವನ್ನೆಲ್ಲ

ಗ್ಯಾಸ್

ಉಗ್ರ

ವಿದ್ಯುತ್

ಬಣ್ಣ ರಾಸಾಯನಿಕವಸ್ತು

ಮಾಡುವುದು ತಾರಣ್ಣಿಯಿಂದ. ಆ ತಾರಣ್ಣಿ ನಮ್ಮ ಬಂಗಾಲದಲ್ಲಿ ಬಹಾನಿನಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದ ಹಾಗೆ ತಯಾರಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಬಹುಭಾಗ ನಾವು ವೈದ್ಯವಾಗಿ ಬಸಾಡುತ್ತೇವೆ. ಝಾರಿಯಾ ಇದ್ದಲು ಗಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ 3 ಕೋಟಿ ಗ್ಯಾಲನ್ ತಾರಣ್ಣಿ (ಕೋಲೆಟಾರ್) ವೈದ್ಯವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದೆಯಂತೆ. ಅದರಲ್ಲಿ 'ಮೋಟಾರ್ ಸ್ಪಿರಿಟ್' ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಕೈಲಾಂಶ ಯಥೇಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಅದೆಲ್ಲ ವೈದ್ಯವೇ !

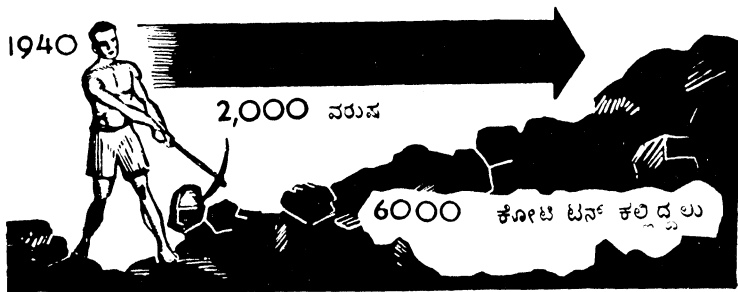
ರಾಸಾಯನಿಕ ವಸ್ತುಗಳೂ ಬಣ್ಣದ ಪದಾರ್ಥಗಳೂ ಶಾಂತಿ ಸಮಾಧಾನದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಅಗತ್ಯವೋ ಯುದ್ಧಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೇ ಅಗತ್ಯ. 1914 ರಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ ಪ್ರಾರಂಭವಾದಾಗ ಇಂಗ್ಲೆಂಡು ಬಳಸಿದ ಬಣ್ಣ 90% ಜರ್ಮನಿಯವು. ಅಂಥ ಮುಖ್ಯ ವಸ್ತುವಿಗಾಗಿ ಪರಾಧೀನರಾಗಿರುವುದು ಎಂಥ ಮೂರ್ಖತನವೆಂಬುದು ಆ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಅನುಭವವಾಯಿತು. ಅದೇ 1939 ರ ಯುದ್ಧ ಮೊದಲಾದಾಗ ಕೇವಲ ಹತ್ತೇ ಪ್ರತಿಶತ ಬಣ್ಣದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೊರಗಿನಿಂದ ತರಿಸಿ ಇಂಗ್ಲೆಂಡು ಉಳಿದ 90% ತಾನೇ ತಯಾರು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಈ ಅಲ್ಪಕಾಲದಲ್ಲೇ ಅವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದುದು ನಮಗೆ ಮಾತ್ರ ಅಗಲಾರದೇ ? ನಾವೂ ಬೇಗ ಬೇಗ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ರೋಗರುಜಿನವಿದೆ; ನಮಗೆ ಔಷಧ ಬೇಡವೆ ? ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಬಟ್ಟೆ ತಯಾರಾಗುತ್ತಿದೆ; ಅದಕ್ಕೆ ಬಣ್ಣ ಬೇಡವೆ ? ಕಲ್ಲಿದ್ದಲು

ಇವೆರಡಕ್ಕೂ ಬಹಳ ಅಗತ್ಯ. ಅಂಥದನ್ನು ರೇಲವೆ ಎಂಜಿನಿಗೆ ಅಡಿಗೆಯೊಲೆಗೆ ಹಾಕಿ ಉರಿಸಿ ವ್ಯರ್ಥಮಾಡುವುದುಂಟೆ ಅನ್ನುವನರೂ ಇದಾರೆ.

ಇಷ್ಟು ಮುಖ್ಯವಾದ ಖನಿಜ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟಿದೆ ಗೊತ್ತೆ? ಈ ಶತಮಾನದ ಆದಿಯಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಇದ್ದಲು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮುಂದರಿದಿದೆ, ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತ ಬಂದಿದೆ. ಈಗ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ್ದು ಒಂಭತ್ತನೆಯ ಸ್ಥಾನ. 1,62,000 ಮಂದಿ 2 ಕೋಟಿ 8 ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಇದ್ದಲನ್ನು ವರ್ಷ ವರ್ಷವೂ ತೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಶತಿ 90 ರಷ್ಟು ಬಂಗಾಲ ಬಿಹಾರಿನ ಇದ್ದಲು ಗಣಿಗಳಿಂದಲೇ ಬರುತ್ತದೆ. ಭೂಗರ್ಭಸಿದ್ಧಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೇ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಈ ಪ್ರಾಂತಗಳದು.

ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಗಣಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಇದ್ದಲಿನ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಈಗ ನಾವು ತೆಗೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಬಾರದು. ಗುಡ್ಡದಲ್ಲಿ ಹರಳು ಅರಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ.

ಏಂಥ್ಯಾವಳಿ ಸಹ್ಯಾದ್ರಿಗಳ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಇದ್ದಲಿದೆವಂತೆ. ಉತ್ತರದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಶ್ಮೀರದಲ್ಲಿ ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆ ಇದ್ದಲು ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ 6000 ಕೋಟಿ ಟನ್ ಇದ್ದಲು, ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಉತ್ತಮತರದ್ದು ಇದೆಯೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ನಾವು ತೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಲೆಕ್ಕದ ಪ್ರಕಾರ 2000 ವರ್ಷ ತೋಡುತ್ತಾ ಹೋಗಬಹುದು !

ಇದ್ದಲಿನ ಹಾಗೇ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಹೊರಡುವ ಇತರ ಅದುರುಗಳೂ ಮುಖ್ಯವೇ.

ಲೋಹಾಂಶ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದರೆ ಆ ಖನಿಜಕ್ಕೆ ಅದುರು ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅದುರನ್ನು ಕಾಸಿ ಕರಗಿಸಿ ಅದರಿಂದ ಲೋಹವನ್ನು ಬೇರೆಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅದುರುಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಲೋಹಗಳಿವೆ. ಕಬ್ಬಿಣ 'ಮ್ಯಾಂಗನೀಸ್' 'ಕ್ರೋಮಿಯಂ' ಮುಂತಾದ ಲೋಹಗಳಿದ್ದರೆಯೆ ಯಂತ್ರಗಳು.

ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಾವು ತಲೆತುರಿಸಬೇಕಾದ ಅದುರು ಕಬ್ಬಿಣದ್ದು. ಅದರಿಂದ ಕಬ್ಬಿಣ, ಕಬ್ಬಿಣದಿಂದ ಉಕ್ಕು ಆಗುತ್ತವೆ. ಈ ಕಬ್ಬಿಣ ಉಕ್ಕುಗಳಿಂದ ಎಂಥೆಂಥ ಅದ್ಭುತಗಳಾಗುತ್ತವೆಯೋ ಮುಂದೆ ನೋಡುವಿರಂತೆ. ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ನೆನಪಿರಲಿ. ಸಾಕಷ್ಟು ಕಬ್ಬಿಣ ಉಕ್ಕುಗಳಿಲ್ಲದ ದೇಶ ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಲೆಯೆತ್ತಿಕೊಂಡಿರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ.

ಇದ್ದಲ್ಲಿನಂತೆ ಕಬ್ಬಿಣವೂ ಕೂಡ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬಂಗಾಲ ಬಿಹಾರ್ಗಳಿಂದಲೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದರ ಹಾಗೆಯೇ ನಮ್ಮ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ಕಬ್ಬಿಣದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೋ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತ್ರ ನಾವು ತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಜಗತ್ತಿನ ಅತಿ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಕಬ್ಬಿಣದ ಸಂಗ್ರಹಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಉತ್ತರ ಮತ್ತು ಮಧ್ಯಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ 300 ಕೋಟಿ ಟನ್ ಕಬ್ಬಿಣವಿದೆಯಂತೆ. ಮತ್ತೂ ಏಶೀಷವೆಂದರೆ, ಒರಿಸ್ಸಾರವಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಉತ್ತಮ ವರ್ಗದ್ದೂ ಹೌದು. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಚಲೋ ಕಬ್ಬಿಣವನ್ನು ಪ್ರಕೃತಿ ಯಾವ ದೇಶಕ್ಕೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ.

ಅಷ್ಟು ಸಂಗ್ರಹವಿದ್ದರೂ ನಾವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಕಬ್ಬಿಣ ಮಾತ್ರ ಬಹಳ ಸ್ವಲ್ಪ. ಇತರ ದೇಶಗಳು ನಮಗಿಂತ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚು ತೆಗೆಯುತ್ತವೆ. 25ನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿ. ನಾವೇ ಜಗತ್ತಿಗೆಲ್ಲ ಮೊದಲಾಗಬಹುದಾದರೂ ಏಳನೆಯ ಹೆಜ್ಜೆಗೆ ನಿಂತಿದ್ದೇವೆ.

ಮತ್ತೊಂದು ಮುಖ್ಯಲೋಹ 'ಮ್ಯಾಂಗನೀಸ್' ಅದರ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಮುಂದೆ ನಮಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. 'ಸೋವಿಯೆಟ್' ರಷ್ಯಾದ ತರುವಾಯ ನಾವೇ ಜಗತ್ತಿಗೆಲ್ಲ ಮೊದಲಿಗರು 'ಮ್ಯಾಂಗನೀಸ್' ಉತ್ಪತ್ತಿಯಲ್ಲಿ. ಜಗತ್ತಿಗೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಸಂಗ್ರಹವೇ ಅತಿ ದೊಡ್ಡದು. 1938ರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ 'ಮ್ಯಾಂಗನೀಸ್' ಉತ್ಪತ್ತಿ

4,92,000 ಟನ್. ಅದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಮಧ್ಯಪ್ರಾಂತಗಳಿಂದ ಬಂದಿತು. ಅದೇ ವುಟದಲ್ಲಿನ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಜಗತ್ತಿಗೆ 'ಮ್ಯಾಂಗನೀಸ್' ಬದಗಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಭಾಗವೆಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದೋ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ನಾವೇನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ? ಅದುರಿಂದ 'ಮ್ಯಾಂಗನೀಸ್'ನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತೇವೆಯೇ? ತೆಗೆದು ಕಬ್ಬಿಣದೊಡನೆ ಅದನ್ನು ಬೆರೆಸಿ ಬಳ್ಳೇ ಉಕ್ಕು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಯೇ? ಇಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಕುಟ್ಟಿ ನಾನಾ ಸದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಗೆ ಮಿಡಿಸುವ ಪುಡಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಯೇ? ಅಥವಾ ಜಲೋ ಕ್ರಿಸುನಾಶಕ ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ಅದರಿಂದ ತಯಾರುಮಾಡುತ್ತೇವೆಯೇ? ಹೋಗಲಿ, ಗಾಜಿಗೆ ಬಣ್ಣ ಹಾಕಲು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತೇವೆಯೇ? ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ನಾವು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಯಾರಾದರೂ ಮಾಡಲೆಂದು ಜಿಟ್ಟುಜಿಡು ತ್ತೇವೆ! ನಾವು ತೋಡಿದ ಅದುರನ್ನೆಲ್ಲ ಪರದೇಶಕ್ಕೆ, ಯೂರೋಪು ಅಮೆರಿಕಾ ಜಪಾನುಗಳಿಗೆ ಕಳಿಸಿಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ದಿನೇ ದಿನೇ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಕಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. 1914 ರಲ್ಲಿ ಕಳಿಸಿದುದಕ್ಕಿಂತ ಈಗ ಕಳಿಸುವುದು 15 ಪಾಲು ಹೆಚ್ಚು.

ಇದೊಂದೇ ಅಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಅದ್ಭುತವಾದ ಭೂಗರ್ಭಸಿಂಧಿಯೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಇದೇ ಗತಿ. ಇತರ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಬೇಡವಾದವನ್ನು ನಾವು ಉದಾಸೀನಮಾಡಿ ಹಾಗೆಯೇ ಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದುದನ್ನು ಅವರಿಗೇ ಮಾಡಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಆ ಯೌದಾಸೀನ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಇದು ಮತ್ತೂ ಕೆಟ್ಟದು. ಇಂದಲ್ಲ ನಾಳೆ ನಮಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಬಂದು ಆ ಸದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಮನಸ್ಸು ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ಅವೇ ಇರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಸವೆದು ಮಾಯವಾಗಿಬಿಟ್ಟಾವು! ಇಲ್ಲಿಗೂ ಸಾಲದೆ, ನಮ್ಮ ಸದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಸಲಿಯಾದ ಬೆಲೆಗೂ ಮಾರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅರ್ಥ ಬೆಲೆಗೇ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ! ಇದಕ್ಕಿಂತ ದಡ್ಡತನವುಂಟೆ?

ಅದುರಿಂದ 'ಮ್ಯಾಂಗನೀಸ್'ನ್ನು ತೆಗೆದು ಅದನ್ನು ಪರದೇಶಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿದರೆ ಲಂಡನ್‌ಸಲ್ಲಾಗಲಿ ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್‌ಸಲ್ಲಾಗಲಿ ಅದಕ್ಕೊಳ್ಳ ಬೆಲೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಮಾಡುವುದು ಹಾಗಲ್ಲ. ಅದರ ಬದಲು ಅದುರನ್ನೇ ಕಳಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇಲ್ಲಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೂ 'ಮ್ಯಾಂಗನೀಸ್'ನ ಬೆಲೆಗೆ ಆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ

ಮಣ್ಣನ್ನು ಸಾಗಿಸುವ ವೆಚ್ಚ ಕೊಡಬೇಕು ತಾನೆ! ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲೇ ಅದುರಿ
ಸಿಂದ ಲೋಹ ತೆಗೆಸ ಕಾರಖಾನೆಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲು ನಮಗೆ ಸೋವಾರಿತನ.
ಈ 'ಮ್ಯಾಂಗನೀಸಿ'ನ ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದ ಅದುರುಗಳ ಪಾಡು.

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಥೇಷ್ಟವಾಗಿ ಸಿಗುವ ಮತ್ತೊಂದು ಖನಿಜ, ಕಾಗೆಬಂಗಾರ.
ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಕಾಗೆಬಂಗಾರ (ಅಭ್ರಕ) ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ವಿದ್ಯುತ್ತನ್ನೂ ಉರಿಸಲು,
ನಮಗದರ ಕೊಡೆತ ತಾಗದಿರಲು ಇದು ಬೇಕೇಬೇಕು. ಗಾಜಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ
ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಇದನ್ನು ಪಯೋಗಿಸಬಹುದು. ಇಂಥ ಅದ್ಭುತ ವಸ್ತುವಿನ ಸಂಗ್ರಹ
ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಸಂಗ್ರಹದ ಅಂಚನ್ನೂ ಕೂಡ ನಾವಿನ್ನೂ
ಮುಟ್ಟಿಲ್ಲವಾದರೂ ಬಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬಳಸುವದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಭಾಗ ನಮ್ಮ
ಅಭ್ರಕವೇ! ಇದೂ ಕೂಡ ಬಹಾರಿನಲ್ಲೇ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲದರಂತೆ ಇದನ್ನೂ
ನಾವು ಇಂಗ್ಲೆಂಡು ಅಮೆರಿಕಾಗಳಿಗೆ ಕಳಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರದಿದ್ದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು
ಲೋಹಗಳಿವೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ. ವಿದ್ಯುತ್ತನ್ನೂ ನಾಡಿನಲ್ಲೆಲ್ಲ ಹರಡುವ ತಂತಿಗಳಿಗೆ
ಬೇಕಾಗುವ ತಾಮ್ರ; ಬಿಸ್ಕತ್ತು ಮೊದಲಾದ ತಿಂಡಿಯ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು
ಮೂಲೆಯಿಂದ ಮೂಲೆಗೆ ಸಾಗಿಸುವ ಡಬ್ಬಗಳ 'ಟೆನ್'; ಹಸುರಾಗಿ,
ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅಡಿಗೆ ಪಾತ್ರೆಗಳಿಗೂ ವಿದ್ಯುತ್ತಿನ ಸಲಕರಣೆಗಳಿಗೂ ವಿಮಾನಗಳಿಗೂ
ಉಪಯೋಗವಾಗುವ 'ಅಲ್ಯೂಮಿನಿಯಂ'; ಉಕ್ಕಿನ ಕಾರಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ
ಮೇಲುಕೊಡಿಕೆಗಾಗಿ ಬಳಸುವ ಇಟ್ಟಿಗೆಗಳ 'ಕ್ರೋಮೈಟ್'; ನಮ್ಮ ನಾಣ್ಯಗಳ
ಜಿಳ್ಳೆ ಬಂಗಾರ; ನಮ್ಮ ತೆಂಕಣ ಗಡಿಯಾದ ಕನ್ಯಾಕುಮಾರ ಭೂಶಿರದ ಮರಳಿ
ನಲ್ಲಿ ಬಣ್ಣಗಳ ತಯಾರಿಗೆ ಬೇಕಾದ 'ಇಲ್ಲಿಸ್ಟ್ರೆಟ್' ಮತ್ತು ಜಿಬಲಿ ಬತ್ತಿ
ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ 'ಮೊನಾಜೈಟ್' ಸಿಗುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ಖನಿಜಗಳಿಂದ ಆಗುವ ಕೆಲವು
ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮುಂದಿನ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ನೋಡಿರಿ.

ಖನಿಜಗಳೆಂದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಲೋಹಗಳೇ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಡಿ. ಆಗಲೇ ಹೇಳಿ
ಲಿಲ್ಲವೆ ಖನಿಜಲವಣಗಳ ಏಷಯ. ಬಹಾರಿನಲ್ಲಿ 'ಸೈಟರಾ' (ಸಾಲ್ಫ್ಯುರೇಟರಾ)
ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ 'ಸೈಟ್ರೇಟ್' ವಸ್ತುಗಳಿವೆ. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು

ಸಿಡಿಮದ್ದು ಬಂದೂಕುಮದ್ದುಗಳಿಗಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಮದ್ದಿಗೆ
 ಕೃತಕ 'ಸೈಟ್ರೇಟ್' ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ 'ಸಾಲ್ಫೇಟರ್'ನ್ನು
 ಸಾರವರ್ಧಕವಾಗಿ ಬಳಸಿ ಮತ್ತೆ ಸೆಲಕ್ಟ್ ಸೇರಿಸಬಹುದು. ಭೂಮಿಗೆ
 'ಸೈಟ್ರೋಜಿನ್' ಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಬೇಡಿರಿ. ನಮ್ಮ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ

ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಯಲ್ಲದಿದ್ದರೂ 'ಫಾಸ್ಟ್‌ಟ್ರಾಕ್' ಇವೆ. ಇವು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದರೆ
ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ಇವು ಚಲೋ ಗೊಬ್ಬರು.

ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ಬೀಜಕಣ-ಜೀವಕಣವಾದ 'ಆಲ್ಬಲ್' ಲವಣಗಳನ್ನು
ಮಾಡುವದರಲ್ಲಿ ನಾವು ದಿನಾ ಬಹುವು ಉಪ್ಪು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವನ್ನು,

ಗೊತ್ತೆ? ಈ ಉಪ್ಪು ಸಮುದ್ರದಿಂದ ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾದರೂ ನಮಗೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ದಿನಬಳಕೆಗೆ ನಾನಾ ತರದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತೇವಲ್ಲ; ಕಾಗದ, ಗಾಬು, ಚರ್ಮ, ಸಾಬೂನು, ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟೋ. ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾಡುವಾಗ 'ಆಲ್ಕಲಿ' ಲವಣಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ. 1937-8 ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟು ಪರದೇಶದಿಂದ ಈ ಲವಣಗಳನ್ನು ತರಿಸಿದೆವು ನಾವು.

ಆದರೆ ಈಗ ನಾವು ನಮ್ಮ ಹೆಜ್ಜೆ ಬಹಳ ಮುಂದೆ ಹಾಕಿದೆವೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ. ಬರೋಡಾ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಮೀಟಾಪುರದಲ್ಲಿ (ಉಪ್ಪಿನ ನಗರ) ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಉಪ್ಪು ಸುಣ್ಣ ಕಲ್ಲು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ನಾಲಾರ್ಕು ತಿಂಗಳೊಳಗೇ 'ಸೋಡಾ ಆಷ್', 'ಕಾಸ್ಟಿಕ್ ಸೋಡ', 'ಬ್ಲೇಚಿಂಗ್' ಪುಡಿ ಮುಂತಾದ ಗಟ್ಟಿ ರಾಸಾಯನಿಕ ವಸ್ತುಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ತಯಾರಾಗುತ್ತವೆ.

'ಪೆಟ್ರೋಲಿಯಂ' ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆ? ಆ ಅದ್ಭುತ ಖನಿಜತ್ವೆಲ. ಅದರ ಮಹತ್ವ ಹೇಳತೀರದು. ಆ ಯೆಣ್ಣೆಯಿರುವ ಭೂಮಿಗಳನ್ನು ವಶಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ದೇಶದ ಮೇಲೆ ದೇಶ ನುಗ್ಗುತ್ತಿವೆ, ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲೂ ಕೊಂಚ ಇದೆ. ಈ ಎಣ್ಣೆ ಬರ್ಮಾದಲ್ಲಿ ಒಹಳವಿತ್ತು. ಆದರೆ ಬರ್ಮಾ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಿಂದ ಬೇರೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು! ಈಗ ಅಸಾಂನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೋ ಕೊಂಚವಿದೆ. ಬಲೂಚಿ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲೂ ಪಂಜಾಬ್. ಮತ್ತು ವಾಯವ್ಯಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲೂ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಿಗಬಹುದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಪಂಜಾಬಿನ ಝೀಲಂ ಪಟ್ಟಣದ ಬಳಿ ಸಿನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆ ಎಣ್ಣೆ ಗಣಿಯೊಂದು ಕಂಡುಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಅದು ಕಾಶ್ಮೀರದ ಗಡಿಯ ವರೆಗೂ ಹರಡಿದೆಯಂತೆ. ಈ ಭಾಗದಲ್ಲೊಂದು ರೇಲು ಹಾದಿಯೂ 'ಗ್ರಾಂಡ್‌ಟ್ರಂಕ್' ಎಂಬ ಹೆದ್ದಾರಿಯೂ ಇವೆ. ಇದರಿಂದ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ಎಲ್ಲಾ ಮೂಲೆಗಳಿಗೂ ಆ ಎಣ್ಣೆ ಸಾಗಿಸಲು ಅನುಕೂಲ.

ಲೋಹದ ಕಾರಖಾನೆಗಳಿಗೂ ರಾಸಾಯನಿಕೋದ್ಯೋಗಗಳಿಗೂ ಆಧಾರವಾದ ಒಂದು ಖನಿಜವನ್ನೇ ಮರೆತೆ—ಗಂಧಕ. ಗಂಧಕದ ಉಪಯೋಗ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟಲ್ಲ. ಅದು ಚಲೋ ಕ್ರಿಮಿನಾಶಕ. ಚರ್ಮರೋಗಗಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಮದ್ದು; ರಬ್ಬರು ತಡತಬರುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಇದು ಬೇಕೇಬೇಕು. ರೈತರಿಗೆ ಕ್ರಿಮಿಗಳನ್ನು

ಕೊಲ್ಲಲು ಇದು ಬೇಕು. ಕಾಗದದ ಸಾಮಾನು, ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಸಾಮಾನು ಬಾಳಿಕೆ ತಡತ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಗಂಧಕದ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಅದ್ದಬೇಕು. ಎಣ್ಣೆಗೆ ಗಂಧಕ ಬಿರೆಸಿದರೆ ಲೋಹ ಕತ್ತರಿಸುವ ಸಾಧನವಾಗುತ್ತದೆ. ಮನೆಕಟ್ಟುವಾಗ ಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಲೋಹ ಕೂಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಗಂಧಕ ಸೇರಿಸಿ ಸರಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಬೆತ್ತದ ಸಾಮಾನನ್ನೂ ಹುಲ್ಲಿನ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಬಳಿ ಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸಲು ಗಂಧಕ, ತೊಗಲು ಹದ ಮಾಡಲು ಗಂಧಕ; ರಾಸಾಯನಿಕ ವಸ್ತುಗಳಿಗಂತೂ ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದುದು ಗಂಧಕ.

ಗಂಧಕದ ಮೂಲವಸ್ತು 'ಸೈಫೇಟ್ಸ್'; ಇದು ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಡೆಯಲ್ಲೂ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಾವಾಗಿ ಗಂಧಕದ 'ಆಸಿಡ್' ತಯಾರಿಸುವಷ್ಟು ರಾಶಿಯಾಗೇನಲ್ಲ. ಇದು ತೀರ ದುಬುಪ್ರದವಲ್ಲವೇ? ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿದನ್ನು ಅಗ್ಗವಾಗಿ ತಯಾರು ಮಾಡಿ 30 ಪೌಂಡಿನಿಂದ 2 ಕ್ಕೆ ಅದರ ಬೆಲೆ ಇಳಿಸಿ ರಾಸಾಯನಿಕೋದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ಗಟ್ಟಿ ತಳಹದಿ ಹಾಕಿದಾರೆ. ಪ್ರಿಟೆಷರ

ರಾಸಾಯನಿಕ ವಸ್ತುಗಳೂ, ಔಷಧಗಳೂ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನವನ್ನು ಮುಕ್ತಿ ಇದ್ದ ಬಿದ್ದ ಸಮೃದ್ಧ ಪಟಿಕ, 'ಸೈಬ್ರೀಟ್' ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ಸುಂಗಿದವು. ಅದರ ಫಲವಾಗಿ ನಾವು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲೇ ಸಿಗುವ ಖನಿಜಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡದೆ ಹಾಗೇ ಬಿಟ್ಟು ಅವುಗಳಿಂದ ತಯಾರಾಗುವ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳಲು ಪರದೇಶಗಳಿಗೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಎರಡು ಕೋಟಿ ಪೌಂಡು ಹಣವನ್ನು ತೆರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಖನಿಜಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಬಲವಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಕಬ್ಬಿಣ, 'ಮ್ಯಾಂಗನೀಸ್', ಅಭ್ರಕ ಗಳಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತಿನೊಳಗೇ ಸಮೃದ್ಧ ಅಗ್ರಸ್ಥಾನ. 'ಪೆಟ್ರೋಲು', ಗಂಧಕ ಮಾತ್ರ ಸಮೃದ್ಧವಲ್ಲ. ಅದರೇನು? ಎಲ್ಲವೂ ಇರಬೇಕೆಂದರಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ನಮಗೆ ಈಗ ಸಿಗುತ್ತಿರುವ ಗಂಧಕ, 'ಪೆಟ್ರೋಲು' ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕು. ಈಚೆಗೆ ಸಿನ್ಹಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ, ಬಿಹಾರಿನ ಪಾಬಾದಿನಲ್ಲಿ, ಮುಂಬಯಿ ಪ್ರಾಂತದ ರತ್ನಾಗಿರಿಯಲ್ಲಿ 'ಪೈರೈಟ್' ಕಂಡುಬಂದಿದೆಯಂತೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೊಂದು ; ಬಿಹಾರಿನಲ್ಲಿ ತಾಮ್ರ ತಯಾರುಮಾಡುವಲ್ಲಿ ದಿನವೂ ತಾಮ್ರದ ಅದುರನ್ನು ಸುಡುವಾಗ 2 ಕೋಟಿ ಟನ್ ಗಂಧಕಾಮ್ಲ ಗಾಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇತರ ದೇಶಗಳಲ್ಲಾದರೆ ಈ ವಾಯುವನ್ನೂ ಹಾಗೇ ಬಿಡುತ್ತಾರೆಯೇ? ಇಲ್ಲ. ಕೆನಡಾ ಫಿನ್‌ಲೆಂಡ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಗಂಧಕವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಮಾಡ ಬಾರದೇಕೆ ?

ಇದೇ ಅಲ್ಲ. ಸಮೃದ್ಧ ಸೆಲಡೋಳಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಏನೇನಿದೆಯೋ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ? ಸಮೃದ್ಧ ಸೋಮಾರಿತನ ಎಂಥದೋ ಏನೋ, ಸಮೃದ್ಧ ಭೂಗರ್ಭಭಂಡಾರದಲ್ಲಿ ಏನೇನಿದೆಯೋ ನೋಡುವ ಗೋಜೇ ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ಸರಕಾರದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕೆಲವರು ಸೆಲತೋಡಿ ಒಳಗಿಳಿದು ಅಲ್ಲೇನಿದೆಯೋ ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ಅವರ ಕೆಲಸ. ಒಂದೊಂದು ವರ್ಷ ಒಂದೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಈ ಪರೀಕ್ಷೆಗಾಗಿ. ಆದರೆ ಇಂಥ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಒಹಳಿಲ್ಲ. ಇದ್ದವರು ಮಾಡಿದ ಪರೀಕ್ಷೆಯೂ ಬಹಳ ಸ್ವಲ್ಪ. ಉಳಿದ ಕಡೆ ಏನಿದೆಯೋ ನಮಗೇನು ಗೊತ್ತು ?

ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೇ 8 ಕೋಟಿ ಟನ್ ಇದ್ದಲು 61 ಕೋಟಿ ಟನ್ ಕಚ್ಚಿಣದ ಅದುರು ಅಸಾಂಸಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿತೆಂದು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲೊಂದು ದಿನ ನೀವು ಓದಬಹುದು. ಇನ್ನೊಂದು ದಿನ ಬಿಹಾರಿನ ಡಾಲ್ಫಿನ್‌ಗಂಜಿನಲ್ಲಿ ಹೇರಳವಾಗಿ 'ಮಾಗ್ನಟೈಟ್'—ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದ ಅದುರು—ಸಿಕ್ಕಿತೆಂದು ಓದಬಹುದು. ಬಿಹಾರಿನವರದೇ ಅದೃಷ್ಟ! ಅಲ್ಲವೇ?

X

ಯಂತ್ರಬಲ

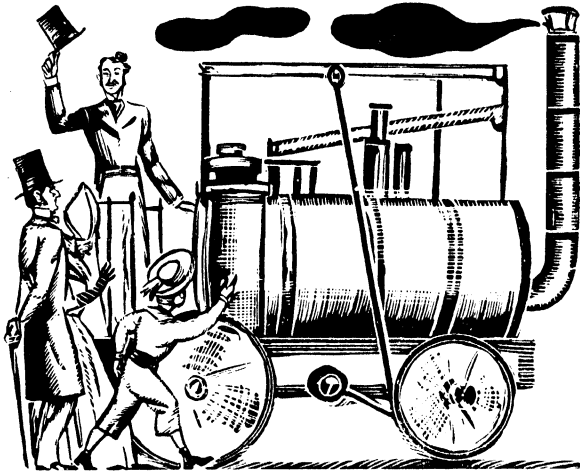
ಬಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಮನುಷ್ಯಪ್ರಾಣಿಯು ಇನ್ನೂ ಏಳಕ ಆಗಿ ದ್ದಾಗ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳಂತೆ ತಾನೂ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಕೈಗಳಿಂದಲೇ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಬೇಗನೆ—ಅಂದರೆ ನೂರಾರು ಶತಮಾನಗಳ ಮೇಲೆ!—ಮರ ಮುಟ್ಟು ಕೊಯ್ಯಲಿಕ್ಕೆ ಒಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಎತ್ತಲಿಕ್ಕೆ, ಕಲ್ಲಿನಿಂದ ಮರದಿಂದ ಲೋಹ ದಿಂದ, ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡ. ಆದರೆ ಅವನ್ನು ಬಳಸಬೇಕಾದರೆ ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ಕೈಯೇ ಕಾಲೇಯ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಕೆಲವು ಕಾಲ ವಾದ ಮೇಲೆ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಇತರ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂದ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ದೆಂಬುದು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಒಡನೆಯೆ ಎತ್ತು ಕುದುರೆ ಆನೆ ನಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಾಧುಮಾಡಿ ಕಷ್ಟವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನೆಲ್ಲ ಅವುಗಳಿಂದ ಮಾಡಿಸಿಕೊಡಗಿದ. ಮುಂದೆ, ತನ್ನ ದೋಣಿ ಹಡಗು ನಡೆಸಲು ಗಾಳಿಯ ವೇಗವನ್ನೂ ನದಿ ಪ್ರವಾಹವನ್ನೂ ಸಮುದ್ರದ ಏರಿಳಿತಗಳನ್ನೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಉಪ ಯೋಗಿಸಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಆದರೆ ಕಲ್ಲು ಒಡೆಯುವುದು ಮರ ಕಡಿಯು ವುದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಹೊರುವುದು ಮುಂತಾದ ಅನಿಷ್ಟ ಕೆಲಸವನ್ನೆಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿ ಗಳೋ ಜೀತಗಾರರೋ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷ ಹೀಗೆ ಕಳೆಯಿತು.

ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆಯ ವರೆಗೂ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮನೆಕಟ್ಟುವುದು,

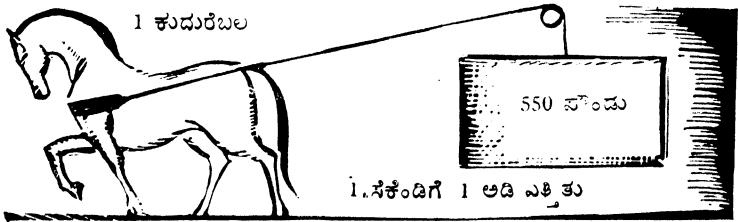
ದೋಣಿಗೆ ಹುಟ್ಟುಹಾಕುವುದು, ಸಾಮಾನ್ಯ ಹೊರುವುದು ಎಲ್ಲಾ, ಹಿಂದೆ ಓಜೀರಾಯನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾಡುಜಾತಿಯ ಸಮೃದ್ಧ ವರ್ಣಿಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸೆಲೆಸಿದಾಗ ಇದ್ದ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಚಂದ್ರಗುಪ್ತ ಅಥವಾ ಅಶೋಕನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಾಟ್ನಾದಿಂದ ದೆಹಲಿಗೆ ಹೋಗಲು ಎಷ್ಟು ವರ್ಷ ಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತೋ ಕ್ರಿ. ಶ. 1800 ರಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೇ ದಿನ ಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಬಹುಕಾಲದ ವರೆಗೆ ಎಲ್ಲ ದೇಶದಲ್ಲೂ ವೇದಾಂತಿಗಳು ಆಯುಧ ಯಂತ್ರಗಳೆಲ್ಲಕ್ಕೆ ಚೇತನ ಕೊಡುವ ಸರ್ವಜ್ಞತತ್ವಶಕ್ತಿಯೊಂದನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರು. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಹಿಟ್ಟುರೊಟ್ಟಿ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ವಾಹನಗಳಿಗೆ ಯುದ್ಧಗಳ ಯಂತ್ರೋಪಕರಣಗಳಿಗೆ ಕೊಡಲು ಏನಾದರೂ ಅನ್ನ ಸಿಕ್ಕೀತೆ ಎಂದು ಮನುಷ್ಯ ಬಹಳ ಅರಸಿನೋಡಿದ. ಹಿಟ್ಟು ರೊಟ್ಟಿಯೆಂದರೇನು? ಬಲ; ಸರಸ ಮಿದುಳಿಗಿಷ್ಟು ಅವನ ಕೈಕಾಲಿಗಿಷ್ಟು ಬಲ ಅಲ್ಲವೆ? ಅಂಥ ಬಲವೊಂದು ಸಿಕ್ಕರೆ ಸರಸಿಗಿಷ್ಟೋ ಕಷ್ಟ, ದುಡಿತ ತಪ್ಪಿತ್ತು. ಇಟಲಿ ದೇಶದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಚಿತ್ರಿಕನಾದ ಲೆನಾರ್ಡೊ ಏಂಚಿ ಕೊಡ (15ನೇ ಶತಮಾನ) ಆ ಬಲಕ್ಕಾಗಿ ಹುಡುಕಿದವರಲ್ಲೊಬ್ಬ. 16-17ನೇ ಶತಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿವಂತರನ್ನೇಕರು ಈ ಬೇಟೆಯಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರು. ಅಡಗಿಹಿಡುವ ಹಿಡಿಯಡಗುವ ಮಿಗದ ಮಳಿವು ಸಿಕ್ಕಹಾಗೆ ಇವರಿಗೂ ಮಳಿವು ಸಿಕ್ಕಂತೆ ಅನಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

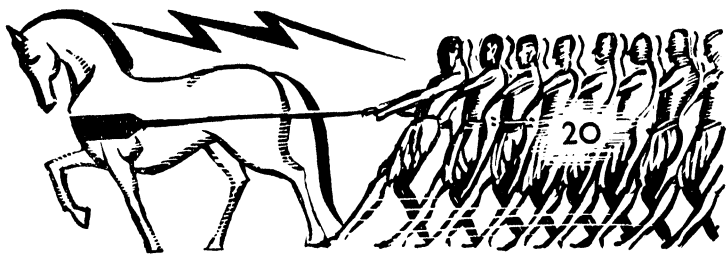
ಕಡೆಗೆ 1768 ರಲ್ಲಿ ಆಫೀಯಂತ್ರವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದರು. ನೀರು ಕುದಿಸಿ ಆಫೀಯನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಮಾಡಿ ಬಂದು ಕೊಳವೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಇತರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಎಳೆಯಲೂ ಸರಿಸಲೂ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಆಫೀಯ 'ಪಿಸ್ತನ್' (ಹಿಂದಕ್ಕೂ ಮುಂದಕ್ಕೂ ಸರಿಮಾಡುವ ಬೆಣೆ) ಸರಿ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಗಾಲಿ ತಿರುಗುವ ಮೊದಲನೆ ರೇಲವೆ ಇಂಜಿನ್ ತಯಾರಾಯಿತು. ಅದರ ಹಿಂದೆ ಆಫೀಹಡಗೂ ನಾನಾ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಕಾರಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಜಿನ್‌ಗಳು ಬಂದವು. ಆಫೀ-ಇಂಜಿನಿನ ಪ್ರಭಾವ ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಬೆಳೆಯಿತು. ಈಗಂತೂ 1½ ಲಕ್ಷ 2 ಲಕ್ಷ ಕುದುರೆಬಲವನ್ನು ಉತ್ಪತ್ತಿಮಾಡುವ ಯಂತ್ರಗಳೇ ಆಗಿವೆ.

ಕುದುರೆ ಬಲವಂತೆ! ಇದೇನು ವಿಚಿತ್ರ ಶಬ್ದ. ಏನು ಕುದುರೆಬಲ ಎಂದರೆ ? ಅದೇ ? ಅದು ತುಂಬ ಸುಲಭವಾದ ಮಾತು. ಕುದುರೆಬಲ ಎಂದರೆ ಕುದುರೆಯ ಬಲ, ಅಂದರೆ ಒಂದು ಕುದುರೆಗೆ ಇರುವಷ್ಟು ಬಲ. ಒಂದು ಕುದುರೆಯ ಬಲ

20 ಆಳಿನ ಬಲಕ್ಕೆ ಸಮವಂತೆ. ಒಂದು ಆಫ-ಇಂಡಿಸ್ಟ್ರಿಗೆ 50 ಸಾವಿರ ಕುದುರೆ ಬಲ ಎಂದರೆ ಆ ಯಂತ್ರ 50 ಸಾವಿರ ಕುದುರೆ ಅಥವಾ 10 ಲಕ್ಷ ಆಳಿಗೆ ಸಮನಾಗಿ ಎಳೆದೀತು, ಸೂಕೀತು ಎಂತ. ಎಂಥ ಅದ್ಭುತ ಕೆಲಸ! ಒಂದು ಆಫ-ಯಂತ್ರದಲ್ಲಿ 10 ಲಕ್ಷ ಆಳು ಸಿಕ್ಕ ಹಾಗಾಯಿತಲ್ಲವೆ. ಅದೇ ಆ 10 ಲಕ್ಷ

ಅಳೇ ಆಗಿದ್ದರೆ ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಅನ್ನ ನೀಡಬೇಕೆಂದರೆ ಏನು ಗತಿ ! ಆದರೆ ಅಂಥಾ ದ್ದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಆವಿ-ಯಂತ್ರಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದುದೆಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರು, ಸ್ವಲ್ಪ ಇದ್ದಲು ; ಅಷ್ಟೆ.

ಈ ಇಂದ್ರಬಾಲಕ್ಕೆ ಮನುಷ್ಯ ತೃಪ್ತನಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜಗೆಯ 'ದೈವೀತೃಷ್ಣೆ' ಇದೆ. ಆ ಚಿರತೃಷ್ಣೆಯ ಕಿಡಿ ಹೊತ್ತಿ ಉರಿದು ಸುನಾರು 1880 ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಒಂದು ಎಣ್ಣೆ-ಇಂಜಿನ್ ಸೃಷ್ಟಿಸಿತು. ಆವಿಯನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಡುವ ಬದಲು ಎಣ್ಣೆ-ಇಂಜಿನಿನಲ್ಲಿ ಎಣ್ಣೆ ಗಾಳಿ ಎರಡನ್ನೂ ಬೆರೆಸಿ ಅದನ್ನು 'ಸಿಲಿಂಡರ್' ಕೋವೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಡಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸಬೇಕು. ಒಡನೆಯೆ ಅದು ಥಂ ಎಂದು ಬಲವಾಗಿ ಹಾರಿ 'ಪಿಸ್ಟನ್'ನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ದೂಡುತ್ತದೆ.

ಆವಿ-ಯಂತ್ರಕ್ಕಿಂತ ಅನೇಕವೇಳೆ ಎಣ್ಣೆ-ಯಂತ್ರ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಗ್ಗ, ಬಲದಲ್ಲಿ ಮೇಲು. ಕ್ರಮೇಣ ಆವಿ-ಯಂತ್ರಕ್ಕಿಂತ ಎಣ್ಣೆಯದೇ ಹೆಚ್ಚು ಬಳಕೆಗೆ ಬಂತು. ಕಾರಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ, ನೀರೆತ್ತುವ ಸಂಪಿಗೆ, ಹಡಗು ಸಡೆಸಲಿಕ್ಕೆ, ವಿದ್ಯುತ್ತೊಡಗಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಆವಿಯೇ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಲಿದೆ. ಆದರೂ ಸರಾಸರಿ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಎಣ್ಣೆ ಆವಿಯನ್ನು ಸೋಲಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಆವಿಯಿಂದ ಆವಿ-ಹಡಗು ರೈಲು ಆದಂತೆ ಎಣ್ಣೆಯಿಂದ 'ಮೋಟಾರು' ಗಳಾಗಿವೆ.

ಇಲ್ಲಿಗಾದರೂ ಮನುಷ್ಯ ಸುಮ್ಮನಾದನೆ ? ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅದ್ಭುತವಾದ

ಬಲವನ್ನು ಕೊಡಬಹುದಾದ ಶಕ್ತಿಮೂಲಗಳು ಬಲಜನಕಗಳು ಏನಾದರೂ ಇವೆಯೋ ಎಂದು ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನ ಚಾಪಲ್ಯ ಸುತ್ತಲೂ ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಇದೆ. ಯೋಗ್ಯವೇ ಸರಿ. ಎಷ್ಟೇ ಅತಿಶಯ ಬಲವಾಗಲಿ ಅದು ಮನುಷ್ಯನ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳಿಗೆ ಮೀರಿದುದೇನಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇವರು ಸದಾ ಸಿದ್ಧ. ಆದರೆ ಬಲಜನಕವಾದ ಉರವಲು ಮಾತ್ರ ಬಹಳಿಲ್ಲ, ಸ್ವಲ್ಪವಿದೆ.

ಆದುದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಎಳೆತನದ ಹಳೆಗೆಳೆಯ ನೀರಿನ ಕಡೆ ಮತ್ತೆ ತಿರುಗುತ್ತಾನೆ. ಲೋಹಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಗಾಲಿಗಳನ್ನೂ ಉದ್ದುದ್ದ ತಂತಿಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿದಾನೆ ಮನುಷ್ಯ. ಈಗ ಅದೆಲ್ಲ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಭೂತಾಕಾರವಾಗಿದೆ. ಬಹಳ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭೂಗರ್ಭ ದೊಳಗೆ ಹೂತುಹೋದ ಇದ್ದಲು, ಎಣ್ಣೆ ಮುಂತಾದ ಪುರಾತನ 'ವಸ್ತುಬಲದ ಕಾಲ' ನಮ್ಮ ದಿವಸಕ್ಕೇ ಮುಗಿಯುತ್ತ ಬಂದಿದೆ. ಇಂದಿನ ಕಾಲದ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಮುಂದೆ ಅವೆಲ್ಲ ಲೊಡ್ಡು, ಮುದಿಗೊಡ್ಡು !

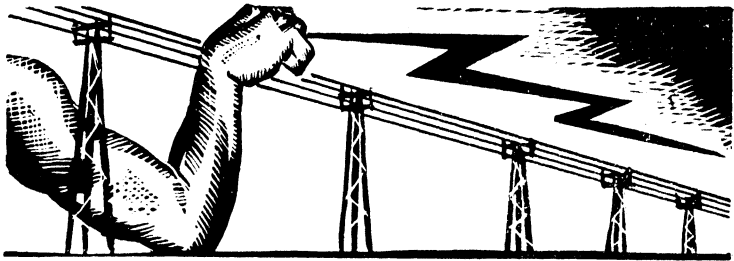
ಹಾಗಾದರೆ ಈ ನೀರಿನ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ಹೇಗೆ ಸೆಳಗಿಸುವುದು. ಗುಡ್ಡದ ಮೇಲಿಂದ ನೀರು ಧುಮುಕಿ ಹರಿದು ಹೊಳೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಧುಮುಕುವಾಗ ಆ ಬಲಪಾತದಡಿಯ ನೀರನ್ನು ಹಿಡಿದರೆ ಪ್ರವಾಹವೇಗದ ಭೀಮಬಲ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಗುಡ್ಡದ ಮೇಲೆಯೇ ಕೆರೆ ಕಟ್ಟಿ ಆ ನೀರನ್ನು ತಡೆದು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಬ್ಬಿಣದ ಕೊಳವೆಗಳಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ವೇಗವಾಗಿ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಹರಿದೋಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅಂಥ ಪ್ರವಾಹವೇಗ ಬಲವನ್ನೇ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅಲ್ಲಿ ಅದರಿಂದ 'ಟರ್ಬೈನ್' ಎಂಬ ದೊಡ್ಡ ನೀರು-ಗಾಲಿಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿಸಬಹುದು. ಈ 'ಟರ್ಬೈನ್' 'ಜೈನಮೋ' ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿಸುತ್ತದೆ. ಜೈನಮೋದಿಂದ ವಿದ್ಯುತ್ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಈ ಬಲವನ್ನು ತಂತಿಗಳ ಮೂಲಕ ಸಾಗಿಸಿದರೆ ಅದು ಬೇರೆಬೇರೆ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ 'ಮೋಟಾರು'ಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಅವು ತಿರುಗಿದಾಗ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನೆ ತ್ತುವುದು ಸರಿಸುವುದು ಮುಂತಾದ ಇದ್ದಲು, ಎಣ್ಣೆ-ಇಂಜಿನ್‌ಗಳು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ನೀರಿನಂತೆಯೇ ಇದ್ದಲೂ ಎಣ್ಣೆಯೂ ವಿದ್ಯುತ್ತನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಬಲ್ಲವು. ಭೇದವಿಷ್ಟೆ;

ಕಲ್ಲಿದ್ದಲು ಎಣ್ಣೆ ಮುಗಿದುಹೋದಾವು. ನೀರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಆಚಂದ್ರತಾರಾರ್ಕ ಪರ್ಜಸ್ಸು ಪರ್ಯಂತ ಆಯುಸ್ಸು. ನೀರಿನ ಬಲ ಅಕ್ಷಯಶಕ್ತಿ.

ಇದ್ದಲು ಎಣ್ಣೆಗಿಂತ ವಿದ್ಯುತ್ ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಅಗ್ಗ, ಸದಾ ಅಕ್ಷಯ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ತಂತಿಗಳ ಮೂಲಕ ಎಷ್ಟೇ ದೂರವಾದರೂ ಸಾಗಿಸಬಹುದು. ಈಗ 200-300 ಮೈಲು ದೂರ ಸಾಗಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅಮೆರಿಕದ ನಯಾಗರ ಜಲಪಾತದ ವಿದ್ಯುತ್ತು 450 ಮೈಲು ದೂರ ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್‌ಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಈಗ ಹಡಗು 'ಮೋಟಾರು' ವಿಮಾನಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ವಿದ್ಯುತ್ತಿಲ್ಲ; ಅವಕ್ಕೆ ಸ್ನಾನ ಇದ್ದಲ್ಲೋ ಎಣ್ಣೆಯೋ ಆಧಾರ.

ಇತರ ದೇಶಗಳಿಗಿಂತ ಬಹಳ ತಡವಾಗಿಯೇ ಆದರೂ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನವೂ ಬಲಸಂಗ್ರಹದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಿದೆ. ಈಗತಾನೆ ವಿದ್ಯುತ್ತಿನ ಕಾಲ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತಿದೆ. 'ಮೋಟಾರು' ಸಲ್ಲಾ ಗಲಿ ರೈಲಿನಲ್ಲಾ ಗಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ನಿಮಗೆ ಉದ್ದವಾದ ಉಕ್ಕಿನ ಕಂಬಗಳು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲವೇ—

ನಾಲ್ಕು ಕಾಲು, ಹಲವು ಕೈಯವು? ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಲ್ಲಿದಂತೆ ಹರಡಿದೆ. ಅದರ ಒಂದೊಂದು ಕೈಯೂ ವಿದ್ಯುತ್ತು ಹರಿಯುವ ತ್ರಾಸದ ತಂತಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿದೆ.

ಈ ವಿದ್ಯುತ್ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಮೂರರೊಳಗೊಂದು ಪಾಲು ಜಲಬಲದಿಂದ ಬಂದದ್ದು. ಮುಂಬಯಿ ಮದರಾಸು ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಜಲಬಲದ

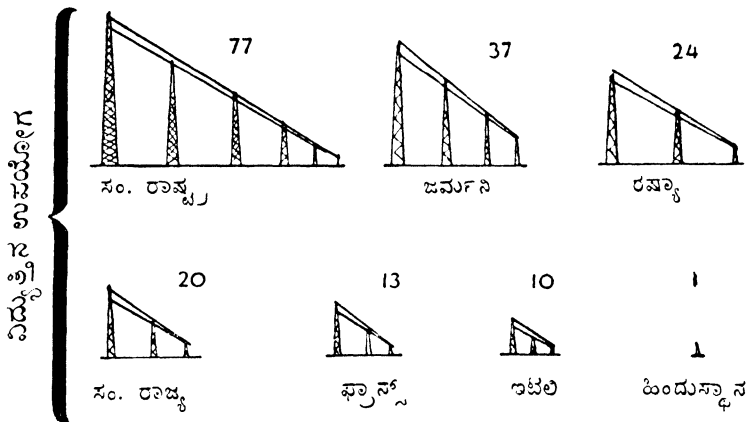
ಕೇಂದ್ರಗಳಿವೆ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡದು ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ. ಭಾರಿ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಾದ ಟಾಟಾ ಕಂಪನಿಯವರು ಪಶ್ಚಿಮಘಟ್ಟಗಳ ಮೇಲೆ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಅಲ್ಲಿಂದ 1600 ಅಡಿ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಘಟ್ಟದ ಬುಡಕ್ಕೆ ಕೊಳವೆಗಳ ಮೂಲಕ ನೀರು ಹರಿಯಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ 2,30,000 ಕುದುರೆಬಲ ವಿದ್ಯುತ್ತ್ವನ್ನು ಉತ್ಪತ್ತಿಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮುಂಬಯಿ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬೇಕು ಈ ವಿದ್ಯುತ್ತಿನದೇ; ಅಲ್ಲಿನ 69 ಅರಳಿ ಗಿರಣಿಗಳಲ್ಲಿ 53ಕ್ಕೆ ಇದೇ ಆಧಾರ; ಅಲ್ಲಿ ಟ್ರಾಂ ನಡೆವುದೂ, ಮುಂಬಯಿಯಿಂದ ಬಂದು ಕಡೆ ಪುಣೆಗೂ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಇಗಾತ್ ಪುರಿಗೂ ರೈಲು ಓಡುವುದೂ ಇದರಿಂದಲೇ.

ಎರಡನೆ ಭಾರಿ ಕೇಂದ್ರ ದಕ್ಷಿಣ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ಕಾನ್ಪೇರಿ ನದಿಗೆ ಲಗಾಮು ಹಾಕಿದ ಶಿವನಸಮುದ್ರದ್ದು. ಇದರಿಂದಲೇ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನ ದಲ್ಲಿ ಕೋಲಾರದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳ ಕೆಲಸವೂ ಇತರ ಕೆಲಸಗಳೂ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು.

ಈ ಜಲ-ವಿದ್ಯುತ್ ಕೇಂದ್ರಗಳು 'ಗ್ರಿಡ್' ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಅಂದರೆ ಸರಸ್ವರ ಸಮಾಪವಾದವನ್ನೆಲ್ಲ ತಂತಿಗಳ ಮೂಲಕ ಕೂಡಿಸಿ ಆ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ಬಂದಕ್ಕೊಂದು ಆಸರೆಯಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು. ಇಂಥ 'ಗ್ರಿಡ್' ಕೇಂದ್ರಗಳು ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಐದು ಇವೆ; ಮುಂಬಯಿ, ಮದರಾಸು ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು, ಸಂಯುಕ್ತ ಪ್ರಾಂತ್ಯ, ಪಂಜಾಬ್, ಸರಹದ್ದು ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ. ಇವುಗಳಿಂದ ಒಟ್ಟು ಆರು ಲಕ್ಷ ಕುದುರೆಬಲ ವಿದ್ಯುತ್ತ್ವ ತಯಾರಾಗುತ್ತಿದೆ. ನೀರಿನಿಂದ ಸಮಗ್ರ 1915 ರಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಒಲಕ್ಕಿಂತ ಇಂದು 15 ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಸಿಗುತ್ತಿದೆ.

ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ಮೂಡಲು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬಲಬಲ ಕಡಮೆ. ಅದುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದಲನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಕಲಿಕತ್ತೆಯ ದೀಪಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದಲಿಂದ ಮಾಡಿದ ವಿದ್ಯುತ್ತ್ವನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಜಿಹಾರಿನ ಜಮಷೇಡ್ ಪುರವೂ ಅಷ್ಟೆ. ಇವಲ್ಲದೆ ಜಿಹಾರಿನಲ್ಲಿ ಗಯೆಯಲ್ಲೊಂದು, ಜಮುನಿಯತಾಂಡಲೊಂದು, ಇದ್ದಲು ಬಳಸುವ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬಂದೋದರಲ್ಲೂ 20 ಸಾವಿರ ಕುದುರೆಬಲ ವಿದ್ಯುತ್ತ್ವ; ಎರಡೂ ಸೇರಿ ಒಂದು 'ಗ್ರಿಡ್'.

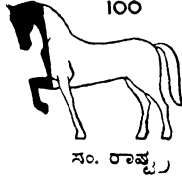
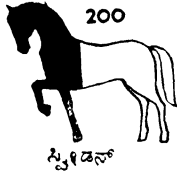
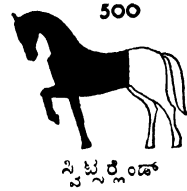
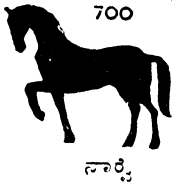
ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಟ್ಟು ಎಷ್ಟು ವಿದ್ಯುತ್ತ್ವನ್ನು ಬಳಸುತ್ತೇವೆ ನಾವು ?
 ಹಿಂದುಸ್ಥಾನ 15 ಲಕ್ಷ ಕುದುರೆಬಲದಷ್ಟು ವಿದ್ಯುತ್ತ್ವನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿದೆಯಂತೆ.
 ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ ? ಬೇರೆ ದೇಶ, ಅದರಲ್ಲೂ ನಮಗಿಂತ ಚಿಕ್ಕ
 ದೇಶಗಳು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ವಿದ್ಯುತ್ತ್ವನ್ನು ಬಳಸುತ್ತವೆಯೋ ನೋಡಿದರೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.
 ಈ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಿ.

ಇತರರಿಗಿಂತ ನಾವೆಷ್ಟು ಹಿಂದೆ ಜಿದ್ದು ದೇವೆಂಬುದು ಹಾಗೆ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ.
 ನಾರ್ವೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಲಬಲವೊಂದೇ 1000 ಜನರಿಗೆ 700 ಕುದುರೆಬಲ ವಿದ್ಯುತ್ತ್ವನ್ನು
 ಕೊಡುತ್ತಿದೆ. ಕೆನಡಾದಲ್ಲಿ 600 ಕುದುರೆಬಲ, ಸ್ವಿಡ್ಜರ್ಲೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ 500, ಸ್ವೀಡನ್
 ನಲ್ಲಿ 200, ಅಮೆರಿಕದ ಸಂಯುಕ್ತ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ 100 ಕುದುರೆಬಲ. ಹಿಂದು
 ಸ್ಥಾನದಲ್ಲೋ ? 1000 ಜನಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ಕುದುರೆಬಲ ! ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೊಸರು !

ನಾವು ತುಂಬಾ ಕೀಳು ಅಸಿಸುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ ? ಏನಾಶ್ಚರ್ಯ ! ನಮ್ಮಲ್ಲಿ
 ಗಿರಣಿಗಳೇ ಕಡಮೆ. ನಮ್ಮ ರೈಲುಗಳೆಲ್ಲ ಮುಕ್ತಾಲು ಮೂರುವೇಸಪಾಲು ಆವಿ
 ಯಂತ್ರಗಳಿಂದಲೇ ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ದೊಡ್ಡ ನಗರಗಳನ್ನು ಜಟ್ಟರೆ ವಿದ್ಯುತ್ತ್ವನ್ನೇ
 ಕಾಣೆವು ; ಅಲ್ಲಾದರೂ 'ಟೆಲಿಫೋನ್' 'ರೇಡಿಯೋ' ಉಪಯೋಗಮಾಡು

ನಾವಿರ ಜನರಿಗೆ ಕುದುರೆ ಬಲ

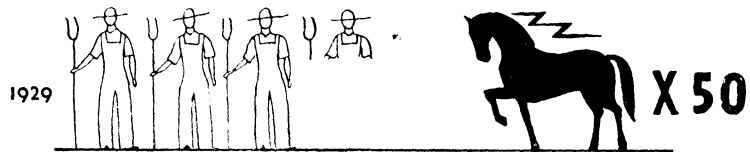
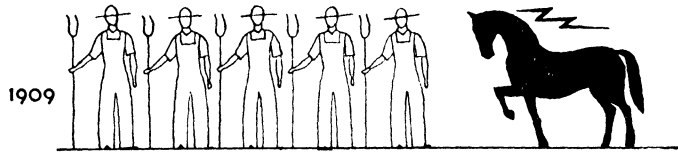
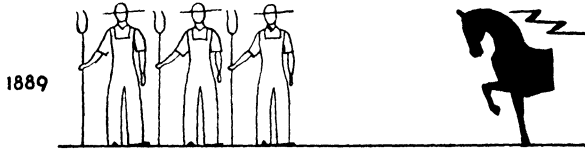
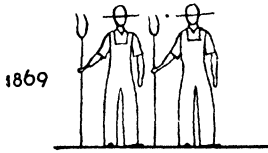
ವವರು ಬಹಳ ವಿರಳ. ವಿದ್ಯುತ್ಕನ್ನ ನಮ್ಮ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಹೇಗೆ ಬಳಸಬಹುದೋ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದುದರಿಂದ ಇಷ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತೇವೆ. ನಮಗೆ ಬೇಕೆಂದರೆ ಮಾತ್ರ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ವಿದ್ಯುತ್ಕನ್ನ ಸಿಗಬಹುದೇನು? ಸಿಗಲಾರದೇ? ಹೆಚ್ಚಂತೆ ಹೆಚ್ಚು, ಸೂರಾರು ಪಾಲು ಹೆಚ್ಚು ಸಿಕ್ಕೀತು!

ಕೆನಡಾ ಮತ್ತು ಅಮೆರಿಕದ ಸಂಯುಕ್ತ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳನ್ನು ಜಿಟ್ಟಿರೆ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ಜಲಜಲಾಧಾರಗಳು ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮವಾದುವು. ಕೆನಡಾದಲ್ಲಿ 4 ಕೋಟಿ 30 ಲಕ್ಷ ಕುದುರೆಬಲ, ಅಮೆರಿಕದ ಸಂಯುಕ್ತ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ 3½ ಕೋಟಿ ಕುದುರೆಬಲ ಆದರೆ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ 2 ಕೋಟಿ 70 ಲಕ್ಷ. ಅದರಲ್ಲಿ ನಾವೀಗ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು ಎಷ್ಟು ಗೊತ್ತೇ? ಸುಮಾರು 50ರಲ್ಲೊಂದು ಪಾಲು! ನಾವು ಬಳಸುವುದು 50ರಲ್ಲೊಂದು ಪಾಲಾದರೆ ಅಮೆರಿಕಾ ಫ್ರಾನ್ಸ್ ಜಪಾನುಗಳು ತಮ್ಮ ಸಂಗ್ರಹಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರರಲ್ಲೊಂದು ಭಾಗ ಬಳಸುತ್ತಿವೆ. ಜರ್ಮನಿ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಬಳಸುತ್ತದೆ. ಸ್ವಿಟ್ಜರ್ಲೆಂಡು—ಇಂಥ ಚಿಕ್ಕ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗೆ ರೂಪು ಚಿಕ್ಕದಾದರೂ ಬುದ್ಧಿ ಹೆಚ್ಚು—ಪ್ರಾಯಶಃ ಮುಕ್ಕಾಲುಪಾಲು ಬಳಸುತ್ತಿದೆ.

ಒಬ್ಬ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ 'ಇಂಬಸಿಯರ್' ಕೆಲವು ಕಾಲದ ಕೆಳಗೆ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕ ಬರೆದು ಅದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಂಪತ್ಸಮೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿದ. ನಮ್ಮ ಜಲಜಲವನ್ನು ಆತ ಹೀಗೆ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದ. ನಮ್ಮ ಹಿಮಾಲಯ ಮತ್ತು ಇತರ ಪರ್ವತಗಳ ಉದ್ದ 3 ಸಾವಿರ ಮೈಲಿಯೆಂದ. 1000 ಅಡಿ ಎತ್ತರದಿಂದ ಜೀಳುವ 1 ಘನ ಅಡಿ ನೀರಿನಿಂದ 1 ಮಿನಿಟಿನಲ್ಲಿ 2 ಕುದುರೆಬಲ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ನದಿ, ಸೈರ್ಗಿಕ ಜಲಪಾತಗಳಿಂದಲೇ ಒಟ್ಟು 15 ಕೋಟಿ ಕುದುರೆಬಲ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆಂದು ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿದ. ಇದು ಭೋಳೆ ಲೆಕ್ಕ ; ಸಲದಮೇಲೆ ಹರಿದ ನೀರನ್ನೆಲ್ಲ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ವಿದ್ಯುತ್ತಾಗಿ ಮಾಡಲಾ ದೀತೇ? ಆದರೂ ಈ ಮಾತು ನಮ್ಮ ಪರ್ವತಜಲವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಇಷ್ಟು ಅನುಗ್ರಹ, ಸಹಾಯ ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದ ನಮಗಿರುವಾಗ ಏನು ಮಾಡಲಾರವು ನಾವು? ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾಡಲು ದೊಡ್ಡ ಗಿರಣಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಬಹುದು. ವಿದ್ಯುತ್ತನ್ನು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಸಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ರೈತರ ಗುಡಿಸಲಿಗೆ ಮಂಜಿನ ದೀಪಗಳನ್ನೊದಗಿಸುವುದಲ್ಲದೆ ನೀರು ಸೇದಲು ವಿದ್ಯುತ್-ಪಂಪನ್ನು, ಜೀವಲೆಕ್ಕ ತುಳಿಸಲೆಕ್ಕ ಗಾಣವಾಡಲೆಕ್ಕ ವಿದ್ಯುದ್ಧಂತ್ರಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಕಲಿಸಬಹುದು. ಅಮೆರಿಕದ ಸಂಯುಕ್ತ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವಸಾಯಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ವಿದ್ಯುತ್ತನ್ನು ಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆಯೋ ಮುಂದಿನ ಚಿತ್ರ ನೋಡಿ. ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದಾಳಿಗೆ 10 ಲಕ್ಷ ಜನ ಎಂತ ಲೆಕ್ಕ ; ಅವರು ಬಳಸುವ ವಿದ್ಯುತ್ತಿನ ಲೆಕ್ಕ ಒಂದು ಕುದುರೆಗೆ 50 ಲಕ್ಷ ಕು. ಬ.

ರೇಡಿಯೋ ಗ್ರಾಮೋಫೋನುಗಳನ್ನೂ ಟೆಲಿಫೋನು ಸಿನಿಮಾಗಳನ್ನೂ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ನಮ್ಮ ಜನರ ಬಾಳುವೆಗೊಂದು ಸುಗೊಡಬಹುದು. ರೇಡಿಯೋದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಶಾಲಾ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಯಾರು ; ಹಳ್ಳಿಗರಿಗಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷು ಜಿಟ್ಟು ಹಿಂದುಸ್ಥಾನಿಯಲ್ಲೂ ಪ್ರಾಂತಭಾಷೆಗಳಲ್ಲೂ ಭಾಷಣ ಗಳಾದಾವು. ಇವೆಲ್ಲ ಮಾಡಿಯೂ ವಿದ್ಯುದ್ವಲ ಉಳಿದರೆ ಗಾಳಿಯಿಂದ ಸಾರ ಜನಕವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಅದರಿಂದ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಚಲೋ ಸಾರವರ್ಧಕವಾದ 'ನಿಟ್ರೊಲಿನ್' ತಯಾರು ಮಾಡಲು ಆ ಬಲವನ್ನು ಪಯೋಗಿಸಬಹುದು

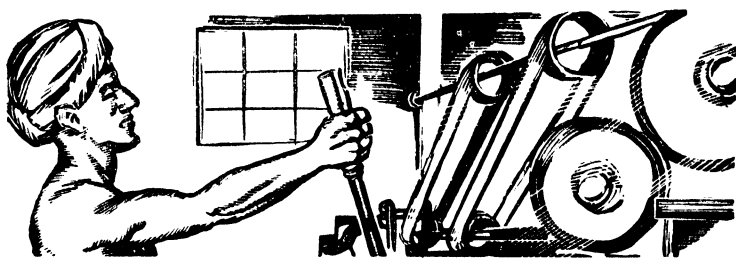

ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾಡಲು ನಮಗೆ ವಿದ್ಯುದ್ವ್ಯಂತ್ರಗಳು ಬೇಕು. ಈಗಂತೂ ಈ ಯಂತ್ರವೆಲ್ಲ ಅಮೆರಿಕಾ ಯೂರೋಪಿನಿಂದ ಬರುತ್ತಿವೆ. 1938-39 ರಲ್ಲಿ 370 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟು ಈ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ಕೊಂಡೆವು. ಯಂತ್ರ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಅಗ್ಗವಾಗಬೇಕು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲೇ ಮಾಡಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟರೆ ಅಗ್ಗವಾಗುತ್ತವೆ.

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಇದ್ದಲಿನ ಸಂಗ್ರಹ, ಜಲಬಲವನ್ನೆಲ್ಲ ಬಳಸಿದ ಮೇಲೆ—ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬಗತ್ತಿಗೆಲ್ಲ ನಾವೇ ಸಿರಿವಂತ ನಾಡಾಗುತ್ತೇವೆ—ಕಡಲ ತೆರೆಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶವಿದೆಯಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬೆಳಗುವ ಸೂರ್ಯನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ

ಮಾಡೋಣ. ಈಗಾಗಲೇ ಸೂರ್ಯಪ್ರಕಾಶದಿಂದಲೇ ನಡೆವ ಬಂದು ವಿದ್ಯುತ್ ಸೋಟಾರಾಗಿದೆ! ಅಲ್ಲಿಂದ ಭೂಗರ್ಭದ ಉಷ್ಣವನ್ನು ಬಳಸೋಣವಂತೆ ನೆಲದೊಳಕ್ಕೆ ಆಳವಾಗಿ ಸುರಂಗ ತೋಡಿ! ಇಂಥ ಯೋಜನೆ ನಿಮಗೆ ಹೊಳೆದಿದೆಯೇ? ಇಟಲಿಯಲ್ಲಿ ಲಾಡರೆಲ್ಲಾ ಎಂಬಲ್ಲಿ ನೆಲದೊಳಗಿಂದ ಆವಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ 4 ಸಾವಿರ ಕು. ಬ. ವಿದ್ಯುತ್ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ! ಹಾಗಾದರೆ ನಾವು ಮಾಡಲಾರದುದೇನು?

XI

ಉಕ್ಕಿನ ಮನುಷ್ಯರು

ರಷ್ಯಾದೇಶದ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿಗೆ 'ಸ್ವಾಲಿನ್' ಎಂತ ಹೆಸರೇಕೆ ಬಂತು ಗೊತ್ತೇ? ಅದು ಅವನ ಹೆಸರಲ್ಲ. ಅವನ ಹೆಸರು ಜೋಸೆಫ್ ಜುಗಿಂಸ್ಕಿ. ರಷ್ಯಾ ನುಡಿಯಲ್ಲಿ 'ಸ್ವಾಲಿನ್' ಎಂದರೆ ಉಕ್ಕಿನಂಥ ಮನುಷ್ಯ ಎಂದರ್ಥ. ಅವನು ಉಕ್ಕಿನಷ್ಟು ಗಟ್ಟಿ ಮನಸಿನವನಾದುದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಆ ಹೆಸರಿಟ್ಟಿದಾರೆ.

ಅವನಲ್ಲದೆ ಉಕ್ಕಿನಂಥ ಮನುಷ್ಯರು ಸಾವಿರಾರು ಜನ ಇದಾರೆ ರಷ್ಯಾದಲ್ಲಿ. ಎಲ್ಲಾ ದೇಶದಲ್ಲೂ ಇದಾರೆ. ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಹಾಗೆ ಅರಿಷ್ಟವಾಗದೆ ಅವರಷ್ಟೇ ನಾಡಿಗೆ ಉಪಕಾರಿಗಳಾಗಿದಾರೆ. ಯಾರು ಗೊತ್ತೆ? ಯಂತ್ರಗಳು. ಉಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಮನುಷ್ಯ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನೆಲ್ಲ ಅವನಿಗಿಂತ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೇಗನೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ.

ಯಾವ ದೇಶದ ನೆಲದೊಳಗೆ ಕಬ್ಬಿಣ ಮುಂತಾದ ಲೋಹಗಳೂ ಅದುರೂ ಇವೆಯೋ, ಎಲ್ಲಿ ನೀರೂ ಇದ್ದಲೂ ಕೂಡ ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿವೆಯೋ ಆ ದೇಶ ಸುಲಭವಾಗಿ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲದು. ಯಂತ್ರವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಲೋಹದಿಂದ, ನಡೆಸುವುದು ವಿದ್ಯುದ್ದಲದಿಂದ.

ಹಿಂದುಸ್ಥಾನ ಮಾತ್ರ ಇದಕ್ಕೆ ಅಪವಾದ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಖನಿಜಸಂಗ್ರಹ ಬೇಕಾದಷ್ಟಿದೆ. ಜಗತ್ತಿಗೆಲ್ಲ ಮೇಲಾದ ಕಬ್ಬಿಣದ ನಿಧಿಯಿದೆ ನೆಲದೊಳಗೆ. ಇದ್ದಲೂ ಧಂಡಿಯಾಗಿದೆ. ಅವಾರವಾದ ಜಲಬಲವೂ ಇದೆ.

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಇದ್ದರೂ ಸಮ್ಮತರ ಕಿರಣಿಗಳ, ವಿದ್ವಾಂಸಗಳ ಯಂತ್ರ ಸಾಮಗ್ರಿಯೆಲ್ಲವೂ ಸರದೇಶದ್ದು. ಅವೇ ಅಲ್ಲ. ನಾವು ಬಹುವ ಎಲ್ಲ ಯಂತ್ರವೂ ಸರದೇಶದ್ದೇ. ಪ್ರತಿಸರ್ಪವೂ 13-14 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿನ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ತರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಸೂಜಿ ಗುಂಡುಸೂಜಿ ತಿರುಪುಗಳಂಥ ಚಿಲ್ಲರೆ ಸಾಮಾನನ್ನು ಕೂಡ ಹೊರಗಿಸಿಂದ ತರಿಸುತ್ತೇವೆ! ನಾವೇ ಮೋಟಾರು ಬಹು ಸಮಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಚಾರ ಸಹ ಬಂದಿರಲು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಯಾರ ತಲೆಯಲ್ಲೂ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗಲೂ ಸಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಒಣ ಮಾತೇ! ಜೀಗನೆ ಬಂದು ಮೋಟಾರು ಕಾರಖಾನೆ ಕಟ್ಟುತ್ತಾರಂತೆ. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸಮಾನದ ಕಾರಖಾನೆ ಆಗಿದೆ, ವಿಶಾಖ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಹಡಗಿನ ಕಾರಖಾನೆ ಆಗುತ್ತದೆಯಂತೆ.

ಹಾಗಾದರೆ ಸಮ್ಮತ ಕಬ್ಬಿಣದ ಅದುರಿಗೇನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೀರಿ. 50 ವರ್ಷದ ಹಿಂದಿನ ಸರಗೂ, ಈಗಲೂ 'ಮ್ಯಾಂಗನೀಸ್' ಅದುರನ್ನು ಕಳಿಸುವಂತೆ, ಸರದೇಶಕ್ಕೆ ಅದುರನ್ನೆಲ್ಲ ಕಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಮೇಲೆ ಸಮ್ಮತದ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಮೆಯಾಯಿತು. ಅದು ಸಡೆದುದು ಹೀಗೆ. ಜಂಷೇಡ್‌ಜಿ ಟಾಟಾ ಎಂಬವರೊಬ್ಬರಿದ್ದರು. ಅವರು ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿವಂತರು. ಸದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡುವ ಮೂಲಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡದೆ ಎಂದಿಗೂ ನಾವು ಆ ಸದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಾರವೆಂದು ಅವರಿಗೆ ತೋರಿತು. ಅಲ್ಲದೆ ಕಬ್ಬಿಣ ಉಕ್ಕುಗಳನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡದೆ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ಮಾಡಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲೆಂದೂ ತಿಳಿಯಿತು.

ಈ ಹೊಸ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಆರಂಭಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಲೋಚಿಸಿ ಬಹಾರ ಪ್ರಾಂತದ ಕಾಡುಹಳ್ಳಿಯೊಂದನ್ನು ಈ ಶತಮಾನದಾದಿಯಲ್ಲಿ ಟಾಟಾ ಆರಿಸಿದರು. ಆ ಹಳ್ಳಿಯ ಹೆಸರು ಸಾಕ್ತಿ. ಆಗ ಆ ಹಳ್ಳಿಯಿತ್ತು; ಈಗಿಲ್ಲ. ಈಗ ಅದರ ಹೆಸರು ಜಂಷೇಡ್‌ಪುರ. ಈಗ ಅದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲ. ದಿನ ಬೆಳಗಾಗುವುದ ರೊಳಗಾಗಿ, ಆ ಕಾಡೂರು 140,000 ಜನವಸತಿಯ ನಗರವಾಗಿದೆ. ಇದು ಹೇಗಾಯಿತು ?

ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾಡುಜನ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಪಾಡಿಗಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದಿಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಂದಿಲ್ಲಿ ಅಲೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ತಾವು ಎಲ್ಲಿ ತಳವೂರಬೇಕು, ಎಲ್ಲಿ ಮನೆಕಟ್ಟಬೇಕು, ಎಂಬುದನ್ನು ಪುರೋಹಿತನಿಗೋ ವೈದ್ಯನಿಗೋ ಬಸ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಜನಕ್ಕೆ ದೇವರೇ ಇಂಥ ಕಡೆ ಕಟ್ಟೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನಂತೆ.

ಜಂಷೇಡ್ಲಿ ಟಾಟಾ ಕೂಡ ಅಂಥ ಐಂದ್ರಜಾಲಿಕರೇ. ಅವರು ಆರಿಸಿದ ಸ್ಥಳ ಎಂಥದು! ಇದ್ದಲು, ಕಬ್ಬಿಣ, ತಾಮ್ರ, 'ಅಲ್ಯೂಮಿನಿಯಂ', ಕಾಗೆ ಬಂಗಾರ, ಸುಣ್ಣ ಕಲ್ಲು, 'ತಾಲೋಮೈಟ್'—ಕಾರಖಾನೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಕಲ ವಸ್ತುಗಳೂ ಅಲ್ಲೇ ನೆಲದೊಳಗೆ ಅಡಗಿವೆ. ಕಲಕತ್ತೆಯಿಂದ ಮುಂಬಯಿಗೂ ನಾಗಪುರಕ್ಕೂ ಹೋಗುವ ರೈಲುರಸ್ತೆಗೆ ಇದೆ ಆಯೂರು. ಕಲಕತ್ತೆಗೆ ಹೋಗುವ ಜಲಮಾರ್ಗಕ್ಕೂ ಹತ್ತಿರ. ಕೆಲಸಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಛೋಟಾನಾಗಪುರದ ಕಷ್ಟಜೀವಿ ಜನ. ಅವರು ತಿನ್ನುವುದು ಉಡುವುದು ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಆದರೂ ದುಡಿತದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸಿಸ್ಸೀಮರು.

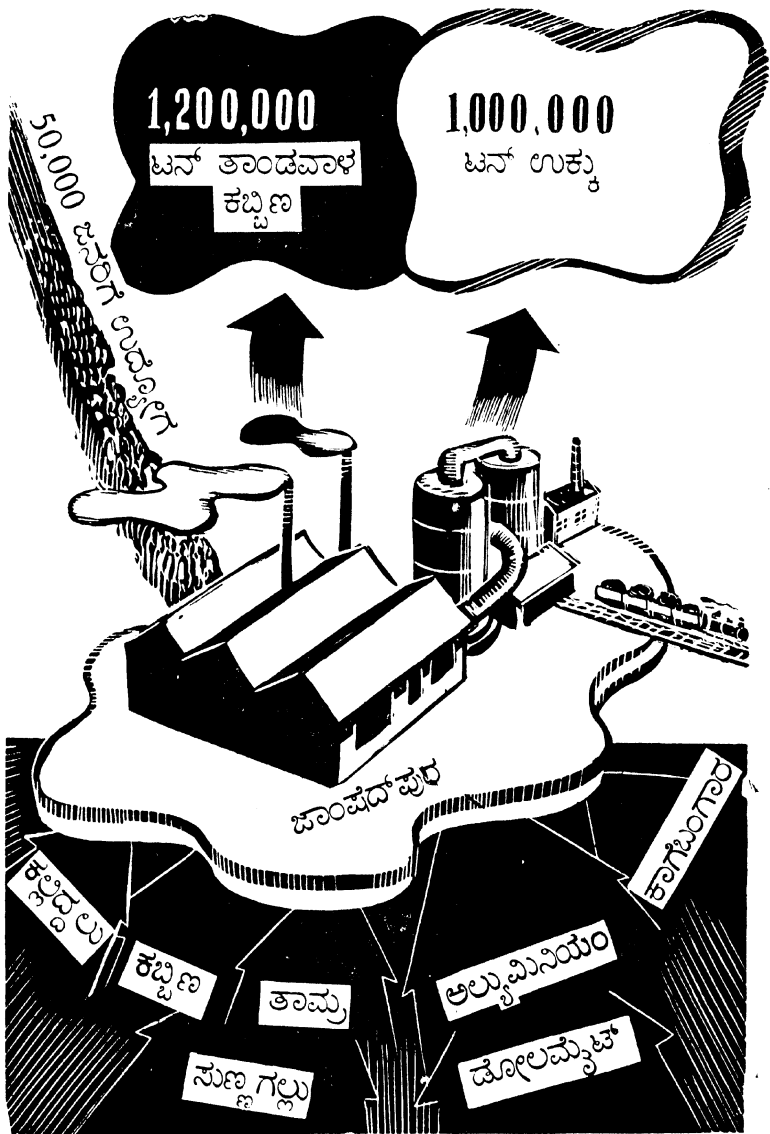
ಹೀಗೆ ಧೂಳಿಮೋಡ, ಕಬ್ಬಿಣದ ಗುಡುಗಿನ ನಡುವೆ ಸಾಕ್ಷಿ ಉಕ್ಕಿನ ನಗರ—ಭಾರತದ ಪಿಟ್ಸ್‌ಬರ್ಗ್—ಅಯಿತು. ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯದೇನು? ಪಿಟ್ಸ್‌ಬರ್ಗ್ ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಉಕ್ಕು ತಯಾರುಮಾಡುವ ಮಹಾ ಕೇಂದ್ರ, ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡದು.

ಟಾಟಾ ಕಾರಖಾನೆ ಈಗ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೆಲ್ಲ ದೊಡ್ಡ

ಉಕ್ಕಿನ ಕಾರಖಾನೆ. ಜಗತ್ತಿನ ಹನ್ನೆರಡು ಮಹಾ ಕಾರಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ಅದರಲ್ಲಿ 50 ಸಾವಿರ ಕೆಲಸಗಾರರಿದಾರೆ, ವರ್ಷಕ್ಕೆ 12 ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಕಬ್ಬಿಣ 10 ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಉಕ್ಕು ತಯಾರಾಗುತ್ತದೆ. ಕಬ್ಬಿಣ ಉಕ್ಕು ಎಂದರೇನು ಗೊತ್ತೆ ?

ಲೋಹಗಳು ನೆಲದಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಉಂಡೆಗಳಾಗಿ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದುರು ಎಂಬ ಕಲ್ಲುಚೂರು ಮಣ್ಣಿನ ಉಂಡೆಗಳನ್ನು ಕರಗಿಸಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಕಬ್ಬಿಣದ ಅದುರನ್ನು ತಂದು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕೊಪ್ಪರಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಕಾಯಿಸಿದರೆ ಆ ಬಿಸಿಗೆ ಕಬ್ಬಿಣ ಕರಗಿ ನೀರಾಗಿ ಹೊರಗೆ ಹರಿಯುತ್ತದೆ. ತರುವಾಯ ಅಜ್ಜುಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಕಬ್ಬಿಣವನ್ನು ಆರಿಸಿ ತಣ್ಣಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ಯಜ್ಜುಗಳು ಹಂದಿ ಯಾಕಾರವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಲುತ್ತವೆ. ಅದುದರಿಂದ ಆ ಯಜ್ಜುಗಳ ಲ್ಲಾದ ಕಬ್ಬಿಣಕ್ಕೆ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಹಂದಿಗಬ್ಬಿಣ—ಪಿಗ್ ಐರ್ನ್—ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಇದನ್ನು ತಾಂಡವಾಳ ಎನ್ನುತ್ತೇವೆ. ಈ ಕಬ್ಬಿಣ ಗಡುಸು, ಬರಟು. ಇದಕ್ಕೆ ಇಂಗಾಲವನ್ನೂ 'ಮ್ಯಾಂಗನೀಸ್'ನಂಥ ಲೋಹವನ್ನು ಬೆರೆಸಿದರೆ ಉಕ್ಕು ಆಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ತಡತ ಬರುತ್ತದೆ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಆಕಾರ ಗಳಿಗೆ ತಿರುಗಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ.

ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆ ಯವರೆಗೂ ಕಬ್ಬಿಣದಿಂದ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ವಸ್ತುಗಳು ಮಾತ್ರವೇ ಆಗುತ್ತಿದ್ದವು. 1779 ರ ವರೆಗೆ ಕಬ್ಬಿಣಸೇತುವೆ ಎಂಬುದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಸೆಪರ್ಟ್ ನದಿಗೆ ಮೊದಲು ಕಬ್ಬಿಣ ಸೇತುವೆ ಹಾಕಿದರು. ಅಲ್ಲಿಂದೀಚೆಗೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ. ಕಬ್ಬಿಣಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಉಕ್ಕನ್ನು ಬಳಸುವುದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಕಬ್ಬಿಣಕ್ಕಿಂತ ಉಕ್ಕು ಗಟ್ಟಿ, ತಡತವೂ ಹೆಚ್ಚು. ಉಕ್ಕಿನಲ್ಲೂ ನಾನಾವಿಧ. ಸೇತುವೆಗೇ ಒಂದು ತರದ್ದು, ಗಾಲಿಗಳಿಗೇ ಒಂದು ತರದ್ದು. ಕೆಲವು ಬಗೆಯ ಉಕ್ಕು ಉಳಿದವಕ್ಕಿಂತ ಗಟ್ಟಿ. ಕೆಲವು ನಿಷ್ಕಳಂಕ; ಅವಕ್ಕೆ ತುಕ್ಕು ಹಿಡಿಯುವುದೇ ಇಲ್ಲ. 'ಮ್ಯಾಂಗನೀಸ್'ನೂ ಇಂಗಾಲವನ್ನೂ ಬೇರೆಬೇರೆ ಪ್ರಮಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬಿಣದೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆಸುವುದರಿಂದ ಹೀಗೆ ಬೇರೆಬೇರೆ ವಿಧಗಳಾಗುತ್ತವೆ.

ಸುಮ್ಮನೆ ಗುಂಡಿ ಒತ್ತಿದರೆ ಸಾಕು, ಬೇಕುಬೇಕಾದ ಕೆಲಸವನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾಡುವ ವಿಚಿತ್ರ ಯಂತ್ರಗಳೆಲ್ಲ ಆಗುವುದು ಉಕ್ಕಿನಿಂದಲೇ. ಒಂದುಕಡೆ ಬಾಯಿಗೆ ಉಕ್ಕಿನ ಗಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕೊನೆಯ ಬಾಯಿಂದ ತಿರುವು 'ಸೆಟ್' ಮೊಳೆ ಅಗಳಿಗಳನ್ನು ಸಾವಿರಗಟ್ಟಲೆ ಉಗುಳುವ ಯಂತ್ರವೊಂದಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದರ ಬಾಯಿಗೆ ಮರದ ತುಂಡು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಅಂಟಿಸಿ ತಯಾರುಮಾಡಿದ ಬೆಂಕಿಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಇನ್ನೊಂದರಲ್ಲಿ ಹೊಗೆಸೊಪ್ಪು ಒಳಗೆ ಹೊದರೆ ಸಿಗರೇಟು ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಇನ್ನು ಉಕ್ಕಿನಿಂದಾಗುವ ಬೈಸಿಕಲ್, ಅಕ್ಷರಯಂತ್ರ, ಹೊಲಿಗೆ ಯಂತ್ರ ಮೊದಲಾದುವು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇದೆ.

ಕಬ್ಬಿಣ ಉಕ್ಕಿನ ಮಾತು ಒಂದು ಜಂಷೇಡ್ ಪುರದಿಂದ ಬಹಳ ದೂರ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿವು. ನೀವು ಕೇಳುವುದು ಹಿಂದುಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಕಬ್ಬಿಣ ಉಕ್ಕು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಟಾಟಾ ಕಾರಖಾನೆಯವರು ಕೊಡಬಲ್ಲರೇ ಎಂದು.

ಹಳೆಯ ಉತ್ತರವೇ, 'ಇಲ್ಲ'. ಆರಳೆ ಅಂವೆಗಳಂತೆ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ನಮ್ಮದು ಅರ್ಧಮರ್ಧ ಕೆಲಸ. ಉಳಿದವರು ಅದನ್ನು ಪೂರೈಸಿ ಲಾಭದ ಹೆಚ್ಚುಭಾಗ ಹೊಡೆದುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ತಯಾರುಮಾಡಿದ ಕಬ್ಬಿಣವನ್ನು ದಿನೇ ದಿನೇ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೆ, ಇತರ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಕಳಿಸುವುದು; ನಮ್ಮ ಕಬ್ಬಿಣದಿಂದಲೇ ಉಕ್ಕನ್ನು ಉಕ್ಕಿನ ಸಾಮಾನನ್ನು ಅವರು ಮಾಡಿ ಮಾರಿದರೆ ಕೊಳ್ಳುವುದು; ಇದು ನಮ್ಮ ಹಣೆಯಬರಹ.

ಇದೆಲ್ಲ ಶುದ್ಧ ತಪ್ಪು. ನಮ್ಮ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿಷ್ಟು ಕಬ್ಬಿಣವಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪರದೇಶಗಳಿಗೆ ಉಕ್ಕಿಗಾಗಿ, ಯಂತ್ರಗಳಿಗಾಗಿ ಹಣ ತೆರುವುದೆ! ಉಂಟೆ? ನಮ್ಮ ಹಾಗೆ ಯಾವ ಜನಾಂಗಕ್ಕೂ ಇಷ್ಟು ಮಂಕು ಕವಿಲ್ಲ. ಜರ್ಮನರು ತಮ್ಮ ನೆಲದಿಂದ ವರ್ಷವರ್ಷವೂ 30 ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಕಬ್ಬಿಣವನ್ನು ತೋಡುತ್ತಾರೆ. ಸಾಲದ್ದಕ್ಕೆ ಫ್ರಾನ್ಸ್ ಸ್ವೀಡನ್ಗಳಿಂದ ಕಬ್ಬಿಣವನ್ನು ತರಿಸಿ 2 ಕೋಟಿ 30 ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಉಕ್ಕು ತಯಾರುಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಪ್ರಾಯಶಃ 20 ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಸಷ್ಟು ಕಬ್ಬಿಣ ತೆಗೆಯುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಹೆಚ್ಚುಕಡಮೆ 10 ಲಕ್ಷ ಟನ್ ನಾವು ಉಕ್ಕು ಮಾಡುವುದು.

ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ಜನಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಲೋಹಗಳ ಸಮಾಚಾರ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ವೆಂತಲ್ಲ. ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ 1500 ವರ್ಷ ಹಳೆಯದಾದ ಕಬ್ಬಿಣ ಕಂಬವೊಂದಿದೆ. ಸುಲ್ತಾನ್‌ಗಂಜಿನಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧದೇವನ ದೊಡ್ಡ ಕಂಚಿನವಿಗ್ರಹವೊಂದಿದೆ. ನೂರಾರು

ವರ್ಷ ಹಿಂದೆಯೇ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವಮಾಣದ ಲೋಹದ ರಾಶಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಅನುಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಿದ್ದುದರ ಗುರುತು ಅದು. ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಯೂರೋಪಿ ನವರಿಗೆ ಚಾಕು ಕತ್ತಿಯ ಏನಾ ಉಕ್ಕನ್ನು ಬೇರೆ ಬೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಳಸುವುದು ಗೊತ್ತೇ ಇರಲಿಲ್ಲ!

ಜರ್ಮನಿ ನಮ್ಮ ನಾಡಿಗಿಂತ ತೀರ ಚಿಕ್ಕದು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯ ಕಬ್ಬಿಣದ ಶತಾಂಶವೂ ಅವರಿಗಿಲ್ಲ; ತಮಗೆ ಬೇಕಾದುದನ್ನು ಸ್ವೀಡನ್ ಫ್ರಾನ್ಸ್‌ಗಳಿಂದ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬಿಣ ಇಷ್ಟು ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಬಿದ್ದಿರುವಾಗ ಜರ್ಮನಿಯಷ್ಟಾದರೂ ನಾವು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡಬೇಡವೆ? ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಜಂಷೇಡ್‌ಪುರದಂಥ ಕಾರಖಾನೆ ಇನ್ನೂ ಬೆಳೆಯಬೇಕು.

ಏನೋ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರಾಗಲಿ ಸಾಲದು. ದಿನವೂ 1 ಸಾವಿರ ಟನ್ ಉತ್ಪತ್ತಿಮಾಡುವ ಕುಲಿಮೆ ಯಂತ್ರವೊಂದನ್ನು ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದಾರೆ. ಐದು ಕಬ್ಬಿಣ ಕರಗಿಸುವ ಯಂತ್ರ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಈಗೀಗ 'ಆಸಿಡ್' ಉಕ್ಕು ಎಂಬ ಹೊಸಬಗೆಯ ಲೋಹವನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡುವ ಹೊಸ ಯಂತ್ರವೊಂದು ತಯಾರಾಗುತ್ತಿದೆ. ವಿದ್ಯುದ್ಬಲವನ್ನು ಉತ್ಪತ್ತಿಮಾಡುವ

ಯಂತ್ರವೂ ಒಂದು ಹೊಸದಾಗಿ ನಿರ್ಮಿತವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಿಂದ ಟಾಟಾ ಕಂಪನಿಯವರಿಗೆ ತಾವು 1939 ರಲ್ಲಿ ತಯಾರುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ 10 ಲಕ್ಷ ದ ಬದಲು 12½ ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಉಕ್ಕು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ತಯಾರುಮಾಡಬಹುದೆಂಬ ನಂಬಿಕೆಯಿದೆ. ಸಾಕೆ? ನಿಮಗೆ ಸಮಾಧಾನವೆ? ನನಗೇನೋ ಇಲ್ಲ. ಜರ್ಮನಿ 230 ಲಕ್ಷ ಟನ್ ತಯಾರುಮಾಡುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಬೇಡಿ.

ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ತರುವಾಯ ಈಗಿನಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಉಕ್ಕು ನಮಗೆ ದೊರೆಯಿತು. ಆಗ ಅದನ್ನೇನು ಮಾಡಬೇಕು ನಾವು? ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ಮಾಡೋಣ; ಏದ್ಯುಜ್ಜನಕಯಂತ್ರ, ಗಿರಣಿ ನಡೆಸುವ ಯಂತ್ರ, ಅರಿವೆ ಚಪ್ಪಲಿಗಳ ಕಾರಖಾನೆಯ ಯಂತ್ರ, (ರೈಲು, ಮೋಟಾರು, ವಿಮಾನ, ಬೈಸಿಕಲ್, ಮೋಟಾರ್-ಸೇಗಲು ಮುಂತಾದ) ಜಲಯಂತ್ರ, ಇವುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಕೂಡಲಿ, ಸುತ್ತಿಗೆ, ತಿರುವು ಇತ್ಯಾದಿ ಚಿಲ್ಲರೆ ಸಾಮಾನನ್ನು ಮಾಡೋಣ. ಇಂಥವನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾಡುವ ಕಾರಖಾನೆಗಳಿಗೆ 'ಇಂಜಿನೀರಿಂಗ್' ಕಾರಖಾನೆ ಅಥವಾ ಯಂತ್ರ ರಚನಾಗಾರ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಈಗ ನಾವು ಇವಾವುದನ್ನಾದರೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಯೇ? ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಂತ್ರ ನಿರ್ಮಾಣೋದ್ಯೋಗ ಎಂಬುದೊಂದು ಇದೆಯೇ? ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಟಾಟಾ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ 'ಅಗ್ರಿಕೊ' ಎಂಬ ವ್ಯವಸಾಯ ಶಾಖೆ ಯೊಂದಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 3½ ಲಕ್ಷ ಕೊಡಲಿ, 1½ ಲಕ್ಷ ಸುತ್ತಿಗೆ, 9 ಲಕ್ಷ ಸಲಿಕೆ ತಯಾರಾಗುತ್ತವೆ. ರೈಲುಗಾಲಿ ಅಚ್ಚುಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಕಾರಖಾನೆ ಕಟ್ಟಿತ್ತಿದಾರೆ. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಕಾರಖಾನೆಗಳಿವೆ. ಇಷ್ಟೆ ನಮ್ಮ ಬಂಡವಾಳ!

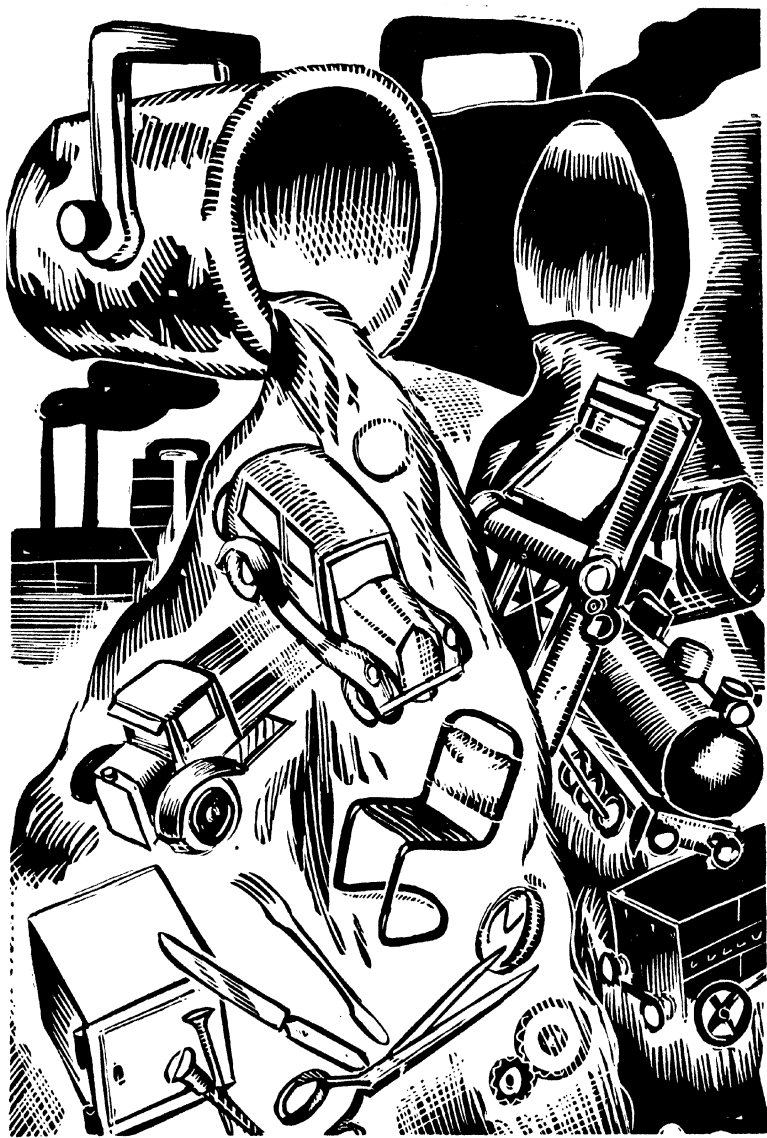
ಉಕ್ಕೇನೋ ಆಯಿತು. ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕು, ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕು? ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಬುದ್ಧಿವಂತರು ಕೆಲವರು ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಹೇಳಿದುದು ಎರಡು ದೊಡ್ಡ ಕಾರಖಾನೆ ಕಟ್ಟಿ ಯಂತ್ರನಿರ್ಮಾಣದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅವೆರಡರ ನಡುವೆ ಹಂಚಬೇಕು. ಒಂದು ಭಾರವಾದ ದೊಡ್ಡ ಅಖಂಡ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನೂ 'ರೈಲು-ಇಂಜಿನ್' 'ಬಾಯಿಲರ್'-ಕಡಾಯಿ, 'ವಾಗನ್ನು' ಅಂಥವನ್ನು ಮಾಡಲಿ. ಇನ್ನೊಂದು

‘ಮೋಟಾರು’, ಬಸ್ಸು, ‘ಮೋಟಾರು’-ನೇಗಿಲು, ಬೇಸಾಯದ ಮುಟ್ಟು, ‘ಬೈಸಿಕಲ್’, ಏಮಾನ, ದೋಣಿ, ಅರಳೆಗಿರಣಿ ಯಂತ್ರ, ಉಕ್ಕಿನ ಮನೆ ಸಾಮಾನು, ಚಾಕು, ಚೂರಿ, ಇನ್ನೂ ಚೆಲ್ಲರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವನ್ನೂ ಮಾಡಲಿ. ಒಂದು ಭಾರವಾದ ಗಡಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಲಿ, ಇನ್ನೊಂದು ಹಗುರವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಲಿ.

ಈ ಕಾರಖಾನೆಗಳು ಎಲ್ಲಿರಬೇಕು? ಗಡಮ ಕೆಲಸದ್ದು ಬಹಾರನ್ನಲ್ಲಿ ಜಂಷೇಡ್ ಪುರದ ಹತ್ತರವಿರಲಿ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಕಾರಣ ಮೇಲೆಯೇ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ ಯಲ್ಲವೆ? ಅಂಥ ಕಾರಖಾನೆಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾದುದು ಉಕ್ಕು. ಅದುದರಿಂದ ಜಂಷೇಡ್ ಪುರಕ್ಕೆ ಈ ಕಾರಖಾನೆ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದಷ್ಟು ಒಳಿತು. ಉಕ್ಕನ್ನು ದೂರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸಾಗಿಸುವ ವೆಚ್ಚ ತಪ್ಪುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರಖಾನೆಯೆಲ್ಲಿರಬೇಕು? ಮುಂಬಯಿ. ಏಕೆ ಹೇಳಿ ನೋಡೋಣ. ಸಿಮ್ಮ ಉತ್ತರಕ್ಕೂ ತಜ್ಞರ ಉತ್ತರಕ್ಕೂ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗುತ್ತೇನೋ ನೋಡೋಣ. ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಸಮೃದ್ಧ; ಟಾಟಾ ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಏದ್ಯುತ್ತೂ ಅಗ್ಗವಾಗಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಹನ್ನೆರಡೂ ತಿಂಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಕವಾಮಾನ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಹಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮೋಟಾರುಮೋ ದೋಣಿಯಮೋ ಸಾಮಾನು ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಈಗಲೂ ಯೂರೋಪು ಅಮೆರಿಕಾ ದಿಂದ ತರಿಸುವಾಗ ಮುಂಬಯಿ ತಾನೇ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ‘ತೋರಣಗಲ್ಲು, ದರೋಜಿ’? ಅಲ್ಲದೆ ಮೋಟಾರು ದೋಣಿ ಗಿರಣಿಗಳ ಯಂತ್ರಗಳೆಲ್ಲ ಮುಂಬಯಿ ಅಹಮದಾಬಾದಿನಲ್ಲೇ ಗಿರಾಕಿ ಹೆಚ್ಚು!

ಅಂಥ ಯಂತ್ರರಚನಾಗಾರಗಳಿಗೆ ಮುಂದೆ ಕೈತುಂಬ ಕೆಲಸವೂ ಒಳ್ಳೇ ಲಾಭವೂ ಇದೆ. ಇಂಥವು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕೆ? ನಾವು ದಿನಬಳಕೆಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಪದಾರ್ಥಗಳೆಲ್ಲ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೇ ಆಗಬೇಕು. ಅವು ಜೆನ್ನಾಗಿಯೂ ಅಗ್ಗವಾಗಿಯೂ ಇರಬೇಕು ಎಂದರೆ ಅವನ್ನು ಮಾಡುವ ಯಂತ್ರಗಳು ಬೇಕು. ಈ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಯಂತ್ರ ಬೇಕು. ಇವೇ ಯಂತ್ರರಚನಾಗಾರಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವವು, ಯಂತ್ರವನ್ನು ಮಾಡುವ ಯಂತ್ರ.

XII

‘ ಹಿಂದುಸ್ತಾನ’ ಹೆ ಮಾರಾ ’

‘ಚಲೋ ಗಾಳಿಗೋವುರ, ಪರವಾಯಿಲ್ಲ’ ಅನ್ನುತ್ತಾ ಇದೀರಿ ನೀವು, ಈ ವುಸ್ತುಕ ಒದಿ. ನನಗೂ ಕೇಳಿಸಿತು. ಬೆರಣಿ ಸುಡಬೇಡ! ಅಖಂಡಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಜಂಟಿಬೇಸಾಯ ಮಾಡು! ಬಟ್ಟೆ ಆಮದು ಮಾಡಬೇಡ! ಕಬ್ಬಣವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಉಕ್ಕುಮಾಡು! ನಾಡಿಗಿಲ್ಲ ಏದ್ಯುತ್ತು ಹರಡು! ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾಡು! ಅದನ್ನು ಮಾಡು, ಇದನ್ನು ಮಾಡು; ಮಾಡಿದರೆ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನ ಸ್ವರ್ಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಚಾರ್ಯರೇನೋ ಪುರಾಣ ಹೇಳಿಯಾರು, ಕೇಳುವವರು ಯಾರು? ಇದೆಲ್ಲ ಸರಿಯೆ, ಆದರೆ ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾಡುವವರು ಯಾರು, ಮಾಡಿಸುವವರು ಯಾರು ಅನ್ನುತ್ತೀರಿ. ನಿಜವೇ: ಯಾರು? ಸರಿಯಾದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಾಕಿದಿರಿ. ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆಲ್ಲ ಧರ್ಮಸಂದೇಹವೋ ಕೇಳುವವರಿಗೂ ಅಲ್ಲೇ ಕುತೂಹಲ.

ಆದರೆ ನಾನೀ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳಲೇ? ಕೇಳುತ್ತೀರಾ? ‘ಯಾರು ಅಂದರೆ—ನೀವು.’ ಹೌದು, ನೀವೇ. ಹರೆಯದ ಗೆಳೆಯ, ಹರೆಯದ ಗೆಳತಿ. ಈ ವುಸ್ತುಕದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಒಗಟಿನ ತುಣುಕುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಜೋಡಿಸಿ ಒಗಟು ಬಿಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ನೀವೇ ತಕ್ಕವರು. ನೀವೇ ಅವನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಚಲೋ ಚಿತ್ರ ಒಂದನ್ನು ರಚಿಸಬಲ್ಲವರು. ಇದು ನಿಮ್ಮ ದೇಶ; ಇಂದಲ್ಲ ನಾಳೆಯಾದರೂ ನಿಮ್ಮದೇ ಆದೀತು. ನೀವು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಮತ್ತಾರು ಮಾಡಬೇಕು?

‘ಆದರೆ ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕು?’ ಅನ್ನುತ್ತೀರಿ ನೀವು. ಏಕೆ? ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಹೇಗೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ? ತಮ್ಮ ರೈಲು ನಡೆಸಿ, ಅಂಚೆ ಸಾಗಿಸಿ, ಹೊಲಕ್ಕೆ ನೀರು ಹರಿಯಿಸಿ, ನಾಡಿನಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಸಾಮಾನು

ಕಳಿಸಿ, ಬಳಕ್ಕೆ ತರಿಸಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯಲ್ಲ. ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಸರಕಾರದ ಮೂಲಕ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ರಾಷ್ಟ್ರ ಅಥವಾ ಸರಕಾರವೇ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಾಳುತ್ತಿರುವ ನಾವು ನೀವು ಬಯಸಿದ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವ ಒಂದು ಯಂತ್ರ, ಸಾಧನ. ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಅದರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಅನೇಕಸಲ ಅದು ಮಾಡದು.

ಏನು ದುರ್ದೈವವೋ ಸರಕಾರಗಳೆಲ್ಲ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಸೋಮಾರಿ ಛತ್ರಗಳು; ತುಂಬಾ ನಿಧಾನ. ಜನ ಎಷ್ಟು ಬಲಾತ್ಕಾರಮಾಡಿದರೋ ಅಷ್ಟೇ ಕೆಲಸ. ಜನ ಕೊಂಚ ಅಸಡ್ಡೆಯಾಗಿದ್ದರೆ, ನಿಧಾನವಾಗಿದ್ದರೆ ಸರಕಾರವೂ ನಿಧಾನ, ಅದಕ್ಕೂ ಅಸಡ್ಡೆ. ಯಾರೋ ಹೇಳಿದಾರೆ 'ಯಥಾ ಪ್ರಜಾ ತಥಾ ರಾಜಾ.' ನೀವು ಎಂಥ ಪ್ರಜೆಯಾಗುತ್ತೀರೋ ನಿಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಅದರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರೋ ಅದರ ಮೇಲೆಯೇ ಎಲ್ಲವೂ ಆಧಾರ ಗೊಂಡಿದೆ. ಇದನ್ನು ನೆನಪಿಡಿ.

ಆ ರೀತಿಯ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞಾನದ ಹಾದಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುವುದೇ ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಪ್ರಯತ್ನ. ಇದರಿಂದ ನಿಮಗೇನೇನು ತಿಳಿಯಿತೋ ನಾನರಿಯೆ. **ನಾನೇನು** ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆನೋ ಹೇಳಲೇ? ಹಿಂದೂದೇಶದವರು ನಾವು ಶುದ್ಧ ಹುಚ್ಚರಂತೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವುದೆಲ್ಲ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಹೋಗಲು ಅವಕಾಶಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಬಾಳುವೆಯನ್ನು ನಾವು ಕ್ರಮವಾಗಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ರಚಿಸಿ ಕೊಳ್ಳದಿರುವುದೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಆ ಹೊತ್ತಿಗಾಹೊತ್ತಿಗೆ ಅಹಸ್ಸಹಸಿ ಕಾಲಕ್ಷೇಪಮಾಡುತ್ತ ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ ಅಂತೂ ಇಂತೂ ಬದುಕುತ್ತ ಎಂಥ ಪೇಚಿನೊಳಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದೇವೆ ನೋಡಿ.

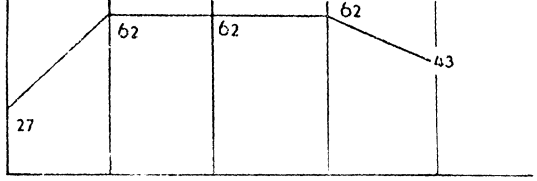
ನಮ್ಮ ಕೈಗೆ ರಾಜ್ಯ ಬಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಆಡಳಿತ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಮೊದಲನೆ ಕೆಲಸ ಈಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವ್ಯರ್ಥವಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನೆಲ್ಲ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ನಮ್ಮ ಜನರಿಗೆ ಅಾಧವಾಗುವ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಜನಬಲವನ್ನೂ ಪ್ರಕೃತಿಬಲವನ್ನೂ ಬಳಸುವಂತೆ ಒಂದು ಹಂಚಿಕೆ ಹಾಕುವುದು.

ಅಂಥ ಯೋಜನೆ ಒಂದು ದಿನದಲ್ಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಒಂದು ರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲು ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ದುಡಿಯಬೇಕು. ಅಂತಲೇ ಅಂಥ ಯೋಜನೆಯನ್ನು

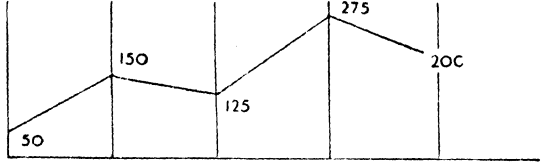
ಹಿಂದುಸ್ಥಾನ ಸಂ. ರಾಷ್ಟ್ರ ಸಂ. ರಾಜ್ಯ ಜರ್ಮನಿ ಜಪಾನ್

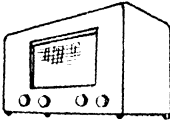
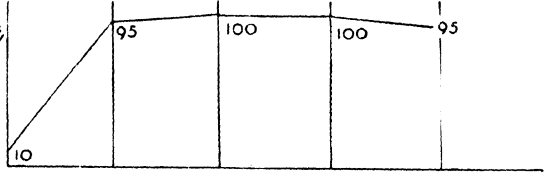
ಆಯುಸ್ಸು

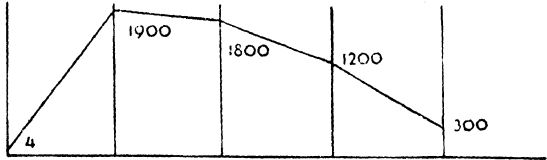
ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ

ಸಾಕ್ಷರತೆ

ರೇಡಿಯೋ

ಆಯುಸ್ಸು: ಅಂಕಗಳು ಸರಾಸರಿ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಬಾಳುವೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತವೆ.

ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ: 10 ಲಕ್ಷ ಜನಾಂಗದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ.

ಸಾಕ್ಷರತೆ: ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದ ನೂರರ ಗುಂಪಿಗೆ.

‘ರೇಡಿಯೋ’: ಹತ್ತತ್ತು ಸಾವಿರ ಜನರ ಗುಂಪಿಗೆ ಇರುವ ‘ರೇಡಿಯೋ’ಗಳು.

ಸಿದ್ಧಮಾಡಲು ಈಗಾಗಲೇ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆದಿವೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಯೋಜನಾ ಸಮಿತಿ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿದೆ. ಸಂಕೀರ್ಣ ಜನಾಹರಲಾಲ ನೆಹರು ಅದಕ್ಕೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು. ಅದರ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯಪಟುಗಳೂ ಏಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ

ಸಂಡಿತರೂ ವಿಜ್ಞಾನಶಾಸ್ತ್ರಗಳೂ ಯಂತ್ರನಿವುಣರೂ ಉದ್ಯೋಗಪ್ರವೀಣರೂ—
ಗಂಡುಸರೂ ಹೆಂಗುಸರೂ—ಇದಾರೆ.

ಹಂಚಿಕೆ ಹಾಕುವವರಿಗೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಆತಂಕವಿದೆ; ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ
ಒಂದೇ ಸಲ ಮಾಡಲಾರರು. ಈ ದೊಡ್ಡ ಯೋಜನೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ತುಂಬಾ
ಹಣ, ಜನ ಸಮಾಯ ಬೇಕು. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಂದೇ ಸಲ ಮಾಡಲು ಹಿಂದು
ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಎರಡೂ ಸಾಕಷ್ಟಿಲ್ಲ. ಒಂದೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನೂ ಇದನ್ನೂ
ಇನ್ನೊಂದನ್ನೂ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಸದಾ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ
ಎಳುತ್ತದೆ. ಇದು ನೊದಲೆ ಅಥವಾ ಅದು ನೊದಲೆ?

ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಯೋಜನೆ ಮಾಡುವವರು ಯಾವ ತರದ ಬಾಳುವೆಗಾಗಿ ಈ
ಯೋಜನೆ, ಎಂಥ ಸಮಾಜವನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕು ಎಂದು ನಿಶ್ಚಾರಮಾಡಬೇಕಾಗು
ತ್ತದೆ. ಹಂಚಿಕೆ ಹಾಕಬೇಕಾದುದೇನೋ ಸರಿ. ಆದರೆ ಯಾತಕ್ಕಾಗಿ ಹಂಚಿಕೆ?
ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ನಗರಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಲಿಕ್ಕೋ ಇಲ್ಲವೆ ಸಣ್ಣ
ಪಟ್ಟಣಗಳು ಹಳ್ಳಿಗಳು ಸಾಕೋ? ಹಿಮಾಲಯದಂಥ ಕಾರಖಾನೆಗಳು, ಅದರಲ್ಲಿ
ದುಡಿಯುವ ಕೆಲಸಗಾರರ ಅಗಾಧ ಸೇನಾಸಮೂಹ ಬೇಕೋ ಅಥವಾ ತಮ್ಮ
ತಮ್ಮ ಗುಡಿಸಲಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಕಸಬನ್ನು ಮಾಡುವ ಕುಟುಂಬಗಳು ಬೇಕೋ?
ಸಹಕಾರ ಪದ್ಧತಿಯ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಅಖಂಡ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳು
ಬರಲೋ ಇಲ್ಲವೆ ಈಗಿನಂತೆ ಚಿಲ್ಲರೆ ಚಿಲ್ಲರೆ ಹಿಡುವಳಿದಾರರೇ ಇರಲೋ?

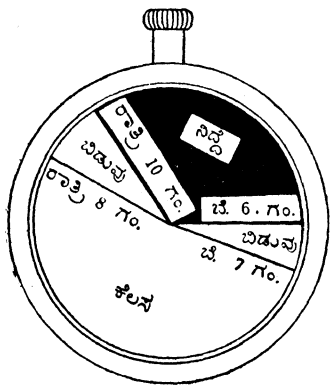
ಉತ್ತರ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಇವು ಒಳ್ಳೆ ಪೇಚಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಲ್ಲವೆ? ಹಿಂದಿನ ಪುಟ
ನೋಡಿರಿ, ಔದ್ಯೋಗಿಕ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳನ್ನೂ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನವನ್ನೂ ಹೋಲಿಸಿ
ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಉತ್ತರ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಅದು ನಿಮಗೆ ಸಹಾಯ
ಮಾಡಿರುತ್ತದೆ.

ಅಮೆರಿಕಾ ಜರ್ಮನಿ ಇಂಗ್ಲೆಂಡುಗಳ ಅದ್ಭುತ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡಿ
ಮೆಚ್ಚಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಹಾಗೆ ಭಾರಿ ಗಿರಣಿಗಳು ಕಾರಖಾನೆಗಳು ಆಗಲಿ
ಅನಿಸುತ್ತದೆ ತರುಣರಸೇಕರಿಗೆ. ಇದರಂತೆಯೇ ಆ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲು ಕೆಲಸ
ಗಾರರನ್ನು ದುಡಿಸಿ ಗುಡ್ಡದಷ್ಟು ಲಾಭ ಗಳಿಸಬೇಕೆಂಬ ಭಾರಿ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳೂ

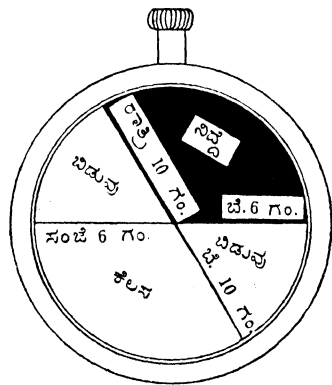
ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇಂಥ ಸನ್ನಿವೇಶಕ್ಕೆ ಅಸಹ್ಯ ಸಚ್ಚು ಜನರು ತಮತಮಗೆ ಬೇಕಾದುದನ್ನು ತಾನೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಂಬವರೂ ಇದಾರೆ. ಇಂಥವರಲ್ಲಿ ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿ ಒಬ್ಬರು.

ಯಂತ್ರ ಪಕ್ಷ ಪಾತಿ ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. 'ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಬ್ಬಿಣದ, ಉಕ್ಕಿನ ಕಾರಖಾನೆಗಳಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಆಯುಧಸಾಮಗ್ರಿಯಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲ ಹೇಗೆ?'

'ನಮಗೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವುದು ಬೇಕಾಗಿಯೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ, ಯಾರಾದರೂ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ಬಂದರೆ ನಾವು ಅಹಿಂಸೆಯಿಂದಲೇ ಪ್ರತಿಭಟಿಸುತ್ತೇವೆ' ಅನ್ನುತ್ತಾನೆ ಗ್ರಾಮಸಂಸ್ಕೃತಿವಾದಿ ಏನೇಕವಾಗಿ.

ಯಂತ್ರವಿಲ್ಲದಾಗ

ಯಂತ್ರವಿದ್ದರೆ

'ಯಂತ್ರಸಹಾಯವಿದ್ದರೆ ಇಷ್ಟು ಕೊತ್ತು ಸುಮ್ಮನೆ ರೆಟ್ಟಿ ಮುರಿಯ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವಿರಾಮಿಸಿಗುತ್ತದೆ. ನಾಲವುಗಳಿಗೆ ಹಾಯಾಗಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯಬಹುದು' ಆಧುನಿಕತಾವಾದಿ ಬಿಡನು.

'ವಿರಾಮ ವಾಸಕ್ಕೆ ಮೂಲ, ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆ? ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದ ಕೈಗೆ ಕಲಿ ಮಹಾರಾಯ ಏನಾದರೂ ಕೇಡನ್ನು ಬೋಡಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾನಂತೆ' ಗಂಭೀರ ವಾಗಿ ಅದಕ್ಕುತ್ತರ.

‘ಹಾಗಾದರೆ ರಾಟೆಯನ್ನೂ ಮೂಲೆಗೆ ಹಾಕಿ, ನೇಗಿಲನ್ನೂ ತಳ್ಳಿ ಇಪ್ಪತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಯೂ ಕೈಗಳಿಂದಲೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರಾಯಿತಲ್ಲ ’ ಎಂದು ನಗುತ್ತಾನೆ ಆಧುನಿಕರಾಯ.

‘ದೊಡ್ಡ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ಸುದಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ ’ ಎಂದು ವಾದಿಸುತ್ತಾನೆ ಗ್ರಾಮಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಗೌಡ. ‘ಯಂತ್ರಕ್ಕೆ ಆಳಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಆತ್ಮವನ್ನೇ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಬರೀ ಗುಂಡಿಯೊತ್ತುವ ಬಾಳು ಬದುಕಿಯಾನು. ಯಂತ್ರದ ಕೈಗಾರಿಕೆಯೆಂದರೆ ಬಹಳ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಯಂತ್ರಗಳ ಒಡೆಯರಾದ ಸಿರಿವಂತರು ಯಂತ್ರ ನಡೆಸುವವರಿಗೆ ಮೋಸಮಾಡುತ್ತಾರೆ.’

ಯಂತ್ರಪಕ್ಷಪಾತಿಗೆ ಹುರುವು. ‘ಹಾಗಲ್ಲ. ಯಂತ್ರವಲ್ಲ ಯಜಮಾನ, ಮನುಷ್ಯನೇ ಯಂತ್ರವನ್ನು ವಶಮಾಡಿಕೊಂಡಿದಾನೆ. ಅಸಹ್ಯವಾದ ಕೊಳ ಕೆಲಸವನ್ನೆಲ್ಲ ಅವನ ಕೈಯಿಂದಲೇ ಮಾಡುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ, ದಿನವೆಲ್ಲ ದುಡಿದರೆ ಸಂಜೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಹಣ ಘಟ್ಟಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಸಾಮಾನು ಅಗ್ಗವಾಗಿ ಬಡವನ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ವಿಾರಿದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಅವನ ಅಳವಿನ್ದೊಳಗೆ ತರುತ್ತದೆ. ಯಂತ್ರದಿಂದಲ್ಲದೆ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ. ನಾಲ್ಕು ಜನ ಸಿರಿವಂತರ ಕೈಗೆ ಯಂತ್ರ ಸಿಕ್ಕಿ ಲಾಭ ಗಳಿಸುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ತಾನೆ ನಿರುದ್ಯೋಗ, ಮೋಸ? ’

ಹೀಗೇ ಈ ತರ್ಕ ಕೊನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರ ಪಕ್ಷದ ವಾದ ಒಂದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಪುಸ್ತಕ ಬರೆಯುವಷ್ಟಿದೆ ! ಎಲ್ಲಾ ವಾದದಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಇದರಲ್ಲೂ ಎರಡೂ ಕಡೆ ಸತ್ಯವಿದೆ. ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧೀಜಿಯೇ ಒಂದು ಸಲ ಹೇಳಿದರು : ‘ಯಂತ್ರವನ್ನೆಲ್ಲ ನಾನು ಬೇಡವೆನ್ನುವುದು, ಯಂತ್ರದ ಭ್ರಾಂತಿ ಯನ್ನು. . . . ರಾಟೆಯೇ ಒಂದು ಕುಶಲವಾದ ಯಂತ್ರ.’

ವಿಜ್ಞಾನದ ಫಲಗಳಲ್ಲಿ ಯಂತ್ರವೂ ಒಂದು ; ಅದಕ್ಕೆ ಸುಗುಣವೂ ಇಲ್ಲ, ದುರ್ಗುಣವೂ ಇಲ್ಲ, ಎಂಬುದನ್ನು ಅನೇಕ ಜನ ಮರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅದು ನಿರ್ಗುಣಿ. ವಿಮಾನ ಸಿಡಿಗುಂಡು ಹಾಕಿ ಜನರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲೂ ಬಹುದು,

ದೂರಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಒಂದೇ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಚೀವನಸಂಯಂಧ ಔಷಧವನ್ನೋ
ವೈದ್ಯನನ್ನೋ ಕರೆತಂದು ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಸಲೂಬಹುದು. ನಾವು ಹೇಗೆ ಬಳಸಿದರೆ

ಹಾಗೆ ಯಂತ್ರದ ಗುಣ. ಆದುದರಿಂದ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ಧ್ವಂಸಮಾಡುವುದಲ್ಲ ಉಪಾಯ; ಯಂತ್ರವನ್ನು ವಿವೇಕವಾಗಿಯೂ ದಯೆಯಿಂದಲೂ ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಅವರಿಗೆ ಕಲಿಸಬೇಕು.

ಹಿಂದುಸ್ಥಾನ ಗಿರಣಿಗಳ ನಾಡು; ಔದ್ಯೋಗಿಕ ದೇಶವಾದೀತೆಂದು ಹುರುಪಾಗುವ ಕಾರಣವೂ ಇಲ್ಲ, ಗಾಬರಿಯಾಗುವ ಅಗತ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ. ನೂರಕ್ಕೆ ಎಪ್ಪತ್ತೆರಡು ಜನ ಭಾರತೀಯರು ಬೇಸಾಯಗಾರರು; ನೂರಕ್ಕೆ 90 ಜನ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿರುವವರು. ಇದನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು. ಎಲ್ಲೋ 20 ಲಕ್ಷ ಮಾತ್ರ ಗಿರಣಿ ಕೆಲಸಗಾರರು. ಗಿರಣಿಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟೇ ಬೇಗಬೇಗ ಕಟ್ಟುತ್ತ ಹೋದರೂ ಬೆಳೆಬೆಳೆದು ಬರುತ್ತಿರುವ ನಮ್ಮ ಜನರಲ್ಲಿ ಈ 20 ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಇನ್ನೆರಡು ಕೋಟಿ ಗಿರಣಿ ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನು ಸೇರಿಸಿದರೂ ಕೂಡ ಇನ್ನೂ 40 ಕೋಟಿ ಜನಕ್ಕೆ ಬೇಸಾಯ ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ!

ಎಷ್ಟೇ ಶೀಘ್ರ ಪ್ರಗತಿಯಾದರೂ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನ ಕೃಷಿಯ ದೇಶವಾಗಿಯೇ ಉಳಿದೀತು. ದಿಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ದುಡಿದ ಕೆಲಸಗಾರರ ನಾಡಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ರೈತರ, ಕೈ ಕಸಬಿನವರ ಹಳ್ಳಿಗಳ ನಾಡೇ ಆದೀತು.

ನಮ್ಮ ಜನಬಲವನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಯೋಜನೆ ಬೇಕು ನಮಗೆ. **ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟೂ ಉದ್ಯೋಗ+ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟೂ ಉತ್ಪತ್ತಿ** ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಸೂತ್ರವಾಗಬೇಕು.

ಹೀಗೆಂದರೆ ನಮಗೆ ಔದ್ಯೋಗಿಕ ಪರಿಶ್ರಮದ ಚಿಂತೆಯೇ ಬೇಡವೆಂದರ್ಥವೇನು? ಹಾಗಲ್ಲ. ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬೇಸಾಯದ ಮೇಲೆ ಜಿಗ್ಗಿರುವ ಭಾರವನ್ನು

ಕಡಮೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬೈದೋಗಿಕ ಪ್ರಚಾರ ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ನಡೆಯಬೇಕು. ಈ ಉದ್ಯೋಗಗಳು ಎಷ್ಟೇ ಪ್ರಸಾರವಾದರೂ ಸೂರಕ್ಕೆ ಆರು ಜನವಾದರೂ ಪಟ್ಟಣಗಳ ಗಿರಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಸಿ ಬರಲಾರರು. ಹತ್ತು ವರ್ಷ ಹೋದರೂ ಅಷ್ಟೆ. ಅದುದರಿಂದ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ, ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕ ಪುಟ್ಟ ಕಸಬುಗಳನ್ನು ಹರಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಯಾರಿಗೆ ಹೊಲದ ಆಸರೆ ಸಾಲದೋ ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಸೆರೆಹೊರೆಯನ್ನು ಬಿಡದೆಯೇ ಅಲ್ಲೇ ಬೇರೆ ಕಸಬನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೊಲಗಿಲಸವಿಲ್ಲದ ವಿರಾಮಕಾಲದಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಬಿಡುವಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಒಂದು ಕೈಗಿಲಸ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಹೊಲದ ಕೆಲಸವೇ ಇಲ್ಲದವರು ಸದಾ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಗ್ರಾಮೋದ್ಯೋಗ ವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಬಹುದು.

ಈ ಗ್ರಾಮೋದ್ಯೋಗಗಳು ಬೇಕಾದಷ್ಟಿವೆ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಬಳಕೆ ಯಲ್ಲಿರುವವು **ರಾಟೆಯಿಂದ** ಸೂಲು ತೆಗೆಯುವುದು, ಕೈಮಗ್ಗದ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ, ಉಣ್ಣೆ, ರೇಸಿಮೆ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ನೇಯುವುದು. ಈಗಾಗಲೇ ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಜನ ಈ ಕಸಬುಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದಾರೆ.

ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸೂರಾರು ವರ್ಷದಿಂದ ನಡೆದುಬಂದಿರುವ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಕಸಬು ಇವೆ. ಯಂತ್ರದ ಸಾಮಾನಿನ ಪೈಪೋಟಿಗೂ ಬಗ್ಗದೆ ಹಾಗೇ ಬದುಕುವೆ ಇವು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಲೋಹಗಳ ಕೆಲಸ. ಹಳ್ಳಿಯ ಕಮ್ಮಾರನಂತೂ ಒಬ್ಬ ಇದಾನೆಯಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಕುಶಲರಾದ ಕಂಚುಗಾರರು ಹಿತ್ತಾಳೆ ತಾಮ್ರ ಬೆಳ್ಳಿ ಬಂಗಾರಗಳಿಂದ ಅಡಿಗೆಯ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನೂ ಅಂದವಾದ ಒಡವೆ ಗಳನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಅಮೃತಶಿಲೆ ದಂತಗಳ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಜಂಖಾನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ದೋಣಿ ಮನೆಸಾಮಾನುಗಳಿಂದ ಮಕ್ಕಳಾಟದ ಗೊಂಬೆಗಳವರೆಗೂ ಮರದ ಸಾಮಾನು ಆಗುತ್ತವೆ. ಬೆತ್ತದಿಂದ ಬುಟ್ಟಿ, ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ಗಡಿಗೆ ಆಗುತ್ತವೆ. ಪಶುಗಳ ತೊಗಲಿನಿಂದ ಚರ್ಮ ಹದಮಾಡುವ, ಮೆಟ್ಟು ಹೊಲುವ ಚಮ್ಮಾರನಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ.

ఎణ్ణి గాళింద గాణవాయిత. ఎణ్ణియింద సాబును. కచ్చిన రస బిల్లనాగుత్తదే. నేల్లన్న ఒనకయింద కుట్టుత్తారే; హాగే కుట్టుదుదే గిరణి అక్కిగింత వుష్టికర. హణ్ణన్న టుప్పినకాయీ సీగాయీ (మురబ్బ) మాడలిక్కి హాకబుదు. కాగడ మసి ఎరడొ కృగిలసదిందాగుత్తవే. నేపాళదల్లి మాడిద కృకాగడ సావిర వర్ష బాళిక బరుత్తదేయంతే.

పశుపాలనే మాడువవరిగే దన ఎమ్మే మేక కేళి ఇవే. జీనుకు సాకున్నదొ లాభకరవాద కసబే.

ఇష్టు గ్రామోద్యోగగళిరువాగ నమ్మ ఒక్కలిగరు గుంపు గుంపాగి ఆ కసబుగన్నేకే పిడియబారదు? నమ్మ కసబుదారరేకే పిగే సిగ్గతికరాగిదారే?

ఇదక్కి టుత్తర—అవరిగే బండవాళ, కృజళక, గిరాకి, ఇవు మూరొ ఇల్ల. పిందుసాధనద హళిగళ జనక్కి కచ్చాదినసు కేళి లిక్కాగలి కృకసబిన బిల్లరే టుపకరణగళన్న కేళిలిక్కాగలి కాసిల్ల. అష్టు బడవరవరు. హస్తకౌశల కడమే. 'అవర అభిరుచి ఒళ్ళియదాదరొ హళియ తరద్దు. ఏనాదరొ తయారుమాడిదరే అదన్నల్లి మారబేకేళి హేగే మారబేకేళి అదొ గొత్తిల్ల.

ఈ చిక్కు వుట్ట కసబుగళు బలితు నాల్కు కాసు బరువంతాగి జనరల్లి యరడబేకాదరే అవక్కి బహళ సహాయ బేకు. అవన్న ఎత్తి నిల్లిసబేకు. నేరవాగియో సహకార సంఘగళ మూలకవో సరకార ఈ గుడిసలు కృగారికళిగే సాలవన్నొదగిసబేకు. అథవా కచ్చా మాలన్నే ఒదగిసి సాకుకారర పాశదింద బిడిసిదరే మత్తొ అనుకొల.

ఆమేలే యంత్రవిద్యాశాలేగళన్న తేరేదు అల్లి యోసయోస ఆయుధ టుపకరణగళన్నొ కష్ట కడమేమాడువ యంత్రగళన్నొ యోస మాదరి గళన్నొ సిద్ధపడిసి, ఆరిసి తేగద కసబుదార్రిగే తిక్కుణకొడువ ఏర్పాడు మాడబేకు. తిక్కుణ పడడమేలే ఇవరు హళిగళల్లిల్ల తిరుగాడి

ಹಳ್ಳಿಗರಿಗೆ ಹೊಸ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಪಯೋಗಿಸಿ ಉತ್ತಮ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಕಲಿಸಬಹುದು.

ಈ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು 'ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್' ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಗುಂಪೋ ಇಲ್ಲವೆ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳೋ ಮಾರುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗಾದರೆಯೇ ಕೆಲಸಗಾರನಿಗೆ ಅವನು ಮಾಡಿದ ಸಾಮಾನಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಬೆಲೆ ಸಿಕ್ಕೀತು.

ಜಪಾನ್ ಸ್ವಿಟ್ಜರ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ ಪುಟ್ಟ ಕೈಕಸಬುಗಳು ಜನರೊಳಗೆ ಹರಡಿ ಬಳಕೆಯಾದುದು ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ.

ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೈಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಸಾಮಾನು ಬಹಳ ಅಗ್ಗವಾಗುತ್ತದೆ; ಅದೇ ಕೆಲವು ಸಲ ಕಾರಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ತಯಾರಾದ ಸಾಮಾನಿನಷ್ಟು ಅಗ್ಗವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ದೊಡ್ಡ ಕಾರಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮಾಡದಂತೆ ಸರಕಾರ ತಡೆಯಬೇಕಾದೀತು.

ಈ ಗ್ರಾಮೋದ್ಯೋಗಗಳಿಗೆ ನಗರಗಳ ಕಾರಖಾನೆಗಳಿಂದಲೂ ಕೆಲವು ಸಾಮಗ್ರಿಬೇಕು. ಯಂತ್ರರಚನಾಗಾರಗಳಿಂದ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಯಂತ್ರ, ಚಲೋ ಉಪಕರಣಗಳು ಬೇಕು; ರಾಸಾಯನಿಕ ಕಾರಖಾನೆಗಳಿಂದ ಬಣ್ಣಗಳು, ರಾಸಾಯನಿಕ ವಸ್ತುಗಳು. ನಮ್ಮ ಕೈಗಳು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಮಾಡಲಾರದಷ್ಟು ಬೇಗ ಕೆಲಸಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಜಲವಿದ್ಯುದ್ಯಂತ್ರಗಳಿಂದ ಯಥೇಷ್ಟವಾಗಿ ಅಗ್ಗವಾಗಿ ಏದ್ಯುತ್ತ ಬೇಕು. ಹೀಗೆ ದಿಳ್ಳಿ ಹಳ್ಳಿಗಳು ಬಂದರೊಡನೊಂದು ಹೆಣೆದು ಕೊಂಡಿವೆ; ಬಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಂದು ಬಾಳಲಾರದು.

ಅಂದರೆ, ಈ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಯಂತ್ರಾಗಾರಗಳನ್ನೂ ಕಾರಖಾನೆಗಳನ್ನೂ ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ನಾಲ್ಕೈಂಟು ಜನ ಬಂಡವಾಳಗಾರರು ನಮ್ಮ ಜನರ ಅದೃಷ್ಟಕ್ಕೆ ಕರ್ತರಾಗಿ ಅವರ ಮೂಲಕ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಲಾಭಗಳಿಸಲಿ ಎಂತಲೋ? ಈ ಚಿತ್ರನೋಡಿ; ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಜನಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲೋ ಕಿಂಚಿತ್ತು ಮಾತ್ರ ಸಿಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಬಂದು ಹಿಡಿ ಜನ ಮಾತ್ರವೇ ಕೋಟ್ಯಾಧೀಶರಾಗಿದಾರೆಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ ಇದು. ನೋಡಿ, ಒಬ್ಬರಿಬ್ಬರು ಸಿಂವಂತರು ಆ ಜಿಟ್ಟಿದ ತುದಿಗೇರಿದಾರೆ, ಉಳಿದವರೆಲ್ಲ ತಪ್ಪಲಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತಾರವಾದ

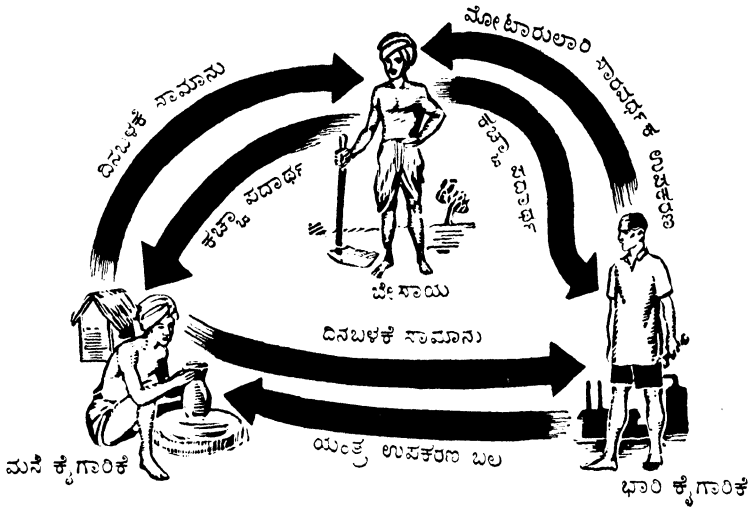

ವೈದಾನದಲ್ಲೇ ಸರಳುತಿದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ನಮಗೊಂದು ಘೋರ ಏಕಪತ್ನಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ದೊಡ್ಡ ಕಾರಖಾನೆಯ ಯಜಮಾನರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯ ಬಲದಿಂದ ಇನ್ನೂ ಮೇಲೇರಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ನಂಬಿಗೆ ಯೇನಿದೆ?

ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ತೀರಾ ಸರಳ. ಈ ದೊಡ್ಡ ಕಾರಖಾನೆ ಗಿರಣಿಗಳಿಗೆ ಯಜಮಾನರೇ, ಮಾಲಿಕರೇ ಇರಬಾರದು. ಹಾಗಾದರೆ ಅವನ್ನು ಯಾರು ನಡಸ ಬೇಕು? ಯಾಕೆ, ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ನಡಸೋಣ; ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದ ಮೂಲಕ ನಡಸುವ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡೋಣ. ಅದರಲ್ಲೇನು ವಿಚಿತ್ರವಿದೆ? ನಮ್ಮ ಅಂಚೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ನಾವು ಯಾರಿಗಾದರೂ ವ್ಯವಹಾರ ಸ್ಥಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಂದ (ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್) ಕೊಡುತ್ತೇವೆಯೇ? ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಅಂಚೆಯ ಮನೆಯೇ ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಬಹಳ ಬೇಗನೆ ಒಳ್ಳೆ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಪಟ್ಟಣಗಳ ನೀರಿನ ಸರಬರಾಯಿ ಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದ ರೇಲವೇ ಬೋರ್ಡಿನಿಂದ. ವಿದ್ಯುತ್ತಿನ ಸರಬರಾಯಿ, ಉಕ್ಕು, ಕಬ್ಬಿಣ, ಯಂತ್ರ, ರಾಸಾಯನಿಕ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಮಾತ್ರ ಬಂಡವಾಳಗಾರರ ಕೈಗೇರಿಕೆ ಸಿಗಬೇಕು? ಸರಕಾರವೇ ಮಾಡಬಾರದೇಕೆ?

ನಿರ್ವಹಿಸುವಾಗ. ಅದಕ್ಕೇ ಮೂಲೋದ್ಯೋಗಗಳೆಲ್ಲ—ಅಂದರೆ ಜನರ ಬಾಳೂ ಇತರ ಕಾರಖಾನೆಗಳೂ ಗಿರಣಿಗಳೂ ಯಾವುದರ ಬಲದ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿವೆಯೋ ಅವು—ದೇಶದ ಸಮಷ್ಟಿ ಸ್ಥಾಪ್ತಿಯಾಗಿರಲಿ, ಸಮಸ್ತ ಜನರ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ನಡೆಸಲ್ಪಡಲಿ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಅನ್ನುವುದು.

ಅಂದರೆ, ಮುಂದೆ ಕಾಣಲಿರುವ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ, ಸಮಸ್ತ ಹಿಂದೀ ಜನರ ಸೊತ್ತಾಗಿ ಸರಕಾರದ ಮೂಲಕ ನಡೆಯುವ ಭಾರಿ ಉದ್ಯೋಗಗಳೂ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರದೋ ಒಂದೊಂದು ಸಹಕಾರಸಂಘದ ಗುಂಪಿನದೋ ಸೊತ್ತಾದ ಚಿಕ್ಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳೂ ಎರಡೂ ಇವೆ. ಇವೆರಡರ ಜೊತೆಗೆ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ಪ್ರಧಾನೋದ್ಯೋಗವಾದ ಬೇಸಾಯವಂತೂ ಇದ್ದೇ ಇದೆ.

ಈ ಮೂರೂ ಜನ ಪಾಲುಗಾರರು—ನಾಡಿನ ಆರ್ಥಿಕಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗಾರರು—ಹೇಗೆ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ನೆರವಾಗಿ ಒಬ್ಬರಿಂದೊಬ್ಬರು ಬದುಕುವರೋ ನೋಡಿ.

ಹಿಂದುಸ್ಥಾನವೀಗ ಬರೀ ಬೇಸಾಯದ ನಾಡು, ಮುಂದರಿದ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳ ಪಾಲಿಗೆ ಸೌದೆಯೊಡೆದು ನೆಲ ಅಗೆಯುವ ಜನರ ಬೀಡು. ಈ ಅವಸ್ಥೆಯೂ ತಪ್ಪಿ, ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಹಾಗೆ ಬರೀ ಉದ್ಯೋಗಭಾರದಿಂದ ತಿಣಕುವ ಸ್ಥಿತಿಯೂ ಬಾರದಂತೆ, ನಡುವಿನ ರೀತಿಯೊಂದನ್ನು ನಾವೀಗ ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಬೇಕು. ನಮಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಉದ್ಯೋಗ ಬೇಕಾಗಲಿ, ಅವನ್ನು ನಮ್ಮ ಗುಡಿಸಲುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಣ್ಣ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಾಡಿನಲ್ಲೆಲ್ಲ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹರಡಬೇಕು. ಆ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಯಂತ್ರದ ಲಾಭವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಅದರ ದೋಷಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತಪ್ಪಿಸಬಹುದು.

ಇತರ ದೇಶದ ಜನರಂತೆ ನಮಗೂ ತಿನಲು, ತೊಡಲು, ಬಳಸಲು ಚಲೋ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಬೇಕು. ಬಾಳಿನಲ್ಲಿ ಅವೇ ಅತ್ಯುತ್ತಮವೆಂದು ನಮಗವು ಬೇಕಾ

ಗಿಲ್ಲ. ಬಾಳುವೆಯ ಉತ್ತಮ ರುಚಿಯನ್ನು ಗಂಡಸರು, ಹೆಂಗಸರು, ಮಕ್ಕಳು ಎಲ್ಲರೂ ಅದರಿಂದ ಸವಿದಾರು, ತಮ್ಮೊಳಗಿನ ಉತ್ತಮ ಗುಣವನ್ನು ಬೆಳೆಗಿಯಾರು ಎಂದು ಅವು ನಮಗೆ ಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ವಿಶಾಲವಾದ ಹಿಂದು ಸಾಧನವಿದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೊಳಗೂ ನಮ್ಮ ಹಿಂದುಸಾಧನ ಸ್ವಲ್ಪ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ಒಳಗಿನದನ್ನು ಬೆಳೆಸಲಿಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತಿನದನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ಬಯಸುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶ ಎಂದರೆ ನಮಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಹೆಮ್ಮೆ, ನಾವೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೂ ಅಷ್ಟು ಹೆಮ್ಮೆಯಾಗುವಂತಾಗಬೇಕು.

ಅಂತೇ ಎಲ್ಲರೂ ಕಲಿತು ನಮ್ಮ ಕವಿಶ್ರೇಷ್ಠರಲೊಬ್ಬರಾದ ಮಹಮದ್ ಇಕ್ಬಾಲ್ ನಮಗೆ ನೀಡಿದ ಹಾಡೊಂದನ್ನು ಹೇಳುವ:

ಸಾರೇ ಜಹಾಂ ಸೆ ಅಚ್ಛಾ ಹಿಂದೂಸ್ತಾನ್ ಹಮಾರಾ,
ಹಂ ಬುಲ್‌ಬುಲೇ ಹೈ ಇಸ್ಕಿ, ಯಹ್ ಗುಲಿಸ್ತಾನ್ ಹಮಾರಾ,
ಸರ್ವತ್ ವೊ ಸಬ್ ಸೆ ಉಂಚಾ ಹಮಕಾಯ ಆಸ್ತಾನ್ ಕಾ,
ಮ ಸಂತರಿ ಹಮಾರಾ, ಮ ಪಾಸ್‌ಬಾನ್ ಹಮಾರಾ.
ಗೋದಿ ಮೆ ಖೇಲ್ತೀ ಹೈ ಇಸ್ಕಿ ಹಜಾರೋಂ ನದಿಯಾ
ಗುಲ್‌ಷನ್ ಹೈ ಜಸ್ಕೈ ದಮ್ ಸೆ, ರಷ್‌ಕೆ ಜಹಾ ಹಮಾರಾ.
ಮಝಬ್ ನಹಿ ಸಿಖಾತಾ ಅಪಕ್ ಮೆ ಬೈರ್ ರಖನಾ,
ಹಿಂದೀ ಹೈ ಹಂ, ವತನ್ ಹೈ ಹಿಂದೂಸ್ತಾನ್ ಹಮಾರಾ.

ಇದು ಹಿಂದುಸ್ತಾನೀ ಕವನ. ಇದರ ಅರ್ಥ ಹೀಗೆ: ಜಗದೊಳಗಿಲ್ಲ ಉತ್ತಮ ನಾದುದು ನಮ್ಮ ಹಿಂದುಸ್ತಾನ; ನಾವದರ ಕೋಗಿಲೆಗಳು, ಅದು ನಮ್ಮ ನಂದನನ; ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಎತ್ತರವಾದ ಮುಗಿಲನೆಯ ಸರ್ವತರಾಜಿ ನಮ್ಮ ಕಾವಲುಗಾರ, ನಮ್ಮ ಕಾವು; ಸಾವಿರಾರು ನದಿ ಅಡುತಿವೆ ಇದರ ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ, ಜಗವೆಲ್ಲ ಕರಬುವಂಥ ವಸವಾಗಿದೆ ಇದರಿಂದ; ನಮ್ಮ ನಮ್ಮೊಳಗೆ ವೈರ ಕಲಿಸದು ನಮ್ಮ ಧರ್ಮ; ನಾವೆಲ್ಲ ಹಿಂದೀ, ನಮ್ಮ ನಾಡಿದು ಹಿಂದುಸ್ತಾನ.

ಹಿಂದೀ ಹೈ ಹಂ, ವತನ್ ಹೈ ಹಿಂದೂಸ್ತಾನ್ ಹಮಾರಾ.

